Any 57.—Núm. 18.853.—Preu: 15 cèntims

Diumenge, 7 d'abril de 1935

ABONAMENTS
Barcelona ... 5'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... 10'— »
América llatina i Portugal, trimestre ... 12'— »
Països convent postal, id. ... 15'— »
Altres països id ... 30'— »
DIARI D'AVISOS I NOTICIES
ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 19603

EL TEMPS El cel aparèix en general serè, puix que únicament està cobert per la Selva. Els vents dominants són de component N, moderats per l'Empordà, camp de Tarragona i riberes de l'Ebre, on bufen del SW. Per la resta són fluixos o encalmats. Gruix de la neu: 2'40 metres al Port de la Bonaigua, 1'92 m. a Envalira, 60 cm. a Núria i 4 cm. a Ransoli.

Aquest número ha passat per la censura governativa

CRONICA

El dilema del senyor Lerroux

A les dretes no els interessa la dissolució del Parlament; és més, s'esforcen a evitar-la. Aquest criteri es fa més evident cada dia, i a ell responen les temptatives de reconciliació realitzades fins ara. Aquestes temptatives no han topat amb cap resistència insuperable; troben reserves, recels, però després del que ha passat és natural que el camí de la reconciliació no sigui tan llis com voldrien les víctimes del cop de cap de l'arrauxat agitador de la Ceda. Si ens quedava algun dubte sobre les intencions de les dretes, les manifestacions de l'òrgan de la Lliga ens l'esvairia del tot. Esperàvem aquesta actitud perquè és l'única que podien adoptar els triomfadors en les eleccions de 1933. Dies enrera ja observàvem que el pinyol d'aquella campanya electoral havia estat la reforma de la Constitució; avui, al cap de divuit mesos de guanyades aquelles eleccions, la reforma encara ni s'afigura. Els partits reformistes estan en deute amb els seus electors del 19 de novembre. Si ara el Parlament fos dissolt, com podrien complir aquell compromís?

Evidentment, la dissolució seria un contratemps irreparable per a aquells partits; el seu interès, doncs, és d'evitar la dispersió del Parlament. Per a això no han de fer altra cosa sinó deixar d'hostilitzar el Govern quan el 3 de maig es presentarà a la Cambra i posar-se en condicions de col·laborar-hi, per a poder plantejar del Govern estant la magna qüestió de la reforma. Però no n'hi ha prou que ells estiguin disposats a reduir-se tot el possible per salvar-se de la situació dificilíssima en què els ha posat la petulància del senyor Gil Robles; cal que el senyor Lerroux cregui oportú d'acceptar el joc en la forma que els seus ex-coalitzats li proposen. Per al cap radical la situació serà ben extremada. Si us plau per força haurà de decidir-se per la dreta o per l'esquerra. Serà el centre de la política; el centre, però, no té altre remei que articular-se amb les forces de l'una banda o de l'altra, perquè en aquest cas la independència seria l'anul·lació.

¿Quan arribarà l'hora, els radicals acceptaran de pie la reforma tal com la proposaran les dretes, és a dir, els seus coalitzats, si és que s'hi reconcilien? Si la història personal del senyor Lerroux i la del seu partit signifiquen alguna cosa és lògic que el seu criteri sobre la reforma no podrà coincidir amb el de les dretes; per tant, o la proposició no trobarà el quòrum necessari per a ésser aprovada, o haurà d'ésser mutilada o reduïda. En tots els casos, però, la dissolució serà fatal. Si la proposició de reforma triomfa, perquè la dissolució és automàtica; si no triomfa, perquè la convivència ministerial de dretes i radicals seria impossible i en seguiria una crisi que per força hauria de desembocar a la dissolució.

Tant en un cas com en l'altre la República viuria uns moments decisius, la transcendència dels quals no escaparia a la consciència del cap radical. Inevitable la dissolució, ¿quin Govern heretaria la responsabilitat de convocar les eleccions? Aquest és un aspecte capitalíssim. Si la proposició de reforma triomfava íntegra, lògicament el Govern que vingués hauria de representar el contrapès de la Cambra dissolta o ésser un Govern en el qual la representació partidista hi fos graduada amb un tacte suprem; si era rebutjada, el Govern hauria d'ésser l'expressió de la majoria de la Cambra que s'hauria manifestat hostil a la reforma. Fos com fos, el senyor Lerroux ocuparia el centre de la línia política, i la seva força tindria una intervenció considerable en el desenllaç. Dies passats, en unes declaracions, deia que el seu gust seria articular-se en una coalició de centre-esquerra; aquesta preferència concorda perfectament amb la seva història política i amb la del seu partit; és molt menys explicable la seva coordinació amb les dretes [illegible]. La temeritat d'aquests elements li proporciona una ocasió excellent de meditació. Pot donar facilitats per a refer el bloc radical-cedista o pot iniciar la conversió a l'esquerra, que tard o d'hora haurà de realitzar. Hi va l'interès, la permanència de la República, tot allò que representava el front del 14 d'abril. La seva indecisió en aquests moments tan generosos de possibilitats, o la seva transigència poden ésser funestes. El seu centre de gravetat l'inclina de natural a l'esquerra, i segurament són menors els obstacles que trobaria per aquesta banda que per l'altra. El plet dels indults pot servir-li d'experiència. Si el seu republicanisme històric vol dir alguna cosa és a l'esquerra que ha de trobar l'engalç. Bé està que es treballi per eixamplar la República, però primer de tot cal consolidar-ne els fonaments, i les dretes no inspiren cap confiança en aquest sentit, sinó al contrari. Aquesta missió l'han de realitzar tots els que el 14 d'abril coincidiren en l'entusiasme i en l'esperit de renovació que obria gloriosament una era nova en la història dels pobles hispànics.

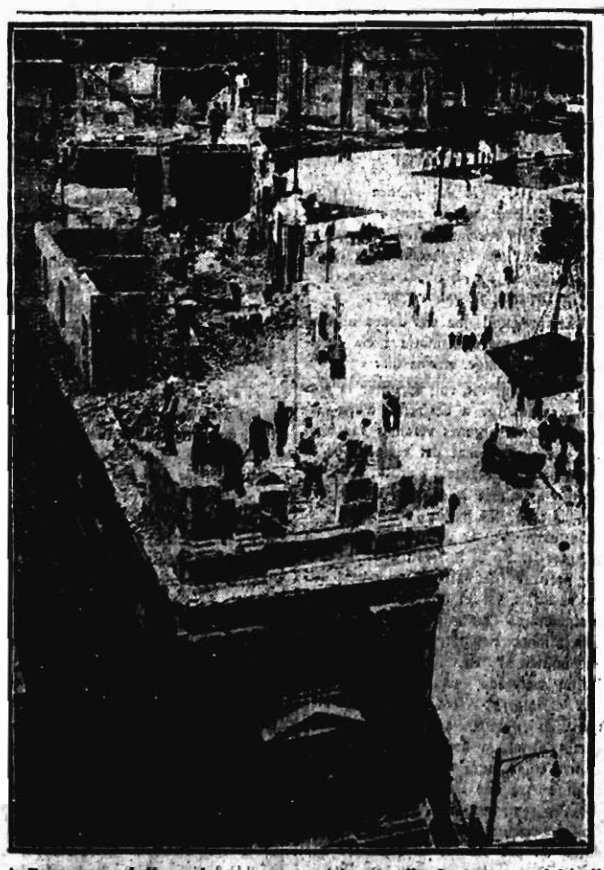

A Roma es treballa amb una gran activitat en l'endegament del vell palau de la "Via dell'Impero", per tal de fer lloc per al nou Palau del Littorio, que es proposen construir immediatament

Per la pau d'Europa

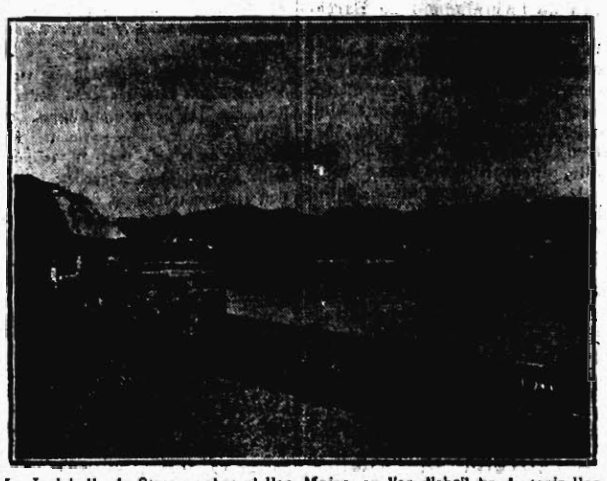

La Isolabella de Stresa, sobre el llac Major, on l'11 d'abril ha de tenir lloc l'entrevista anglo-franco-italiana, a conseqüència de la recent decisió alemanya. (Foto Urbis Press.)

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

El senyor Portela té el propòsit d'informar el Consell sobre la situació de Catalunya

Madrid, 6. — A dos quarts d'onze del matí s'ha reunit el Consell de Ministres a la Presidència.

A tres quarts d'una de la tarda ha abandonat la reunió el senyor Portela Valladares, el qual ha manifestat als periodistes que es dirigia al Palau Nacional per tal de complimentar el President de la República.

Un periodista li ha preguntat:

—¿Heu tractat en el Consell de la reaparició de "El Socialista"?

El senyor Portela Valladares ha contestat:

—No he tingut temps de parlar-ne, però espero que podré fer-ho en la reunió vinent.

Com que els periodistes li han fet saber que avui no passarien pel ministeri per haver-se celebrat Consell, ha respost:

—No cal que us molesteu, puix que no tinc cap notícia d'interès a comunicar-vos.

A dos quarts de dues de la tarda ha acabat el Consell, i el ministre de Comunicacions ha donat la següent referència de la reunió:

—Avui ha començat la reunió pel despatx ordinari. Entre els assumptes que han estat aprovats figura el Reglament orgànic del Tribunal de Garanties i confirmació en llurs càrrecs dels secretaris de secció d'aquest Tribunal.

A proposta del ministre d'Estat, que ha donat compte de diversos assumptes, s'ha acordat que passi a informe del Consell d'Estat l'anteprojecte de repressió internacional del terrorisme, presentat per França i aprovat per la Societat de Nacions.

Els ministres d'Indústria i Comerç, Treball, Agricultura, Obres Públiques, Instrucció Pública i Finances han portat propostes de nomenaments d'alt personal, que no seran coneguts fins que aquesta tarda firmi els nomenaments el President de la República.

També s'ha acordat la petició de crèdits urgents a la Diputació permanent de les Corts, i després el ministre d'Obres Públiques ha exposat les línies generals del seu projecte d'Atur iber que portarà al proper Consell.

Els ministres de la Guerra i Marina han informat amb gran amplitud de les línies generals del pla general de defensa nacional.

(Continua a la pàgina 5, col. 3)

¿Serà nomenat Governador general el senyor Estadella?

Ahir al migdia, el governador general interí, senyor Pich i Pon, no va fer manifestacions als periodistes de la Generalitat ni de l'Ajuntament.

Els periodistes que fan informació en aquests centres oficials tenien interès a conversar amb el governador general interí, car, com es recordarà, el senyor Pich en la seva darrera entrevista amb els repòrters, celebrada divendres, va dir-los que aquella mateixa tarda quedaria constituïda la Comissió gestora de l'Ajuntament, encara que després, a preguntes d'un periodista, rectifiqués el que acabava de dir i allargués el termini fins a un parell o tres de dies.

Va contribuir a augmentar l'interès dels informadors la notícia de l'arribada a Barcelona del senyor Payà, secretari del ministre d'Estat i persona de tota la seva confiança, del qual es deia que venia a realitzar determinades gestions relacionades amb la situació actual.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
INFORMACIÓ DE MADRID, a la pàg. 5.
L'ARTICLE DE J. TORRES I CAPRARA, a la pàg. 7
UNA ESTONA AMB ELS INFANTS, a la pàg. 8.
LA DONA I LA LLAR, a la pàg. 9.
EL TEATRE I LA MÚSICA, a la pàg. 10.
EL CINEMA, a la pàg. 11.
LA CONQUISTA DEL POL NORD, a la pàg. 12.
ELS ESPORTS, a la pàg. 13.
RADIODIFUSIÓ, a la pàg. 14.

COMENTARI

Els esterilitzats de Bordeus

Hitler deu haver quedat una mica sorprès quan ha llegit a la premsa que en certs medis anarquistes de Bordeus hom practicava voluntàriament l'esterilització. Si el Führer és un home donat a la meditació, haurà trobat en aquest fet una lliçó de modèstia. Perquè ell devia suposar que les esterilitzacions que decretà contra els alemanys susceptes de no posseir una quantitat suficient de sangària a les venes tenien un punt d'horrible i de grandiós que donava la mesura exacta de la dramàtica aureola del Tercer Reich. Però vet ací que els anarquistes bordelesos, com aquell qui res, mig d'amagatotis i sense la més petita intenció de donar-se importància, ja feia temps que anàven a cal barber amb un rígid esperit sectari.

Us imagineu l'escenat

—Que serà?—devia preguntar l'amo de l'establiment—. Afaitar? Cabellis? Rentar el cap?

—Gràcies — responia l'anarquista —. M'he afeitat a casa. Servidor venia perquè m'esterilitges una mica.

—Doncs passi a la rebotiga, que de seguida estic per vostè. Mentrestant pot mirar "L'Illustration"...

Els anarquistes són així. I no em sorprèn la notícia que la major part dels clients del famós barber de Bordeus eren espanyols. Gràcies a Déu, els acrates nostrats han sabut conservar, en un estat gairebé pur, les tradicions més primitives. Són tràgics i grotescos com els millors cromos de la Història espanyola. Per una banda prediquen l'amor lliure i per l'altra es fan esterilitzar. Potser aquesta darrera operació no és més que una precaució per facilitar l'altra, però ens estranyaria que mai se'ls hagués acudit d'apellar a procediments tan científics per a una mesura de prudència que ells, en el fons, deuen considerar d'una típica mentalitat burgesa.

Bromes a part, esgarrifa pensar l'enorme quantitat de bona fe que suposa aquesta fidelitat als dogmes i a les especialitzacions de secta de l'ideal anarquista. L'estupidesa humana arriba a tenir una profunditat impressionant. Mentre els anarquistes d'acció es dediquen a la fabricació de la bomba i al manejo de la pistola, els anarquistes passius fan naturisme, nudisme, l'amor lliure i l'esterilització. L'estrany de tot això és que d'aquesta estrambòtica barreja d'idees, d'accions i de misticisme n'hagi sortit a casa nostra la més poderosa organització de sindicats obrers; que de la mateixa massa dels que prediquen i practiquen la liquidació lenta de la humanitat, sorgeixin els cabdills que organitzen les vagues generals i demanen l'augment de salaris.

¿Com pot, l'Estat que sigui, símbol vivent de la societat civilitzada, entendre's o pactar amb aquesta mena de gent?

J. M. P.

A Londres ha estat executat l'oficial de la Marina de guerra Brigstock, condemnat per l'assassinat de l'oficial Hubert Sidney. La manifestació de protesta contra l'execució que s'organitzà davant la presó

LES EMISSIONS DE "LA PUBLICITAT"

LA MITJA HORA SETMANAL DE COMUNICACIÓ RADIOFÒNICA

Demà, dilluns, a les vuit del vespre, pel micròfon instal·lat a la Redacció de LA PUBLICITAT i a través de l'Emissora E A J - 1, Ràdio Barcelona, els col·laboradors del diari Francesc Fontanals i R. Tasis parlaran, respectivament, sobre els temes següents:

DECORACIÓ D'INTERIORS

EL CINEMA, EXPONENT DE MORALS NACIONALS

El matx de tenis Los Angeles - Barcelona

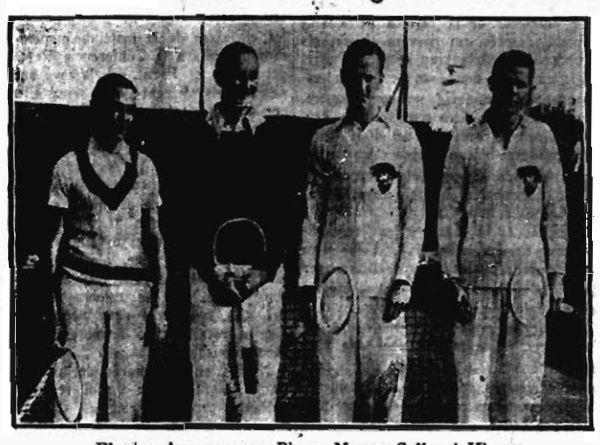

Els jugadors senyors Blanc, Mayer, Culley i Hines

Els Soviets en 1935

(La veritat sobre Rússia)

per H. R. Knickerbocker

XI

MOSCOU

¿Què entén per democràcia la primera República d'obrers i camperols? ¿De quina manera els ciutadans soviètics manifesten la seva voluntat?

En formació compacta, 2.500 obrers s'han dirigit a l'escrutini. Convocats al gran taller de tremp d'acer de la fàbrica de Màquines i Eines Frezer, han escoltat disset vegades la Internacional i els discursos dels deu oradors que s'han succeït a la tribuna durant tres hores i 45 minuts.

Deu minuts abans de l'hora fixada per a la clausura, finalment, s'ha alçat un home per a fer aquest anunci:

"L'organització comunista recomana els candidats següents per a l'elecció dels Soviets":

Després llegí els noms.

"Que tots els que vulguin votar a favor d'aquesta llista, alcin la mà".

2.500 mans s'alçaren alhora.

"Que els que votin contra aquesta llista que alcin la mà."

Ningú no es bellugà. Un breu silenci. Tothom estava dret. La Internacional fou escoltada per divuitena vegada.

Tal com els observadors polítics més ben informats ho havien previst, els comunistes havien reeixit a fer-se elegir al Soviet. Podien continuar la seva acció, ja que n'havien rebut el "mandat".

En la democràcia soviètica, el vot és públic. Cadascú sap com voten els altres. Aquella era la primera elecció que hi havia en tres anys. A tota la U. R. S. S., 90 milions d'homes havien votat i s'havien alçat 90 milions de mans. Aquests homes s'havien mirat els uns als altres, i havien donat un cop d'ull als personatges d'uniforme caqui que eren a l'entrada. Havien votat tots idèntic ament, perquè els candidats eren recomanats pel partit comunista.

Amb això no vull pas dir que el resultat fos diferent si es tractes de votar amb vot secret a favor o contra del règim. La qüestió no és aquesta. Entenc que el sistema electoral vigent no proporciona un índex exacte dels sentiments íntims del poble respecte al Govern.

Pot ésser-ne partidari. Probablement aquest és el cas per la majoria d'obrers. D'altres poden ésser-ne contraris, i aquest deu ésser el cas per la majoria dels camperols.

A la U. R. S. S., però, no hi ha alternatives per una forma de govern o altra, i gairebé la totalitat dels "electors" ignoren que n'existeixen d'altres.

El mecanisme del Partit Comunista rutlla com una locomotora elèctrica, i els mecanismes americans, al costat d'ell, semblen joguines d'aficionats.

Però com podrien esperar-se recriminacions per part del cos electoral reunit a la fàbrica, si hom pensa que:

Primer. — La majoria dels electors fa molt pocs anys que encara eren pagesos.

Segon. — Fa molt poc que han après de llegir i escriure.

Tercer. — Com que la seva edat mitjana és de 23 anys, no en tenien més de sis quan esclatà la Revolució, i

Quart. — Per conseqüent cap d'ells no ha conegut altre sistema de govern, i no té la menor idea del que pot ésser una democràcia.

Jo només he vist un home somriure dissimuladament, quan el primer orador clamà amb veu de tro:

"En un país capitalista no hi ha hagut ni podrà haver-hi mai una assemblea com aquesta."

"A l'estranger, explotadors sense escrúpols falsifiquen les eleccions per esprémer els obrers — vociferava—; els seus sense feina, posats de renglera un al costat de l'altre, formarien una cadena que aniria de Minsk a Vladivostock i de Vladivostock a Sutxum. Aquí tots teniu feina."

Aquestes paraules inflamades, si hem de dir la veritat, no provocaren sinó uns quants aplaudiments escadussers. Davant nostre, la jove Klavdia Vinogradova està absorbida amb un llibre. Té dinou anys, és bonica, treballa a la fàbrica d'engranatges, on guanya 200 rubles cada mes, és "obrera de xoc" i membre de la lliga de la Joventut Comunista: una "Komsomolka" (membre de les joventuts comunistes).

—Per què no escolteu l'orador?—vaig preguntar-li. (Era el segon, però s'havia engegat, i va trigar set quarts a aturar-se.)

—Oh, ja ho sabem tot això — em respongué.

Devia repassar la seva "Gramàtica Política", si no és que llegia una dissertació sobre Carl Marx. Vaig demanar-li que em deixés veure el llibre. Era "La cacera de l'home", de Theodore Dreiser.

Mentrestant, l'orador continuava infatigable:

"A París hi ha un naixement per cada dos mil habitants; a Berlín, 29 per cada mil, i a Moscou en tenim set per cada miler. D'on ve aquesta diferència? Ve que entre nosaltres els treballadors no s'han de preocupar pel seu esdevenidor."

La noia que acompanyava Clavdia Vinogradova es tragué un llibre de la butxaca.

(Girru full, s. u. p.)

Enguany la Societat d'Amics del País atorgarà el premi a l'estatui a l'administrador de la Sra. Telefònica.

xaca, i començà a llegir "La llum vista pel dret", novella soviètica popular de Malixken.

Al cap d'una hora d'onades oratòries, no escoltava ningú. Hom hauria dit que es trobava a Amèrica en un miting rural amb motiu del 4 de juliol. Si fa no fa eren les mateixes declaracions pesades, tant si es tractava de Carl Marx com de Jordi Washington, de Lenin o d'Abraham Lincoln.

Gairebé tothom estava dret. Havien sentit etzibar aquests mateixos discursos un nombre incalculable de vegades. Començaren de remoure's. De moment una mica cohibits, però aviat un rumor d'enraonaments s'eleva per la sala.

A Clavdia Vinogradova se li escapà una rialla olegada, i exclamà: "No em voldria pas casar amb cap burgès!". No n'havia vist cap en la seva vida, però s'imaginava que tots devien ésser molt grossos.

El director de la fàbrica parlà vint minuts, després, un darrera l'altre, els obrers; l'un parlà cinc minuts; l'altre, deu; un altre, deu; un enginyer estranger, cinc minuts; un contramestre, cinc minuts; un altre contramestre, deu, i finalment el redactor del diari de la fàbrica, dotze minuts. Tots exalçaren l'obra realitzada. El president proposà una moció d'aprovació, i 2.500 mans s'alçaren incontinent.

Després es va passar a les "reivindicacions dels treballadors". Una nova sèrie d'oradors ocasionals desfilaren per l'estrada reclamant, l'un, noves habitacions; l'altre, installacions d'aigua i desguassos, gas, establiments de banys, un laboratori, un tramvia i una bona carretera per anar a la fàbrica, il·luminació a les carreteres, policia als encreuaments de carrers, aigua potable de millor qualitat per beure, una nova escola maternal, una colònia d'infants, una policlínica, una oficina telefònica automàtica, un cafè obrer, un club femení, una biblioteca...

D'altres obrers, sense pujar a l'estrada, manifestaven els seus desigs. Un garatge per bicicletes, calefacció a l'estació de ferocarril, reparació de les teulades.

—¿Qui aprova aquestes reivindicacions? — cridà finalment el president.

Les 2.500 mans s'alçaren una altra vegada.

Gairebé ja era hora de tornar al treball. El president llegí de pressa la llei electoral dels Soviets, i pronuncià quatre noms.

—Aquests homes que treballen a la fàbrica, segons la llei electoral, no tenen vot. Si són aquí, que es retirin.

L'un era un antic kulak (un pagès ric), l'altre havia estat agent de policia en el règim tsarista, el tercer era fill d'un capellà, i el quart, fill d'un ex-contractista. La llei no els reconeixia la qualitat de ciutadans, perquè ells o els seus pares havien estat "enemics de classe".

Aquests homes pertanyien a aquella enorme, lúgubre categoria de persones sense drets proscrites, paries, que en rus se'ls anomena "Litxentzi". Alguns d'ells no podien obtenir ni targes de pa. No obstant, els que han sobreviscut ingressen gradualment a la vida soviètica, i al cap de cinc anys de treball poden ésser naturalitzats.

Cap d'aquells quatre no era a la reunió. El president procedí a la votació. Totes les mans s'alçaren. Vaig preguntar a Clavdia Vinogradova: — ¿Per què voteu aquests candidats sense discussió?

—Perquè — va respondre'm, tot tancant "La cacera de l'home" — el partit hi té confiança, i nosaltres tenim confiança en el partit.

Els quatre homes en uniforme kaki s'alçaren. Es un uniforme que s'ha estes molt d'algun temps ençà entre els comunistes d'una certa categoria. Mai no s'ha prescrit un vestit determinat, però el coll dret i la brusa amb dues butxaques, copiada de la de Stalin, ara està de moda.

La Internacional havia acabat. El president demanà tres aclamacions per al Govern i tres aclamacions per al company Stalin. Els assembleistes es disposaven a anar-se'n, i el president cridà:

—Sortiu amb bon ordre. No us empenyeu. Porteu-vos com proletaris cultivats.

Així foren elegits els delegats comunistes al Soviet de Moscou. No han de fer sinó seguir la cadena electoral. Per la seva banda, reuniran els electors; tornaran a escoltar els mateixos discursos, i un home amb vestit kaki recomanarà, en nom del partit, una llista de candidats al Soviet regional, i una altra vegada totes les mans s'alçaran en senyal d'aprovació. Els delegats regionals també alçaran la mà perquè els candidats del partit siguin elegits al Soviet provincial, i així successivament, passant pel Comitè Executiu Central, fins arribar al Consell dels comissaris del poble. Els vots s'hauran manifestat sempre alçant les mans.

La Constitució soviètica, però, té un doble aspecte. Es evident que el Poder està a les mans dels homes del vestit kaki. Els comunistes elegits qui són? I ¿són els mateixos comunistes que envien a qui els plau els llocs elevats del partit, als mateixos llocs del Poder?

El comunistes també gaudeixen de la democràcia soviètica. Cada cèl·lula — la unitat inicial del partit — elegeix el seu secretari alçant les mans. Les cèl·lules elegeixen de la mateixa manera els seus delegats a la Conferència Regional del Partit. El Partit, per la seva banda, designa els delegats que seran elegits per a l'autoritat suprema.

Aquesta autoritat suprema és el Politbureau, que té per cap Josep Stalin, secretari general.

El Politbureau, compost de deu homes, és nomenat pel Comité Central del Partit, que comprèn 71 membres i 68 suplents. Aquest Comitè General és elegit pel Congrés, que, almenys, es reuneix una vegada cada tres anys. L'última sessió, que se celebrà pel gener del 1934, comprenia 1225 membres amb dret a votar, i 736 membres amb caràcter consultiu.

Només en el Congrés del partit l'elecció es fa amb escrutini secret; els delegats, però, són elegits alçant les mans, de manera que la seva votació és segur que concorda amb els desigs dels Comitè General, és a dir, amb els del Politbureau, o sigui Stalin.

El Comitè Central, doncs, el govern real de la U. R. S. S., és una institució que es perpetua ella mateixa i que està sotmesa al control únic del seu propi cap: Stalin. El control oficial de Stalin no s'assembla de res al de Mussolini, que s'ha proclamat legalment dictador a vista. La situació de Stalin tampoc no s'assembla a la de Hitler, que s'ha instituït ell mateix cap del govern alemany.

Stalin, en el Govern, no ocupa sinó el lloc de membre del Comitè Executiu Central de la Unió Soviètica. La llei feixista de Mussolini n'ha fet el seu cap. La llei nazi ha fet el mateix amb Hitler. Però la llei del Partit Comunista no ha convertit cap dels seus liders en cap, encara que el partit n'hagi tingut sempre un, i l'estructura política d'aquest partit, d'origen democràtic, ha cristal·litzat irrevocablement en una dictadura exercida per un sol home.

Es molt difícil d'arribar a ésser membre del Partit Comunista, i és igualment difícil de romandre-hi. L'error que els crítics del sistema soviètic cometen més sovint és el de suposar que el Partit Comunista és petit perquè és impopular. En realitat el nom de "Partit" és impropi per designar la causa comunista, que no és un partit en el sentit que generalment nosaltres donem en aquest mot, sinó una casta purament religiosa-militar sotmesa una disciplina de ferro. Siguin les que vulguin les satisfaccions que proporciona el Poder, ésser comunista no és pas una broma, i cap home seresós no s'avindria amb les regles imposades.

Els membres actius del Partit són 1.872.488, més 835.298 aspirants, o sigui en conjunt aproximadament uns tres milions de comunistes adults. A aquesta xifra cal afegir els quatre milions de comunistes joves i els sis milions de pionyers. Per tant, el règim té tretze milions de partidaris incontestables i incontestats. Ells són els dirigents actuals i futurs, i representen el 8 per 100 de la població.

Donats amb cos i ànima a la dictadura soviètica, tant se val que la institució agradi o no al 92 per 100 restant: les seves mans s'alçaran de la mateixa manera.

¿Quants liberals a Europa i Amèrica alçarien la mà si es tractés de votar una dictadura soviètica en comptes de la democràcia occidental?

Copyright Opera Mundi
Exclusiva de LA PUBLICITAT

Els Centres Oficials

GENERALITAT

El dia d'ahir a la Generalitat. — Ahir al migdia, a la Generalitat, el senyor Pich i Pon no va rebre els periodistes. El seu secretari, senyor Pich i Salarich, va dir que no els rebria fins dilluns.

El senyor Pich, ahir al matí, va visitar el general Sánchez Ocaña; després va assistir als funerals del senyor Moragues i Barret, i, finalment, anà a l'Ajuntament a signar unes escriptures.

Pels volts de les dues va passar a la Generalitat, on despatxà diversos afers de tràmit.

Una instància. — Ahir, el Moto Club de Catalunya va presentar a la Generalitat una instància sollicitant que sigui ordenat per totes les viles de Catalunya que hi posin a l'entrada i a la sortida rètols indicadors de noms.

També es demana en aquesta instància que tots els rètols indicadors de carreteres siguin repintats.

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Presidència. — Decret nomenant president de l'Audiència de Lleida el Magistrat senyor Joan de Madariaga i Bernaldo de Quirós.

Decret disposant que les Comissaries Delegades de la Generalitat hauran d'admetre, per tal de trametre'ls al Departament d'Economia i Agricultura, els documents que els siguin presentats per les Cooperatives, Mutualitats i Sindicats Agrícoles existents o en període de formació.

Decret nomenant president de l'Audiència de Girona el Magistrat senyor Apollinar de Cáceres i Gordo.

Ordre nomenant Cap de Negociat Lletrat i Oficial Lletrat dels serveis administratius de la Casa de Caritat de Barcelona, respectivament, els senyors Antoni Xirau i Palau i Antoni Pelegrí i Partegàs.

Ordre anunciant oposicions entre Notaris en exercici i excedents per a la provisió de diverses vacants de Notariat que existeixen a Catalunya.

Ordre donant publicitat al Decret del Ministeri de Treball, Sanitat i Previsió, del 26 de març de 1935, relatiu a la caducitat de l'assegurança obligatòria d'accidents del treball.

Ordre obrint un concurs de trasllat entre Oficials de primera categoria de l'escalafó del Cos, per a proveir la vacant d'una plaça d'Oficial de Sala que existeix a l'Audiència Territorial de Barcelona, de conformitat amb les condicions que són esmentades.

Ordre donant publicitat al Decret de la Presidència del Consell de Ministres, del 29 de març darrer, prorrogant per trenta dies més l'estat de guerra a Catalunya i als altres territoris que s'esmenten.

Ordre donant publicitat a la del Ministeri de Finances del Govern de la República, del 26 de març proppassat, dictant normes a les quals hauran de subjectar-se els Municipis en els aprofitaments dels monts d'utilitat pública i d'aquells que passen a la lliure disposició llur.

Ordre donant publicitat a la del Ministeri d'Indústria i Comerç del Govern de la República, del 28 de març proppassat, relativa a la formació de les Comissaries gremials dels contingents d'importació de peix, crustacis i mariscos.

AJUNTAMENT

Modificacions a les ordenances municipals. — Per l'Alcaldia ha estat designat l'arquitecte municipal senyor Guillem Busquets, per tal que estudiï les modificacions que cal fer en les ordenances municipals en el que es refereix a construccions particulars.

Als creditors de l'Exposició. — Havent-se publicat al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, corresponent al dia 5 d'aquest mes, l'anunci referent a la concessió del termini de 15 dies per a sollicitar la inclusió en la relació de creditors de l'Exposició Internacional de 1929, del crèdit que es tingui contra l'esmentat organisme, es fa públic que, a partir del dia 8 de l'actual, al Negociat de Pressupostos, situat al primer pis de l'edifici anex a les Cases Consistorials, es facilitaran els models d'instància per a sollicitar l'esmentada inclusió del crèdit corresponent.

La carta de treball dels estrangers. — La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers Rodolf Posner, André Vicent, Lluís Chappate, Pere Scotollaro, Antònia Alhora, Rudi Schwarz, Brond Silberbogg, Alfred Frankenthal, Maurici Kallus, Jordi Rothe, Franz Wieting, Renat Crosignani, Matan Rotgmann, Walter Hamacher, Richard Charles i Herbert Dutzman, que se serveixin passar per les Oficines de l'esmentat organisme qualsevol dia feiner, d'onze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

PREFECTURA DE POLICIA

Detencions. — Per agents de la brigada d'investigació criminal han estat detinguts: Francesc Marco Garcia, vagabund conegut; Antoni Fernández Garcia i Angel Martínez Garrigosa, els quals estaven maniobrant en un magatzem cèntric, i Juli Alonso Muñoz, reclamat per un delicte per un dels jutjats de Barcelona.

Denúncia. — El senyor Marià d'Oleza i España, capità del vapor "Ortegal", ancorat al nostre port, denuncia a la Policia que del dit vaixell havien desaparegut objectes per valor d'unes vuit-centes pesetes.

Fetes les oportunes recerques per la policia, fou recuperat tot el robat.

Detencions als barris baixos. — A primeres hores d'ahir a la tarda, la policia va donar una batuda pels carrers dels barris baixos i procedí a detenir 20 individus, els quals ingressaren als calabossos de la Prefectura de Policia.

AUDITORIA MILITAR

Presos trasladats. — Ahir al matí foren trasladats des del vapor "Uruguay", on estaven detinguts, a l'Auditoria, els processats pels successos de Governació Joan Rambla i Ramos i Joaquim Dardallo Allés.

Foren reconeguts pels metges militars perquè s'esbrini llur edat, ja que la partida d'inscripció al registre civil d'ambdós no ha estat trobada.

Terminada la diligència, ambdós processats han estat trasladats novament al vapor.

Nomenament de secretari. — Ha estat nomenat secretari administratiu dels juljats militars permanents el tinent senyor Modest Palacios.

Proves de plenari. — El jutge senyor Urrutia va practicar ahir al matí proves de plenari arran de la causa que se segueix pels successos ocorreguts a Santa Coloma, i en la qual figura com a procesat Jaume Segur.

Causa elevada a plenari. Recurs contra un fall. — Ha estat elevada a plenari la causa seguida pels successos del Vendrell.

S'ha interposat recurs contra el fall que dictà el consell de guerra condemnant Eduard Llorenç i altres. Els recurrents són els condemnats, els quals no estan conformes amb la sentència dictada contra ells.

Causa passada a conquita. — Ha passat a l'auditor per a consulta la causa seguida contra Màrius Tamà, al qual fou trobada al seu domicili una ràdio clandestina.

S'ha disposat la terminació del sumari, sense responsabilitat per al processat.

Visita al jutge militar. — Els Srs Dalmau Costa i Bru i Jardí visitaren el jutge militar senyor Escalera per a interessar-se per l'ex-president del Parlament Català, senyor Casanoves, que es troba delicat de salut al vapor "Uruguay".

Sollicitaren del jutge la concessió de la llibertat atenuada per al que fou president del Parlament. El jutge, vista la instància, informà favorablement aquesta petició, la qual no podrà portar-se a efecte fins que l'aprovi l'auditor d'aquesta divisió al qual passà la sollicitud.

A disposició de l'autoritat militar. — Per la policia fou posat a disposició del jutge militar Jaume Fontdevila i Horta, el qual està reclamat per l'intent d'atracament a les Indústries Sanitàries, a un comerç del carrer de Borrell, a conseqüència del qual es produïren els fets del carrer de Provença, i, de més a més, com a autor de l'atracament a la carboneria del carrer de Piquer.

També passaren a disposició de l'auditor els individus que foren detinguts a Montiró i Canet de Mar, amb les armes i documents que els trobaren.

Revista de Premsa

Una conversa amb el senyor Nicolau d'Olwer sobre el passat i el present de la República

Unes declaracions del senyor Pi i Sunyer sobre les orientacions de l'Esquerra i el moment polític

La conversa amb el senyor Nicolau

Sobre aquest tema, el senyor Braulí Solsona publica, a POLITICA, la següent conversa amb el senyor Nicolau d'Olwer:

"—L'obra dels neo-republicans i dels no republicans fa el seu camí dintre la República. Les Corts Constituents, que s'havien de tancar amb solemnitat parella a la de la seva obertura, testimoni de la gratitud de la República, sentiren com a darrera frase la de: "per a la pròxima s'avisarà a domicili". Es lèu tot el que es pogué parquejar les Constituents passessin d'amagat al cementiri dels apestats, en lloc d'entrar a la Història per la porta gran...

Está hablando don Luis Nicolau d'Olwer, ex ministro del Gobierno provisional de la República, uno de los más altos valores intelectuales y morales de Cataluña, escritor que ha dejado huellas luminosas de su espíritu en obras que son orgullo de la cultura catalana, político que se caracteriza por acudir al cumplimiento de su deber cívico con una serenidad que se alía elegantemente con una firmeza irreductible. Yo confieso sinceramente que junto a la admiración que siento por el Nicolau intelectual pongo en términos fervorosos una honda devoción hacia el Nicolau ciudadano ejemplar que, sin alharacas ni estridencias, va hasta donde debe ir sin que le importe poner en juego su libertad, su vida... Yo le he visto — recordaré nada más que tres detalles para mi inolvidables de su vida, que bastan a definirle perfectamente — en el entierro de Francisco Layret, que presidía en representación de la ciudad, cuando la multitud se dispersaba por una tremenda carga de la guardia civil de caballería, quedarse solo en la Gran Vía, junto al féretro, enfrentándose con la fuerza pública y obligándola, con su gallarda actitud, a respetar la representación que en aquellos momentos ostentaba. Yo le he visto levantarse en el salón de sesiones del Ayuntamiento barcelonés en los tiempos ominosos de Martínez Anido, para pronunciar estas palabras de ejemplar ciudadanía: "Sé que unos ediles han presentado una moción solicitando que se nombre a Martínez Anido hijo adoptivo de Barcelona. Tengo que irme al extranjero por una temporada y pudiera tratarse este asunto durante mi ausencia. Por si esto ocurre, quiero manifestar públicamente desde ahora que quiero que conste mi voto en contra." Y recientemente se ha publicado la carta en que Nicolau d'Olwer ha manifestado su solidaridad con Azaña.

Me interesa fijar el valor moral de Nicolau d'Olwer con estos tres hechos históricos, antes de seguir adelante nuestra conversación sobre temas políticos de actualidad y expresar ante la democracia española el respeto y la admiración que siento por el ilustre repúblico, en la seguridad de que serán compartidos por todos los republicanos españoles.

Nicolau d'Olwer sigue hablando:

—Amb el Govern provisional passa quelcom de pitior. Es pretén ja que ni existí, negar que el Govern provisional descabdellés la política minuciosament preparada pels seus mateixos homes quan eren el Comitè revolucionari: negar que el Govern obrés "in corpore", pretenent individualitzar les responsabilitats polítiques dels seus ministres, és, ni més ni menys, negar l'essència mateixa, i amb ella l'evidència del Govern provisional. Què quedarà d'aquest? Diversos senyors reunits diàriament en tertúlia que gosaven anomenar Consell de ministres.

Els homes que formàrem el Govern provisional podem sentir-nos avui distanciats els uns dels altres, però rebutjar la solidaritat que ens uní d'ençà que començàrem a actuar de Comitè revolucionari fins que es formà el primer Govern constitucional, em sembla que ens ho priva el respecte que ens devem a nosaltres mateixos i el que devem a la República. Aquest és el sentit de la meva carta a Manuel Azaña: no solament testimoniar una solidaritat personal, sinó recordar als desmemoriats quelcom que em sembla característica essencial d'un Govern de plens poders.

—¿Cómo ve usted la República en vísperas de su cuarto aniversario?

—Cal que la República giri la vista als seus orígens, no per a estancar-s'hi; per a millorar-los. Pot la República, es clar, governar-se en sentit més conservador o més avançat; dintre els límits constitucionals hi ha elasticitat per à això, per bé que pretenguin negar-ho. Però és solament oblidant-se dels seus orígens — és a dir, oblidant-se d'ella mateixa —, com la República ha pogut arribar a la situació paradòxica actual; hi campen tranquillament els que foren els seus adversaris en les Constituents, i es veuen perseguits els qui la feren triomfar i prevaler.

Els jornals de fam, entronitzats per l'eufòria del 19 de novembre del 1933, han desinteressat de la República les masses camperoles d'Andalusia, Extremadura i Castella. Aquesta llei anticonstitucional de 2 de gen... amb les seves sequeles, anul·lació de l'autonomia de Catalunya, ha fet aparèixer davant el descontentament dels republicans catalans l'espectre d'una República assimilista, hostil, incomprensiva, com ho fou la monarquia. La diària conculcació dels preceptes constitucionals allunya les esquerres republicanes mentre una estúpida persecució pretén inutilitzar els seus homes representatius. Aquesta és la trista realitat sota la qual complirà (jo no dic celebrarà) el seu quart aniversari la República que fou il·lusió dels republicans.

—¿Cuál es en estos momentos el deber de los republicanos?

—"¡Que n'era, de bella, la República, sota la monarquia!"—podríem exclamar avui malenconicament. Però la malenconia no és un estímul polític. La República ha d'ésser bella..., "sota la República". Ho serà si entre els republicans autèntics hi ha coordinació, disciplina i un alt sentit de la responsabilitat. Cal marxar amb pas segur, de pressa o a poc a poc, segons es pugui, però sense aturar-se i sense desviar-se. I sense oblidar tampoc que "les pures vestals" de l'extremisme, que tant entrebancaren la tasca del bienni, es classificaren ja com a agents provocadors en installar-se còmodament a l'ombra del pressupost, gràcies a la munificència dels Governs eufòrics.

Hablamos, naturalmente, de la persecución contra Azaña, que es el único impulso de la política imperante. El ex ministro de Economía nos dice.

—En les actes d'acusació presentades a les Corts hi ha dos aspectes: un, de caràcter personal: es tracta de caracteritzar Azaña com a un perill per a la tranquil·litat pública, aliat dels revolucionaris de dintre i de fora d'Espanya; es vol emprendre novament el camí, que el Tribunal Suprem interceptà ja, en no trobar motiu per a processar Azaña pels fets de Catalunya. Però hi ha, demés, un altre aspecte: el de qualificar la República espanyola com un focus de revolució per a l'exterior, i veure de produir contra ella un moviment internacional d'asfixia. Alguna espurna s'ha vist ja en certa Premsa estrangera. Tal és la conducta d'uns homes que fan grans esgarips de patriotisme, per als quals tot socialista i tot autonomista és un traidor. En resum: es pretén desprestigiar la República davant l'estranger, i desprestigiar els homes de les esquerres davant el país, i com a conseqüència final, impedir la tornada d'Azaña al Poder.

Nada más nos dice el señor Nicolau d'Olwer. Nada menos nos dice el gran repúblico que tiene por norma cumplir ejemplarmente sus deberes de ciudadanía con serenidad y firmeza modélicas."

Les declaracions del senyor Pi i Sunyer

LA HUMANITAT publica les següents declaracions del senyor Pi i Sunyer, arribat recentment de Madrid, on s'ha entrevistat llargament amb el senyor Companys i els altres ex-consellers de la Generalitat, empresonats:

"En pregar-li que ens donés algunes impressions sobre el motiu i els resultats del seu viatge, ens ha dit:

—Abans que tot, vull aprofitar la vostra pregunta per a desmentir d'una manera rotunda algunes versions fantasioses que s'han donat del viatge i de la meva pròxima actuació política. S'ha dit que jo assumiria la direcció d'Esquerra Republicana, s'ha parlat d'una pugna possible entre alguns de nosaltres per a ostentar-la. No hi ha res d'això. El nostre partit és de base profundament democràtica, i tot el que es faci ha de comptar amb l'assentimen de la majoria dels afiliats. Per altra banda, tots els que militen al partit i tenen una personalitat destacada, estan animats del mateix desinteris; tots subordinem les qüestions personals a l'interès collectiu. Quant a mi, la darrera apetència que tindria en la meva vida fóra la de cabdillatge. Ara bé: l'hora és difícil, i imposa un sentiment més rígid del deure. En les circumstàncies que ens trobem ningú no pot plànyer ni regatejar cap esforç. Tot el que jo faci serà, doncs, únicament en aquest sentit de prestar un servei als meus ideals i al meu país.

Aclarida aquesta qüestió prèvia, insistim prop de Pi i Sunyer sobre l'objecte del seu viatge:

—També aquest punt s'ha revestit d'una exagerada expectació. El motiu principal no pot esser més senzill ni més humà: anar a veure els amics empresonats. Feia prop de tres mesos que en una nit d'emoció i de tristesa s'acomiadaren de nosaltres a l'"Uruguay". De no haver-mo impedit treballs urgents que havia d'enllestir, hauria anat abans a abraçar-los. Fer-los unes hores de companyia, és motiu suficient per al viatge. I en aquest aspecte de l'amistat he tingut la gran alegria de comprovar que es troben molt bé de salut i d'ànim. Com quan els visiten altres amics, ells han estat contents de veure'm, i jo de trobar-los-hi.

—Però — insistim — amb ells deveu haver parlat de qüestions polítiques, de la possible actuació del nostre partit...

Es clar que n'hem parlat. Durant el període anterior al meu viatge jo havia rebut visites d'afiliats, de representants de Centres, de militants de diverses comarques, i com és lògic, de les converses amb uns i altres havia anat formant-me un judici, que més que criteri personal venia a ésser la condensació d'un estat d'esperit ambient. Creia interessant fer conèixer als amics de Madrid la impressió que crec que respon al sentir de la majoria d'Esquerra Republicana. I he tingut també en això la satisfacció de constatar que els companys empresonats comparteixen el criteri ací generalment sentit i que en les seves directives principals tendeix a fer del nostre partit un instrument polític, sòlid, compacte, disciplinat, que respongui a les exigències del moment i als ideals de la democràcia catalana.

—¿I quina és la tasca immediata a fer?

—Ja us he dit que essent Esquerra Republicana un partit democràtic, no hi escauen decisions de caràcter unipersonal. Cal comptar amb el sentiment de la massa general d'afiliats i amb el parer dels organismes del partit, avui incomplets per causes prou conegudes. Per les impressions recollides puc assegurar que tots i tothom estan convençuts que l'anormalitat de les circumstàncies exigeix l'adopció de quadres directors i procediments de major senzillesa, flexibilitat i eficàcia. La restructuració del partit ha de fer-se d'acord amb el pensament de la majoria, però una vegada en marxa, el deure de tots, pel bé de Catalunya i dels nostres ideals, ha d'ésser el de seguir les directrius traçades amb el màximum de desinteris i estricta disciplina.

—¿Creieu possible la immediata actuació política?

—No podria dubtar-ho. Les coses s'encaminen en un sentit que deixa veure que la sortida de l'anormalitat actual no pot ésser altra que una solució política. Si hi ha d'haver, per tant, en un demà probablement pròxim una consulta a l'opinió, és indispensable, perque al seu dia pugui manifestar-se, la possibilitat d'orientar-la i endegar-la. Crec que fóra un error mantenir tancats els centres d'Esquerra, que podeu contribuir a canalitzar l'opinió en un sentit democràtic, com ho fóra el de dificultar la manifestació de les idees i dels judicis de cadascú. En darrer terme es el poble el que ha de jutjar i decidir. Si hom vol sortir sense estralls irreparables de la situació actual, a una opinió confusionària, contradictòria, incontrolada, que molt sovint resulta dels estats d'anormalitat política i de silenci forços, és preferible una opinió dirigida a uns objectius públicament exposats i democràticament compartits per la majoria del poble.

—¿Esteu gaire esperançat per a l'esdevenidor?

—Jo mai no he deixat de tenir fe en el nostre poble, i estic convençut que els seus fonaments ideològics insubornables són la profunda catalanitat i el liberalisme progressiu amarat de continguts socials. Tinc, doncs, absoluta confiança en l'esdevenidor. Si hagués dubtat foren prou les impressions recollides de tantes procedències per a deixar-me veure que els sentiments fonamentals del nostre poble es mantenen intactes. En el voler profund no hi ha cap mena de desorientació. Cert que l'hora és difícil, que en els moments com els d'ara, són més fàcils les reaccions incontrolables. Però és precisament quan hi ha dificultats que les persones deixen de comptar, i és obligada la major abnegació i fidelitat als principis. Cal sotmetre a una finalitat conjunta els impulsos temperamentals i els judicis espontanis. Si l'hora és greu per a Catalunya, i per a la República, hem de tenir la ferma decisió que una i altra puguin superar-la. La darrera crisi ministerial aclareix amb una nova llum, les línies generals d'un procés polític que ha volgut presentar-se en forma parcial i fragmentària i que cal considerar en la seva totalitat. El que cal és saber treure dels fets els ensenyaments que comporten. Els homes d'Esquerra Republicana, que senten més que mai la seva condició de catalans i els seus ideals de sempre, conscients de la responsabilitat del moment, volen que sigui l'instrument democràtic de la voluntat catalana."

Notícies Soltes

V Congrés Internacional de Publicitat. — Els publicitaris argentins i la important revista "Impetu", de Buenos Aires, han tramès ja llur adhesió al Congrés Internacional de Publicitat de Barcelona, i han nomenat el corresponent delegat que els representarà a les sessions.

També han encarregat un servei especial de comunicació de notes i dels acords del Congrés que trasllladaran a tota la premsa d'aquella República.

Abrics i vestits girats queden nous -:- LA REFORMADORA Trafalgar, 8, 1.er - Tel. 25608

La cria del cuc de seda. — Es recorda als interessats amb criar cucs de seda que únicament fins al dia 12 d'aquest mes, de deu a una i de tres a cinc, podran proveir-se de llavor de cucs de seda i de plançons de morera a Divulgació Sericícola, carrer de Bonaventura Muñoz, 5 (abans Pallars).

Claror

Patronat del Ciutadà Anormal o Deficient de Catalunya. — La comissió organitzadora del Patronat del Ciutadà Anormal o Deficient de Catalunya prega a tots els pares que tinguin algun fill anormal o deficient i en particular els pares dels exalumnes de l'Escola de Vila Joana (Vallvidrera) d'Anormals i Deficients, que enviin el seu nom i domicili a fi d'avisar-los en el moment oportú per a l'elecció de la comissió definitiva constituent del dit Patronat. Les adhesions han d'enviar-se a J. Grau i Verdú, Joaquim Costa, 43, botiga de ueviures.

-Tabacs Havans
Rambla de les Flors, 16

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

SASTRERIA
F. Vehils Vidal
Direcció: M. PELLICER
Rebudes les més extenses col·leccions de panyeria país i estranger
7, PLAÇA DE LA UNIVERSITAT, 7
Visitau l'STAND 151
EXPOSICIÓ DE L'ART DEL VESTIR

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

La potabilitat de les aigües del Llobregat i el Cardoner

Un important document adreçat als caps de les minories parlamentaries

ALS SENYORS DIPUTATS CATALANS CAPS DE MINORIA AL PARLAMENT ESPANYOL:

Les entitats signants, representants de múltiples aspectes de riquesa catalana, industrials, agricultors, serveis públics, subministrament d'aigües, corporacions doctes, representacions de propietaris, entenen que és inajornable adreçar-se a llur representació al Parlament d'Espanya per tal de sollicitar-ne el plantejament al Govern de la República, per mitjà d'un debat parlamentari, del problema que les activitats industrials de les Societats productores de sals potàssiques de Catalunya plantegen en salinificar les aigües dels rius Cardoner i Llobregat, amb greu perjudici dels interessos que representen els signants.

En l'ordre industrial són innombrables els perjudicis causats ja, i si el fet denunciat no es remeia urgentment, els estralls ocasionats seran irreparables.

Les aigües dels esmentats rius — avui excessivament salinificades — dificulten i perjudiquen els aprestos, els tints, els rentatges, els blanqueigs, etc., etc., i, sobretot, són causa alarmant d'avaries a les tuberies de conducció i a les turbines.

En l'ordre agrícola, els estralls no són pas menys importants, puix que avui són moltes les extensions de terres completament improductives, i totes aquelles regables amb les aigües dels rius Cardoner i Llobregat solament permeten en determinats cultius que consenten un grau elevat de salinitat, i no és pas massa llunyà el dia que forçosament per l'augment de la salinitat de les esmentades aigües, quedin completament ermes unes terres de regadiu que poden constituir i cal que constitueixin grans fonts de riquesa agrícola.

Tot això fa que es plantegi a la propietat urbana un problema tan greu que no tindrà solució possible. No és gaire llunyà el dia que els llogaters hauran d'abandonar llurs allotjaments per manca d'un element tan indispensable com és l'aigua, ja que no serà possible valer-se d'una aigua tan salinificada per als usos domèstics.

Finalment, quedarà plantejat ràpidament un problema d'incalculables conseqüències, problema greu que afectarà una població que com Barcelona ultrapassarà el milió d'habitants.

Serà aquesta ciutat la que pràcticament es quedarà sense aigües.

En efecte, segons resulta dels estudis que han estat fets per part de les Comissions Oficials encarregades d'estudiar el problema que ens ocupa, i del dictamen que, un cop acabats els esmentats estudis, acaba d'emetre el Director del Laboratori Municipal de Barcelona, la salinitat de les aigües subàlvees del riu Llobregat — captades a Cornellà — que constitueixen la part més important del subministrament de la població de Barcelona, ve augmentant des del començament de l'explotació de les sals potàssiques, i ha resultat accentuada, carrerament, coincidint amb la incrementació d'aquella producció i l'entrada en joc de noves explotacions.

El fet es produeix ja sia per l'aportació al riu de les aigües procedents del tractament de minerals, ja sia per l'amuntegament, vora dels rius, dels productes procedents de l'obertura dels pous que les avingudes torrencials o bé les pluges precipiten als rius.

Per aquestes causes, la salinitat expressada en milligrams de clor ha arribat a ésser a Pallejà, en les darreres setmanes, superior a 300, límit considerat intolerable, no solament per la Comissió Espanyola, sinó que també per altres reglamentacions estrangeres (Alemanya, per exemple).

Les Empreses potàssiques, en gran majoria empreses estrangeres, franceses i belgues, i únicament una d'elles pròpiament espanyola, la "UNION ESPAÑOLA DE EXPLOSIVOS", han estat reiteradament notificades per la Comissió dels perjudicis que les seves activitats ocasionen sobre drets indiscutibles de les altres entitats, els interessos de les quals es troben cada dia més perjudicats, i tot possiblement per extralimitacions en les concessions de l'Estat per part de les Empreses explotadores de les sals potàssiques.

El Parlament català, davant de la realitat d'aquest problema va dictar la llei de l'11 d'agost del 1933, que imposa limitacions a la salinitat de les aigües del riu Llobregat, segons normes dictades per la Comissió oficial, la qual es limità a imposar multes, per la qual raó es totalment infructuosa.

Mentrestant, la salinitat dels rius va creixent i s'acosta l'hora de greus perjudicis irreparables, i sobretot d'un conflicte sense precedents, tal com el de deixar sense subministrament d'aigua, o amb un subministrament deficient, una població de 1.250.000 d'habitants, sense altra explicació que la inhibició de totes les autoritats que han de vetllar pel compliment [illegible] interessos generals del [illegible].

Es per aquestes raons que convindria adoptar algunes mesures urgents, tals com imposar el compliment de la llei del Parlament de Catalunya de l'11 d'agost del 1933 i la construcció d'un canal collector, preconitzat per la Comissió, i del pantà de Cabrianes, a fi d'evitar les aportacions d'aigües salines als rius, entre altres.

L'execució de les obres esmentades, per qui correspongui, és urgent, i el canal collector, per desenrotllar-se en una longitud d'uns 119 quilòmetres, pot ésser de ràpida execució i ocuparia milers d'obrers, contribuint així a minvar la crisi de treball que tant preocupa el Govern, eliminant un problema que pot esdevenir conflicte de solució impossible.

Els firmants esperen que la importància i la transcendència del problema exposat mereixerà l'atenció dels representants a Corts de Catalunya.

Barcelona, 26 de març del 1935.

Acadèmia d'Higiene de Catalunya;
Institut Agrícola Català de Sant Isidre;
Acadèmia de Medicina de Barcelona;
Unió Catalana d'Estudis Polítics i Econòmico-socials;
Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya;
Federació Regional de Piscicultura i de Pescadors Esportius;
Sindicato de Banqueros de Barcelona;
Sociedad General de Aguas de Barcelona;
Empresa Concesionaria de Aguas Subterráneas del Río Llobregat;
etc., etc.

A Sant Adrià va ésser detingut un italià que vivia en una barraca

Sembla que es tracta d'un lladre de categoria

La policia que està de servei a Badalona, sota les ordres del comissari senyor Tarragona, va detenir ahir un estranger que li semblà sospitós.

Els agents venien observant que al carrer de València, número 21, de Sant Adrià de Besòs, vivia en una barraca un estranger que feia freqüents viatges a França i tenia un auto Ford de propietat.

Feia una vida molt retirada i va fer que augmentessin les sospites, puix que no se sabia que es dediqués a cap treball, ni que tingués negocis. Tampoc no rebia correspondència. La policia va determinar detenir-lo. Els agents muntaren el servei. En trucar a la porta del domicili de l'estranger, aquest va fer veure primerament que no hi era i no va contestar.

La policia va amenaçar-lo amb esbotzar la porta, i aleshores l'estranger va obrir. Però estava armat d'un ganivet molt gros, amb el qual va pretendre atemptar contra els agents. Aquests van haver de lluitar amb ell per a desarmar-lo.

Fou portat a la comissaria de Badalona, on va manifestar que es deia Raimon Ginatta, de 36 anys, i afegí que era fill de Riva-Ligore (Itàlia).

Els agents practicaren un escorcoll a la barraca. Hi trobaren 3.400 francs en bitllets del Banc de França i 175 pessetes, també en bitllets. A més tenia unes factures d'alguns Banc d'aquesta capital, on havia dipositat 6.400 pessetes.

En ésser interrogat va manifestar que els diners procedien de casa seva, ja que al seu poble tenia més de 200.000 lires. Afegí que a mesura que en necessitava la seva família li enviava diners.

Digué també que al Banc Popular de Toló feia poc temps que havia enviat uns 90.000 francs de la seva propietat i que vivia de renda.

Va dir que feia unes quantes setmanes que havia vingut a Espanya. Com que no està inscrit al Registre d'estrangers d'aquesta Prefectura de Policia, foren demanats antecedents, en els quals consta que està reclamat per les autoritats italianes com a autor de diversos delictes contra la propietat, la qual cosa fa sospitar que els diners que té provenen de robatoris i que potser es tracta d'un dels lladres més famosos que hi ha hagut a Itàlia, i que en poc temps ha robat molts diners en cases on sabia que el cop era segur.

Quan va fugir d'Itàlia les autoritats d'aquella nació van demanar a les autoritats europees que concedissin l'extradició en el cas d'ésser detingut. Una de les que va concedir l'extradició sollicitada fou Espanya. Per aquest motiu serà lliurat a les autoritats d'aquell país tan aviat com sigui substanciat el sumari que per intent d'agressió a la policia se li segueix.

La prova que es tracta d'un individu perillós és que el Govern italià ha ofert un premi de 40.000 lires a qui el [illegible].

El robatori de la Rabassada

Han estat detinguts tres individus més que hi intervingueren

En el número d'ahir donàvem compte del robatori comès a la carretera de Vallvidrera, i del qual varen ésser víctimes els viatgers que anaven en un taxi. Pocs moments després d'haver ocorregut el fet, la guàrdia civil va detenir dos individus els quals foren reconeguts com a autors del robatori per les persones que ocupaven el cotxe. En mancaven detenir tres més. La policia va practicar indagacions en diversos llocs del districte cinquè i va detenir els tres restants. Digueren anomenar-se Pere López Merino, Antoni Pérez Màiquez i Enric Herce Carrion.

Davant dels dos que foren detinguts per la guàrdia civil poca estona després d'haver ocorregut el fet, prop del lloc del succés, es confessaren autors, igualment que Francesc Cuarteru Alonso i Lluís Pérez Hernàndez, dels atracaments perpetrats dies abans contra un taxista, a la Riera Magòria, el qual prengueren set pessetes, i contra un transeünt, a la dita Riera, al qual els donà dotze pessetes.

Aquests cinc detinguts formaven una banda per a dedicar-se a l'atracament per les carreteres, ja que la ciutat estava molt vigilada. Decidiren sortir a la carretera de Vallvidrera; allí estigueren tres dies sense decidir-se a parar cap auto. Passaren els tres dies menjant verdures que agafaven d'aquells camps.

Com sigui que la gana els apretava decidiren donar el cop contra l'auto que va passar per aquell lloc. Se li acostà un dels lladres, el més jove, i amb una pistola encenedor li donà l'alto. En veure que el cotxe parava, sortí corrents tement que els de dintre disparessin, i els altres quatre, més decidits, s'hi acostaren.

Un d'aquests últims anava proveït d'una tusta en forma de pistola, un altre amb una pistola autèntica i els altres dos amb pistoles de joguina.

Segons confessió dels detinguts, en aturar-se l'auto, el que anava al davant els preguntà si volien diner i els donà dos bitllets de 25 pessetes. I el que anava a l'interior els va donar vuit pessetes en plata, dues d'elles de plom.

Marxaren a dinar a una taverna del carrer Nou de la Rambla i allí es repartiren el diner robat. Varen correspondre a Pere López Merino, 5'60 pessetes, a Antoni Pérez Màiquez, que era el cap, 19 pessetes i cèntims, i a Enric Herce Carrion li corresponueren 9'35 pessetes. La resta fou l'import del dinar.

Els detinguts seran posats a disposició de l'auditor.

Ahir a la tarda els senyors que anaven en l'auto i que foren atracats a la carretera de Vallvidrera, veieren els detinguts i els reconegueren. Com sigui que els robats insistiren en què la quantitat robada fou de 500 pessetes i els detinguts solament diuen que 50, es procedí a escorcollar-los minuciosament, arribant àdhuc a obligar-los a despullar-se. A un d'ells se li trobà als calçotets, entre tela i tela, un bitllet de cent pessetes molt ben amagat.

En ésser interrogat manifestà que procedia d'un altre atracament comès moments abans i que per a no ésser tan castigat no volia dir-ho. A cap dels altres no se'ls trobà més diners.

L'estat de la senyora Lluhí

Abans-d'ahir la muller del senyor Lluhí i Vallescà donà a llum un nen. Encara que el deslliurament no presentà cap anomalia, l'estat de la senyora Lluhí inspira alguns recels degut a l'extremada depressió en què es troba a conseqüència de les emocions i de les angúnies que l'han trasbalsada durant els darrers mesos. Esperem que d'aquí pocs dies serà esvaït el perill de qualsevol complicació que en aquests moments podria tenir conseqüències greus.

L'aparició d'"El Poble"

Hem rebut la següent nota:

"Amb insistència afalagadora, la premsa ha vingut ocupant-se de la pròxima publicació de "El Poble"; és un testimoni d'afecte que agraïm en el molt que val. Però, a fi d'orientar exactament el públic, amb la vènia dels nostres futurs collegues i abusant de la seva hospitalitat, hem de fer constar el següent:

Primer: Que encara no hem fixat una data definitiva per a inaugurar la publicació de "El Poble", si bé podem avançar que tindrà lloc dintre d'aquest mes.

I segon: Que per estimables que siguin, i ho són, en efecte, els rellevants elements del periodisme català, els noms dels quals s'han pressentit per a dirigir la redacció del periòdic o contribuir-hi, la seva possible collaboració no ha d'interpretar-se com oposada a la designació d'un altre o altres, susceptible de portar a cap una encertada tasca periodística."

La causa seguida contra l'atracador Martorell, conegut per l'"enemic públic número 1", i els seus companys, ja ha estat qualificada

El fiscal els demana la pena de mort

La causa que instrueix el jutge senyor Ramon Mola contra els processats Josep Martorell i Virgili, (a) "Enemic públic número u"; Josep Serrano Castrovidejo, i Francesc Morales López ha estat enllestida i tramesa al fiscal per a la seva qualificació. Ja qualificada, dilluns passarà segurament al defensor, el lletrat senyor Medina.

La causa és per alguns delictes comesos pels mateixos processats en unió d'altres que no han estat detinguts. Són: l'atracament a la casa Anís Morera, del carrer de Nàpols; l'intent d'atracament a la casa Donat, del Passeig de la República, on es produí un tiroteig a conseqüència del qual resultaren morts un atracador i un guàrdia de seguretat que hi acudí en sentir els trets, i ferits un altre guàrdia de seguretat, una dona i un paisà; i de robatori de tres autos i de tinença illícita d'arma de foc.

Sembla que el fiscal, en una de les seves conclusions, demana per als processats la pena de mort ultra altres penes pels altres delictes.

Nou Director general de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis

Pels Consells d'Administració i d'Assegurances Socials de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, reunits conjuntament, ha estat elegit per aclamació, director general de la susdita Institució, el catedràtic d'aquesta Universitat senyor Josep Maria Boix i Raspall, el qual exercia el càrrec de sotsdirector de la pròpia entitat des del novembre de 1934, per al que va ésser nomenat a proposta del senyor Moragues i Barret, suara traspassat, en proveir-se per primera vegada aquell càrrec, i que durant aquests deu anys ha collaborat activament en la gestió directiva de l'esmentat senyor.

Inscriviu-vos a l'excursió en autocar que organitza VIATGES LA PUBLICITAT per al diumenge dia 14 a Manresa i Sant Benet de Bages

Detencions a Badalona

Sembla que es tracta d'atracadors

A Badalona, en un bar on acostumaven a reunir-se determinats elements suspectes, la policia donà una batuda i procedí a la detenció de quinze individus, els quals passaren a la Comissaria d'aquella localitat.

Després de revisar els expedients, en foren detinguts tres. Dos d'ells per tenir antecedents com a complicats en actes socials, i el tercer, anomenat Ibàñez, per estar reconegut com a uns dels que prenien part en els atracaments a les fleques que fa poc es feien a Badalona i als pobles del voltant.

Es practiquen diligències per tal de posar en clar si entre els dos individus detinguts junt amb l'Ibàñez hi ha l'autor d'aquests fets.

El cap de la brigada de Badalona va estar ahir a la nit a la Prefectura de Policia i va donar compte del fet al cap superior, senyor Alvarez Santullano.

Sabotejadors de tramvies detinguts a Sant Adrià

Badalona, 6. — La nit passada al bar la Pau, de Sant Adrià, la guàrdia civil d'aquesta ciutat sorprengué una reunió i procedí a la detenció de quatre individus, anomenats Joan Ferran i Martín, de divuit anys d'edat; Andreu Hernàndez Hernàndez, de trenta-un; Joan Colomer i Cussó, de vint-i-sis, i Francesc Pérez Colomer, de trenta-quatre. Dos d'ells estan reclamats per haver pres part en actes de sabotatge contra els tramvies i autobusos, i els altres se suposa que també hi estan complicats.

El senyor Pich i Pon va a la reorganització total de Proveïments

Supressió temporal de la venda de carn de cavall - Reorganització de les plantilles

El senyor Pich i Pon, tot i passar el temps a la casa del davant, no calmà el ritme de les seves activitats municipals, que queden plenament reflectides en les notes facilitades a la Premsa. En la primera que publiquem, resulta que a l'Escorxador mataven, quasi es podria dir que assassinaven, pobres cavalls sense cap condició per al consum, cosa que semblà que ningú no sabia. Quan s'ha descobert, s'hi ha posat ràpid remei: s'ha prohibit la matança fins que els comerciants que explotaven el negoci presentin cavalls de primera qualitat, i per no perjudicar els botiguers que venien aquesta mena de carn, i els que la consumien, se'ls autoritza perquè en venguin de qualsevol de les altres. Això durarà, naturalment, fins que els desaprensius proveïdors de carn de cavall s'executin.

La nota diu així:

"En diverses dates s'han rebut a la Direcció de la Inspecció de Proveïments del Laboratori Municipal, oficis pels quals resulta que a Barcelona es confeccionaven embotits amb carn de cavall. Aquests informes eren a conseqüència de queixes arribades al dit Negociat palesant l'existència d'un fet que calia evitar, ja que hi havia la sospita que la carn de cavall emprada no havia estat sotmesa a la inspecció deguda.

Aquests fets han mo[tivat] una acurada inspecció especial a l'Escorxador, que portà a cap un veterinari militar, de la qual informació es desprèn que no pot consentir-se que continuï la matança del dit bestiar, tal com es fa [illegible] per tal com les seves operacions es fan sense tenir en compte les regles de la higiene pública en alguns casos, i que mentre aquest servei no tingui una organització millor, sobretot a base de poder crear ramaderia de cavalls que doni lloc a què la referida espècie pugui ésser morta per a la seva utilització pels veïns de Barcelona com a element nutritiu, precisa suspendre l'expressada matança.

Es per les raons indicades que l'Alcaldia ha disposat el que segueix:

Des d'aquesta data quedarà suspesa la matança de carn de cavall a Barcelona, mentre un canvi de circumstàncies no aconselli prendre una mesura distinta.

Es nomena el capità secretari d'algunes ponències de Proveïments, senyor Gerard Rovira, perquè efectuï les recerques oportunes en comprovació de les responsabilitats en què puguin haver incorregut alguns funcionaris municipals per les anomalies observades amb motiu de la mort de cavalls.

S'encarregarà especialment a l'administrador de l'Escorxador, senyor Manuel Mats, que, ajudat del personal que jutgi oportú, prepari els necessaris estudis que serveixin de base a la reorganització de tot el que es refereix a l'administració de l'Escorxador de Barcelona, i interinament correrà al seu càrrec la direcció de tots els serveis administratius.

Essent criteri de l'Alcaldia no perjudicar cap industrial, els propietaris de carnisseries destinades a la venda de carn de cavall, que ara restarà prohibida, sollicitaran a l'autoritat municipal autorització per a vendre una altra classe de carn, segons llur desig, i en cada cas, tenint en compte les distàncies reglamentàries i la situació especial dels expedients oportuns. L'Alcaldia anirà dictant mesures concretes que resolguin els conflictes que puguin presentar-se.

El personal que es dedica a la matança de carn de cavall es reintegrarà als respectius llocs d'origen."

* * *

Una altra nota es refereix a la reorganització total del Servei de Proveïments, per tal de reduir-lo, ja que no té prou importància a Barcelona. Perquè ho estudiïn, han estat nomenats cap del Negociat Administratiu de Proveïments el senyor Emilià Martínez, director general de Mercats el senyor Eduard Calero i inspector cap de Proveïments el senyor Anselm Batalla. Diu la nota:

"Ha estat motiu de preocupació constant de l'Alcaldia tot el que es refereix a l'organització de seccions administratives de l'Ajuntament, sota el criteri general que és necessari arribar a les màximes amortitzacions possibles quan es tracti de serveis en els quals les categories existents no responguin a una veritable realitat.

L'Alcaldia entén que el servei de Proveïments no té prou volum per a constituir una secció amb independència, i respecte a això ha decretat el que segueix:

Els Serveis de Proveïments deixaran de constituir una secció administrativa de l'Ajuntament de Barcelona i s'agruparan sota el control superior del cap de la Secció d'Hisenda. El Negociat d'Estadística de Proveïments passarà a dependre del cap dels Serveis d'Estadística i, per tant, restarà sota la direcció mediata del cap de la Secció de Governació. La seva plantilla quedarà reduïda a un oficial segon i a un oficial tercer, passant els altres càrrecs a la plantilla d'amortització.

El Negociat de Proveïments tindrà la següent plantilla: un cap de Negociat, un oficial primer, tres oficials segons i tres oficials tercers.

En relació amb els Serveis de Proveïments existiran dos grups de serveis distints, que seran: la Direcció general de Mercats i la Prefectura d'inspecció de Proveïments. Aquests dos càrrecs tindran categoria d'oficial primer, quan vaquin per qualsevol causa, puix que actualment els qui els serviran tenen la categoria de cap de Negociat. Les plantilles d'aquests serveis seran les que segueixen: **Direcció general de Mercats: un director general de Mercats, amb categoria d'oficial primer; un auxiliar. Prefectura d'inspecció de Proveïments: un inspector cap de Proveïments, amb categoria d'oficial primer; dos oficials segons; un oficial tercer; 13 zeladors.**

Actuarà com a cap del Negociat Administratiu de Proveïments el senyor Emilià Martínez; com a director general de Mercats, el senyor Eduard Calero, i com a inspector cap de Proveïments, el senyor Anselm Batalla. Aquests funcionaris faran la proposta de l'acoblament de l'actual personal als serveis de què es tracta. Tots els funcionaris del Negociat d'Estadística de Proveïments passaran als serveis d'Estadística general."

ELS FETS DEL 6 D'OCTUBRE

Els Consells de Guerra d'ahir

Ahir al matí se celebrà un consell de guerra contra Andreu Roca i Bassaire, jutge municipal de Tortellà (Girona), i Ramon Carbó i Ruscau, jutge suplent, acusats d'haver organitzat en aquell poble una manifestació a dos quarts de nou de la nit del 6 d'octubre, d'adhesió a la proclamació d'Estat Català.

El fiscal qualificà els fets com d'auxili a la rebellió, i demanà que s'imposés als processats la pena de dos anys de presó, però el consell els va absoldre per entendre que els fets havien esdevingut abans de la proclamació de l'estat de guerra.

✱ A la tarda se'n celebrà un altre contra els encartats pels successos de Cervelló, Isidre Castells i Sala, alcalde d'aquella població; Jaume Llompart i Valls, jutge; Francesc Ros i Vendrell, caporal del sometent; Miquel Flor i Castillo, sots-caporal, i els veïns Francesc Ros i Montiel, Josep Beas i Martínez, Francesc Santacana, Jaume Tutusaus, Francesc Carbó i Antoni Salanova.

Estaven acusats d'haver ordenat la recollida d'armes i d'haver-les repartides als individus del sometent armat i a altres que no n'eren; d'haver-se posat en contacte amb les forces sedicioses de l'Hospitalet, al qual efecte organitzaren l'expedició de gent armada en camions, i d'haver repartit armes també entre els sediciosos de l'Hospitalet; d'interceptar el pas per la carretera del dit poble, tallant arbres que posaren al mig de la carretera; d'agredir les forces de la guàrdia civil que el dia 7 a la tarda passaren per aquella població en direcció a Vilafranca, i de cometre coaccions contra els obrers de la fàbrica de vidre el dia 8 al matí per a impedir que entressin al treball.

El fiscal, en les seves conclusions, sollicità per al jutge Llompart i el caporal del sometent, Ros, la pena de tres anys de presó i per als altres un any.

La sentència no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor.

El consell va acabar a les vuit.

El tribunal dictà les següents sentències: Es condemna Jaume Llompart i Valls, jutge municipal d'aquell poble, i Francesc Ros i Vendrell, caporal del sometent, a la pena de dos anys de presó; Francesc Carbó, a un any de presó, i els altres a sis mesos i un dia de presó correccional, menys Antoni Salanova, que ha estat absolt.

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-[illegible] Redacció, Corts [illegible] primer pis.

Carnet de política

LA CONFERÈNCIA DEL SR. CAMBÓ, SUSPESA

Lliga Catalana comunica que ha estat ajornada fins a nou avís la conferència que aquest matí havia de donar el senyor Francesc Cambó.

Ignorem els motius d'aquesta suspensió.

Per la seva banda, Unió Democràtica també ha suspès el míting que havia de celebrar avui a Horta.

EL CAS DE L'ANGULO

Sota el títol "Lluís Angulo, al descobert", La Humanitat *d'ahir publicava la següent nota:*

"El corresponsal de "El Debate" Lluís Angulo ha publicat una nota en la qual desment que ell hagués malparlat de Gil Robles. En un d'aquests desmentiments feia remarcar amb l'estil jesuític que li és proverbial que no s'hi valia jugar amb el pa d'un modest periodista. Es evident que amb això demanava clemència. Concedim-la-hi si més no per a demostrar que els periodistes que no estem contaminats per l'esperit deslleial que anima el corresponsal de "El Debate" tenim un concepte més elevat de la moral que practiquem, encara que no sigui la cristiana de la gent de la "Ceda".

Angulo hauria de recordar, però, que un dia que es va creure immunitzat de tota rèplica no tenia escrúpol a fer denúncies contra la gent empresonada, com obeint al deliberat propòsit d'agreujar llur situació. Per a explotar els baixos sentiments partidistes d'un sector anticatalà, no tingué inconvenient a fer recollir en un moment passional totes les infàmies al voltant d'un fet històric i d'uns homes.

Angulo, que tot el que és ho deu a Catalunya i als catalans, no ha dubtat ni un sol moment en la seva dèria partidista a malparlar, a calumniar, a infamar, a rebaixar, a desacreditar els homes de Catalunya i els sentiments de la seva gent.

Es clar que arribarà un dia que podrà parlar-se clar. Però no esperarem per fer-ho que Angulo estigui reclòs o sofreixi persecució, com ell ha vingut fent en aquests últims mesos; més cavallers, se li deixarà sempre el dret de defensar-se públicament.

Encara que, fet i fet, el judici de l'opinió pública ja ha recaigut d'una manera prou clara i evident."

EL P. N. C. I EL COMITE PRO-EMPRESONATS

S'ha fet pública la següent nota:

"Com a responsable de la campanya que es porta a cap, i que té com a finalitat desorientar l'opinió i evitar que puguin ésser socorreguts, tal com ho han estat fins ara, els empresonats i perseguits, s'ha acordat expulsar del Comitè el Partit Nacionalista Català.

Pel Comitè P.-E. i P.S.—Unió General de Sindicats Obrers, Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, Nosaltres Sols, Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, Unió Socialista de Catalunya, Unió Catalanista, Partit Català Proletari."

BATALLA-TORRENTS

Divendres el "Delegado del Ministerio del Trabajo y Previsión" i destacat element de la "Ceda" alhora senyor Torrents i Dalmau, parlant amb els periodistes, va dir-los que s'havia presentat a la Conselleria de Treball, amb la pretensió d'ocupar el càrrec de delegat de Treball, el radical senyor Batalla.

Per la seva banda, el senyor Batalla, que pel que es veu va creure de bona fe la nota de la "Ceda" segons la qual tots els seguidors de Gil Robles havien de dimitir els càrrecs de confiança que ocupessin, ara ja desenganyat ens prega la publicació de la nota següent:

"El senyor Batalla ha llegit amb sorpresa unes declaracions fetes per l'ex-delegat de Treball a Catalunya, i ens prega de fer públic que per la seva part no té necessitat d'anar a prendre possessió d'un càrrec que ve ostentant des del dia 6 d'agost proppassat. Aquest detall, que coneix perfectament el senyor Torrents, va obligar el senyor Batalla, en tenir coneixement de la dimissió del primer, a fer un senzill acte de presentació, per ordre superior, i per tal que la Delegació no quedés en cap moment abandonada, encara que la gentilesa del senyor ex-delegat va fer innecessària aquesta presentació, que per altra part és per al senyor Batalla obligatòria."

Res a dir. Nosaltres, amb permís del senyor Batalla, rectificarem únicament la data per ell anotada; en lloc de 6 d'agost hi posarem 6 d'octubre.

En efecte: el senyor Batalla fou nomenat pel coronel Jiménez després del 6 d'octubre. Més tard, el senyor Torrents va ésser-ho pel senyor Anguera de Sojo. Ara, amb el canvi de situació, sembla radicalment lògic que el senyor Batalla reclami el que deu semblar-li seu.

Doctora Teresa Llaberia i Sais

Metgessa especialista en Ginecologia i Infància
Ex-Metgessa interna dels Hospitals de Berlín
PELAYO, 10, primer, primera
Telèfon 13351 - BARCELONA

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

Les Lletres i les Arts

L'escepticisme romàntic a Catalunya

per J. M. Miquel i Vergés

IV

Totes aquestes formes d'escepticisme, nascudes de l'íntima tortura, i ben sovint conseqüència de desenganys amorosos, no agafen un caire precís fins a l'aparició de Joaquim Maria Bartrina. Les crisis espirituals no havien anat més enllà del dubte indeterminat i de l'expressió elegíaca. Els nostres poetes que en més o menys escala i també segons llurs dots creadors, plasmaren la dolor i la mort, no s'endinsaren en el camí de les negacions absolutes ni en el buit del no-res. Unicament Joaquim Maria Bartrina, constant propagador de la infelicitat, és, per temperament, escèptic i pessimista; els altres, tard o d'hora, bescanvien la inquietud per la placidesa, i la serenitat arriba a controlar llurs dissorts. En Bartrina aquesta mutació no existeix; la negació neix espontània i filla, moltes vegades, d'un anhel insatisfet, podríem dir, inassolible. Entusiasta del noble ideal amorós experimenta, jovenissim, la seva influència. Es una noia del seu poble, i Bartrina, sensible a tot ésser-ho, veu en ella totes les virtuts femenines i esdevé creient fervorós d'aquest sentiment. Llur festeig té aquella delicada emoció de l'amor primer, i és un aiguabarreig de misticisme i d'ingènua tendresa. El poeta reusenc, el qual ja ha escrit *Páginas de amor*, quan compta tot just setze anys, i ha constatat, en algun aspecte, la força dels convencionalismes i el dubte per les veritats revelades, ja ha pres la seva ànima, veu en aquella noia tot el plaer de la vida i el motiu de viure-la. Ella omple aquella tan humana necessitat de creure, aquell íntim desig de no sentir-se desemparat. En alguna de les seves primeres poesies catalanes ha estergit la petita anècdota amorosa, la qual ve a ésser, més que no pas una mostra del seu talent poètic, un recordatori d'aquell sentiment primer.

"A qui estimes més—li deia—:
a mi o a Nostre Senyor?"
I en notar sa confusió,
de goig i plor somreia.
Ella em deia: "Tu ets ningú!
A Nostre Senyor." I en veure
que jo la volia creure,
em deia a l'orella: "A tu!"

Aquest encant amorós fou, però, esvaït per la mort. La seva primera amada moria tísica, i Bartrina plasmà, en algunes poesies catalanes, la dolor profunda de la seva ànima. L'amor, ideal de la seva joventut, en topar amb la crua realitat, fa néixer el desencís, primera forma de l'escepticisme. Des d'aquell moment el poeta dubta sempre i arriba a les negacions, però sense estridència, com si talment ni en la negació tingués fe. La tristesa és cada vegada més accentuada. En "Intima" renega de la vida i no creu que ningú, després de mort, el plori; en "Allà d'allà" un gran desig d'alliberament l'inspira, i en *Por qué caen las hojas*, pensament després versificat en català, exposa l'eterna mentida de les il·lusions.

Els seus clams s'endevinen sincers, arrencats d'impressions doloroses. Cerca l'emoció, vingui d'on vingui; esdevé febrós de coneixements i és desordenat en el mètode que tria per assolir-los; s'entusiasma amb Leopardi, amb Heine, amb Espronceda; en els místics castellans troba les mostres més reeixides de poesia subjectiva, i quan l'ànsia de viure sembla dominar-lo més intensament i els projectes se succeeixen, la seva malaltia li fa pressentir la mort, i a trenta anys rendeix, a l'escola pessimista, la trista col·laboració de la seva joventut.

La negació de les coses sobrenaturals, la sobirania de la raó per damunt del mite, l'ànsia constant i la lluita inútil de cercar la veritat, són la seva vida. Joan Sardà, en recollir tot l'esperit de la seva obra, deia en ocasió del seu traspàs: *El ganó el esclarecimiento de la duda de sus dudas.*

El pessimisme de Bartrina i el to malencònic dels seus versos s'adiu amb la seva constitució física. En el cant optimista no hauria reeixit, perquè sincer, cercador de les forces emotives, fossin on fossin, únicament en els desenganys i en la crua realitat del seu mal podia trobar la inspiració. Ell mateix aconsellava a un seu amic que s'inspirés sempre en la veritat, lluny de la qual no hi ha poesia, perquè falla l'emoció. La veritat de Bartrina era el dubte, la mort, la mentida, el dolor; per això els seus versos s'endevinen sincers i corprèn tant, per exemple, aquell trist pensament escrit en els darrers dies de la seva vida i de cara a la gran incògnita: *Quan la malaltia ens té allitats comença el nostre aprenentatge de l'ataüt. L'ataüt pot semblar estret pel que hi pensa enmig del món, sa, i pot anar on millor li sembli.* Bartrina no acabà el que volia escriure, però no costa d'endevinar, en aquest pensament tristíssim, una ànsia d'alliberament del dolor, un desig de repòs, de pau.

L'autor de *Algo*, malgrat les impressions subjectives que anota en alguns dels seus versos, no obstant aquella íntima desolació que respiren, no fou pas un "poseur" del mal romàntic. La seva vida és una continuada lluita: ara és el neguit de l'amor perdut i l'impossible retorn a l'adolescència; després serà la pèrdua de la fe i encara, més tard, la visió constant i la repel·lació instintiva de la mort que pressent a través del seu estat. La seva poesia, si bé té afinitats amb la d'alguns lírics europeus, més que no pas influència hi ha harmonia temperamental. Valentí Almirall ja havia anotat des del "Diari Català" (5 d'agost del 1880) que la feblesa dels seus membres, la pugna constant de l'ambició amb el seu cos feble, li havia fet comprendre tota la trista grandesa que clouen els cants del seu preferit el poeta Leopardi, el qual sabé lligar, en un to perfecte, la seva obra amb la desolació de la seva vida. Bartrina mateix havia aconsellat de limitar la mania "íntima" que fa escriure ploriqueigs sentimentals que no són veritables ni en el terreny de la veritat real ni en el de la veritat artística.

J. M. BARTRINA

Bartrina sent la necessitat de la negació. Si en tots els poetes, més o menys influïts del romanticisme moral, la tristesa no trenca del tot la il·lusió i el cant optimista retorna amb nous motius d'esperança, en ell, el procés cap al pessimisme es constata cada vegada més ràpid i el sentiment s'endevina més sincer. És una continuada lluita, un estèril desig d'esbrinar impossibles, un inconformisme febrós:

Tot el que miro és fals: mai lo ser íntim
sabré comprendre bé, del que aquí em [volta.

No val la pena de cercar la fe en alguna cosa, perquè tot és mentida:

Com no dubtar del món si en ell s'hi [troba
solament falsedat i hipocresia?

Les falses glòries servides per l'interès i la ignorància aixafen les glòries veritables; de la joventut no cal esperar-ne la redempció ni de l'amor la virtut:

I Cupido fa bé que sols los homes
amb interès los interessos miren;
i tots, fora de l'or, tots los que en tenen
no creuen en res més que en si mateixos.

Unicament en els darrers versos d'aquesta epístola, premiada en els Jocs Florals del 1876, la qual pot sintetitzar molt bé la visió desoladora que del món té el poeta romàntic, sembla dibuixar-s'hi un desig de calma, una ambició de pau. És quan enveja la vida plàcida de la masia, lluny del brogit de la ciutat i més lluny encara del desig de saber. Hi ha com una imprecisa i vaga necessitat de creure:

. . . .

mentre la dona al nen més petit bressa
cantant dolces cançons i a l'altre ense- [nyes
de creure en Déu i a respectar els pa- [res.

Com si la necessitat religiosa persistís a través de la pèrdua de la fe, els darrers versos són d'enyorament, enyorament de tot el que constituïa l'alegria de viure i que semblà voler retrobar, inútilment, en l'agredolç dels records.

Els subscriptors de LA PUBLICITAT tenen condicions especials per a assistir a l'excursió del dia 14 a Manresa i Sant Benet de Bages

Un llibre cada dia

POLITICA DE LA PERSONA

segons

DENIS DE ROUGEMONT (1)

★

No és desconeguda dels lectors de la pàgina "Les Lletres i les Arts" de LA PUBLICITAT l'existència a Bèlgica, a França i àdhuc a Anglaterra d'un grup de cristians revolucionaris, quasi tots ells catòlics, que intenten salvar la "persona"—no diuen pas l'individu, que consideren una simple unitat mecànica—de l'opressió exercida pel Capitalisme i per l'Estatisme en les seves diverses interpretacions. S'esforcen, des d'un punt de vista íntegrament cristià, per a realitzar aquella síntesi que els millors esperits d'avui propugnen, de les més nobles de les aspiracions revolucionàries del temps present. La vocació d'aquestes joventuts és decididament revolucionària. Antiburgesa, doncs, anticapitalista, antiestatista, antiindividualista. En conseqüència, són comunitaris, personalistes i federalistes.

No són de Moscou—no són marxistes en quant el Marxisme és un sistema i no un mètode—, però no són tampoc d'Herriot. Prefereixen encara les joventuts comunistes russes a les joventuts conformistes franceses. No són nacionalistes, però defensen la idea de pàtria en quant representa la presència d'una comunitat espiritual representada per una tradició, una llengua o una cultura. Són universalistes per tal com avantposen a tota seguretat local o a tota aspiració de seguretat nacional o social la recerca de la veritat. No són individualistes, ans personalistes i comunitaris.

Denis de Rougemont, autor del llibre que recensionem, pertany al grup revolucionari francès, fonamentalment cristià, que s'aplega al voltant de la revista mensual *Esprit*. Integrat per catòlics practicants i per cristians independents, propugna per als nostres temps la "revolució cristiana", prepara l'adveniment d'una etapa de subversió espiritual positiva per virtut de la qual l'esperit recobri de nou els seus drets menyspreats, segons ells, pels materialistes del Capitalisme i del Socialisme, pels racionalistes de totes les tendències, pels agnòstics i pels positivistes sense altra aspiració que trobar assegurances individuals en llurs tristes i miopes perspectives terrestres.

Diu Denis de Rougemont: "A hores d'ara una part de la joventut francesa ja no confon realisme i combina: deixa de creure, per exemple, que un bon agent electoral és un home que coneix els homes; ja no es deixa imposar per les famoses necessitats de l'acció que uns petits ambiciosos debutants creien fa poc descobrir a la Cambra. Aquesta joventut d'avui ja no vol aquest gènere d'acció. No sent cap mena de respecte per les habilitats polítiques, ni per les trampes clàssiques dels medis dirigents, per tota aquesta vida política sense relacions orgàniques amb la vida real del país".

Aquesta aversió per la política—que a Catalunya anomenem "politiqueta" i que a Barcelona ha caracteritzat els més grotescos dels "personatges" aspirants al càrrec de regidor municipal—és cada dia més estesa a França com de temps ha ho es a Catalunya entre les sensibilitats delicades. Això comporta els seus perills: de l'aversió per la política, que nosaltres compartim, a l'afecció pels règims antidemocràtics la distància pot ésser doctrinal però no real. D'ací que alguns d'aquests grups arriscats hagin estat titllats de feixistes. A aquesta acusació Rougemont oposa la seva política.

"Una política cristiana ha de condemnar de primer totes les solucions que fins ara hem divinitzat, totes les idolatries enganyoses, o baixes, o generoses, per les quals els homes es maten ells amb ells: capitalisme o stalinisme, nacionalismes de totes les categories, revolucions que pretenen fonamentar la nostra salut damunt un ordre terrestre."

L'autor no amaga llur aversió pels règims "de massa i retrat"—milions d'individus impersonals i una persona, el *duce*, única físicament reconeixedora—. Ni mussolinisme, ni stalinisme, ni hitlerisme. Enfront de l'efígie d'un sol damunt les multituds tristament gregàries, el pensament en Déu. O, en els casos més desesperats, l'efígie de cadascú.

¿Què és, però, la *persona* en el pensament d'aquestes joventuts?

"La persona—diu Rougemont—, al contrari de l'individu, perdut en la història, viu d'instant en instant, d'una tasca a una altra, d'un acte a un altre acte, sempre aventurós. Viu en el risc i en la decisió, mentre que l'home de les masses viu en l'espera, la revolta i la impotència."

La massa, enfront de la persona, seria, segons aquests personalistes, el suïcidi de tots en holocaust d'un monstre.

FOCIUS

(1) *Politique de la personne*, per Denis de Rougemont. (Ed. "Je Sers", París.)

Una lectura de poemes de Clementina Arderiu

Organitzada per la secció d'Estudis d'Arts i Lletres de l'Ateneu Polytechnicum, demà, dilluns, tindrà lloc al seu estatge social, Alt de Sant Pere, 27, principal, una sessió-lectura de poemes originals, per Clementina Arderiu. Farà la presentació el senyor Octavi Saltor. La sessió començarà a tres quarts de vuit del vespre.

Tres petits poemes de Sebastià Sànchez-Juan

VENTALL ANTIC

Gràcia d'aures:
fines com l'or
ama què restaurés
esmes del cor.

A UN ARTIFEX

Argenter de somnieigs,
els teus joiells variant-se
multipliquen en llambreigs
i en dringa miralleta de França.

NIT COSMOPOLITA

Nit de vidres i llums. Neviaqueja
i el passeig esdevé d'atzabeja.

EL CORREU D'AVUI

★ *Els llibres més recents.* Recordeu aquests llibres catalans recents: *Perspectives econòmiques*, del senyor Vicenç Bernades, amb un pròleg del senyor Carles Pi i Sunyer. - *Llibre de la Jungla*, de Rudyard Kipling, segona edició, traduïda pel senyor Marià Manent; *Catalunya 1932-1934*, del senyor Alexandre Deulofeu; *Vides paral·leles de Plutarc* (t. VI), trad. del senyor Carles Riba; *La Nit transparent*, del Dr. Carles Cardó; *Les Nits àtiques*, d'Aulus Gel·li, vol. II, trad. del Dr. Cebrià Montserrat; *Una nit*, novel·la finalista al Premi Creixells, de Domènec Guansé; *La primera noia*, de Nicolai Bogdànov, traduït pel senyor Andreu Nin; *Els barbarismes*, guia de depuració del lèxic català, per Bernat Montsià. - Els trobareu a les llibreries catalanes més assortides.

★ *Un donatiu interessant.* — El conegut bibliòfil senyor Terrades ha lliurat a la ciutat, amb destinació a l'Arxiu Municipal, un exemplar de la curiosa obra "El corregidor perfecto", editada l'any 1796.

★ *Enrich Font ("D'Oc")* farà una exposició de dibuixos a l'Associació d'Idealistes Pràctics (Santa Anna, 28). La inauguració tindrà lloc demà, dilluns.

★ *Homenatge a Eliseu Meifrèn.* — El Cercle Artístic, per tal d'honorar el pintor Eliseu Meifrèn, organitza un homenatge, que tindrà lloc el dia 10 dels corrents, consistent en un sopar que li serà ofert a dos quarts de deu al Restaurant de Can Llibre. Els tiquets es faciliten a la Secretaria del Cercle Artístic.

Els nostres antics establiments

"Can Rodó", l'antic establiment de sastreria i confeccions, vertadera institució de la Barcelona vuitcentista, travessa ara una fase natural en tots els d'aquesta mena; el senyor Alfons Rodó i Casanoves, l'intel·ligent comerciant que durant tants anys com venia actuant al davant d'aquest negoci, va saber fer-se estimar del "tot Barcelona", es retira avui del negoci i el cedeix als seus fills senyors Antoni i Alfons, els quals ja venien secundant-lo des de molt de temps.

En aquesta nova etapa, "Can Rodó" modernitza també la installació del seu establiment i el trasllada al carrer de Claris, 20, on des de dissabte ha quedat installat.

Gentilment invitats pels senyors Rodó a l'acte e la inauguració, vàrem poder admirar, dintre una copiosa col·lecció de models i una exuberant existència dels més variats gèneres i confeccions, l'exquisit bon gust, la línia elegant i l'estil tan netament modern de tota la installació.

El hall és una nota de bon gust que atrau el visitant; la façana, tan ben resolta ornamentalment i luminotècnicament, és una altra nota de bon gust a les quals ens té ja acostumats Ferran Teixidor, director artístic de la D. & P. (Decoració i Publicitat), entitat installadora que ha fet la de l'establiment "Can Rodó". Tota la resta de les altres dependències, com el saló de vendes, el de recepció — destinat principalment a les dames — la secció de lliuraments i expedicions, les cabines-emprovadores i moltes altres, ocupant tota la planta i els amplis subterranis, són altres tantes mostres de la tècnica de construcció que caracteritza el director dels tallers mecànics de la D. & P., Joan Font i Palmarola, qui té installats un bon nombre d'establiments d'aquesta mena i similars a la nostra ciutat.

"Can Rodó", des d'ara endavant, es dedicarà a sastreria de confecció i a mida per a senyores, homes i nens; comptarà, doncs, amb un local apte per al seu negoci, adequat a la seva nova modalitat i simpàtic i agradable per al públic, el qual no dubtem que continuarà fent-lo objecte de la seva predilecció.

La nostra felicitació als senyors Rodó per la nova empremta que han sabut imprimir al seu establiment i per l'encert amb què han sabut triar als seus decoradors, la casa D. & P., i també, a aquesta, per l'exquisitat amb què han correspost a aquesta elecció.

ELS ENSENYAMENTS AGROPECUARIS

L'Associació General de Ramaders d'Espanya, seguint el pla de divulgació de coneixements relacionats amb les indústries rurals que inicià l'any 1923, organitza per a enguany un curs teòrico-pràctic d'indústries derivades de la llet, d'avicultura i cunicultura i apicultura. Els cursos tindran lloc al local de Concursos de la Casa de Camp de Madrid, començant el 29 d'abril actual, i finalitzaran el 29 de maig següent.

Els ensenyaments seran teòrics i pràctics des del primer dia, per a la qual cosa els professors tindran a la seva disposició tots els elements precisos.

La secció d'avicultura i cunicultura estarà a càrrec del professor senyor Salvador Castelló i Carreras, i les classes i pràctiques començaran tots els dies a dos quarts d'onze del matí.

La d'apicultura serà donada pel professor senyor Teodor Josep Trigo, també diàriament i començarà a les dotze del matí.

La d'indústries derivades de la llet serà confiada, com en anys anteriors, a l'enginyer agrònom senyor Joan Díaz Muñoz i al pràctic en aquestes indústries senyor Valerià Riesco. Aquestes classes començaran a les quatre de la tarda.

Les matrícules poden fer-se o sol·licitar-se a les Associacions i Juntes Provincials de Ramaders, respectives i a Madrid a les oficines de l'Associació General de Ramaders d'Espanya. Els alumnes han d'ésser majors de quinze anys i saber llegir i escriure. Poden matricular-se en un grup, en dos o en tres, ja que les hores de classe són compatibles. El temps per a matricular-se restarà definitivament tancat el 26 d'abril corrent.

Els programes i reglaments es facilitaran a les persones que els sol·licitin a les oficines de l'Associació General de Ramaders d'Espanya i en aquesta Associació Regional de Ramaders de Catalunya.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 36
GUSTAU COCHET — Pintura
J. SOLER I PUIG — Pintura
Fins al 12 d'abril

SYRA
DIPUTACIÓ, 262
Objectes d'art marcs i motllures
PRIM — Pintura
JOAQUIM ROCS — Escultura
Fins al 19 d'abril

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 323
(entre Rambla de Catalunya i Balmes)
CAMPS RIBERA — Pintura
COMELERAN — "
GRANYER — Escultura
LLAURADOR — "
Fins al 19 d'abril

SALA RENART
Diputació, 271. - Telèfon 16217
Imatgeria. Marcs. Obres de pintura
DIONIS BAIXERES — Dibuixos i apunts de temes barcelonins
Fins al 12 d'abril

SALA BARCINO
RAMBLA DE CATALUNYA, 29
F. PÉREZ-DOLZ — Sedes decorades a mà
Fins al 12 d'abril

LLIBRES!!
Autògrafs, dibuixos, aquarel·les
el més important assortiment de gravats de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 31, baixos de la Sala Mozart

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Ingrés de nous socis

El Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, en la seva sessió darrera va aceptar el nombre de socis següent:

Socis col·lectius: "Unió Liberal", de Granollers.

Socis individuals: Barcelona, 190; Granollers, 9; Figueres, 8; La Seu d'Urgell, 6; Les Borges Blanques, 4; Mataró, 4; Sabadell, 3; L'Arboç del Penedès, 2; Les Planes d'Hostoles, 2; Sant Feliu de Guíxols, 2, i un de les poblacions d'Artesa de Segre, Badalona, Balsareny, Esplugues, Floresta Pearson, Gelida, Martorell, el Masnou, Palafrugell, el Prat de Llobregat, Sant Adrià del Besòs, Sant Andreu de la Barca, Sant Boi de Llobregat i Vilafranca del Penedès. Total: 245 socis nous.

Com es pot veure, l'ingrés de nous socis en aquest Consell és força important. Es constata que els catalans es donen compte de la necessitat de fomentar l'obra cultural i patriòtica de la Protectora i s'inscriuen en aquesta Associació benemèrita.

Sres.: Cotilla - Faixa Llorens
únic model que treu estómac, ventre i costats. Comodíssima. Des de 30 pessetes
Bruc, 67, ent., junt C. Cent

"El espíritu europeo"

Salvador de Madariaga al Conferència Club

Dijous, a la sala d'actes del Ritz l'il·lustre diplomàtic i escriptor Salvador de Madariaga, i davant d'un públic nombrosíssim en el qual hi havia tot el món de la política i de les lletres i nombroses personalitats d'altres móns, el de les finances i el gran entre ells, dissertà sobre "El espíritu de Europa".

Comença el conferenciant dient que, com que hi ha una llei de la vida que diu que l'esperit només es pot comunicar sobre ponts de matèria, examinarà primer el continent en què aquest esperit es manifesta. El continent europeu és una mena de promontori asiàtic, i recorda una frase d'Alfred de Musset que l'atribueix a la mare de Nimouna en dir que el féu petit però amb cura. Aquest continent, tan complicadament retallat, té com una mena de tracte, de calefacció especial que li ha preparat la Providència, el corrent del Golf, que transforma el clima del nostre continent d'una manera que a penes ens n'adonem els que ens en beneficiem. Filadèlfia i Sevilla estan a la mateixa altura, i en canvi a Filadèlfia a l'hivern es pot travessar a peu. Però Europa té, a més, un braser especial, que és el Sàhara, i després, perquè no tot sigui calor, té els corrents polars, que li porten la fresca, però amb molta diferència del que passa a Amèrica, on tot el corrent fred del Pol, per la disposició de les serralades, de nord a sud, arriba acanalat, mentre que Europa és rica en muntanyes d'est a oest, cosa que fracciona el clima fent-lo el país més ric del món en climes diversos, i això produeix ecos i sonoritats diversíssimes, reflexions i contrareflexions com la varietat de la petita Suïssa. Aquestes varietats de clima han de produir per força varietats de caràcter. Així l'anglès que surt de casa amb un horitzó limitat sense grans muntanyes ni grans planures, la seva visió de l'espai li limita el paisatge i la visió del temps pel clima, i així s'acostuma a adaptar-se ràpidament mitjançant l'empirisme als esdeveniments a mesura que es presenten; el castellà, home de pintura i meditació, i el rus és aficionat, per les seves grans planures, a les reflexions sense principi ni fi de les pàgines de Dostoiewski.

Expressa el seu escepticisme sobre les races; no sap el que es podrà dir dels europeus després d'examinar els cranis, però si li presenten un àlbum de fotografies ell s'equivocarà en un 95 per 100 dels casos sobre les races.

Pel que fa a l'esperit es poden dividir els europeus en tres grans grups: els mediterranis, els eslaus i els nòrdics, i una altra porció, com els finlandesos, els turcs i altres que no encaixen. Aquests tres grans grups aporten a la constitució europea tres grans memòries ancestrals, històriques i prehistòriques, que són els tres graus magnes on té arrel l'esperit europeu. Aquests tres grans grups es van barrejant i es va formant Europa per la guerra i per l'amor. Europa és un perpetu diàleg de sang, de memòries ancestrals, d'ambients. Ara bé: d'aquests diàlegs havia de sorgir la característica especial d'Europa, que és la intel·ligència.

Exposa l'estructura psíquica de l'home, al qual compara amb un arbre, amb un pare en comunicació constant, intensa amb la seva raça, la memòria ancestral que s'explica pel gran nombre d'antepassats que es van acumulant.

Aquesta zona és la que nodreix la imaginació i que es pot comparar amb les arrels que penetren a la terra i no se sap fins a quin punt estan en contacte amb les dels altres arbres.

Després ve la zona que surt de la terra, la individual; però per damunt hi ha la zona de les intuïcions, que no és imaginació ni memòria, sinó que és visió divina, que procedeix de la individuació, que es nodreix de la llum que li ve de dalt, i per això s'assembla al fullatge dels arbres com la llum del sol, que no sabem d'on ve, però que per mitjà de la clorofil·la fa que l'arbre assimili l'oxigen.

Doncs bé: l'essencial de la vida europea es troba en el tronc, on hi ha el diàleg de la sang, perquè s'expliqui que un individu d'una sola sang no es plantegi problemes com un que tingui sangs antagòniques que no puguin entaular diàleg, no elevi la seva intel·ligència. Per això, en els individus europeus que tenen multitud de sangs no incompatibles, s'estableixen aquests diàlegs interiors que porten al desenvolupament de la intel·ligència conscient.

A Europa han de convergir, doncs, dues grans forces: la raó, llenguatge de la intel·ligència, i la voluntat, l'impuls vital de la intel·ligència, i això explica que Europa sigui el país de la voluntat, el país de l'acció intel·ligent i perseverant.

Una de les manifestacions d'aquesta força és la ciència, i Europa s'ha distingit per la voluntat, la perseverança, la tenacitat de descobrir els secrets de la naturalesa. Una altra característica europea és l'exploració. Perquè ha estat Europa que descobrí Amèrica i no a l'inrevés?

Àsia, amb una civilització antiquíssima, no ha descobert Amèrica, ni tan sols Europa; el primer país que sent l'afany explorador és la República romana a Àsia, i segueixen després les exploracions de Marco Polo, els descobriments d'Amèrica i altres. I això no és una altra manifestació de la facultat d'atacar el planeta, manifestació de la intel·ligència. I després hi ha encara la facultat d'organitzar el conquistat. Hi ha ací un esforç d'anàlisi i síntesi que és característica del geni europeu. I encara hi ha l'organització de la vida col·lectiva, que cap altre continent pot alabar-se d'haver establert: el dret. El dret és una conquista purament europea, que és un fenomen de síntesi, perquè ve després d'un altre d'anàlisi, l'individu. L'asiàtic, l'americà precolombià, no tenen el concepte de l'individu, i aquestes soles característiques del geni europeu, que té per ideal la unitat cada cop més àmplia del gènere humà, harmònica i sintètica, la que requeria a l'anàlisi que parteix d'individus que comprenen que han d'unir-se i tenen la voluntat d'unir-se i d'organitzar-se. Aquest ideal deriva d'aquest esforç noble de l'europeu de fer intel·ligent la seva voluntat.

Explica això que Europa s'hagi format per creacions d'individus o genis i que després l'hagi organitzat. Hi ha països, i Europa en els primers temps, en què hi havia creacions col·lectives, però després es van individualitzant els genis, i per això Europa és la part del món que en té més, i la majoria de les creacions europees prenen fama d'individus, és a dir, que mentre els grecs, influïts pels egipcis, individualitzen els seus mites, els europeus plasmen el propi pensament no en l'èpica, sinó en persones, en homes i dones, Don Quixot, Hamlet, Faust, Sancho Panza, Don Juan, que són tan tangibles o més que Felip II; els europeus han aconseguit formar un Olimp d'éssers concrets que coneixem amb exactitud, simpàtics o antipàtics, i que podem relacionar els fets de la nostra existència el que ells haurien fet en el mateix cas. Quatre d'ells, Don Quixot, Hamlet, Faust i Don Joan, són les quatre cariàtides del temple d'Europa.

Dos d'ells: Don Quixot i Hamlet, són antitètics. Hamlet, presentat com a irresolut, no en té res: tot ho fa decidit, però té un punt d'irresolució, un punt de la brúixola de la seva voluntat, on està parat: la venjança per la mort del seu pare. L'explicació la dóna Ofèlia en definir-lo com l'home que està al centre del món, cas típic de l'home pressionat pel seu ambient, perquè tots l'estan mirant, i a aquest home ve el fantasma del seu pare a demanar-li venjança, la tradició, el mort que el governa i li diu, tu, espill de la mort, has d'anar per ací, i ell s'hi nega, i d'ací ve la seva quasi bogeria. Individu actiu, però en societat massa dura.

Don Quixot, en canvi, és un individu vell o quasi, en un poblet de la Manxa, que viu en ell, que s'ha de crear una societat i es troba que fracassa perquè la seva realitat no és l'ambient que el volta. Compara les meditacions de Hamlet, que el porten cap a la malenconia, al suïcidi en espiral cap a dintre, i les sortides en espiral cap a fora del Quixot, cap al buit.

D'ací el fet de tants espanyols que es perden en aquesta follia, i que cada cop diuen més, i cada cop diuen menys.

Don Joan és el vigor de la joventut que no té llei ni déu, que va a la seva. Faust és un vell que viu en el pensament, el centre de gravetat del qual no està com en Don Joan per sota del nivell animal.

Faust no té més que pensaments illusoris, medita en la seva joventut i la joventut que viu és una joventut artificial que li fa Mefistòfil. Per això Faust i Don Joan són les altres dues cariàtides.

La tragèdia de Faust és que no es pot aturar amb el pensament. Europa és un continent en el qual l'home ha aspirat a realitzar una gran obra humana, a organitzar la vida amb una jerarquia intel·lectual. I, no obstant, Europa ha fet molt de mal al món, i aquí mateix ho és la manera com està dividida, i això és deu a que es tan pobra en fullatge, perquè és tan rica en intel·ligència i voluntat no té aquestes formes intuïtives, i per això es poc espiritual. Europa ha estat sempre importadora de religions; no n'ha creada cap; no té la inspiració natural de la religió, i si no aconsegueix espiritualitzar-se — que potser ho faci — creu poc probable que aconsegueixi organitzar-se i organitzar els altres continents. Europa ha fet molt de bé i un espectador just ho ha de reconèixer; però si es just ha de reconèixer els crims, la sordidesa que ha comès.

Acaba remarcant el paral·lelisme entre l'Europa física, psíquica i intel·lectual, amb els corrents de passions i diàlegs que travessen el continent seguint els accidents geogràfics, es reuneixen i quan sembla que vagin a acabar en punta se subdivideixen en tres puntes, la passió espanyola, l'específica intel·ligència francesa i l'acció anglesa, i van a civilitzar Amèrica, on Europa — acaba dient — troba com Pau de Tarsis la conversió en el seu camí de Damasc, serà la salvació del món, si no ai de nosaltres.

L'il·lustre conferenciant fou ovacionat en acabar la seva dissertació, i tot seguit es veié acaparat per les nombroses personalitats que assistiren a aquesta sessió del Conferentia Club.

ULL NUVIS!
MOBLES
La Casa Grau té un estoc de mobles superiors i dóna tota mena de facilitats en els pagaments
Carme, 53

LLIBRERIA CATALONIA
Acaba de publicar-se
Novel·la extravagant
per
Joaquim M. de Nadal
Preu: 5 pessetes
RONDA DE SANT PERE, 3

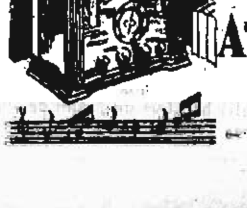
Cuando 7.000.000 de personas han elegido la marca ATWATER KENT por algo será. Esta es su mayor garantía de perfección y calidad.
ATWATER KENT RADIO
AUTO ELECTRICIDAD, S. A.
Diputación, 234 - Barcelona

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

Llegiu LA PUBLICITAT - Propagueu-la

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Amb les seves declaracions d'aquesta tarda el senyor Lerroux ha donat estat oficial als treballs que es realitzen per a refer el bloc governamental. Les gestions van encaminades, com anunciàvem, a evitar que es compleixi l'amenaça llançada per Gil Robles en un moment de malhumor d'enderrocar el Govern quan es reprenguin les sessions parlamentàries.

Això pot aconseguir-se de diverses maneres: primer, oposant els vots adversos de la CEDA una força parlamentària superior a la que aquella representa; segon, desistint la CEDA de la seva oposició, i tercer, eludint el Govern la topada parlamentària plantejant una crisi. La primera solució és pràcticament impossible, malgrat els esforços d'alguns aficionats a borrejar xifres entestats a demostrar que en la Cambra actual poden formar-se diverses majories. La segona solució només pot facilitar-la la CEDA desautoritzant el cap que "no s'equivoca mai". Encara que això no és impossible, indubtablement la CEDA preferiria qualsevulla altra sortida menys violenta. Resta, doncs, la tercera solució, que sembla per ara la més viable. Es tracta en realitat de la solució més senzilla, i consisteix en què el Govern actual no es presenti a les Corts el dia 6 de maig, amb la qual cosa mal podria ferlo enfre la CEDA. Aquesta llumenera idea té bastants defensors en el camp radical, on hom vol evitar costi el que costi que el senyor Lerroux s'mi derrotat i resti en conseqüència, per l'aplicació estricta de l'article 75 de la Constitució, impossibilitat de presidir el futur Govern. Tant si aquestes Corts han d'esser dissoltes com si perllanguen llur vida fins al desembre, interessa als radicals que llur cap no quedi eliminat del joc polític. Aquesta teoria la comparteixen també cedistes i agraris.

Amb aquests antecedents no resulta difícil de fixar l'orientació dels treballs que vénen realitzant-se. Les dificultats que haurà de trobar l'intent són enormes. Cal esvair en primer terme l'enuig de la CEDA demostrant-li que no hi hagué veto contra Gil Robles. "El Debate" cura avui d'atribuir a uns diputats cedistes l'esperança que aquestes demostracions seran fetes amb actes i no amb promeses. Un acte podria esser la invitació a formar part d'un Govern que encara que no tingui les mateixes característiques que l'anterior se li assembli bastant i en el qual la cartera de Guerra estigui exercida per un general. El desig dels radicals fóra que aquest futur Govern tingués l'aparença d'un Govern nacional, i amb aquest caràcter es presentaria a les Corts el dia 6 de maig substituint l'actual.

Amb això volem només indicar l'orientació de les gestions que comentem, però el camí no està esbrossat ni molt menys. El nostre deure d'informadors es compleix anunciant el començament dels treballs i llur estat oficial.

A més de les gestions del Sr. Alba per a refer el bloc governamental de dretes, el Sr. Lerroux diu que n'ha iniciat pel seu compte

Madrid, 6. — En arribar a la Presidència el senyor Lerroux ha manifestat als periodistes que ha suspès el seu viatge a Càceres per tractar-se d'un homenatge personal, en el qual havia de donar el seu nom a un carrer. La representació meva hi anirà el senyor Rocha.

Els periodistes han preguntat al senyor Lerroux si el senyor Alba li ha donat compte de les gestions i converses que ha tingut prop dels senyors Gil Robles i Martínez de Velasco, i el cap del Govern ho ha afirmat dient que n'hi ha donat compte incidentalment. Això — ha afegit — no ha de donar-se a comentaris, ja que el senyor Alba fa aquestes gestions personalment, com a president de les Corts davant la imminència de la reunió de les sessions. També m'ha parlat de la reunió que celebrarà la Diputació permanent de Corts per tractar del processament del senyor Lerroux Caballero.

Després ha dit el cap del Govern que independentment de les gestions que realitza el senyor Alba ell en portà a cap altres amb els homes del bloc governamental, que amb ell collaboraren, car no ha perdut l'esperança de tornar a reconstruir-lo. La ruptura, com sabeu, s'ha degut a incidències de la crisi passada.

Se li ha preguntat si en cas d'arribar a una bàsica intel·ligència tindrien representació aquests partits en el futur Govern, i el senyor Lerroux ha contestat que es confirmava que li prestessin el seu concurs.

—Sou optimista? — se li ha preguntat.

—Si no ho fos no faria les gestions de que us he parlat.

Una cosa són les paraules i una altra els fets

Això per la gent de la Ceda

Madrid, 6. — Sobre l'actitud de la Ceda "A B C" diu:

"El senyor Gil Robles i els elements dirigents del partit Popular Agrari entenen que les causes que motivaren l'actitud que adoptaren no han desaparegut. Si bé és veritat que han mitjançat algunes explicacions, no és menys cert que les paraules no tenen sovi el valor dels fets. Així, doncs, el senyor Gil Robles i la Ceda es troben avui en la mateixa situació d'esperit que el dia en què el senyor Martínez de Velasco visità el senyor Gil Robles. El senyor Gil Robles marxarà avui al camp, on romandrà un parell de dies, i dimarts assistirà a la reunió del Comitè Nacional de la Ceda, al banquet amb què l'obsequia el partit i a la reunió de la minoria en ple.

La Diputació permanent de les Corts no s'ha pogut reunir per manca d'assistència

El senyor Alba ahir no féu cap gestió conciliatòria

Madrid, 6. — Per a avui a les cinc de la tarda hi havia convocada la Diputació Permanent del Congrés. Pocs minuts després s'han reunit a la secció segona els senyors Alba, Casanueva, Carrascal i Royo Villanova, membres de la Comissió permanent de les Corts.

Com que no hi havia nombre suficient de membres, s'ha suspès la sessió fins el dilluns vinent a les quatre de la tarda, en segona convocatòria. El dit dia se celebrarà la reunió sigui quin sigui el nombre de diputats que hi assisteixin.

El senyor Alba ha rebut els periodistes al Congrés i els ha confirmat que no ha pogut reunir-se la Comissió permanent de les Corts per falta de nombre. Els crèdits extraordinaris que s'havia anunciat que el Govern sotmetria a l'aprovació de la Diputació permanent no podran esser discutits en la sessió vinent, ja que és preceptiu que no pot tractar-se d'assumptes que no figurin a l'ordre del dia. Així doncs, per a aquesta aprovació de crèdits haurà de celebrar-se una segona reunió, i abans es posarà d'acord amb el Govern sobre aquest assumpte.

Els periodistes li han preguntat després sobre les gestions per a una conciliació entre els elements que formaren el bloc ministerial anterior, i el senyor Alba ha manifestat que avui no ha pogut fer cap visita. Ha desmentit els rumors que han circulat per Madrid d'haver estat aquest matí al Palau, i ha afegit que probablement aquesta tarda no visitarà a ningú. He intentat parlar uns moments per telèfon amb el senyor Gil Robles, i m'han dit que havia sortit cap a una finca de Salamanca, on va a passar uns quants dies.

Se li ha preguntat les seves impressions referent a les gestions que té començades, i s'ha mostrat optimista: ha indicat que creia que s'arribaria a uns resultats satisfactori.

S'ha anunciat que avui visitarà el senyor Alba el senyor Chapaprieta, i el senyor Alba ha dit que no creia que avui poguessin entrevistar-se.

Fa un any que fou ocupat Ifni

Tetuan, 6. — Avui s'ha complert el primer aniversari de la presa de Ifni. Amb aquest motiu el general Capaz, d'aquella expedició, ha rebut nombroses felicitacions, entre elles un telegrama molt expressiu del senyor Lerroux.

El Consell de ministres d'ahir

Segurament el senyor Portela informarà el dimarts que ve i aleshores es prendrà una determinació respecte el governador general

Han estat nomenats diversos alts càrrecs

(Ve de la primera pàgina)

Per últim el senyor Jalón, contestant una auisió feta per un periòdic respecte de la distribució de la subscripció per a la força pública, ha dit que en aquest assumpte ja no hi ha ministres ponents, perquè el Govern anterior acabà la seva comesa. L'assumpte és en marxa a la sots-secretaria de la Presidència, que és la que ha sollicitat dels caps de cos la tramesa de relacions de les quantitats que s'han de lliurar, és a dir, que manquen únicament alguns tràmits de mecànica burocràtica.

Preguntat sobre la data de la pròxima reunió ministerial, ha contestat que segurament hi haurà Consell el dimarts vinent.

Després el ministre de Comunicacions ha lliurat la nota oficiosa següent:

Indústria i Comerç. — Decret exceptuant del règim de contingentació les importacions d'ostres per a cria.

Idem fixant les taxes a la importació de mercaderies tarifades en les partides 1329, 1332, 1333 i 1334.

LLISTA D'ALTS CARRECS

A la Presidència han facilitat la llista d'alts càrrecs següent:

Ministeri de Treball: Sots-secretari de Sanitat i Assistència Social, senyor Enrique Bardají; director general de Sanitat, senyor Rafael Castejón i Martínez de Arizola; director general de Beneficència, senyor Gerardo Carreres Bayarri, diputat per València.

Ministeri d'Obres Públiques. — Director general d'Obres Hidràuliques, senyor Vicente de la Fuente, delegat del Govern a la Caixa de Missions, senyor Mariano Benlliure i Tuero.

Ministeri d'Agricultura. — Director general de Ramaderia, senyor Isidoro Manuel García; director general de Monts, senyor Manuel García Rodrigo.

Ministeri de Finances. — Sots-secretari, el diputat progressista senyor José Tomás Rubio Chavarri; governador del Banc d'Espanya, senyor Alejandro Fernández Haraoz, gendre del doctor Marañón.

Ministeri d'Instrucció Pública. — Sots-secretari, senyor Ramon Riaza i Martínez Ossorio; director general de Primera ensenyança, senyor Antonio Gil Muñoz.

Ministeri de Marina. — Comandant general de l'Esquadra, vicealmirall senyor Miguel de Mier i Río.

AMPLIACIO DEL CONSELL

La primera reunió en ple del nou Govern ha estat mancada en absolut de temes polítics.

El President del Consell ha demanat dels ministres la major activitat en la confecció de projectes de llei viables per tal de presentar-los a les Corts. Així es donarà la sensació a la Cambra i al país d'una tasca útil i seriosa, que segurament farà meditar les oposicions sobre la responsabilitat que contraurien en combatre els projectes del Govern i preparar una nova crisi en aquests moments crítics.

El Consell s'ha ocupat especialment de l'atur obrer i de la defensa nacional. S'ha parlat de la necessitat de remediar l'atur obrer, i el ministre d'Obres Públiques s'ha encarregat de preparar el projecte oportú per tal de sotmetre'l a la propera reunió ministerial. El senyor Guerra del Río es proposava aquesta mateixa tarda de convocar les persones i representacions que poguessin aportar iniciatives per a aquest pla. La tendència general és estimular la riqueza i propulsar el treball, però amb iniciatives reproductives.

Sembla rebutjat l'anterior pla de construccions d'edificis, ja que ha pogut comprovar-se que el seu entreteniment, despeses de personal, calefacció, mobiliari, etc., resultaria de molt poca utilitat. No s'abandonaran aquelles construccions que es creguin viables, però el pla d'edificis deixarà d'ésser la pedra angular del remèi contra l'atur obrer.

El ministre d'Obres Públiques ha rebut l'encàrrec de portar al vinent Consell una relació dels treballs projectats per solucionar el més urgent i més complertament d'acord amb la tendència apuntada que les inversions no es facin a fos perduts, segons frase gràfica d'un ministre.

El ministre d'Obres Públiques pensa ajustar-se en el seu plà a les següents normes:

Primer.—Que tinguin dret de preferència en igualtat de condicions, a cada regió, aquelles obres en les quals s'empren més jornals, és adir, que s'atengui més a la raó de donar treball que no a l'ús de material necessari per a aquest.

Segona.—També tindran preferència les obres que tinguin immediatament efecte reproductiu, per exemple, canals de rec, per damunt d'obres de ferrocarril o carreteres.

Tercera.—Que no es despengui una pesseta en obres que no estiguin projectades i aprovat el projecte.

Quarta.—Que en les obres del projecte sobre construccions d'edificis públics per substituir els actuals llogats, es precisi que el preu dels nous immobles no excedeixin de la capitalització que representés l'interès de l'actual capital.

Cinquena.—Tindran dret de prelació les obres l'execució de les quals pugui suspendre's temporalment sense perjudici d'aquestes.

A aquest efecte el Govern ha estudiat el pla per remediar l'atur obrer que presentà la CEDA, pla que ja fou estudiat pel senyor Guerra del Río com a membre de la Comissió parlamentària d'Obres Públiques.

El ministre d'Indústria, senyor Marraco, ha parlat del propòsit que el Consell de l'Economia Nacional passi al ministeri d'Indústria. En aquest cas, constituïda la ponència, podria quedar el Consell de l'Economia encarregat de realitzar i preparar el pla que es cregués més útil per combatre l'atur obrer.

Pel que es refereix a la Defensa nacional, no s'ha fet més que iniciar el tema, que serà desenrotllat amb més amplitud en successius Consells.

El ministre de Guerra ha informat els seus companys. Ha exposat minuciosament l'estat del problema en el que es refereix a fortificacions i material, en el qual està molt preparat el general Masquelet.

El ministre de Marina no ha fet sinó comentar el seu informe, que ampliarà en altres reunions.

Quan els dos ministres tècnics acabin d'informar, començaran a donar forma a les iniciatives per traduir-les en projectes de llei, especialment en el que es refereix a l'harmonització de les necessitats de la defensa nacional amb les possibilitats estrictes de la nostra Hisenda.

El ministre de Finances no ha portat cap projecte, però sembla que té el propòsit ferm que per al juny hi hagi un pressupost orgànic que respongui a les necessitats del país.

Els ministres han estudiat alguns projectes interessants que deixaren d'articular, especialment un sobre tributació, per anar concentrant tots els impostos en el d'utilitats i refondre'ls. En aquest sentit, l'exemple d'Anglaterra ofereix resultats força satisfactoris.

S'han aprovat alguns nomenaments i càrrecs de Finances.

El ministre d'Indústria té alguns projectes d'importància, que exposarà en reunions successives. Es proposa separar del Ministeri tot el que es refereix a la política de contingents. Aquest ha de passar a les Cambres de Comerç, i el ministre no tindria altra funció que la de solucionar els casos de pugna o contraposició d'interessos.

Quant al projecte de comunicacions marítimes, té el propòsit d'estudiar el projecte del senyor Orozco per tal de sotmetre'l al Consell en aquelles parts que es considerin viables.

No ha informat el ministre de Governació per manca de temps i per haver de complimentar el President de la República.

El senyor Portela Valladares ha limitat la seva intervenció a demanar la tramesa a la Diputació permanent d'un crèdit urgent per tal de satisfer atencions preferents del traspàs i reintegració dels serveis de policia i seguretat de la Generalitat de Catalunya.

El senyor Portela Valladares té el propòsit d'informar àmpliament al Consell sobre la situació general de Catalunya, i ho farà probablement en el Consell de dimarts. Fins a aquest dia no es determinarà res sobre la determinació del càrrec de Governador general de Catalunya.

Visites al Govern de Catalunya

Madrid, 6. — Avui han visitat el senyor Companys a la presó Model, la senyora Catalina Salmerón, el senyor Rivas Cherif, el senyor Joan Galtés, els senyors Subiós, Ortiz, Molins, l'ex-ministre de la Governació senyor Casares Quiroga, els senyors Llopis, Govern, Gazues, Quemades, Giral, Cijes, Aparicio, Alard Prats, Francesc Madrid, Carreras i el senyor de Buen amb la seva espòsa.

Les fàbriques de tabac de Santa Cruz de Tenerife han tancat les portes

La Laguna, 6. — Han estat tancades totes les fàbriques de tabacs de Santa Cruz de Tenerife i s'han retirat dels estancs les existències com a protesta contra la carta municipal posada en vigor per l'Ajuntament. Els elements obrers s'han solidaritzat amb l'actitud patronal.

Els veïns de Tenerife s'han vist obligats a proveir-se de tabac a La Laguna.

El Sr. Portela fa declaracions referents a l'ordre públic a Barcelona i a Espanya

Es proposa combatre enèrgicament el pistolerisme i els atemptats

Madrid, 6. — El ministre de Governació, senyor Portela Valladares, ha fet interessants manifestacions respecte a la seva labor com a governador general de Catalunya i sobre la política d'ordre públic que pensa descabdellar al cap del Ministeri.

Respecte a la situació de Catalunya ha manifestat el que segueix:

—La prova reiterada de l'estat en què ha quedat Catalunya en cessar en el meu càrrec és palesa i manifesta. Ara mateix m'acaben de comunicar de Barcelona que la policia i la guàrdia civil han prestat tres excellents serveis. Gràcies als seus treballs han estat detinguts els atracadors de Vallvidrera i dos sabotejadors de tramvies, que han estat reconeguts pels obrers de la Companyia, el conductor del cotxe i els passatgers. També han estat detinguts dos dels atracadors del carrer de Trafalgar, que s'han confessat autors i aquesta tarda s'esperava detenir-ne un altre, i en aquest cas ja estaran a mans de la policia els quatre que prengueren part en aquell fet.

Es clar que es fa precís de tot punt que la tasca realitzada es consolidi i s'estengui, per a la qual cosa s'ha de comptar amb la collaboració incondicional de tots els elements encarregats de l'ordre públic a Barcelona, que han demostrat un gran entusiasme en el compliment del seu deure.

S'ha de tenir present que la Societat travessa una situació de trastorn mental, deguda principalment a les propagandes desfermades que han contagiat el món, i que a Barcelona, ciutat cosmopolita, s'accentua i s'ha precipitat amb més intensitat que a qualsevulla altra part, per això s'exigeix un tractament llarg; però, naturalment, he de fer constar que aquesta predisposició malsana per crim és de tot punt intolerable, i que posaré tot el que estigui al meu abast per fer-la desaparèixer. No se m'oculta que de la nit al dia és molt difícil aconseguir-ho, però al mateix temps que es procuri remediar, s'imposaran implacablement els càstigs a què es facin creditors els que surtin fora de la llei. La meva impressió és que tornarà la reacció, la temperança d'esperit necessària per a entrar francament en una era de pau i prosperitat.

L'ordre públic a Madrid exigeix un tractament d'energia. S'ha d'imposar el principi d'autoritat a tots els elements que intentin pertorbar-lo, aplicant els mateixos procediments i les mateixes normes que vaig aplicar i donaren tan bon resultat a Barcelona.

Seguiré aquests procediments per a tot Espanya, millorant-los. Ha d'ésser aspiració natural millorar tot allò que en la pràctica dóna resultats.

S'ha d'estructurar la policia de tot Espanya, i donar-li una nova i més eficient organització. S'han de reformar els serveis d'acord amb les modalitats de la delinqüència, àdhuc aquella que desgraciadament es posa de moda, com els sabotatges de tramvies, atracaments, atemptats i delictes dits de caràcter social. S'organitzaran rondins especialitzats, a l'objecte que coneguin els delinqüents de cada especialitat i puguin reprimir-los amb la major energia.

—¿Quin criteri seguireu des del ministeri de la Governació pel que fa a la censura de premsa?

—Precisament d'aquest assumpte he tractat extensament amb el governador civil de Madrid, senyor Morata, al qual he facilitat una nota on recullo les instruccions que jo li he donat sobre el particular i que en línies generals són les següents: Intangibilitat de les Institucions representatives del règim, d'acord amb els mandats de la Constitució; exclusió de tot allò que pugui redundar en perjudici del Govern en relació amb la labor de consolidació política que es proposa seguir; supressió de tot el que pugui servir d'incitació al desordre públic — pistolerisme, atemptats, etc., etc. —. Respecte als altres assumptes, he ordenat les majors facilitats per a l'aplicació de la censura, ja que és el meu propòsit procurar que sigui com més benèvol millor, per tal de facilitar el pas de la situació d'excepció en què vivim al de la normalitat que desitjo, i que espero veure ben aviat restablerta.

Quant a la resta de la política que pensava seguir, ha manifestat que sols mirarà els alts interessos d'Espanya i de la República.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

Una campanya d'agitació entre els bladers

Madrid, 6. — Als medis agrícoles s'està produint certa alarma davant del retard amb què s'està movent l'afer de l'ordenació del mercat blader. La crisi ha retardat considerablement la solució d'aquesta qüestió. Entre l'element agricultor s'està incubant un moviment de protesta, i al mininisteri del ram hom rep centenars de telegrames adreçats al ministre perquè no deixi de la mà aquest problema del mercat blader, i existeix el temor que si no es procedeix amb urgència els mercat s'enfonsaran i els preus de cotització cauran envilits, la qual cosa agreujarà la situació de l'agricultor modest, que per no tenir resistència financera suficient, haurà de lliurar-se a l'acaparador en el moment que les cotitzacions arribin al seu punt mínim.

Era sabut que aquesta situació de major gravetat vindria en el curs del mes que som. I la situació pot empitjorar més encara si les notícies que ja circulen confirmen que la collita actual és bona, i fins i tot en algunes regions immillorable.

La qual cosa vol dir que el factor psicolgic està retent els seus fruits en l'ambient i que al calor d'aquesta possible bona collita, el problema de la descomposició dels preus del blat pot arribar a tenir una fase agudíssima que agreugi la misèria a les regions cerealistes.

Sembla que encara no es coneix la veritable causa de l'actitud de la Ceda en la darrera crisi

Madrid, 6. — Els periodistes han procurat conèixer detalls de la conversa que mantingueren ahir el president del Congrés i el senyor Gil Robles.

Totes les persones afectes al cap de la Ceda les quals han estat interrogades pels informadors, han coincidit a manifestar que, sens dubte, el seu cap s'até a la versió d'aquella entrevista que ha donat el senyoyr Alba. Segons aquestes mateixes persones, la situació de la Ceda no s'ha modificat.

No obstant, circulen rumors pel Congrés segons els quals, en la tramitació de la crisi, no existí cap mena de veto ni al partit ni a la persona del senyor Gil Robles, i, no obstant, els amics d'aquest creuen, malgrat tot, que el seu cap s'até als fets més que a les paraules. Si hi hagué un defecte informatiu, segons sembla, ell no té cap interès en què ningú quedi malament; el que evidentment rebutja és el quedar ell i els elements que el segueixen en una posició desairada. Altrament, s'até als termes en què es descabdellaren les darreres converses que mantingué el darrer dia de crisi amb els senyors Martínez de Velasco i Lerroux.

El cap de la Ceda passarà, segons ha manifestat, dos dies al camp, i dilluns tornarà a Madrid per a assistir a la reunió que en segona convocatòria celebrarà la Junta Permanent del Congrés.

Els senyors Lerroux i Jalón cessen en els seus càrrecs de president i secretari de l'Associació de la Premsa de Madrid

Madrid, 6. — Ha celebrat junta l'Associació de la Premsa de Madrid.

S'ha donat compte dels càrrecs vacants, figurant entre ells la presidència, que ostentava el senyor Alexandre Lerroux, i la secretaria, que venia exercint el senyor César Jalón. En esser confirmats aquests en llurs càrrecs de president del Consell i ministre de Comunicacions, s'ha acordat que cessin en llurs càrrecs de l'Associació.

Seguidament, per aclamació, s'ha elegit president el senyor Alfons R. Santamaria. Els socis li han tributat una gran ovació.

El senyor Santamaria ha pronunciat un discurs agraint l'elecció. Ha dedicat un record a Miquel Moya i Francos Rodríguez com a presidents que foren de l'Associació de la Premsa de Madrid. També ha recordat la labor del senyor Torcuato Luca de Tena en benefici dels periodistes.

S'ha acordat que els càrrecs vacants en la directiva es cobreixin per votació, que ha celebrar-se en els dies dijous i divendres vinents.

Hom creu que la Ceda no contribuirà a la dissolució del Parlament i ajudarà el Govern Lerroux

Madrid, 6. — "Heraldo de Madrid" publica un solt que diu: "Si la Ceda fes caure el Govern posaria en perill la reforma constitucional, que és l'objectiu fonamental del seu programa; però l'actitud del senyor Gil Robles sembla que era fruit més de la passió que de la reflexió. Després ha degut meditar les conseqüències fins a convèncer-se que la Ceda no ha d'enderrocar el Govern, sinó més aviat prestar-li suport. Fins al desembre vinent és d'interès de la pròpia Ceda no contribuir a la dissolució del Parlament".

EN CANVI EL SENYOR FERNÁNDEZ LADREDA DIU COSES QUE NO LLIGUEN AMB AQUEST PROPÒSIT

"Heraldo de Madrid" insereix paràgrafs d'un manifest publicat al diari "Región", d'Oviedo, pel diputat senyor Fernández Ladreda, d'Acció Popular. Entre altres coses diu:

"Estigueu tots molt atents a la conducta que observin els partits amb els quals hem collaborat i amb els quals queda suspesa tota relació política. No oblideu, asturians, els mesos d'octubre i abril per deduir conseqüències i examinar conductes. Però nosaltres estem cada vegada més ferms i més resoltament decidits a sortir al carrer, per molt que sigui el perill, en defensa d'aquells ideals, pels quals i per Espanya estem tots i cada un de nosaltres disposats a l'ofrena generosa de les nostres vides"

Pels fets d'Astúries

Oviedo, 6. — A la Diputació ha tingut lloc un Consell de guerra contra Marcelino Fernández (a) "Columbo", per rebellió militar.

Aquest individu en companyia d'altres en va presentar el dia 9 d'octubre a casa del rector de Santa María la Real de la Corte. Escorcollaren la casa i destroçaren tot allò que els venia a mà, àdhuc l'arxiu parroquial i altres objectes del despatx del sacerdot. Després passaren a una casa veïna en la qual hi havia amagat l'esmentat rector, i en descobrir-lo el "Columbo" digué: "Ja ha caigut l'ocell". Li tragueren la sotana i li col·locaren una faixa vermella, i el feren anar pels carrers en mànigues de camisa i amb els braços enlaire, ensems que l'anaven colpint amb les culates dels fusells i feien escarni de la religió.

Com a testimoni compareix el guàrdia municipal Francisco Gallego, el qual afirma que veié com el "Columbo" colpia l'espatlla del rector amb un fusell, i que arribà, àdhuc, a trencar la culata.

A continuació desfilen altres testimonis que asseguren que el "Columbo" fou el principal autor de l'odissea del susdit rector.

El fiscal en les seves conclusions definitives demana la pena de mort per al processat. El defensor sollicita l'absolució del seu patrocinat.

El processat manifesta que els revolucionaris el tragueren a viva força de casa seva perquè arregles l'enllumenat del carrer, i que aleshores veié passar el clergue presoner d'uns grups de sediciosos. Diu que es va ajuntar als revoltats, però que no va fer objecte de cap maltractament el rector.

El Tribunal s'ha retirat a deliberar i ha dictat sentència d'acord amb la petició fiscal, o sigui pena de mort.

Cicle de conferències a la Unió Nacional Econòmica

L'encetarà el Cr. Cambó

Madrid, 6. — La Unió Nacional Econòmica organitza una sèrie de conferències que se celebraran al cinema Goya. Els oradors que seguraments hi intervindran seran els senyors Cambó, Salazar Alonso, Martínez de Velasco i Anguera de Sojo.

La primera conferència l'explanarà el senyor Cambó el dia 11, sobre el tema "Crisi econòmica i intervencionisme de l'Estat".

DOLCERIA
LA MEL
Vallespir, 28
BARCELONA (Sants)
PASTISSOS, CENTRES PASTES SEQUES, TORTELLS, BOMBONS, VINS I LICORS DE LES MILLORS MARQUES
Especialitat en pastís de nata. Preparem encàrrecs per a la Festa de Pàsqua i mones.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es veieren incidents en apel·lació.

* A la Secció Segona va comparèixer Joan Pardieu, acusat d'usurpació de patent d'una maquinària. La pena sollicitada pel fiscal fou de vuit mesos de presó i vint-i-cinc mil pessetes d'indemnització a la casa perjudicada.

* A la Secció Tercera, i a porta tancada, se celebraren alguns incidents d'apel·lació i divorci.

* A la Secció Quarta el fiscal, senyor Diez, demanà a la sala que condemnés el processat a la pena de duescentes cinquanta pessetes de multa i mil nou-centes d'indemnització per haver causat danys amb el camió que conduïa a un tramvia al carrer d'Urgell. El processat s'anomena Rafel Roca i Moral.

VARIA

Fins al dia 15 d'aquest mes s'admetran a la secretaria de govern d'aquesta Audiència les sollicituds documentades per a aspirar al càrrec de procurador dels tribunals.

Els exàmens per als dits títols tindran lloc en els darrers dies del mes de maig.

* Han estat detinguts i posats a disposició del Jutjat de guàrdia Josep Maria Mestres Fernàndez i Lluis Do Santos, acusats de dedicar-se a robar mercaderies pels molls. Estan reclamats per diversos jutjats.

* Ahir va ingressar a l'Hospital Clínic Josep Ferrer i Casanoves, el qual presentava ferides greus a la cara, coll i braços, causades per les mossegades d'un ruc al seu poble.

El pacient té 62 anys i és vei d'Odena.

* El director d'una clínica particular ha donat compte al Jutjat de guàrdia de la mort de la nena de catorze mesos Ramona Esperó, a la qual a casa dels seus pares, a Masnou, li caigué una olla d'aigua bullent al damunt.

* A l'Estació terme un tren de passatgers va atropellar el soldat del cos d'enginyers de Manresa que anava vestit de paisà Valentín Gonzàlez de los Ríos, el qual resultà amb ferides greus als peus. Després d'assistit al dispensari de la mateixa Estació, el pacient passà a l'Hospital Militar.

* A la Comissió Mixta de Reclutament l'any 1926 va començar la instrucció del sumari per suborn contra 26 processats, entre ells alguns militars i Francisc Maçana (a) "El Punyal", secretari que fou a l'Ajuntament de Sant Pere de Riudevitlles. Finalment, al cap de nou anys ha arribat a la fiscalia enllestit.

El fiscal després d'un minuciós estudi ha considerat que els processats són autors de 47 delictes d'estafa i de diversos intents, ja que ha estat descobert que molts d'ells havien donat diners per a llurar-se del servei i que es feien passar per inútils, i d'altres tenien dipositat el diner a un lloc determinat però l'estafada no s'arribà a dur a cap.

El fiscal demana per a cadascun dels processats la pena de sis anys i un dia per cada delicte d'estafada, sis penes de quatre mesos i un dia i multa de 2.500 pessetes per cada pena per l'intent d'estafada, i, ultra això, les indemnitzacions que els processats han de pagar que pugen a unes 720.000 pessetes.

La causa passarà a les defenses, i segurament l'any que ve, que compliri els deu anys de la seva instrucció, se celebrarà el judici oral.

Més rapidesa en l'actuació de la justícia no es pot exigir!

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

AUDIÈNCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Major quantia: López Bru contra Banc de Catalunya. Incident: Josep Ferrer contra fiscal. Desnonament: T. Reynal contra Unió de Caritat.

Sala segona.—Divorci: Josefa González contra Lluís Pardo Judas. Desnonament: Francesc Tusquets contra Miquel Millan.

AUDIÈNCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Dos orals per furt contra Antoni Pous i Pere Moreno. Dos orals per estafa contra Antoni Martí i René Gerard. Un oral per tinença d'útils per al robatori, contra Andreu Gassó. Un altre oral per lesions contra Josep Pomares.

Secció segona. — Dos orals per estafa contra Margarida Ortiz i Antoni M. Manzanares.

Secció tercera. — Dos orals per lesions i estafa contra Andreu Altafulla i Marià Messeguer.

Secció quarta. — Tres orals per estafa, temptativa de robatori i furt contra Pere Palomas i Josep Garcés, respectivament.

Inscriviu-vos a l'excursió en autocar que organitza VIATGES LA PUBLICITAT per al diumenge dia 14 a Manresa i Sant Benet de Bages

Programa de les festes commemoratives de la proclamació de la República

Dissabte, dia 13. — Repartiment de bons.

Concessió, mitjançant sorteig, de llibretes dotals als nens i nenes de les escoles municipals i nacionals.

Repartiment de medalles commemoratives als nens i nenes de les escoles municipals i nacionals.

Funcionament de les fonts i illuminacions del Parc de Montjuic, de les 22 a les 24.

Ball de societat al gran saló del Palau Nacional, amenitzat per "Melodian's Orchestre" i "Happy Jazz".

Funcions extraordinàries als teatres i cinemes de Barcelona, amb programes selectes per als alumnes de les escoles nacionals i municipals.

Diumenge, dia 14. — A les onze del matí, parada militar a l'Avinguda del 14 d'Abril i desfilada pel Passeig de Gràcia.

A un quart de dotze, concert extraordinari per la Banda Municipal al Palau de Belles Arts, amb el programa següent:

Primera part. — (Garreta R. Lamote de Grignon). — Suite empordanesa:

I. Introducció; II. Dansa (sardana); III. Scherzo; IV. Final.

Segona part.—(R. Lamote de Grignon):

a) Nocturn i tempesta.

b) Dansa final de la suite "El "Rusc".

Vives-J. Lamote de Grignon:

Preludi de la comèdia lírica "Don Lucas del Cigarral".

Guridi-J. Lamote de Grignon:

Espatadantza de l'òpera "Amaya".

Josep M. Ruera:

"La verge catalana" (sardana).

Turina-Oliva:

Danses fantàstiques.

a) Ensomni.

b) Orgia.

Usandizaga:

Pantomima de les "Golondrinas".

Audicions de sardanes en les places següents:

Plaça Cascada del Parc.

Plaça de Francesc Macià (Barceloneta).

Plaça de l'Església (Sarrià).

Plaça de Víctor Balaguer (Sants).

Plaça d'Orfila (Sant Andreu).

A les 18: Te a la Generalitat en obsequi a les autoritats, Cos consular i Corporacions oficials (senyores).

A les 22: Funcionament de les fonts i illuminacions del Parc de Montjuic.

Esplèndids castells de focs d'artifici als carrer d'Estévanez-Pinar del Río; final del carrer de Tarragona: Passeig de la República, davant el monument a Mossèn Cinto.

Dilluns, dia 15. — A les 22: Gran cavalcada allegòrica, que farà el recorregut següent:

Plaça d'Espanya, Corts Catalanes fins al Passeig de Gràcia, Plaça de Catalunya (costat de l'Hotel Colom), Rambles, Portal de la Pau, Passeig de Colom, Avinguda de Francesc Lairet i Plaça d'Espanya.

L'Ajuntament de Barcelona concedirà una llibreta dotal als nens i nenes que neixin el dia 14 d'abril del 1935, en el terme municipal de Barcelona.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

LES COMARQUES CATALANES

TARRAGONA

Greu accident d'auto prop de Reus

Un mort :: Altres noves

Tarragona, 6. — Ha visitat el comissari interí de la Generalitat el gestor de Reus Aixi mateix, una comissió de secretaris dels Ajuntaments de la circumscripció de Tarragona.

— El taxi de la matrícula de Barcelona 43332, que presta servei a la nostra ciutat, en la matinada passada, prop de Reus, ha topat amb un carro que venia en direcció contrària. El xofer, A. Maura, ha resultat illès. Dels ocupants del cotxe, dos han resultat també illesos, però el tercer, anomenat Salvador Caselles, de 51 anys, soltER, ha mort. Ingressà ja cadàver a l'Hospital de Reus.

— A la Comandància militar s'ha celebrat un consell de guerra contra Pere Pinya Rebull i altres veïns de la Figuera, pel suposat delicte de rebellia militar. El fiscal, senyor Corbe[illegible] ha retirat l'acusació.

— El comissari interí de la Generalitat ha dirigit una comunicació a la Direcció general de Primera Ensenyança demanant que es dictin normes per a poder utilitzar els nous grups escolars.

— Demà és esperat un grup del Cercle Artístic de Barcelona.

GIRONA

El diputat senyor Dalmau en llibertat provisional :: La proclamació de la "Pubilla de Girona 1935" :: Conferència :: Altres notes d'informació

Girona, 6. — Ha estat concedida la llibertat provisional al diputat al Parlament català senyor Laurà Dalmau i Pla, el qual aquesta tarda ha sortit de la presó d'aquesta ciutat, on estava detingut.

El senyor Dalmau continua, però, subjecte a procediment militar, i ha encarregat la seva defensa a l'advocat gironí senyor Lluís Franquesa.

— Anit, tal com estava anunciat, va tenir lloc, al Teatre Municipal, el grandiós festival de la proclamació de la "Pubilla de Girona 1935". S'hi celebrà un lluidíssim ball, en el qual van assistir les autoritats i nombrós públic.

Ha estat elegida "Pubilla de Girona 1935" la formosíssima senyoreta Alexandrina Sol i Fortià, de 18 anys.

— Al local del G. E. i E. G. ha donat la seva anunciada conferència el senyor Carles de Paiol, el qual disertà sobre el tema "L'art de l'estampa a Girona".

— Al mercat de bestiar bovi d'avui han entrat 436 caps, i s'han recaptat per arbitri municipal 218 pessetes.

SALLENT

La volta a peu :: Concert :: Fira

La primera volta a peu, celebrada diumenge en aquesta vila, va constituir un gran esdeveniment Hi assistí una gentada imponent. Els corredors, formats pels equips de Manresa, Rubí, Sant Vicenç, Sallent i altres, sortiren del Passeig de la Biblioteca. Resultà vencedor el corredor local Sebastià Puig, seguint-lo els corredors del Manresa Bargai i Laureano. La copa de neòfits, oferta pel director de "Potasses Ibèriques, S. A.", fou guanyada pel corredor local Melcior Sala, el qual es classificà al sisè lloc.

— Diumenge a la tarda l'Orfeó Sallentí donarà el primer concert de Quaresma d'enguany.

— El veí poble de Navàs celebrà diumenge la seva primera fira d'enguany. Es veié molt concorreguda de firatans i compradors. L'audició de sardanes, per La Principal de Bages, constituí un èxit assenyalat.

— El diumenge dia 7 celebra la nostra vila la fira dita del "Pausili". No creiem que es dansin sardanes, amb tot i haver-hi tants sardanistes. Es llàstima que perduri aquesta crisi sardanista en la nostra vila, on se'n dansaven tantes.

SANT ADRIA DE BESOS

Festival :: Accident :: Vària

— Hom treballa per tal d'organitzar, dins la Biblioteca Popular, una biblioteca infantil, que haurà d'ésser regentada pels mateixos infants.

— Ha trobat ressò entre els escolars el primer concurs literari infantil del Patronat de la Biblioteca. Hom veu molts menuts i menudes consultant la Història de Catalunya, per tal d'optar al primer premi.

Sant Adrià, 6. — Demà, diumenge, a l'Hospital-sanatori de l'Esperit Sant, enclavat en terme de Santa Coloma, s'hi celebrarà un magne festival, organitzat per una emissora de ràdio de la capital. En l'acte intervindran la Cobla Empòrium, l'Orfeó de Sants, l'Esbart de Dansaires, l'Schola Cantorum, etc.

— En una distracció de la mare, la nena d'un any Maria Soler i Folch, domiciliada al carrer del Besòs, número 1, ingerí lleixiu; li ocasionà irritació intestinal, que li fou curada al dispensari.

— El noi de tres anys Josep Burrera Chiva fou mossegat per un gos a la cuixa. Fou assistit al dispensari municipal.

IGUALADA

Curset de català :: Nou edifici

L'atur obrer

Les entitats culturals igualadines adreçaren un escrit a la Direcció de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis perquè instituís, a la nostra ciutat, una càtedra permanent de llengua catalana. Sembla que, de moment, únicament s'ha aconseguit l'organització d'un curset de primavera. Si la nostra joventut, però, dóna la sensació de necessitar i omplir una càtedra permanent, creiem que la Caixa arribaria a instituir-la.

— Enrunat el tenebrós edifici de la presó, es parla molt d'utilitzar l'important solar lliure de la plaça de Galàn i García Hernández. Constatem que tothom coincideix a creure que el millor seria aixecar-hi un gran edifici per a encabir-hi totes les oficines públiques i alguns serveis municipals. Nosaltres també som i hem estat sempre d'aquest parer.

— Cada dia augmenta el cens d'obrers en atur forçós. La utilització de la goma per a la fabricació de calçat va matant i anirà matant la nostra indústria de curtits. Ens trobem davant d'una indústria nova que lluita amb avantatge, i fatalment vencerà. Tot això ennegreix l'horitzó del treball a casa nostra. En canvi, la Comissió d'Assistència Social, viva i activa en l'Ajuntament popular, ha esdevingut ara una cosa resseca i burocràtica. Ningú no en parla ni ella fa sentir gairebé mai la seva veu. Ningú no sap com funciona ni amb quins cabals es nodreix. Ningú, sincerament i decididament, no cerca l'imprescindible nodriment monetari. Aquells que tenien un arxiu ple de contraprojectes també han emmudit i ara no demanen que es faci res ni tan sols que es rendeixin comptes. Hom ha de reconèixer que vivim voltats d'egoísmes, sense un raig pur de sentiment.

— Foren molts els igualadins que es trasllladaren a Barcelona per assistir a l'enterrament del senyor Francesc Moragues, director de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

FIGUERES

Inauguració de curs a Atenea

Atropellament :-: Altres noves

El dilluns passat va tenir lloc a "Atenea" la inauguració del sisó curs amb una conferència a càrrec del senyor Nicolau d'Olwer.

El president d'"Atenea", senyor Carles Jordà, pronuncià paraules de salutació per al conferenciant i lamentà vivament l'absència del secretari de l'agrupació, senyor J. Puig i Pujades, el qual des de la presó envià l'adhesió a l'acte inaugural, que fou llegida pel president i aplaudida efusivament per l'auditori.

El conferenciant versà sobre "Ramon Muntaner: cronista empordanès", i després d'un resum de la seva vida gloriosa acabà remarcant l'exemplaritat d'aquest català que sempre procurà la unió dels catalans de totes les regions.

El senyor Nicolau fou molt aplaudit.

Cal anotar la presència a l'acte del Prof. Pompeu Fabra, el qual en honorar amb el seu costat la concurrència, aquesta li tributà un expressiu aplaudiment.

"Atenea" té projectades altres conferències que aniran a càrrec dels senyors J. M. de Segarra, Joan Estelrich, Agustí Calvet i probablement també del professor Pompeu Fabra.

— El diumenge passat al matí, prop de la una, quan el jove Narcís Baig i Minobis travessava la via lateral de la Rambla el motociclista Lluís Bertran el va atropellar. El motorista resultà illès, i Narcís Baig va resultar amb lesions lleus i magolamen al costat dret. Caldria evitar en llocs i hores tan concorreguts l'excessiva velocitat dels vehicles.

— El Claustre de professors d'aquest Institut organitza un certamen literari iunt amb una exposició de treballs escolars per les properes festes de maig. Solamnt podran prndr-hi part ls alumns del dit centre.

— L'Ajuntament, en sessió celebrada últimament, va acordar contribuir amb la mateixa quantitat que l'any passat al concurs de composició entre alumnes de les escoles oficials i particulars que se celebrarà amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la República.

EL MASNOU

Teatre amateur

Són molts els estiuejants que vénen aquests dies per tal de cercar casa per a l'estiu. Es creu que el nombre d'estiuejants aquest any passarà del dels anys anteriors.

— Al Centre Coral va tenir lloc la representació de "El ferrer de tall" i "Gente bien" per la companyia de teatre amateur d'aquell centre, amb un èxit complet. La mateixa companyia el diumenge dia 7 es desplaçarà a Sant Pere de Premià per tal de representar al teatre Sant Jaume d'aquella localitat la comèdia "La presentalla", d'Apelles Mestres, i "Gente bien", de Rossinyol.

— Estan molt avançats els assaigs de la revista en tres actes i dotze quadres, original de Jaume Gibernau i música del mestre Santpere, que porta per nom "Lluna de mel", que representarà la societat "Esbarjo La Calàndria" el dia 21.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Reunió :: Conferència :: Teatre

El diumenge passat celebraren reunió general extraordinària al Casal del Mestre, de Barcelona, l'Associació de mestres nacionals d'aquest partit de Sant Feliu.

— El dijous de la setmana passada l'advocat Abel Velilla donà una conferència pública al Cinema Catalunya, sota els auspicis de l'Ateneu Republicà Democràtic Federal (adherit a l'Aliança d'Esquerres). Propugnà una unió dels partits d'esquerra.

— El quadre escènic de l'Escola de Declamació de Miquel Rojas ha representat, amb èxit, l'obra en tres actes de Lluís Elies "El fill del senyor Gold": el jove Agustí Jordà recità el monòleg d'Eduard Cosa "Casat!".

— "Mirador" de la setmana passada publicava un interessant article de Sebastià Gasc, dedicat al notable ballarí Joan Magrinyà, el qual els anys 1922 i 1923 vingué a la nostra ciutat, on interpretà als teatres de l'Ateneu i del Casino les danses "D'Anitra" i "Huming".

— Jaume Soler ha estat nomenat bibliotecari de la Junta Directiva de la Unió Coral.

BADALONA

Per prostitució clandestina

Badalona, 6 — Per la policia ha estat detinguda una dona anomenada Isabel Peña López. Aquesta dona explotava una casa clandestina de prostitució, situada a l'Avinguda del 14 d'Abril, número 465, i està reclamada pel Jutjat d'instrucció de Cartagena per corrupció de menors. També ha estat detingut un individu de mals antecedents que hi feia vida marital.

SANT VICENÇ DE LLAVANERES

Referèndum per a canviar el nom del poble

Una gran part del poble troba molt estrany que sobtadament es publiqui un edicte, el dia 30 de març darrer, convocant un referèndum del poble per al dia 7 del corrent, en un moment de confusionisme, amb estat de guerra, només amb vuit dies d'anticipació.

El poble troba molt estrany que s'autoritzi la Comissió gestora d'aquest Municipi de fer això. Sembla que el menys que es podia fer era haver convocat tot el poble a la Casa de la Vila, i assabentar-lo d'aquest afer important. No s'ha dit res a ningú. Sembla que el període electoral hauria de durar més i poder-se reunir i parlar, i no fer-ho justament aprofitant el moment que els socis de l'ex-Centre Català Republicà no tenen local, degut a les circumstàncies polítiques. Sàpiguen que aquest Centre sols perdé les darreres eleccions municipals per la mínima diferència de cinc vots. Per tots aquests motius, un grup de veïns d'aquest poble demana a les autoritats la suspensió de les eleccions, per tal que el poble pugui demostrar la seva voluntat amb més llibertat que en els moments presents.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.er

Darrera hora

DE BARCELONA

UNA DONA AGREDIDA PEL SEU MARIT A COPS DE GANIVET

L'ESTAT DE LA VÍCTIMA ÉS GREU

Anit passada, a les onze, al carrer de Sant Joan de Malta, xamfrà al de Pere IV, fou víctima d'una agressió per part del seu marit Neus Ferrer, de vint-i-quatre anys, la qual fou auxiliada al Dispensari del carrer del Teulat de diverses ferides punxants produïdes per arma blanca, una de les quals li interessa la gola, de pronòstic gravíssim.

L'agressor, que s'anomena Difse Ramos Gonzàlez i té vint-i-set anys, es féu escàpol ràpidament d'haver realitzat el fet, però fou detingut més tard per la policia. Manifestà que havia comès l'agressió empès per la gelosia.

DE L'ESTRANGER

Les eleccions de Danzic

Dantzic, 6.—Hi ha una gran expectació per a les eleccions que s'han de celebrar demà per a l'elecció del Volkstag o Parlament.

El partit nacional-socialista realitza una activíssima propaganda. S'han pres tota mena de precaucions a fi de garantir l'ordre durant la votació.

Dantzig, 6.—Nombrosos ciutadans de Dantzig residents a l'estranger arriben a aquesta capital a fi de participar en les eleccions.

Han estat recollides les edicions dels òrgans de l'oposició següents: "Volkes Zeitung", "Volks Time" i "Veu dels Israelites".

Aprovació de l'acord franco-belga

La situació del florí holandès

París, 6. — El Govern ha aprovat el projecte d'acord amb Bèlgica.

En la reunió que el Govern celebrarà el dimarts vinent, s'estudiarà l'actitud que França haurà de guardar en la Conferència de Stresa i en el Consell de la Societat de Nacions.

Brusselles, 6. — El govern belga en el Consell celebrat aquest matí, ha aprovat les línies generals de l'acord elaborat ahir a Brusselles pel senyor van Zeeland, primer ministre, i el senyor Marchandeau, ministre de Comerç francès.

Contra els especuladors

Brusselles, 6. — El ministre de Justícia ha suggerit al fiscal que siguin perseguits tots els comerciants que provoquin alces o baixes injustificades en els preus de les mercaderies o efectes públics. Les faltes podran ésser castigades amb quinze dies a cinc anys de presó i amb multes de tres-cents a deu mil francs.

S'han començat les diligències contra alguns botiguers per no fixar els preus dels articles en cartells visibles.

El florí holandès

Amsterdam, 6. — Els fons públics han experimentat una forta reacció quan s'ha sabut el manteniment del florí or. Els títols de l'Estat han augmentat també alguns punts.

Portugal contra la maçoneria

Lisboa, 6 — L'Assemblea Nacional ha adoptat un projecte pel qual es prohibeix el funcionament de les societats secretes en territori portuguès. L'autor del projecte havia criticat severament la maçoneria, acusant-la d'ésser la causa dels mals soferts pel país.

Segons la nova llei, els funcionaris hauran de declarar, sota jurament, que no pertanyen ni pertanyeran mai a associacions secretes.

LES SARDANES

Homenatge a Artur Rimbau i Clos. — El Foment Sardanista Martinenc ha organitzat per a avui diumenge, a les onze del matí, una audició de sardanes en homenatge al compositor Artur Rimbau i Clos, en el programa de la qual figuren sis estrenes de l'esmentat autor. Tindrà lloc davant la plaça de Brais Monumental.

Avui, a les quatre de la tarda tindrà lloc a l'Orfeó de Sants, carrer de Sants, 71 i 73, la primera competició de sardanistes de Catalunya, organitzada per la Lliga Sardanista de Catalunya, prenent-hi part les millors cobles de sardanistes de tot Catalunya. Després del Concurs hi haurà una ballada de sardanes per al públic a càrrec de la cobla Barcelona.

—Avui, a les deu de la nit, a l'estatge de l'Agrupació Sardanista de Barcelona, Francesc Lairet, 101, a càrrec de la cobla Barcelona.

Al primer accés de TOS

cal que us previngueu amb un bon medicament, que defensi els vostres bronquis contra molestes afeccions el primer símptoma de les quals és aqueixa Tos. La calmareu a l'acte amb una PASTILLA del Dr. ANDREU, remei positiu i còmode, de renom mondial.

Tot fumador, tot bronquític, tot convalescent de grip ha de recórrer assíduament a aqueixes Pastilles, que els anys n'han consagrat l'eficacia. Descongestionen les vies respiratòries, faciliten l'expectoració, i acaben amb la TOS més rebel.

PASTILLES Dr. ANDREU

—Una pesseta la capsa

ESTRANGER

EL PROBLEMA DEL DIA

Atenció a Danzic

Avui, diumenge, se celebren eleccions a la Ciutat Lliure de Dantzic. Es tracta d'elegir els representants del Volkstag, Parlament de la Ciutat Lliure. Ahir Goering i avui Goebbels, dos alts representants del Tercer Reich, s'han permès d'anar-hi a fer propaganda electoral com si es tractés d'un país conquerit.

I en efecte, ho és. Són llunyans els temps en què qualsevol infracció dels Estatuts de la Ciutat Lliure provocaven una gran protesta del govern de Polònia. Avui es dóna el cas increïble que, no solament els polonesos semblen haver abdicat els seus poders sobre la Ciutat Lliure, sinó que ciutadans polonesos es veuen impotents a frenar l'agitació que porten a cap els nazis de Dantzic.

Calia que Polònia fes sentir la seva veu, perquè aquestes eleccions tenen una importància de primer ordre. En efecte, fins ara al Volkstag els nazis tenien majoria, però aquesta majoria els permetia de governar i prou. Ara volen tenir una majoria absoluta que els permeti d'adoptar tota mena de mesures, sense que la dòcil majoria hi tingui res a dir.

Les eleccions es plantegen sota el símbol de a favor o en contra del Reich. És a dir, Alemanya repeteix, en aquest cas, l'exemple del Sarre. Continua projectant-se, doncs, el pla formidable del pangermanisme, que ara és a Dantzic, demà a Memel, un altre dia a Austria i Bohèmia.

Però seria sensible que Polònia, després de veure a què condueix l'amistat alemanya, s'entestés a seguir en una col·laboració que li serà, a la llarga, perjudicial. És impossible que Polònia assisteixi, sense protesta a aquesta primera desmembració d'un territori que tants treballs i sacrificis li costa. Potser per consideracions de tàctica antirussa Polònia, la Polònia del mariscal Pilsudski, risca de perdre el que va guanyar amb tants anys de revolta.

Les eleccions d'avui a Dantzic tenen una importància que ultrapassa la simple elecció d'uns membres o d'un minúscul Parlament. Es tracta d'un plebiscit a favor o contra d'Alemanya. Enfront de la força formidable del pangermanisme s'aixequen els petits reductes dels socialistes comunistes i catòlics, amb quatre jueus que veuen pròxima l'hora de rebre. ¿Què pot fer aquest conglomerat negatiu per contrarestar la força creadora i organitzada del nazisme? És aci on es veu el crim de Polònia. Ni això no ha sabut fer el seu govern: recolzar els seus ciutadans que no es poden defensar contra els encamisats negres o bruns que corren a hores per Dantzic.

Polònia fa un joc que li pot costar car. Tant de bo que la seguríssima derrota en aquestes eleccions li sigui un primer avís seriós de cap on la duu la seva política.

Grans preparatius per a la conferència de Stresa

La posició d'Anglaterra i les proposicions de Mussolini

Crítiques soviètiques contra el Pacte Europeu

Londres, 6. — El senyor Eden fou visitat ahir pel seu metge. Avui el Lord del Segell Privat s'ha quedat al llit.

Als cercles autoritzats se subratlla que el Govern britànic concedeix a la Conferència que ha de reunir-se a Stresa una importància de primer ordre.

No s'ha decidit encara quina personalitat política representarà Anglaterra a l'esmentada Conferència.

Segons el "Daily Telegraph", en una conversa sostinguda amb el Lord del Segell Privat en tornar del viatge ha dit que Europa disposa d'un temps suficient per a organitzar la pau sobre una base col·lectiva. Dels resultats del viatge es desprèn:

Primer: Que la situació és seriosa, però que no hi ha perill de conflicte imminent com es creu generalment.

Segon: L'oposició polonesa al sistema de seguretat col·lectiva podria vèncer-se i no és cert que Alemanya vulgui mantenir-se en l'actitud actual.

Tercer: Que cap dels països que ha visitat no té intencions realment agressives, ja que tots desitgen la pau.

Quart: La Gran Bretanya pot ajudar Europa a organitzar la pau, mantenint una política franca i ferma. — Fabra.

Anglaterra a Stresa

Londres, 6. — Segons informacions recollides als centres ben informats, el procediment a seguir per la Gran Bretanya en la Conferència de Stresa serà el següent:

Anglaterra començarà per presentar als reunits l'informe sobre els resultats dels viatges efectuats pel senyor Eden. Després es procedirà a la discussió general sobre la futura política a seguir per les Potències representades en la Conferència, cadascuna de les quals sotmetrà a discussió les seves proposicions. — Fabra.

El que proposarà Mussolini

Londres, 6. — L'Agència Reuter diu saber que el senyor Mussolini ha redactat algunes proposicions per a la Conferència de Stresa, que han estat comunicades als Governs francès i anglès.

Als cercles ben informats es creu que el Duce ha elaborat el programa següent:

Primer. — Dilucidar els punts de vista francès, britànic i italià sobre l'acte unilateral d'Alemanya.

Segon. —Qüestió del front comú de les tres potències a fi de realitzar els diversos punts anunciats en el comunicat francès de 3 de febrer.

Tercer. — Qüestió de la independència d'Austria i millors mitjans de salvaguardar-la.

Quart. — Qüestió de revisió de certa part dels Tractats de Pau amb Austria, Hongria i Bulgària.

Cinquè. — Fins ara no s'ha confirmat oficialment el detall d'aquest programa. — Fabra.

Crítiques soviètiques

Moscou, 6. — La premsa porta a cap una ofensiva general contra els projectes del Pacte europeu preconitzat per alguns òrgans estrangers i que intenta reemplaçar el Pacte Oriental i el principi dels pactes regionals.

El "Pravda" diu que el projectes és nebulós i que es tracta d'una maniobra d'Alemanya i Polònia, enemigues del Pacte Oriental.

Fent el balanç del viatge efectuat pel senyor Eden diu el periòdic que Eden s'ha pogut convèncer de les intencions pacífiques de la U. R. S. S.

Karl Radek deixa entreveure el temor que Anglaterra limita el seu interès al Pacte Oriental i subratlla l'interès dels pactes regionals. En el que es refereix a la Conferència de Stresa, Radek es mostra molt escèptic en el que toca als seus resultats.

"Diari de Moscou" veu en aquest projecte una maniobra que tendeix a "ofegar els pactes regionals en una discussió estèril sobre el pacte europeu". Aquest periòdic publica un article de Radek en el qual es diu principalment: "El que fa falta per a conjurar el perill alemany es la conclusió de pactes regionals amb assistència mútua, pactes que podrien immediatament confondre's amb el de la Societat de Nacions, després d'haver modificat el paràgraf 10 i el 16, a la modificació dels quals la U. R. S. S. es mostraria favorable, però de cap manera el Govern soviètic no acceptaria un pacte sense consistència."—Fabra.

Comentaris parisencs

París, 6. — Els diaris pregunten quina serà l'actitud anglesa a Stresa. Voldrien que fos tan clara com la de Roma, amb la qual es posa de manifest la comunitat de punts de vista entre França i Itàlia.

"Le Petit Parisien" escriu que Mussolini està resolt a insistir perquè Stresa realitzi una obra positiva.

"L'Echo de Paris" diu que la solució que tracta d'arribar a un nou pacte europeu tindria un sol objecte: dissimular la impotència i la manca de voluntat dels Estats incapaços de resistir eficaçment l'actitud d'Alemanya.

"Le Petit Journal" escriu: "És d'esperar que Roma, Londres i París arribaran a un acord complet a Stresa. Si el contacte directe de l'onze d'abril és un element essencial no és prejutjar creure en l'adopció d'un principi immediat que França, Itàlia i la Gran Bretanya no tinguin dret a posar-se d'acord.

Amèrica llatina

Victòria socialista a Buenos Aires

Disturbis a Rio de Janeiro

Buenos Aires, 6. — L'escrutini per a les eleccions de senador a la capital ha estat favorable al candidat socialista Alfred Palacios.

Després de les brillants demostracions del recent Congrés Eucarístic, aquesta derrota sorprenent del catòlics i el triomf dels socialistes s'atribueixen a l'abstenció del partit radical irigoyenista, així com la condemna de l'opinió a la tendència nacionalista que s'ha vist en les recents agressions de què han estat víctimes els partidaris dels partits democràtics. — Fabra.

Disturbis a Rio Janeiro

Rio Janeiro, 6. — Amb motiu de les eleccions del governador general de l'Estat de Belem, es produïren ahir diversos sorollosos incidents. Els diputats de l'oposició hagueren de refugiar-se a la caserna general de l'exèrcit. Les forces militars reberen ordre del ministre de la Guerra de garantir la llibertat d'elecció.

Els diaris de Belem, en donar compte de la topada que es produí davant el Palau de l'Assemblea, di que alguns diputats de l'oposició resultaren ferits i que el tràfic per la ciutat quedà totalment suspès a conseqüència dels avalots esdevinguts. El comerç tancà les seves portes. — Fabra.

Rio Janeiro, 6. — Es confirma que en els successos sagnants esdevinguts a Belem, han resultat ferits tres diputats de l'oposició. De més a més hi ha algunes persones mortes i altres greument ferides.

Un soldat que protegia els diputats ha resultat mort i altres quatre, ferits. — Fabra.

Reorganització del ministeri bolivià :: :: :: :: ::

La Paz, 6. — El president ha reorganitzat el gabinet. La cancelleria fou oferta a Bautista Saavedra, cap del partit republicà, el qual refusà l'encàrrec, però autoritzà dos membres del partit perquè formessin part del nou govern. — Fabra.

Absolució de professors comunistes :: :: :: ::

L'Havana, 6. — Cent trenta professors acusats de propagar idees comunistes, han estat absolts.

Degut a les pèssimes condicions sanitàries s'ha estès per l'illa una epidèmia de poliomielitis. — Fabra.

Sobre una informació nord-americana :: :: :: :: :: ::

Londres, 6. — En aquesta capital ha produït estranyesa la publicació als Estats Units d'informacions diplomàtiques presentant en forma incompleta i sota un aspecte més o menys sensacional, informacions que ja foren donades al públic dintre el marc estret que els correspon.

Respecte d'això declara que abans de les negociacions de Berlín, la posició alemanya a favor dels pactes de no agressió bilaterals per deu anys era ben coneguda, i una de les principals divergències entre la tesi alemanya i l'anglesa consistí en l'oposició del Reich al pacte d'assistència mútua recomanat per Anglaterra i al qual Alemanya proposava substituir el sistema d'acords bilaterals rebutjats pel ministre britànic.

Proposicions de Hitler a John Simon :: :: :: :: ::

Londres, 6. — De font ben informada s'han recollit els detalls sobre les proposicions que el Canceller Hitler ha fet a Simon el segon dia de les converses de Berlín. Sembla que el Reich suggeria un conveni d'oposició al pacte d'assistència oriental proposat en la declaració del 3 de febrer. Aquest document preveia:

1.—Les altes parts contraents es comprometien a no acudir a cap agressió entre elles.

II.—Es comprometien a arranjar totes les qüestions que entre elles se suscitessin per mitjà de l'arbitratge.

III.—En cas que l'arbitratge resultés insuficient, les potències es reuniran en una conferència a fi d'evitar la guerra.

IV. — Si aquest procediment fracassés, les parts contractants es comprometien a no aportar assistència financera a l'agressor.

V.—Aquest document serà vàlid per deu anys.

Als cercles diplomàtics s'insisteix a dir que aquesta informació és certa, si bé ha estat donada amb tota mena de reserves.

La missió d'Eden al Continent i les vacil·lacions de Polònia

per J. TORRES I CAPRARA

La primera fase de l'acció que ha tingut lloc simultàniament després del cop d'escena alemany del 16 de març, s'ha resolt amb el retorn del capità Eden del viatge efectuat en la seva qualitat de sots-secretari d'Estat polític del Foreign Office —i no com alguns diaris publiquen erròniament com a lord del Segell Privat del Reich, càrrec que no té res a veure amb la política internacional— a Moscou, Varsòvia i Praga.

Es veritat que en general aquest viatge d'Eden havia estat decidit després dels acords de Londres del 3 de febrer en correlació amb el viatge de Simon a Berlín. Però les declaracions de Hitler del 16 de març l'han fet accelerar i li han donat un caràcter diferent i més important.

Cal reconèixer que el viatge del sots-secretari d'Estat del Foreign Office ha obtingut un èxit complet pel que fa a Moscou, i ha afavorit la possibilitat d'aclariments referents a la situació polonesa.

A Txecoslovàquia la missió de l'home polític anglès s'ha limitat a la constatació de la comunitat d'apreciacions entre Londres i Praga.

• • •

Analitzant els resultats de les converses anglo-russes de Moscou —malgrat que alguns ingenus o bé els obcecats per la passió política no ho comprenguin—, es relleva la gran importància pel concurs que la U.R.S.S. ve a portar en el concert europeu, com a conseqüència del reacostament verificat amb la Gran Bretanya que completa el ja existent amb França.

No es tracta de política d'equilibri en contrast amb la lletra i l'esperit del pacte ginebrí, sinó d'unió en l'obra pacifista de totes les forces europees.

No és el cas de subtilitzar sobre els règims interns dels països en el moment que vivim —¿qui no condemna de la mateixa manera els dictadors incivils, terroristes de totes menes o els experiments d'innovació social realitzats amb el sofriment i la sang dels pobles? — perquè si es fes així la situació europea esdevindria caòtica i insostenible.

Avui cal evitar que l'angoixa humana d'aquest segle es transformi en una nova tragèdia, i que la pau sigui mantinguda com calgui.

Recordem que fou França, la gran nació que, tenaçment fidel a les seves tradicions democràtiques, inicià i féu possible l'obra d'acostament entre els governs que desitgen el manteniment de la pau, solidaritzant en l'acció pel manteniment de l'ordre. De Briand a Herriot, de Barthou a Laval, l'objectiu ha estat únic en aquest sentit, en la política internacional de França.

La U. R. S. S., sota el punt de vista de col·laboració per a la pau, és un element de primer pla.

El conservador anglès Anthony Eden ho ha reconegut i ho ha declarat, els altres membres del seu partit, malgrat l'aversió pel règim intern de l'ex-imperi de Nicolau II, ho han hagut d'admetre, especialment després de la greu constatació que Alemanya amb els seus armaments i el desenrotllament de la seva aviació — que, com ha declarat John Simon als Comuns, ja és superior a la britànica — constitueix una amenaça per llur gran Illa.

Evidentment, deu haver caigut un espès vel davant dels ulls de molts homes polítics de tots els països quan vacil·len tant a comprendre que a Alemanya no s'ha apagat mai l'esperit de revenja contra tots els països de l'"Entesa", de França a Anglaterra passant per Itàlia...

Eden ha constatat que entre el seu país i Rússia no hi ha raons de dissidència, que Rússia vol sincerament la pau com Anglaterra... i l'entesa entre els dos països ha estat consagrada.

França, Anglaterra, Rússia i, salvant noves acrobàcies mussolinianes, Itàlia, estan en aquest moment units amb l'objectiu de no consentir a Alemanya de torbar la pau.

La visita d'Eden a Moscou, doncs, no ha estat inútil...

• • •

..I a Varsòvia?

Malgrat que les primeres notícies feien suposar que el jove home polític anglès havia reeixit a vèncer les vacil·lacions de Beck, al contrari, les coses no han canviat a conseqüència de la intervenció anglesa.

Això ha produït un estat de nerviosisme general a Europa pel temor que es té que Polònia es pugui haver transformat en un satèl·lit del III Reich.

Nosaltres no compartim aquest pessimisme excessiu perquè coneixem la història, les tradicions i el llarg martiri de Polònia sotmesa a dominació estrangera durant cent-cinquanta anys sofrint les persecucions més salvatges dels prussians.

S'afirma que el mariscal Pilsudski és germanòfil, i Beck, hitlerià.

Tota la vida de Pilsudski ens demostra que ha estat únicament polonès, sense febleses pels països que han mantingut en esclavatge als seus connacionals. A més, s'ha demostrat un amic sincer de França, la qual, especialment pel que fa al món intel·lectual, espiritualment sempre ha estat al costat dels polonesos en les hores de martiri.

El mateix reconstructor i cap de Polònia, quan conspirava per l'alliberament del seu país prenia el camí de París i no el de Berlín...

Recordem que en 1898, en el nostre entusiasme de joventut, prenguérem una iniciativa a favor dels polonesos — que feien arribar el seu crit d'angoixa per l'opressió estrangera—que va merèixer un acolliment cordial a França sense deixar indiferents homes com Georges Clemenceau, Robert de Flers, Juli Claretie, René Viviani, per esmentar alguns noms a l'atzar.

Tota la història de Polònia, tot el seu art i la seva literatura denoten la influència francesa particularment i la llatina en general. I avui igualment.

L'opinió pública polonesa és gairebé unànimement hostil al germanisme, sigui pels records de la feroç opressió i per diversitat psicològica.

• • •

¿Com es pot concebre, doncs, avui una Polònia gran i ressorgida lligada al carro alemany, amb Adolf Hitler canceller?

Polònia està desitjosa de pau, i aquest desig seu és noble. No tem res per part de Rússia perquè els Soviets no desenrotllen política hegemònica, sinó que sembla greument preocupada vers Alemanya, amb la qual té grans motius de dissidència. És suficient recordar la qüestió de Pomerània.

Quan Hitler, amb una lleugeresa de què només són capaços els dictadors, va oferir a Polònia un pacte per deu anys de no recórrer a les armes per a resoldre divergències entre els dos països, el coronel Beck va acceptar-lo i li va semblar que havia arribat a un resultat considerable, sense sospitar la possibilitat d'un parany.

Ara bé: ¿aquest pacte, està en contradicció amb les aliances que uneixen Polònia a França i a Romania?

Si s'hagués d'emetre un judici, segons les normes del dret internacional, hom es trobaria en un compromís, perquè aparentment el pacte Hitler-Beck anul·laria els efectes de l'aliança amb França, i deixaria per alguns punts vàlida la conclosa amb Romania. Però en substància, les coses no són així, i, com ha declarat Beck a Eden, Polònia considera en plena eficiència el Tractat amb França. Donades les tradicions i l'honor nacional, que a Polònia s'ha conservat fins al sacrifici, no podia ésser altrament.

¿Per què, aleshores, hom vacil·la, a Varsòvia, per adherir-se al Locarno de l'Est?

Evidentment, perquè hi ha influències malèfiques en acció que fan veure perills que a Londres, a París i a Roma no es veuen ni es comprenen.

Polònia sent repugnància per signar el Pacte de l'Est, amb les seves clàusules de mútua assistència, pel temor que això no exposi el seu territori a esdevenir camp de batalla en cas de conflagració a l'Europa Central.

Aquest pacte, deuen pensar a Varsòvia, en comprendre tots els Estats Escalonats des de Finlàndia a Turquia i de Rússia a França, convertiria Polònia — situada al mig — en una plataforma de pas, i, sens dubte, en teatre de les hostilitats.

Nosaltres comprenem bé la tremenda preocupació de Polònia i la seva repugnància a deixar passar pel seu territori els antics dominadors. Però també — ens preguntem — si tingués lloc una conflagració a l'est d'Europa, ¿Polònia podria romandre neutral i no entrar en el conflicte? Desgraciadament, no.

La lògica vol que tenint en compte aquests possibles riscos, Polònia es decideixi per les unions que en l'esdevenidor te li donaran sorpreses.

Es segur que amb Rússia no existeixen motius de divergència, mentre que els alemanys no han cessat en llur odi, com ben aviat veurem. Això indica clarament a Polònia el camí a seguir. I després, a Varsòvia, ¿on col·loquen l'important factor de l'aliança amb França, que és la garantia més gran de seguretat que té per a l'esdevenidor?

Briand va dir un dia a Zaleski:

—Les fronteres de França són al Vistula.

I a Varsòvia van respondre, si no recordem malament, per boca del mariscal Pilsudski que "les de Polònia eren al Rin"...

Malgrat tot, nosaltres continuem no essent pessimistes sobre les relacions entre Polònia i França, així com amb els altres països pacifistes. El proper viatge de Laval a Varsòvia ha de considerar-se com un esdeveniment de gran importància. Confiem que el ministre francès — que ultra ésser un home polític de gran habilitat, és també un realitzador — reeixirà a dissipar els dubtes, a tranquil·litzar les inquietuds dels dirigents de la política polonesa, els quals s'han de convèncer de la realitat que mentre cap país no pensa en agredir Alemanya, aquesta es prepara ràpidament per a la guerra, que no pot ésser sinó d'agressió.

"Polònia, per la seva història i les seves tradicions, no pot sinó estar al costat dels països civilitzats i contra totes les barbàries, sense excloure'n la dels homes del "30 de juny"...

Laval reeixirà, certament, a portar a terme aquesta important missió.

• • •

La missió desenrotllada pel sots-secretari d'Estat del Foreign Office a Europa demostra que la Gran Bretanya ha abandonat la política "d'esplèndid aïllament", que malgrat alguna modesta intervenció en les coses europees, s'havia mantingut efectivament fins al moment en què Hitler va llançar el guant a tots els països signants del Tractat de Versalles.

Dimarts el Consell de ministres que es reunirà a Londres sota la presidència de MacDonald, examinarà tot el que s'ha recollit en aquests dies per a decidir l'actitud a prendre a la Conferència d'Stresa.

Nosaltres creiem que si Anglaterra — com algú diu — continués seguint l'obstinada germanofília de MacDonald, sostenint una política de feblesa vers una Alemanya hitleriana, la situació no faria sinó empitjorar i augmentaria la responsabilitat de la Gran Bretanya.

Casa Rodó
CLARIS, 20
DEMA DILLUNS, OBRIRA AL PUBLIC EL SEU NOU ESTABLIMENT

Berthold Jakob serà decapitat

París, 6. — El diari parisenc "Le Matin" reprodueix una informació del corresponsal berlinès del diari de Basilea "Nationale Zeitung" dient que un alt funcionari alemany havia anunciat ahir que el periodista Berthold Jakob seria jutjat pel delicte d'altra traïció i decapitat. Aquesta pena li seria imposada perquè serveixi d'escarment.

L'esmentat corresponsal continua dient que Alemanya mai no sotmetrà aquesta qüestió al Tribunal d'arbitratge.

Els reenganxats francesos seran llicenciats el 14 de juliol

París, 6. — Els 60.000 homes que el Govern francès ha decidit mantenir-los provisionalment sota banderes seran llicenciats abans del dia 14 de juliol. L'esmentat contingent serà utilitzat en els serveis que curen de guardar les fronteres i en les organitzacions defensives.

La política del Govern Roosevelt

Washington, 6. — Lluitant contra una tenaç oposició tant de dreta com d'esquerra, el President Roosevelt ha aconseguit obtenir del Parlament el crèdit de 4.880 milions de dòlars per a l'obra contra l'atur forçós.

La nova llei es considera com una mesura suprema contra l'atur obrer. La part més important de la nova llei és la referent que els obrers empleats a les obres públiques seran pagats a un promedi mensual de 50 dòlars, o sigui inferior als obrers ocupats en empreses privades, per bé que Roosevelt és autoritzat per a passar dels cinquanta si les Empreses privades intentessin rebaixar els salaris que ara paguen.

Washington, 6. — En discutir-se el projecte del senador Mac Swaih per a la reducció dels beneficis de guerra, la Cambra ha votat una esmena que estipula que sols les tropes professionals de la Guàrdia nacional, composta de voluntaris, podran ésser utilitzades en operacions militars que es desenrotllin en territori estranger. Ultra això, es prohibeix el reclutament voluntari fora dels Estats Units.

El projecte que la Cambra defensa està inspirat en el de Bernard Baruch, ex-president de l'oficina d'indústries de guerra, que és menys rigorós que el presentat al Senat, el qual elimina totalment els beneficis de guerra, organitza les lleves per a l'exèrcit i els caps de la indústria recalcitrant són enviats al camp de batalla.

Aquesta diferència de criteris entre la Cambra i el Senat, perllonga considerablement les decisions.

Washington, 6. — Al Senat el secretari d'Estat senyor Hull ha anunciat que la resposta dels EE. UU., a la demanda de Chile i Argentina per a participar en les negociacions de pau al Chaco, serà tramesa, probablement, dintre de pocs dies.

Als centres ben informats hom atribueix aquest termini a un intent d'acord preliminar entre els EE. UU. i el Brasil.

Washington, 6. — Hom anuncia que el Departament d'Estat declara que està cercant un apropament entre totes les nacions per al d'establir una política d'igualtat comercial posant de manifest que la política comercial exterior de Roosevelt ha permès oferir avantatges positius per part dels Estats Units als altres països.

S'OFEREIX AL PUBLIC
Una gran ocasió
A partir de demà, i només per pocs dies, podran comprar-se a
EL BARATO
GENERES D'ACTUALITAT i CONFECCIONS DE TEMPORADA a
Preus excepcionals, a més
amb la reaparició del cèlebre
Bombo de la Sort
es vendran Crespons, Fantasies i Estampats i tots els
CALÇATS DE DARRERA NOVETAT AMB
5 o/o - 10 o/o - 15 o/o - 25 o/o - 50 o/o
DESCOMPTE
i amb
Reintegrament total
de l'import de la compra
Sistema original de EL BARATO que proporciona als compradors l'agradable impressió de provar la seva sort i sortir-ne
Sempre afavorits
Aneu a veure-ho!

Primer Concurs Infantil de La Publicitat
Vegeu en els números 1 al 7 d'aquestes Planes per als Infants, les Bases, Concurs de Dibuixos i Episodis de la nostra Història

UNA ESTONA AMB ELS INFANTS

N.º 11 - 6 abril 1935

xocolates JUNCOSA són les millors! DEMANEU-LES A TOT ARREU

COM VIUEN LES BÈSTIES

Camell i dromedari

NO heu sentit parlar del camell d'una gepa, del de dues i del dromedari? Doncs bé: estigueu segurs que en la majoria dels casos, aquestes paraules són emprades sense conèixer degudament els personatges que les representen. Sovint, l'animal que des dels temps bíblics ençà ha estat considerat com l'instrument més preciós dels pobles de l'Aràbia i dels deserts africans, ha estat anomenat "dromedari", i això és inexacte. L'animal al·ludit, que, segons tots els indicis, hem de creure que és originari de l'Aràbia i que d'allí va passar a les zones desèrtiques africanes, és el camell comú o camell d'una gepa. Podreu aplicar el nom de "dromedari" tan solament a una raça del mateix camell comú que hom distingeix per la seva correcció de línia i reconeguda lleugeresa, utilitzant-lo únicament per a muntar. ¿Què és, doncs, l'anomenat camell de dues gepes? Es senzillament el camell asiàtic, animal que encara hom troba en llibertat

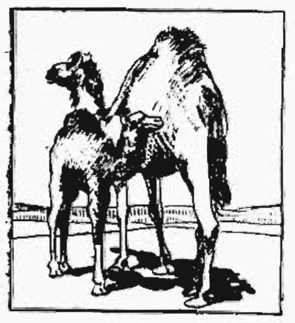

en alguns altiplans d'Orient i de l'Àsia central. Si el compareu amb el camell africà, veurem tot seguit que el seu volum és bastant major, i el pelatge és molt més dens, a propòsit per a la vida a les regions fredes de l'Àsia.

Els camells tenen una alçària no inferior als dos metres. Suposo que molts de vosaltres els haureu vist, i cal convenir que són animals poc simpàtics; el seu posat és de conformisme, que no cal confondre amb la docilitat; l'expressió del seu rostre és sorruda i de pocs amics; i els fets demostren que als països on l'home l'ha introduït, com a Canàries i a Austràlia, el camell és un perill públic en temps de cria, i la guarnició pren les precaucions necessàries per a evitar que la població sigui atacada.

Acceptat, tal com sigui, el temperament d'aquesta bèstia, cal que us parli de les seves bones condicions, que són tantes i tan peculiars, que el fan imprescindible. Només els camells, entre tots els animals, poden trepitjar els sorrals immensos del desert sense por d'enfonsar-se de potes. Les potes dels camells deixen una petjada que no s'assembla a cap altra de qualsevol mamífer. Els seus dits estan reunits per una callositat ampla, arrodonida i elàstica a propòsit per a trepitjar tou i que serveix alhora d'isolament magnífic per a evitar les cremades de la sorra roenta del sol. Les condicions que el desert imposa no són poques. La sorra és l'element invasor que no respecta res. Penseu què passaria si arribés a envair els pulmons del camell filtrant-se amb l'aire necessari per a la respiració. Tal fracàs no és possible, perquè el camell pot tancar les narius, i amb aquest procediment es defensa contra tota ingerència nociva. Cal referir-vos com resol el problema fonamental del menjar i beure, cosa que al desert no s'estilen. En primer terme, heu de saber que els camells són les bèsties més sofertes, i la frugalitat és la seva virtut capital. Mengen del que hi ha, i no tenen escrúpols d'empassar-se les [illegible]

panxes de certs arbres. I si tot això manca, pot apel·lar a un recurs extrem. No he passat per alt parlar-vos de la característica gepa dels camells. Em reservava relacionar aquelles voluminoses protuberàncies amb la crítica situació del camell afamat. Les gepes són acumulacions o reserves de greix. Si el dejuni s'allarga, la substància greixosa és reabsorbida per l'organisme, i actua com a nodriment general. A la tornada de les caravanes, després d'una travessia dura, diríeu que als camells els penja la gepa, buida, com si fos un morralet sense gra. La previsió per a l'aigua és encara més enginyosa. L'estómac dels camells té tres parts: les parets de les dues primeres poden retenir en els seus teixits quantitats considerables d'aigua, cosa que els permet de passar fins vuit dies sense beure.

Després d'aquests prodigis de frugalitat, no creuríeu pas que els camells siguin animals decandits. Tot al contrari; la seva resistència no té preu: suporten càrregues superiors a 200 quilos en jornades de trenta a quaranta quilòmetres.

IGNASI DE SEGARRA

Una rondalla popular contada per Mn. Cinto

EL LLOP

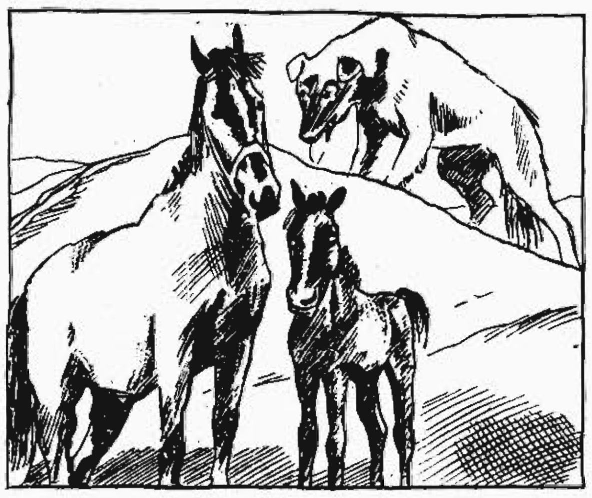

UNA vegada era un llop que, en aixecar-se del seu jaç de fullaraca en el bosc, féu un estornut, i va dir:

—Avui sí que serà dia de bona ventura.

Es posa a caminar, i, en efecte, a les poques passes ja troba dos marrans que es batien a cops de cap. Ell s'hi acosta, i els anuncia que se n'ha de menjar un.

—Això prou — els li responen —, mes espera un xic. Ara ens estàvem partint un prat i no ens sabíem avenir. Tu, llop, faràs de jutge: posa't al mig; nosaltres ens n'anirem un a cada banda de prat; arrencarem la correguda cap aquí, i tu et menjaràs el qui primer arribi.

Tal dit, tal fet, i encara millor, van venir disparats de cada canto de prat, i, arribant al mig al mateix temps, van donar-li una cotassada que el féu fugir sense esperar la segona.

Se'n va vora amunt d'una ribera, troba una truja amb els seus porcells i li diu:

—Truja, estic dejú encara, i em desdejunaré amb un dels teus porcells.

—Espera un xic, que l'hem de batejar — diu ella.

Se'n van a la vora del riu. El llop, curiós, vol veure la cerimònia, quan la truja, amb una morrada, el rebat a dintre un gorg.

El llop, així que en pot sortir, se'n va amb les orelles baixes ribera amunt, i en una coromina troba una euga que pastura amb el seu mulat. Ell l'escomet, i li diu:

—Vinc a menjar-me el teu mulat.

—Espera un xic, que tinc una espina en un peu, i abans me la trauràs.

El llop, afalagat per tan bones paraules, va per treure-li l'espina que tenia en una pota del darrera, quan l'euga, amb una cossa, el tira un tros lluny, estabornit.

Llavors el llop, desenganyat d'ell mateix, exclama:

—De ventures prou n'has atrapades, mes no te n'has sabut aprofitar. Quan has trobat els dos marrans havies de començar el parlament menjant-te'n un. Quan has ensopegada la truja, abans de saludar-la havies de cruspir-te un porcell, i en escometre l'euga ja havies de tenir el seu poll'net coll avall.

Vas voler fer un repartidor d'un prat entre dos marrans, i amb una mica més et mig parteixen a tu; vas voler veure com la truja batejava els seus porcells, i tu en sortires batejat; vas voler fer de cirurgià traient l'espina del peu de l'euga, i per poc t'estavella el cap. I amb tantes i tan bones ventures que t'han passades, te n'hauràs d'anar al llit sense sopar.

JACINT VERDAGUER

Pertot surt un català!

ENTRE trenta-dos inculpats que aquests dies han comparegut davant els tribunals francesos, a causa d'un sensacional afer d'espionatge, hi ha un professor que es diu Martin, i que era agregat al servei d'interpretació de textos xifrats del ministeri de la Marina. Aquest home, de cervell privilegiat, parla i escriu 68 idiomes, i comprèn els altres.

Parlant d'aquest cas un periòdic ha retret que el professor Martin, sota el Segon Imperi, havia tingut un amic, si més no pel que es refereix a la lingüística, un vell oficial de vaixell. Coneixent superficialment tots els idiomes usats pels passatgers més heteròclits, aquest poliglota es lligà a l'il·lusionista Tahrich, el qual perfeccionà el truc del *decapitat parlant*. Fent-se el mort viu, responia breus preguntes en el mateix idioma del seu interlocutor. Un dia una dama volgué desconcertar-lo, i se li adreçà en català. El "decapitat", aquesta vegada, fou prolixe, car el català era la seva llengua nativa. En sentir-lo contestar amb aquella inesperada desimboltura, la dama es desmaià de terror!

JOCS DE NOIS I DE NOIES

La diligència

Com més siguin per a jugar, millor. Cada un dels jugadors pren el nom d'algun objecte referent a la diligència: així, l'un s'anomena "fuet", l'altre les "rodes del davant", l'altre una "senyora vella", l'altre el "postilló", els altres el "bagatge", el "cavall de la dreta", el "de l'esquerra", etc. El més gran o el més eloqüent dels jugadors s'encarrega de contar una història en la qual han de figurar tots els noms que han pres els seus companys. Així que un d'ells se sent anomenar en el curs de la narració, ha d'aixecar-se i donar una volta pel rotllo, i, després de saludar, entornar-se'n al seu lloc. Cada vegada que el narrador pronuncia la paraula diligència, tots s'aixequen i saluden. Si un dels jugadors es deixa passar el seu nom sense adonar-se'n, paga penyora.

*

Tinc una panera...

Un dels jugadors comença dient:

—Tinc una panera.

El que està al seu costat li respon:

—Què hi has posat a dins?

El primer contesta:

—Una ametlla. — O un altre objecte que comenci amb a.

El que està a la banda dreta del primer jugador diu al seu veí:

—Jo tinc una panera.

I com a contesta dóna el nom d'un objecte que comenci amb b.

El joc continua fins que s'han acabat totes les lletres de les beceroles.

EN MET I EN BALDIRO ENDOLCEIXEN L'AIGUA DOLÇA

(per TISNER)

INVENTS I INVENTORS

La pólvora i Bertold Schwartz

BERTOLD Schwartz fou un frare alemany. Segons alguns dels seus biògrafs, va néixer a Friburg, i segons altres, a Colònia. Se'l considera com l'inventor de la pólvora. La tradició explica que Schwartz va vendre

la seva fórmula als venecians, els quals empraren l'invent contra els genovesos en el setge de Chioggia. Diu que després el mataren per tal de no haver-li de pagar la quantitat convinguda. Manquen, no obstant, documents que provin la certesa del fet.

FREDERIC el Gran,

...emperador de Prússia, volent una mofar-se del seu metge, li va fer aquesta pregunta:

—Sigueu-me franc, doctor: quants homes heu matat en la vostra vida?

Però el metge, més llest que l'emperador, va respondre-li:

—Uns tres-cents mil menys que la Vostra Majestat!

UN CONTE DE RAMON LLULL

El lleó i la llebre

EN una gran selva, una vegada hi havia un lleó que tenia dret a menjar tots els animals de la rodalia. Les altres bèsties, però, també havien de guanyar-se la vida: qui havia de cercar fruits i arrels, qui buscar ous dels nius, qui furejar pels caus, qui caçar animalons més petits; mes amb l'angúnia que el lleó els atrapava, no es treien l'esglai de sobre, ni menjaven, ni caçaven, ni feien res de bo.

Tots es posaren d'acord i van demanar al lleó que no cacés més; que s'estigués quiet a casa seva, i li assegurarien un animal del seu gust per a cada dia. D'aquesta manera tots els altres viurien tranquils pel bosc, sense temences i sobresalts.

El lleó accepta l'oferta, i cada matí veia arribar l'animaló que li havia tocat en sort d'ésser devorat.

Un dia la malastrugança va caure a una llebreta molt eixerida. La por de morir la feia retardar; s'anava entretenint pel camí, i cada hora que passava li semblava que era massa aviat per anar a la panxa del lleó.

A la fi va arribar... El lleó va començar a fer uns grans crits i a renyar-la, perquè encara estava dejú!

—Oh, senyor, va dir la llebre, excuseu el retard! La culpa no és meva. M'han entretingut. Aquí prop he trobat un gran lleó, que se'm volia menjar; jo m'he fet escàpola perquè sóc vostra.

—Un altre lleó al bosc, dius? Oh! vaig a cercar-lo.

—Jo us acompanyaré, senyor, i aniré tot davant. Seguiu-me, senyor, si us plau.

Marxen. La llebre va menar el lleó davant d'una gran bassa d'aigua tancada per una alta i ampla paret.

—Senyor, heus aquí el lleó dintre de l'aigua.

La fera s'enfila i veu la seva pròpia imatge reflectida dins l'aigua. Creu que és un altre lleó i s'hi tira per barallar-lo.

L'espavilada llebreta va reifar dalt del mur fins a tenir la seguretat que el seu enemic era ben negat.

Totes les bèsties de la selva n'estigueren més que contentes.

PER PASSAR L'ESTONA

ELS VAIXELLS I LLURS RUTES

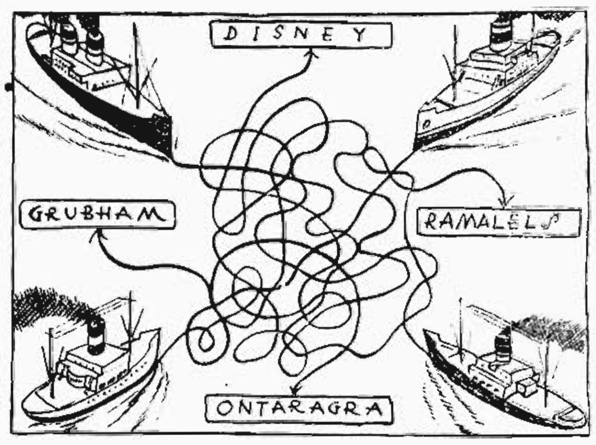

Combinant degudament les lletres de cada un dels rètols, cal obtenir el nom d'altres tants ports marítims. Una vegada aconseguit això, cal descobrir la ruta de cada un dels quatre vaixells, seguint la ratlla que comença a la proa dels vapors fins a acabar en un dels ports.

¡Es més entretingut del que sembla a primer cop d'ull!

RICÍ "GOLOSO" PURGANT DELICIÓS

Per què els gitanos van pel món

QUAN Déu Nostre Senyor va crear el món, va crear també els animals, els ocells i els peixos, els boscos i l'or. La darrera cosa que va crear van ésser els homes, en [illegible] colors, com les flors: vermells, grocs, negres, blancs i bruns.

I Déu va dir a l'home vermell:

—Tu has d'anar a viure lluny, al Nord, on fa fred, perquè com que tens foc en el teu pèl, tu no tindràs mai fred.

I va dir al groc:

—Tu has d'anar a viure a l'Orient, allí on surt el Sol, perquè el teu pèl té el brill daurat de l'estel del dia quan apareix al cel.

I va dir al negre:

—Tu vés-te'n a viure aquí baix al Sud, perquè tu ets negre com el diable, que és el meu enemic i m'ha avorrit.

I va dir al blanc:

—Tu, home blanc, viuràs a l'Occident, perquè jo et necessito per a governar el món i la mar. Com que sóc vell i cansat, necessito de seguida el descans.

Però al bru va dir-li:

—Tu ets el fill del Sol, i allà on surt, allà serà la teva pàtria.

I així va ésser: en totes les quatre parts del món viuen sempre altres homes amb altres colors, però els gitanos sempre els veureu viure entre mig de tots ells.

HEINRICH VON WHLOSKI

MOTS ENCREUATS

Problema núm. 10

Horitzontalment. — 1: [illegible] allò que diu [illegible]. 2: Vocal; [illegible]; adjectiu possessiu. 3: [illegible] per obtenir alguna cosa; [illegible]; vocal; nom de dona. 6: [illegible]. 7: Riu gironí; vocal. 8: [illegible] un fruit de llenya.

Verticalment. — 1: Vocal; cofre petit de cuir o fusta. 2: Consonant; vocal; dit d'una persona molt eixerida. 3: Màquina d'espolsar la roba. Té el mateix nom que un moixó granívor. 5: Protagonista d'una tragèdia de Shakespeare; allò que fa entenedora una cosa. 6: Consonant. Palmípede; consonant. 7: Inclinació o afecció viva envers una persona o cosa; [illegible]; preposició. 8: [illegible] llarga i estreta; vocal, consonant.

Solució al problema número 9

E	S	T	A	T	U	A
S	■	■	C	■	■	C
T	■	O	I	A	■	O
A	L	L	■	P	O	R
T	■	I	R	A	■	D
G	■	■	A	■	■	I
E	R	U	P	C	I	Ó

Han tramès solucions exactes: Joan Manent i Argelaguet, Núria Manent i Argelaguet, Concepció Manent i Argelaguet, Maria-Teresa Manent i Argelaguet, Hortènsia Curell i Sunyol, Albert Oliart i Furrellat, Antoni Rosselló, Francesc Gil i Pineda, Jaume Figuerola i Duran, Jordi Paradell i Gil, Montserrat Clapera i Perelló, Jaume Clapera, Josep Panisello, Núria i Montserrat.

El nostre concurs

Llista dels signants dels dibuixos rebuts aquesta setmana (fins dijous), optant al nostre primer concurs:

Salvador Porqueres, Manuel Roig, [illegible], Eusebia [illegible], J. Segarra, Josep Estruch, Abel Gasso, [illegible], Ferran Martori i Josep Sort (de l'Institut-Esc. de la Generalitat), [illegible], Roger Ruiz, Josep Bacus, Ramon Font, Pilar Roig, Antoni Vicente i Martí, Joan Calvo i Borja i Joan Alvarez (Grup 1 de les Illes), [illegible], Lluís Casanova, Jordi Valls, Joaquim Gallard, Ramon Feypoch, Jordi Vendrell, Joaquim Ferrer, Ramon Palau, Ramon Garcia, Ramon Puig, Jordi Parramon, Montserrat Valls, Montserrat [illegible], Montserrat Mayo i Marcel Duran (de l'Esc. [illegible]), Mossèn Cinto, Ferran Gussellé, Ramon Martori i Jordi Bofill (de la Mut. Escolar [illegible]), [illegible], Marquès i Marquès, [illegible], Francesc Escoda i Rebull, [illegible], Antoni Serres i [illegible] (de l'Esc. [illegible]), Josep Garcia, Josep Fillet, Antoni [illegible], [illegible], Joaquim Prats, [illegible], Joan Gonch, Josep Violet, [illegible], Enric Soler, Lluís Roig, [illegible], Maria-Teresa Valls, [illegible], Maria-Antònia [illegible], [illegible], Sebastià [illegible], [illegible], Mateu [illegible], [illegible], Eugeni Prats i [illegible], [illegible], Josep Serra, [illegible], Josep Maria [illegible], Francesc [illegible], Manuel Segura, Josep Busquets, Jaume Sabat, [illegible], Ramon [illegible], [illegible], Antoni [illegible] (de l'Institut-Escola [illegible]), Núria Roig, Maria Gassol i Ribera, Emili Rius, [illegible], [illegible], Montserrat Rubinat, [illegible], [illegible] i Carme [illegible], Teresa [illegible].

PARLEU BÉ, SI US PLAU

"ESCAPARATE", "ESCAPARATE"

—El dia de Sant Medir, [illegible] anava muntat a cavall. Era d'allò més bonic!

Què heu dit? [illegible] Doncs no s'hi val. En català hi ha dos mots equivalents a aquest: "Bandereta" i "senyaler", els quals, reconegueu-ho, són molt bells. Cal recordar, doncs, "banderer" i "senyaler" per a l'hora de [illegible]. I no diguessin pas *[illegible]*, que és una mala catalanització del mot forasteri.

"LÁMPARA"

No més que us hi fixeu un xic veureu que el mot *lámpara*, [illegible] vegades per nosaltres, no és català i, per tant, és d'aquells que s'han d'apuntar a la llista negra. Guerra a les *lámparas*! Només cal una mica de bona voluntat i una mica de memòria per a substituir *lámpara* per "làmpada", "llàntia" o "llum", que és el que pertoca.

Direm, doncs:

—Penja la làmpada un xic més amunt.

—Apaga el llum.

—Aquesta llàntia fa poca claror.

Oi que és bonic?

"MEMBRILLO", "APEADERO"

Segurament que són molts els que diuen:

—Per postres he menjat *membrillo*.

—Agafarem el tren a l'*apeadero* del Passeig de Gràcia.

Membrillo és un mot castellà que vol dir codony. El codony, com ja sabeu, no és bo per menjar-lo cru, però bullint-lo amb aigua i sucre se'n fa aquella confitura tan bona que tots heu tastat i que en castellà en diuen *dulce de membrillo*, però que en català se'n diu i per tant, n'heu de dir i n'heu de fer dir "codonyat".

També és castellà el mot *apeadero*, que és el lloc on les persones s'*apean* d'un vehicle determinat. *Apeadero* del tramvia. *Apearse* d'un cavall. En català *d'apearse* en diem "baixar" i del lloc on n'ixen, "baixador". Així, fa bo sabeu us toca dir i ensenyar de dir:

—Comprarem codonyat per a berenar.

—Ens trobarem al baixador del Passeig de Gràcia.

—Ens acomiadàrem en baixar del tren.

DE LA NOSTRA HISTÒRIA

L'alliberació de Sicília

ELS catalans han estat sempre amics de la llibertat: de la d'ells i de la dels altres pobles. L'alliberació de Sicília pels soldats del rei Pere el Gran n'és una prova.

Els sicilians patien sota la tirania de Carles d'Anjou, príncep francès. Els oficials reials i els soldats de l'exèrcit d'ocupació cometien tota llei d'excessos.

Però arribà una hora en què els pobles, fins i tot els més pacients, davant de certs ultratges, es redrecen contra els tirans, desesperadament. I aquella hora va arribar també per a Sicília. — "Moren els francesos!" — van cridar uns minyons injuriats en l'església del Sant Esperit, prop de Palerm. I el crit es propagà per tota l'illa. I tots els francesos foren morts. És la revolta coneguda amb el nom de *Vespres Sicilianes*.

Però Carles d'Anjou era molt poderós. Amb un estol que tenia aparellat per a una gran expedició a l'Imperi grec, va adreçar-se a Sicília i va posar setge a Messina. Els sicilians, si bé disposats a resistir, es van veure perduts. En llur desesperació, sols una esperança entreveien: el rei Pere, els catalans.

El rei Pere, conegut amb el sobrenom de el Gran, era fill de Jaume I el Conqueridor, tan valent i tan fort com el seu pare. S'havia casat amb Constança de Sicília, filla del rei Manfred, hereva d'aquell reialme. Per això els sicilians van pensar-hi en aquella hora angoixosa: ell seria llur senyor, i ell els salvaria de la venjança de Carles d'Anjou.

Sicília envià ambaixadors davant del poble de Catalunya. Compareguéren endolats, i endolades eren també les galeres que els duien; en lloc de les veles i dels draps acolorits i resplendents que ostentaven les embarcacions d'aleshores, veles i draps negres entristien l'aspecte d'aquelles naus de dolor.

Els ambaixadors sicilians, llançant-se als peus del rei Pere, li demanaren d'ajudar-se de llur poble, li explicaren totes les tiranies de què havien estat víctimes i li pregaren de no deixar-los a la venjança de Carles d'Anjou.

Tots els circumstants escoltaren commoguts el clam dels ambaixadors sicilians. N'hi havia, fins i tot, que ploraven. I en finir aquells llur parlament, un crit s'elevà de pertot: — "Anem, anem, anem a alliberar Sicília! No respongueu que aquest poble succumbeixi!"

Al cap de pocs dies l'estol català es feia a la vela, i arribava a Sicília. [illegible] espanyol, [illegible] el setge de Messina, i fugia a l'altra banda de l'estret. Sicília restava alliberada.

Acció justiciera

HAVENT guanyat una batalla als grecs el visir del Califa, [illegible] de pres, l'havent tot presoner llur emperador, [illegible] que no sabia [illegible] el tractament que esperava d'ell.

—Si feu la guerra com un rei — respongué l'augusta víctima —, allibereu-me; si la feu com un negociant, venem-me; si la feu com un carnisser, degolleu-me.

I l'emperador fou posat en llibertat.

Entreteniu-vos amb una dansa guerrera

COMENCEU per doblegar diverses vegades una tira de paper d'uns quinze centímetres de llarg, segons indica el dibuix, i en el doblec de sobre es traça la silueta d'un indi. [illegible] retallen tots els doblecs a la vegada per la silueta dibuixada, i, en desplegar el paper, resultarà una sèrie de ninots agafats per les mans.

Les mans lliures dels ninots dels extrems s'enganxen amb una mica de goma, i queda formada una sardana d'indis.

Per altra banda, es fan diversos forats en un cartó de prou grandària per a tapar una cassola, i després d'omplir-la d'aigua fins a la meitat, es posa al foc, es tapa amb el cartó foradat i al seu damunt es posa la rotllana d'indis (Fig. 2), els quals comencen a ballar tantost l'aigua bull.

Si els ninots s'han pintat de colors, l'efecte de la dansa és sorprenent.

GRANS CULTIUS ESPECIALITZATS
DE
CACTUS I PLANTES GRASSES
J. Santamaria Magriñà
Viaducte de Vallcarca, 3 bis
TELEFON 74883 BARCELONA

LA DONA I LA LLAR

EL TREBALL FORA DE CASA

La crisi que actualment flagella tots els medis socials és natural que faci moltes víctimes entre les dones.

Els que tenen l'ofici d'escriure i esgrimeixen una "stylo" venjadora han optat a decretar, sense mirar-s'hi gens, que si la dona en comptes d'anar a la fàbrica i a l'oficina s'hagués quedat a casa seva no coneixeríem l'atur forçós que ens desola i no ens debatríem en l'acumulament, en l'emcotellament de les carreres liberals.

Cal respondre a això que si les dones han anat a treballar és perquè hi han estat obligades per la duresa dels temps, car el guany, el salari, les mesades de llurs marits eren insuficients.

Els aficionats a donar consells s'han descoratjat. Han declarat peremptòriament que el treball de la dona era una engarnyia. Les "dones de sa casa" que vetllen la seva llar i els seus fills, al capdavall hi guanyen més que les que treballant fora de casa han de pagar minyones o dones que els facin la feina.

Això és una llegenda que cal destruir, posant les coses al seu lloc.

Una dona que treballa, per força ha d'haure'n un benefici. La contribució que aporta a la família augmenta el seu benestar i serveix per a tot.

Són compiades les que esmercen en diversions i vestits tot el que guanyen. Això és tan rar! Una dona que treballa, al vespre està cansada i pensa més en reposar que en esbargir-se.

Quin tip de riure no es farien moltes obreres, dones de fàbrica, etc., si se'ls digués que guanyarien més remenant per la cuina o fregant les rajoles de casa seva, que anant a treballar! Pregunteu-los què en pensen, i us respondran que la seva setmanada o la seva mensualitat és absolutament indispensable per arribar econòmicament a port.

Així es planteja: ¿qui s'ocupa de la casa d'aquestes treballadores? ¿Qui atén les seves criatures? Això és un problema complicat que moltes dones solucionen amb encert. N'hi ha que saben aprofitar totes les estones i d'una hora fer-ne dues. Conec cases perfectament portades per dones que van a treballar a fora. De la mateixa manera que he vist cases del tot desordenades, tot i portar-les mestresses que no necessiten treballar a un jornal. Tot depèn d'organització, d'intel·ligència, de voluntat, d'energia. Hi ha obreres admirables que saben molt de preparar, la vigília al vespre, el dinar i el sopar que l'endemà, en tornar de la tasca, només han d'escalfar.

Tot això, naturalment, sense planys ni recriminacions.

Les treballadores intel·lectuals, que són més ben pagades, poden fer-se ajudar. Així i tot, en conec potser més d'una minyona. Així que els seus fills són prou grandets per anar al col·legi, es passen amb una dona de feines que, en general, els dedica un parell d'hores al matí. Li fan fer dissabte una vegada a la setmana. De tant en tant, una altra dona els ve a repassar la roba blanca. ¿Però aquestes institutrius, dependentes, empleades, dactilògrafes, burócrates, etc., no hi ha que es treuen hores de les seves nits o dels matins del diumenge, per apedaçar unes calces del marit, entremalar o allargar el vestit de la nena que creix massa de pressa?

I que no diguin que els fills d'aquestes mares són mal criats! Això és una altra qüestió de voluntat i de traça. Una mare que només visqui els diumenges en intimitat amb els seus fills, amb una mica de seny podrà tenir, adhuc, més autoritat que una altra que es passi tot el dia amanyagant-los.

Ja sabem que no es pot generalitzar i que tot depèn del temperament de cadascú i de cadascuna. En tots els medis hi ha gent desseixida i gent que s'ofega amb molt poca aigua. I tal com és avui la vida, tal com es va tornant, obliga les dones a ésser més desvetllades cada dia.

Però que es posin a la balança les despeses de la treballadora que es fa ajudar i el que ella guanya, i ja veureu cap a quin costat es decanta el platet.

Que els homes no esperin pas la tornada d'una edat que no veurem mai més, amb les dones clavades al peu dels fogons i ajudant-los a repassar les mitges. La dona s'ha tornat massa pràctica i coneix massa bé el valor d'un bitllet de cent pessetes. I per "mina fràgil" que sigui, no es deixa seduir per llegendes de sensibilitat estantissa i per simples temes de literatura.

ROSALINDA

Flors d'Orquídies de gran luxe
Uniques a Barcelona
Preus econòmics

CACTUS
Els cultius més importants de Barcelona
Preus molt econòmics
Més de mig milió de plantes
Cultius de J. MONTADA
Carrer Alta Gironella (Sarrià).

SOBRE DECORACIO

Un dels principals retrets que s'han fet a la decoració moderna és el de la seva suposada manca de sociabilitat envers els estils clàssics. Aquest retret, però, s'ha fet sempre a tot estil renovador i, per això mateix, val la pena de maliiar-se'n una mica. Hi ha una gran quantitat de persones que fan un gran escarafalls veient una cadira de tub d'acer al costat d'una calaixera Lluís XVI, i quan van a missa de dotze no veuen cap diferència entre la portalada romànica per on han entrat i la pica barroca d'aigua beneïda, o entre les voltes gòtiques i l'altar renaixement.

Evidentment la força del costum influeix molt en aquestes coses. Dintre de 2.000 anys, quan els ciutadans de Barcelona tornin a agafar la mania de les antiguitats — que ja s'haurà perdut i tornat a agafar quaranta vegades —, trobaran per casa dels antiquaris una gran quantitat d'atuells molt segle XX. Això els permetrà de decorar els interiors dels seus pisos de l'Eixampla — que per aquelles èpoques arribarà fins a la falda de Montserrat — amb una unitat d'estil impecable.

Aleshores serà quan el tub d'acer lligarà amb el "modern stil" del 1900 i l'art decoratiu del 1925 amb el modern actual... i amb el de més endavant. I fins i tot podrà veure's alguna banyera de les d'ara convertida en un paraigüer o un "bureau" americà transformat en armari i mirall.

I tots els senyors que visquin en els pisos decorats segons aquesta moda, trobaran esgarrifós el contrast d'aquest pur estil segle XX amb el de la cadira de raigs electromagnètics que s'haurà posat de moda entre els decoradors una mica moderns allà cap a l'any 3935.

* * *

Reproduïm un hall — o, més modestament, un senzill rebedor — com a demostració que l'art decoratiu modern, si més no, amb la seva simplicitat de línies i manca d'ornamentació — ben a l'inrevés de com opinen els seus detractors — ens ofereix el marc més adequat per a fer-hi destacar els bons mobles antics.

Una taula catalana amb els seus magnífics ferros forjats i unes cadires mallorquines color carmí i talla daurada, ¿poden trobar un fons millor que el d'unes parets blanques, gairebé conventuals?

Unes portes de noguera fosca i una escòcia en es reflecteixi la llum indirecta acaben de completar aquesta habitació d'una simplicitat extraordinària i d'un efecte decoratiu sorprenent.

CACTUS...

Hi ha molta gent que diu que no compra cactus perquè se'ls moren. Estigueu certs que a les persones que parlen així no sols són els cactus les plantes que se'ls moren, sinó totes aquelles que els van a parar a les mans.

Hi ha qui creu que només cal adquirir un cactus o una altra planta qualsevulga, portar-la a casa i sotmetre-la a una atenció cronomètrica. Aquesta persona, quan encara no entén res sobre conreus, sol fer preguntes com aquestes: —"Cada quan l'he de regar?" "—Cada quan l'he de treure fora?" "—¿Quan he de canviar-la de test?" Preguntes en extrem difícils de contestar amb precisió, puix que poden fer-se recomanacions més o menys aproximades, però no sempre se sap allò que la planta necessita i cal, per tant, subministrar-li.

Concretant-nos, doncs, als cactus, consignarem que ara, a la primavera, és el temps que comencen la creixença i, per tant, quan han d'ésser més regats. La quantitat d'aigua amb que cal ruixar-los depèn de les dimensions del test i el nombre d'arrels

de la planta. Així, doncs, cal tenir en compte que una planta gran en un test petit ha d'ésser molt més regada que una planta petita en un test gran.

Si hom disposa de terreny assolellat, pot plantar la seva col·lecció de cactus en un marge o bé en un talús, com la que reprodueix el gravat adjunt. Plantats així, l'aigua no els empapa mai excessivament puix que el pendent del sòl ho priva. Cada any, per aquest temps, els més espessos poden ésser transplantats sense cap mena de por, si l'operació és feta, no cal dir, amb la deguda cura.

EL RETORN A LES MODES D'ANTANY

Vestit l'interior en setí blanc, amb un farbalà verd, de fai, que neix sota la cintura del dors i s'estén fins arran dels peus, pel davant.

Quant als cactus que tinguem dintre casa, ara és el temps més propici per a treure'ls sovint, regant-los i ruixant-los, per tal de facilitar llur creixença. Aixímateix, és el millor per a transplantar-los i canviar-los de test.

En créixer les plantes creixen també els pugons; cal, per tant, vetllar constantment contra d'elles. Ruixant les plantes—i totes les que tinguem—amb qualsevol adob dels que avui poden adquirir-se a tot arreu, és fàcil d'aconseguir la desaparició d'aquests insectes, que no sols perjudiquen els cactus, sinó, que fins i tot, de vegades, els maten.

J. SANTAMARIA

Dones catalanes:
Propagueu LA PUBLICITAT

L'educació dels fills

Educació constant

Alguns pares creuen que eduquen molt be als seus fills perquè cada dia passen mitja hora al matí i mitja hora a la tarda, vigilant-los, donant-los consells, portant-los de la mà, no deixant-los fer tal cosa fent-los fer tal altra.

S'equivoquen; això no és educar. Això és ensinistrar com fa el domador amb les bèsties del circ que quan ja no té el fuet a la mà cada una va per la seva banda.

El pare que tanmateix educa ho fa tot el dia. I ho fa com aquell que diu sense adonar-se'n. I ho fa sobretot sense que el fill ho sàpiga.

Una gran severitat i un gran ordre a unes hores del dia, seguides d'altres de complet abandonament menen els fills a una desorientació absoluta. L'infant no compren—perquè encara és prou respectuós per no haver advertir més que el seu pare sigui un pocasolta—com ha pogut passar-se tot el dia mamant-se el dit i de 6 a 7 per exemple li ho prohibeixin a crits i estirades. No entén com ha pogut anar dia rera dia i la hi prohibeixen quan hi ha visites. No atina com ha pogut passar-se tot un matí fent un terrabastall terrible amb el timbal i ha d'estar-se quiet i silenciós la mitja hora que el seu pare llegeix el diari.

Si l'infant rep dels seus ordenadors un desordre, si l'infant arriba a adonar-se que només li exigeixen un bon comportament en les estones de malhumor, es riurà dels seus educadors, i aleshores fins els consells ben donats seran inútils.

Cal educar tot el dia. Però d'una manera natural, que les coses surtin de dintre sense esforç. Cal que la cosa reprimida ho sigui d'una manera afirmativa; és dir que no ho sigui solament perquè ens portaria un mal sinó també perquè ens privaria d'un bé. I que no tan sols hi hagi coses reprimides sinó que n'hi hagi d'estimulades. Una bona educació consisteix més en saber el que s'ha de permetre que no en saber el que s'ha de prohibir.

Si l'educació és una cosa constant arriba a semblar que no existeix. Si l'educació reprimeix el que és dolent i estimula el que és bo passa desapercebuda. I aleshores esdevé una cosa natural i obté la màxima eficàcia. Educant sempre i fent-ho a tothora d'una manera afirmativa tots els pares poden tenir uns fills ben educats sense haver fet mai un crit, sense haver donat un cop, sense haver esdevingut enutjosos.

La immensa majoria de fills mal educats són pobres infants que han viscut voltats de contradiccions, i que s'han acostumat a confondre els consells i els sermons amb l'estat de malhumor dels pares.

JERONI MORAGUES

NO HO DUBTEU: Els millors llibres de cuina catalana són els d'IGNACI DOMENECH
APATS, rústica 6 ptes., tela 10 ptes.
LA TECA, rústica 3 ptes., tela 5 ptes.
Demaneu-los als millors llibreters o bé a l'autor, Bailén, 122, pral. 2.ª - Barcelona

ULLS de POLL
Durícies, Galindons, Ulls de gall
Alivi en un minut després d'aplicar els

Parches Zino del Dr Scholl
Suprimeixen el frec i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 ptas. capsa a farmàcies

SENYORA:
MAI MES MITGES TRENCADES
UN NOU INVENT!
EL SALVA MITGES DEL Dr. SCHOLL

Evita que la mitja i mitjó es trenquin, es descentrin i es formin butllofes. Neutralitza la fortor de la suor. Rentable, higiènic, econòmic, intercanviable en totes les sabates. Duració: 2 anys
Venda a Merceries, Perfumeries, Sabateries, Novetats i Cases Dr. SCHOLL. Rbla. Catalunya, 84 i Canuda, núm. 5. BARCELONA
Ptes. 2'00 el parell

LA MODA

BRUSES

Amb una sola faldilla d'un to fosc, negra de preferència, i dues o tres bruses distintes, una dona pot sortir del pas durant les diferents hores del dia amb la mateixa tranquil·litat que si tingués mitja dotzena de vestits al seu guarda-roba.

Al matí serà bo que tingui una brusa forma camisa o armilla de teixit de cotó gruixut, simple i sense complicacions. A l'hora de dinar podrà posar-se una brusa lleugera d'organdí o mussolina, fresca i pimpant, amb petits plecs i guarnida amb unes puntes autèntiques. Per a l'hora del te, una brusa de setí de to clar o bé de tafetà tornassol, molt en voga aquest any. Per sopar, a la nit, al restaurant és indicat el lamé, el setí rígid o la "faille" en bruses amb màniques llargues i cintura que tapi el dalt de la faldilla.

1. — **Brusa-armilla de seda o "crêpe" ratllades.** Coll i punys formats per tires dobles ajuntades a les extremitats per botons.
2. — **Brusa "crêpe" blau-marí.** Les faixes obliqües que formen les màniques queden separades a la part de baix.
3. — **Brusa esport en llana.** Feta de seda o lamé queda molt elegant per a la tarda.
4. — **Brusa de mussolina blau clar.** Al coll, a la cintura i als punys, tires de petits plisats.
5. — **Elegant brusa de "lamé" de plata.** De sota el coll arrugat surt un gran volant frunzit, el mateix que els baixos de les màniques tres-quarts.
6. — **Brusa de tafetà tornassol gris blau.** Coll formant dues grans punxes als costats.
7. — **Brusa de setí de dues cares blau de nit.** El coll forma una petita punxa al mig de l'esquena.

EMIR PERFUM PERSISTENT
ENTRE ELS MES PERSISTENTS
DELICIOS
ENTRE ELS MES DELICIOSOS
DISTINGIT
ENTRE ELS MES DISTINGITS

Dana S.A.

la taula i la casa

UN MENU CADA SETMANA

Sopa a la Julienne
Croquetes d'ou
Biftecks a la Niçoise

SOPA A LA JULIENNE. — Dues pastanagues, un rave, un porro, un quart de col, sis patates, una cullerada d'oli, dos litres i mig d'aigua. Talleu els llegums en trossets menuts, passeu-los per l'oli calent i afegiu-hi l'aigua. Deixeu-ho coure tres quarts d'hora i afegiu-hi llavors les patates tallades també a trossets. Deixeu-ho coure mitja hora més i serviu-ho.

CROQUETES D'OU. — Feu una salsa blanca espessa i deixeu-la refredar. Trinxeu ous durs amb julivert, barregeu-ho a la salsa i feu-ne croquetes. Passeu-les per la farina de galeta i fregiu-les amb oli calent. Se serveixen amb una salsa de tomàquet.

BIFTECKS A LA NIÇOISE. — Feu coure en una cassola durant dues hores un bifteck gros junt amb muixarnons, un all i dues cebes. Trinxeu-ho tot i barregeu-hi una clara d'ou. Poseu-hi sal, pebre i torneu a formar biftecks amb aquesta picada; passeu-los per ou batut, farina i fregiu-los amb oli i julivert trinxat. Tireu-hi un raig de llimona i serviu-ho.

PASTISSERIA

CONSELLS IMPORTANTS PER AL BON EXIT DE LA PASTISSERIA

Les condicions fonamentals per a obtenir bons pastissos són:

1. La utilització de matèries primeres de primera qualitat.
2. L'observació escrupolosa de les prescripcions de les receptes.
3. Un forn d'escalfor apropiada.

Repartiment de la feina. — Primer que tot cal posar sobre la taula tots els utensilis necessaris i tots els ingredients, pesats exactament, segons les indicacions de les receptes. Si hom fa servir la farina, caldrà passar-la per un sedàs i posar-la en un paper ben net. Després es trenquen els ous. Si s'han de fer servir tots alhora, es trenquen per separat, un darrera l'altre en una tassa, a fi de comprovar si són frescos i no fan fortor. Llavors s'ajunten als altres en un recipient més gran, o bé dins la pasta. Amb un ou passat solament n'hi ha prou per a fer tornar immenjable una gran quantitat d'ous o una massa de pasta sencera.

Es prestarà també molta atenció a l'escalfor del forn. Immediatament després d'haver encès el foc, cal obrir la porta del forn i deixar-la-hi un moment perquè el vapor pugui escapar-se. El forn haurà d'ésser bastant calent, però no amb excés. Es farà un assaig de la següent manera: s'escampa una mica de farina sobre una llauna i es fica al forn. Si la farina esdevé immediatament marró fosc, és senyal que el forn és massa calent, i els pastissos quedarien sobtats.

Abans de tota altra cosa, les pastes amb mantega hauran de reposar en un lloc cobert i fresc durant mitja hora o tres quarts.

Per raons d'economia, hom podrà reemplaçar la meitat de la quantitat de mantega amb greix vegetal. L'ús de la crema crua o cuita és molt recomanable. Serveix igualment per a estalviar la mantega.

Cal posar un pols de sal en tota mena de pastissos o coques.

*

UNES QUANTES FORMULES

Pastís de pomes a la Suïssa

Ingredients: 100 grams de mantega, igual quantitat de sucre i de farina, una pela de llimona raspada, dos ous, un pols de sal, pomes. Batre la mantega, el sucre, la sal, la raspadura de llimona i els ous; quan sigui ben batut, afegir-hi la farina remenant-ho una mica perquè es barregi i ficar-ho tot en un motlle adequat; guarnir-ho per sobre amb les pomes partides en quatre trossos i disposades en forma de corona. Deixar-ho coure al forn durant mitja hora. Quan és fred es cobreix de sucre.

Bescuit de cireres

Ingredients: Quatre ous, mitja lliura de sucre, mitja lliura de farina, dues lliures de cireres. Es baten els ous amb el sucre, i quan són ben batuts s'hi afegeix la farina. Posar aquesta pasta en un motlle prèviament untat amb mantega i guarnir-ho per sobre amb les cireres sense pinyol. S'ha de deixar coure al forn durant una hora, amb una escalfor moderada.

Crema de Moka

Ingredients: 100 grams de mantega, 90 grams de sucre, una clara d'ou, un quart de tassa de cafè ben fort. Quan la mantega és ben batuda, s'hi afegeix la clara d'ou batuda també a punt de neu i el sucre passat pel cedàs. barrejar-ho a poc a poc tot junt i tirar-hi el cafè de gota en gota, remenant-ho constantment. La crema ha de tenir un bell color d'avellana.

UN COMPLET PRIMAVERAL

en llana a quadres blancs i negres, amb cinyell de cuiro negre. Com a bell complement, un capell de palla negra amb cinta blanca.

Dtra. Rosa Ferrer
METGESSA
MALALTIES DE LA DONA
Consulta de 3 a 5. Aribau, 184, primer, tercera. Telèfon 77873. — A MANRESA: Born, 10, segon. Dijous i diumenges, de 9 a 11.

LA VIDA BARATA
ARTICLES NECESSARIS QUE PODEU ADQUIRIR ADHUC PER TELEFON

CAFE TORREFACTE EXTRA,	1 quilo,	10'—	Garriga - Carrer del Carme, 3	Telèfon 20936
FORMATGE BOLA, 40/100,	1 quilo,	4'50	Felip Antoll - Escudellers, 41	Telèfon 10745
OUS FRESCOS (seleccionats)	1 dotzena,	2'70	Ignasi Buldo - Casp, núm. 68	Telèfon 20574
VI PUR DE TAULA	1 litre,	0'60	F. Montaner - Avinyó, n.º 37	Telèfon 14310
XOCOLATA A LA PEDRA	1 lliura,	4'30	Garriga - Carrer del Carme, 3	Telèfon 20936

TEATRE

UNA ESTRENA AL NOVETATS

"Los inseparables", revista en vint quadres dels senyors Blasco, Lapena i mestre Luna

Anys enrera cada mena d'espectacle tenia llur zona una mica ben delimitada. El gènere frívol quedava reduït al Paral·lel i a la part baixa de la Rambla. Al centre de la ciutat, aquesta mena d'espectacles gairebé no haurien estat comprensibles. Temps enrera, però, ja vam veure el Tívoli envaït per les "girls" més lleugeres de roba, sense que ningú no s'esverés ni protestés. Ara la mateixa invasió acaba de sofrir-lo el teatre Novetats, suposem que sense escàndol de ningú. Es possible que la desaparició d'aquestes delimitacions urbanes de l'espectacle respongui simplement a una nova manera d'ésser el públic. Abans a les revistes hi anava només que un públic determinat i, encara, bona part d'ell una mica de contraban. Ara, en canvi, gairebé tothom va a veure tota mena d'espectacles i hi va sense dissimular-ho. Estic per creure que la qüestió de la moral a l'espectacle no preocupa ja sinó quan es tracta de teatre català. Al Novetats mateix, per exemple, quan hi actuava una companyia catalana era difícil de plantejar-hi un simple tema de divorci, sense que el públic i els crítics en sortissin esverats. En canvi, és segur que aquesta producció madrilenya, amb tota la seva procacitat, no esverarà ningú. Els diaris i els crítics que més han cridat contra les darreres "gosadies" dels autors catalans, i que han aconseguit de fer plegar l'obra de Millàs Raurell al Poliorama callaran o faran l'orni i diran, simplement, que l'espectacle és molt entretingut.

En fi, entretingut, per als aficionats al gènere, ho és. Es tracta d'un vodevil, amb situacions equívoques, amb un diàleg picant, no direm groller, però sí força desvergonyit.

Els autors compliquen l'argument amb uns quants quadres de revista que unes vegades són com una illustració lírica del mateix tema i que d'altres no hi té gaire cosa a veure, però que hi afegeixen fantasia i moviment. El mestre Luna l'ha animat amb una de les músiques més lleugeres i fresques que en el gènere hem pogut sentir en aquests darrers temps.

Els nois i les noies del conjunt s'hi mostren ben entrenats i treuen amb gràcia i amb desimboltura llurs evolucions, encara que potser amb una excessiva seriositat. No sé per què aquests nois i noies no es fan més càrrec que prenen part en un espectacle que vol ésser divertit i deixen de fer les mateixes cares que si anessin a un enterrament.

El pes de la part còmica la porten els senyors Castro i Arteaga, i, certament, aconsegueixen divertir. Però la veritable reina de la festa és Cèlia Gàmez, que balla, es mou i anima, infatigable, constantment, l'espectacle.

En la presentació es veu que hom hi ha fet tot el que ha pogut i cal convenir que en alguns quadres hi ha força fantasia.

En fi, l'espectacle, entre unes coses i altres, resulta molt ple, molt complert. Només hi ha un entreacte curt i dura una pila de temps. I això el públic també ho agraeix. Una de les causes que la gent deserti del teatre dit de "vers" és que cada dia els actes són més curts i els entreactes més llargs.

L'obra va agradar de debò, i calgué repetir una pila de números.

V. J.

ROMEA
Telèfon 22026

Ultim dia festiu d'actuació d'aquesta Companyia. Tarda, a les 4, grandiós programa doble, 2 obres en sessió única: **CUANDO LAS CORTES DE CADIZ...** i **CISNEROS**. Nit, 10'15: **CISNEROS**. Demà, a les 5'30 i 10'15: **CISNEROS**. Dimarts, tarda: Comiat d'aquesta Companyia. Dimecres: Reaparició de la Companyia titular. **Estrena** de la comèdia en un judici oral i 3 actes **MORENA CLARA**, de **Quintero** i **Guillén**. Protagonistes: **Antònia Herrero** i **Rafel Bardem**. Decoral exprés de **Burmann**

POLIORAMA
COMPANYIA CATALANA

AVUI: Tarda, 5'15, i nit, a les 10: L'èxit sorollós de Josep M.ª de Sagarra **LA RAMBLA DE LES FLORISTES**

TEATRE NOVETATS

Tarda, 4. Nit, a les 10. **LAS CHIRIMOYAS** i la revista en 2 actes i 20 quadres de Blanco i Lapena, música del mestre Luna

LOS INSEPARABLES

creació de la supervedette
Cèlia Gàmez
Altres principals figures del repartiment: Castrito, Corita Gámez, Mery García, Roa, Miquel Arteaga, Pepito Arroyo, Paquita Martino, Maria Estrada, Carme Tudela, Olga Peiró, Robull, Flora Rubio, Barrancos, Torre Muñoz, etc. **Els 10 boys**, estupendíssims ballarins. **40 xamosíssimes vicetiples. Meravellosa presentació. Mestre de coreografia, al gran Manolo Tito.** Decorats dels reputats escenògrafs Castells i López i J. Mestre. **Esplèndid vestuari dels acreditats modistes H. Cornejo, de Madrid, M. de Cuadras i Manolita Capistrós, de Barcelona.** Demà, tarda, a preus popularíssims: **LA RONDA DE LAS BRUJAS.** Nit: L'èxit grandiós **LOS INSEPARABLES** la revista de l'alegria, de la llum i del color. Un veritable devassall d'art i bon gust. Es despatxa a Comptadoria

L'ESTRENA D'AQUEST MATÍ AL POLIORAMA

J. Navarro Costabella parla de "Víctor Daura"

—Ep, Navarro! Un moment, si us plau!

—Un interviu?

—Una petita conversa... Digueu-me uns mots sobre "Víctor Daura".

—Parlar de la pròpia obra resulta sempre molt difícil... Hi ha, de moment, el risc d'ésser excessiu; d'altra banda, si l'autor es mostra massa exigent amb ell mateix, hi ha el perill de matar l'interès del públic. Jo, posat en el cas d'haver de fer unes declaracions, diré que en escriure "Víctor Daura"

J. NAVARRO COSTABELLA

no vaig tenir altre propòsit que escriure una altra comèdia. Res de renovació teatral, sabeu? La renovació que m'interessa és la meva. Jo escric les comèdies i les novel·les pel goig d'escriure-les, perquè per a mi no hi ha res comparable al goig d'escriure. I si m'equivoco, a seguir treballant amb el mateix estat d'esperit que després d'un gran èxit.

—¿Té "Víctor Daura" algun punt de semblança amb "Samuel"?

—No, en absolut. "Víctor Daura" no té res a veure amb "Samuel". Fins i tot puc avençar-vos que és el revers de la medalla. En "Víctor Daura" ens trobem davant un caràcter enèrgic, que sap imposar-se a tots els prejudicis i totes les convencions.

—Magnífic! Guerra a les convencions i als prejudicis! A mi em plau de debò que al teatre es faci tasca revolucionària.

—Correu potser massa... No voldria que suposéssiu que vull espantar burgesos. No, no!... Per dir allò que hom es proposa, no cal esparverar ningú. Sempre he cregut, i cada dia més, que quan un autor fa d'"espanta-ocells" és que no ha trobat la "forma".

—¿A què es que aquesta obra vostra s'estreni en representació única i per una companyia amateur?

—"Víctor Daura", amb nom distint, havia d'ésser estrenat a Molins de Rei per l'"Escola d'Art Dramàtica" d'aquella ciutat. Això era cosa ja acordada des de feia uns quants mesos.

—Però vingué el concurs per al Premi Ignasi Iglésies...

—En efecte. Mentrestant, vaig trametre "Víctor Daura" al concurs. Posteriorment, i en ocasió d'organitzar-se les matinals de teatre amateur al Poliorama, l'amic Cariteu, director de l'Escola d'Art Dramàtica de Molins de Rei, em preguntà si jo tindria cap inconvenient a deixar estrenar l'obra a Barcelona, en la inauguració de les matinals. La proposició em va agradar. En primer lloc, em constava que les actrius i els actors amateurs que dirigeix En Cariteu són excellents de debò; en segon lloc, tinc l'exemple de "Samuel". Aquesta obra, estrenada a Igualada per l'elenc amateur de l'Ateneu Obrer de la Classe Obrera, va ésser representada després arreu de Catalunya per la companyia d'Enric Lluelles, sempre amb gran d'èxit, i els amateurs el representen encara contínuament. Davant d'aquesta experiència, vaig acceptar molt content, fins i tot per egoisme, la proposició d'En Cariteu.

—Esteu satisfet de la interpretació?

—Els components de l'Escola d'Art Dramàtica de Molins de Rei fan un "Víctor Daura" simplement admirable. He vist els assaigs i he quedat, més que admirat, admiradíssim. Tots interpreten el respectiu personatge a la perfecció; però per raó de la mateixa economia de l'obra, destaco per damunt de tot el treball d'En Josep Cariteu, l'encarnador de "Víctor Daura". Jo us asseguro que no es pot demanar més.

—Voleu dir alguna altra cosa?

—Si em permeteu, donaré les gràcies a la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur, per haver acceptat que la meva comèdia sigui estrenada en la sessió inaugural de les matinals del Poliorama. I també regraciaré públicament la col·laboració que en tot moment m'ha prestat l'Associació de Teatre Selecte.

—És un deure de justícia.

TEATRE VICTORIA
GRAN COMPANYIA LÍRICA

Tarda, 3'30: **EL CABO PRIMERO, LA REVOLTOSA,** l'èxitàs **SOL DE LIBERTAD, EL MAESTRO CAMPANONE.** Nit, 10'15: **EL CABO PRIMERO** i **SOL DE LIBERTAD.** Aviat estrena de **LA MALQUERIDA**

Una nota per a les empreses

Qui vol un premi?

L'Associació d'Empresaris d'Espectacles Públics de Catalunya ens prega que recordem a les empreses de teatre i cinemes de Barcelona que desitgin prendre part al Concurs de la Revetlla de l'espectacle — 13 d'abril —, que hauran de trametre llurs programes a l'Ajuntament (Secció de Cerimonial), per tot el dia 12 com a màximum. La tramesa es prendrà com a instància per al Concurs, i les notes de programes serviran per a orientar el Jurat.

Es convenient que les empreses enviïn a l'Associació còpia dels programes que vulguin realitzar el dia esmentat.

Escenaris

L'arrendatari del teatre Apol·ló, senyor Lluch, ens ha dit: "Contra el que he llegit en alguns diaris, no tinc escripturat cap compromís, per al Dissabte de Glòria, amb l'empresari Estanislau Guiró. L'Apol·ló, per ara, continua, doncs, a disposició de qui me'l vulgui subarrendar." Senyor Niella, amics Vila i Daví: preneu nota.

★ Ernesto Vilches a Barcelona? A l'hora que molts lectors tindran al davant aquestes línies, potser sí. Vilches arriba al nostre port avui, en el vaixell "Juan Sebastián Elcano".

★ Esperàvem *Morena clara*, al Romea, per al Dissabte de Glòria. Però se'ns ha avençat. La veurem i aplaudirem dimecres, en la vetllada de reaparició de la companyia Herrero-Bardem, titular del teatre del carrer de l'Hospital. Antoni Quintero, un dels autors, és ja a Barcelona per a tenir cura dels assaigs. El seu company, Pasqual Guillèn, arribarà d'un moment a l'altre.

★ Aquesta setmana que ve, a més de *Morena clara* estan anunciades dues altres estrenes: la de la comèdia *La viudita se quiere casar*, dels senyors Capella i Lucio, que tindrà lloc dimecres o dijous al Barcelona, i la de l'adaptació musical, pel mestre Penella, de *La malquerida*, que el Victòria té fixada per a divendres.

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA
MORA-ESPANTALEON-BARROSO

AVUI, diumenge: Tarda, a les 5'15. Nit, a les 10'15: **Exit únic de la comèdia de Torrado i Navarro**

LOS PELLIZCOS

Demà, dilluns, tarda i nit: **LOS PELLIZCOS**

Dimecres, nit: **Estrena de la comèdia de Capella i Lucio** **LA VIUDITA SE QUIERE CASAR**

★ Manuel Sugranyes, animador inquiet d'espectacles de music-hall, i William Parish, expertíssim coneixedor dels afers de circ, han muntat una agència artística. Han ofert llurs serveis a l'empresa Gasa, de l'Olympia, i aquesta, sense donar-los cap exclusiva, car vol tenir les portes obertes a tots els projectes i a totes les iniciatives, els ha acceptat. En Sugranyes i En Parish ja treballen activament, a hores d'ara, en trobar ací i allà de l'estranger, per a tot seguit, les atraccions que calen per fer un bon programa de circ. Si les troben i l'empresa Gasa, de l'Olympia, hi dóna el "vist i plau", per Pasqua tindrem circ a la pista de la Ronda.

TEATRE NOU
Gran Companyia lírica de Lluís Calvo

AVUI, diumenge: Tarda, 3'30, 5 formosos actes: **LA ALEGRIA DE LA HUERTA**, per P. Alberó. **LA DEL SOTO DEL PARRAL**, pel colossal baríton **Josep M.ª Aguilar.** El grandiós èxit en 2 actes de costums cubans **LA CAMAGÜEYANA**, pels eminents cantants Glòria Alcaraz, Joan Arnó i **Eduard Brito.** Nit, a les 10: **LA DOLOROSA**, per l'eminent tenor **Joan Riba**, i el clamorós èxit líric **LA CAMAGÜEYANA**, per Glòria Alcaraz, Joan Arnó i **Eduard Brito.** Demà, dilluns, tarda: **Extraordinària matinée popular**, prenent-hi part l'eminent baríton **Josep M.ª Aguilar.** Nit, i cada nit: L'èxitàs **LA CAMAGÜEYANA**

TEATRE CATALÀ PRINCIPAL PALACE
Telèfon 11866
COMPANYIA VILA - DAVÍ

AVUI, diumenge: Tarda, a les 4: **Programa extraordinari, 2 obres:** 1: **L'èxit esclatant** de l'obra en tres actes, en vers, de Carles Fages de Climent, amb illustracions musicals de J. Pohissa **EL JUTGE ESTÀ MALALT** 2: **L'èxit sorollós de la intriga en 120 minuts sense entreactes** (nova modalitat teatral): **MISS - THERY**. Nit, a les 10'15: **LA SALA ES PLENA** i **MISS - THERY.** Demà, tarda: **EL JUTGE ESTÀ MALALT.** Butaques a 3 pessetes. Nit: **LA SALA ES PLENA** i **MISS-THERY**

TEATRE CÒMIC
PALAU DE LA REVISTA

Tarda, 4'15. Nit, 10'15: El grandiós èxit **MUCHO CUIDADO CON LOLA**, per Perlita Greco, Murillo i tota la Companyia, 50 belleses a escena. Gran presentació. Tangos per Perlita Greco. La funció de tarda començarà amb l'entremès **A LA COMISARIA.** Demà, tarda: **LA MINA DE ORO.** Nit: **MUCHO CUIDADO CON LOLA**

Programes d'avui

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS D'AQUEST SIGNE ■

TEATRES

Apol·ló. — Tarda i nit: "Tú gitano y yo gitana".
■ Barcelona. — Tarda i nit: "Los pellizcos".
■ Còmic. — Tarda i nit. "Mucho cuidado con Lola".
■ Coliseu Pompeia. — Tarda: "La senyora Mariela" i "L'endemà de bodes". Nit: "La dama de les camèlies".
Espanyol. — Tarda: "També els homes ploren" i "L'home de les tres cares". Nit: "L'home de les tres cares".
■ Novetats. — Tarda i nit: "Los inseparables".
■ Nou. — Tarda: "La alegría de la huerta", "La del soto del parral" i "La camagüeyana". Nit: "La Dolorosa" i "La camagüeyana".
■ Poliorama. — Tarda i nit: "La Rambla de les floristes".
■ Principal Palace. — Tarda: "El jutge està malalt" i "Miss-Thery". Nit: "La sala és plena" i "Miss-Thery".
■ Romea. — Tarda: "Cuando las Cortes de Cádiz..." i "Cisneros". Nit: "Cisneros".
■ Victòria. — "Sol de libertad".

CINEMES

■ Actualitats. — Setmana del Dibuix i "Caravana".
Amèrica. — "El fantasma del oro", "El dictador", "Paso a la juventud", "La [illegible] Sulpicio".
Arenes. — "Una receta para la felicidad", "Desfile de primavera", "La [illegible] gato", Revista i Dibuixos.
Arnau. — "La dama de las camelias", "Música y mujeres" i "La cucaracha".
Astoria. — "Sinfonías del corazón", "Nellgwyn".
Avinguda. — "Héroes del azar" (únicament tarda), "Al llegar la primavera" i "Sinfonías del corazón".
Barcelona. — "El espía número 13", "Campeón narices", "El hijo de Kong".
Bohème. — "Chico o chica", "La noche del pecado", en espanyol; Dibuixos i "Los miserables" (primera jornada).
Bohèmia. — "Caravana", "El incomprendido", "La casa de la discordia" i "Más difícil todavía".
Bosc. — Noticiari, Dibuixos, "Rapto" i "La espía núm. 13".
Broadway. — "Vuelo nocturno" i "Qué hay, Nellie?".
■ Catalunya. — "Vidas rotas", en espanyol.
■ Capitol. — "El emperador Jones" i "Una avería en la línea".
Cèntric. — "El adversario invisible", "Por qué trabajar?" i "Qué hay, Nellie?"
Comèdia. — Revista Fox, "La doctora Betty", "Hacia las alturas" i "Tarzán y su compañera".
■ Coliseum. — "Espigas de oro".
Comtal. — "Hipnotizados", "El crucero amarillo", en espanyol; "Las fronteras del amor", en espanyol.
Corts. — "El águila y el halcón", "Maniquíes neoyorquinos", "La casa de Rothschild".
Diana. — "De frente, marchen", "El caserón d elas sombras" i "Resurrección".
Diorama. — "Amantes fugitivos", en espanyol; "La dama de las camelias", "La senda del crimen" i Dibuixos.
■ Excelsior.—"Príncipe moderno" (únicament tarda), "La diosa de la selva" i "Crisis mundial", en espanyol.
Entença. — "El crimen del Vanities", "Deslices", "Ignominia" i Dibuixos.
■ Esplai. — "Los buenos vecinos", "Diez días millonaria", en espanyol; "La casita del molino" i "Al llegar la primavera", "Por qué trabajar?".
■ Fantàsio. — "Siempre en mi corazón".
■ Fèmina. — "El encanto de una noche".
Frègoli. — "La cena de los acusados" en espanyol; "Música y mujeres" i "Dos veces hijo".
Florida. — "La dama de las camelias", "Música y mujeres" i "La cucaracha".
Foc Nou. — "Ídolo de las mujeres", "El fantasma del oro", "Paso a la juventud", "La hermana San Sulpicio".
Goya. — "Mía serás", "El hijo de Kong", "El último vals de Chopin". Revista i Dibuixos.
Iris. — "El último vals de Chopin", "Así ama la mujer", Revista, Dibuixos i "La novia de la suerte".
Intim. — "Qué semana!", "Mascarada", "La cenicienta" i "Las cuatro hermanitas".
Ideal. — "París-Montecarlo", "Viudas habaneras" i "La herencia".
Kursaal. — Dibuixos, "Desfile de primavera", "Música y mujeres".
Laietana. — "El misterioso Sr. X", "El diablo se divierte" i "La chica de las montañas".
■ Maryland. — "Una visión de les Baleares".
Majèstic. — "La Dolorosa", "Al llegar la primavera", "El faquir del Gran Hotel" i Dibuixos.
Marina. — "Desfile de primavera", "Doble sacrificio" i "Mi vida entera".
Màxim. — "América salvaje", "Susana tiene un secreto", "Casanova", Revista i Dibuixos.
■ Metropol. — "Contigo a la estratosfera".
Míria. — "El huésped número 13" (únicament tarda), "El crucero amarillo", en espanyol, i "Las fronteras del amor", en espanyol.
Mistral.—"Amantes fugitivos", "Rapto" i "El hijo de Kong".
Monumental. — "La bien amada", "Entre la espada y la pared", "Gedeón, Trampa y C.ª".
Mundial. — "Sorrell e hijo", en espanyol; "El club de media noche", en espanyol; Revista i Dibuixos.
Nou. — "La traviesa molinera", en espanyol; "Deslices", "Alma de acero" i Còmica.
Núria. — Noticiari Fox, "Todo sucedió en un día", "Los amigos serviciales", Dibuixos, "Salvad a las mujeres", "Sinfonías del corazón".
■ París. — "El gavilán", "Campeones olímpicos".
■ Pathé Palace. — "Camino de la felicidad", "El beso de la muerte", "Crisis mundial", en espanyol.
Pedró. — "Caravana", "El incomprendido", "Unidos venceremos" i "Más difícil todavía".
■ Publi. — Reportatges d'actualitat.
Principal. — Noticiari, Dibuixos, "Rapto", "La espía núm. 13".
■ Rambles. — Còmica, Dibuixos, "Besos de Araba", "La isla del tesoro".
Recreo. — "El terror de las montañas", "Charli eCaham en Londres" i "Las fronteras del amor", en espanyol.
Royal. — "La bien amada", "La locura del dollar" i "Gedeón, Trampa y C.ª".
Saló Comtal. — "El terror de las montañas", "Qué calamidad!" i "Toda una mujer".
■ Saló Victòria. — "Caballeros rústicos", "María Luisa de Austria".
Select. — Noticiari, Dibuixos, "Un perro que trae cola" i "Cena a las ocho".
Smart. — "La portera de la fábrica" en espanyol; "Toda una mujer", en espanyol; Revista i Dibuixos.
■ Splendid. — "Una noche en el cairo", en espanyol; "Sorrell e hijo", "Te quiero y no sé quién eres", Revista i Dibuixos.
Talia. — "Soldados de la tormenta" "El crucero Emden", "Las cuatro hermanitas" en espanyol.
Tetuan. — "Amantes fugitivos", "Salvad a los mujeres", "La dama de las camelias", Revista i Dibuixos.
Trianon. — "La cena de los acusados", en espanyol; "Música y mujeres" i "Dos veces hijo".
Triomf. — "Desfile de primavera", "Doble sacrificio" i "Mi vida entera".
[illegible]. — "La legión blanca".
[illegible]. — "El refugio".
[illegible]. — "Danzad, locas, danzad" "Fra Diavolo" i "A la luz del candelabro".
[illegible]. — "Su primer amor" (únicament tarda), Dibuixos, "Federica" i "La portera de la fábrica".
[illegible]. — "La muerte de vacaciones", "Amantes fugitivos", "La mujer de mi marido", Dibuixos i Documental.
[illegible]. — "El club de media noche", en espanyol; "La dama de las camelias"

MUSIC-HALLS

Bombay. — Varietats i Carmelita del Río
Excelsior. — Varietats i Maruja Pena
Apolo. — Varietats i Mercedes Pifi.
Ba-Ta-Clan. — Varietats i Emilia Domingo.
i Celeste Grifo
Stambul. — Varietats i Bolero's Band i Casanoves Orquestra.
Wonder Bar. — Varietats i Lili Jackson.

LA MUSICA

Patronat de l'Orquestra Pau Casals

Recital Pau Casals

El Patronat de l'Orquestra Pau Casals ha celebrat la seva gran festa anual amb el recital de violoncel que el mestre Pau Casals li dedica. Una festa solemníssima i particularment remarcable i significativa entre totes les de la nostra temporada musical, amb la qual els qui poden assistir-hi veuen ben generosament corresposta llur adhesió a l'obra que el mestre Casals s'ha imposat entre nosaltres.

Enguany hi han col·laborat, dirigint l'orquestra, els mestres Enric Casals i Donald Francis Tovey, el qual ens féu conèixer el seu "Concerto" en do major, per a violoncel i orquestra, dedicat a Pau Casals.

El nostre gran artista ha tingut cura de disposar els programes d'aquests recitals de manera que durant els anys que han estat donats ens ha fet escoltar les obres cabdals escrites per a violoncel i les millors creacions del seu repertori. Enguany posà al programa el magnífic "Concerto" en re major, de Haydn, amb la interpretació del qual el mestre Casals portà al grau més alt l'emoció de l'auditori. És impossible donar idea d'aquesta incomparable execució que tots els oients seguiren verament suggestionats. Tots hem escoltat altres vegades el Mestre, tots recordem molt bé les revelacions que ens ha fet en aquestes sessions memorables, però tots tornem a experimentar, en sentir-lo altra vegada, una rara impressió de novetat, ens sembla no haver-lo comprès prou, no haver assimilat completament tot el que ell en dóna; i és que amb el seu art hom no es pot familiaritzar, com no es familiaritzaria amb els miracles.

Aquesta obra fou dirigida pel mestre Enric Casals, que conduí destrament l'orquestra i la féu sonar amb els més fins matisos.

Sir Donald Francis Tovey és ja prou conegut del nostre públic, que ha pogut aplaudir altres vegades les seves obres. Entre els músics contemporanis, la seva figura té un especial relleu i el seu prestigi és dels més sòlids. L'obra que ha dedicat a Pau Casals és escrita de mà de mestre i representa una aportació singularment valuosa a la literatura violoncel·lística. Hom pot dir que en ella són exhaurides les possibilitats de la tècnica de l'instrument, ja que difícilment hom trobarà qui hagi arribat més enllà per aquest camí. Hi ha, però, quelcom més que això en la vasta partitura: tota la música és de la millor qualitat, escrita amb una efusió sincera i amb un domini complet de tots els mitjans. Tovey sembla un músic de filiació romàntica, però no ignora les aportacions del nostre temps i sap servir-se'n oportunament quan li calen determinats matisos.

Donades les dimensions de l'obra, potser la perjudica una mica la igualtat d'ambient en què es descabdellen els seus tres primers temps, ja que fins al Rondó final no arriba un veritable contrast; però la construcció de cada temps és perfecta i hom no pot sostraure's a l'encís extraordinari de la part de l'instrument solista concebuda amb una inspiració i una fantasia prodigioses.

L'autor, que dirigí també l'Obertura de "Fidelio", de Beethoven, per començar la sessió, dirigí la seva obra excel·lentment i aconseguí de l'orquestra l'expressió més refinada. Ell i el mestre Casals foren objecte, en acabar aquesta formidable tasca, de les més fervoroses demostracions d'entusiasme de tot el públic que omplia la sala.

P. S.

Orquestra Pau Casals
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
AVUI, a un quart de sis de la tarda: DARRER concert de Primavera dirigit pel

Mestre PAU CASALS

amb la col·laboració de **Donald Francis Tovey**, pianista; **Bonaventura Dini**, tenor; **Vicenç M. Gibert**, organista, i l'**Orfeó Gracienc**
Programa: "Primera simfonia en do", de **Brahms**; "Concert en sol major" per a piano i orquestra, de **Beethoven**; "Psalmus hungaricus", per a tenor, cor mixt, orquestra i orgue, de **Kodaly**. Despatx de localitats i entrades taquilla Palau

Fi del curs d'Otto Mayer

La simfonia "Mathis el Pintor"

Amb la darrera de les seves conferències que el senyor Otto Mayer ha acabat el dijous passat a l'Ateneu Polytechnicum, el conferenciant tingué interès a fer ressaltar que amb la seva "Introducció a la música moderna" no aspirava a fer comprendre la totalitat dels punts de vista. Lamenta no haver pogut explicar l'estil i el caràcter de l'obra de Schonberg. No ha volgut presentar aquest compositor a través de les seves obres de joventut, que no signifiquen res més sinó un augment refinat del tristanisme musical, com la "Nit transfigurada" per a orquestra de corda, o els seus "Gurrelieder". La part interessant de la producció del compositor vienès, que ha tingut una influència considerable sobre la jove generació, no existeix registrada en discos, i el seu "Pierrot lunaire", els seus cors, les seves òperes exigeixen un conjunt complicat d'executants. Tampoc no ha volgut explicar la seva posició teòrica perquè creu que el raonament teòric d'un estil musical no interessarà els aficionats a la música. Car poc ens importa actualment si una música està construïda a base de quarts de to, d'escales pentatòniques, de tons gregorians o d'un sistema temperat, si la inspiració és forta, impressionant i ens convenç per la seva força creadora.

OTO MAYER

Explica com la música havia perdut, cap al final del segle dinovè, tota funció social i ha esdevingut cada vegada més una mercaderia, que en un públic passiu trobava un consumidor exigent. La música, doncs, no té avui per a nosaltres cap funció vital, no està lligada íntimament a la nostra vida diària, ha esdevingut un plaer, una diversió entre moltes d'altres que podem comprar i—el que és essencial—prop de la qual no tenim cap intervenció ni participació directa.

És en aquest sentit que els compositors moderns han volgut donar a la música i a la manera d'escoltar-la, una nova direcció. Allò què aspiraven els joves músics, era guanyar, per mitjà de llurs composicions, un nou contacte entre ells i la massa d'aficionats i del poble. En aquesta temptativa, els mitjans estilístics no juguen cap paper. Les harmonies utilitzades per Strauss en la seva "Elektra" o en certes obres de Scriabin, Florent Schmitt, Reger o Dukas són molt més extravagants i complicades que les de la simfonia "Mathis el pintor" de Hindemith i de la "Petruixka", de Stravinsky. El que compta és que els compositors de l'època post-wagneriana escrivien tots per una necessitat impetuosa d'exhibicionisme individualista, a través del qual volen comunicar-se, volen fer-nos participar de llur vida íntima, de llurs tragèdies personals i llurs sentiments particulars. Però el ritme de la nostra vida moderna ha esdevingut un altre. Ens obliga a concentrar-nos en nosaltres mateixos, si volem dominar aquesta vida cada vegada més complicada i exigent. Les confessions dels estats d'ànim dels nostres compositors ja no ens interessen. El que avui demanem a l'art és de donar-nos un exemple, una orientació, una perspectiva. L'exhibició de sentiments lírics, de belles frases plenes d'encís i d'efusió està desproveïda de sentit en un moment on la vida real és plena de brutalitat i de perills, on les tensions socials i polítiques poden portar a cada moment donat, a una catàstrofe inevitable.

És d'aquest costat que cal comprendre les múltiples temptatives dels compositors del nostre temps de donar un altre sentit a la música. La darrera vegada s'ha parlat del jazz i de l'experiment de fer-lo servir directament per a finalitats socials i polítiques. En un sentit semblant cal comprendre la nova descoberta del folklorisme en la música que, a través de la melodia popular, vol crear una nova comunitat entre el públic i la música. La mateixa finalitat persegueixen compositors com Stravinski i Honegger amb llurs grans oratoris l'"Edip Rei", el "Rei David" i l'"Antígona". La música com un culte gairebé religiós, és un ideal molt antic i serveix avui dia per a donar un nou sentit col·lectiu a la música.

La simfonia de Hindemith és una primera síntesi de l'estil d'aquest compositor, en un cert sentit quelcom de definitiu i pot ésser comptada entre les obres representatives de la producció contemporània.

El conferenciant es limita a una senzilla explicació de l'argument de l'obra, que es basa en el famós altar d'Isenheim de Mathis Grünewald (segle quinzè), del qual foren projectats els principals fragments, cosa que contribuí a la millor comprensió de la simfonia. Aquesta obra, que no té més de convulsiu i d'extravagant com altres obres de joventut del mateix Hindemith, va causar profunda impressió a l'auditori, precisament per la seva puresa harmònica i força dramàtica.

Insistents aplaudiments premiaren la brillant realització del curs.

Cursos i Conferències

"LLETRÍSTICA"

Tal com estava anunciat, el dibuixant i lletrista Antoni Saurí i Sirés desenrotllà el tema "Lletrística", a l'estatge social de l'Associació de Mestres Pintors de Barcelona.

Començà el senyor Saurí referint que, així com la manuscriptura executada amb bellesa se l'anomena "cal·ligrafia", restava sense qualificació l'altra escriptura, la pintada, gravada, esculpida, etc artísticament per no poder-se-li aplicar el mateix qualificatiu de la primera, degut a la seva molta diferència amb aquella, tant en mitjans com en forma de portar-la a terme. Per tot això, creient ell convenient donar-li un nom, li posà el de "lletrística", el qual, de fa ja anys, ha vingut donant a conèixer en articles publicats en diverses revistes, ensems que per mitjà de conferències. Aquest vocable ha estat acceptat en moltes obres lexicogràfiques, entre les quals figura en el lloc corresponent del volum sisè de l'apèndix de l'Enciclopèdia Espasa.

Després el senyor Saurí i Sirés explicà el que és l'art de la lletrística, i seguidament va passar a descriure el que són els signes alfabètics per al lletrista. Combaté i reprovà enèrgicament el desencertat ús que en concepte de lletres ve fent-se de figures geomètriques i d'altres extravagàncies.

Explicà el que són els abecedaris en lletrística, les regles que més han de tenir en compte en la formació de noms o rengles de lletres, com també exposà les diferents formes de línies de base i de caients més adequats, mes i altres per a la formació d'aquells rengles de lletres. Va acabar amb l'exposició de les diverses classes de composicions de conjunt que poden formar-se i les qualitats que han de reunir segons quines siguin les seves aplicacions i la classe de públic al qual vagin destinades.

El senyor Saurí i Sirés demostrà la seva conferència per mitjà de projeccions.

A L'ACADEMIA DE MEDICINA

En la darrera sessió científica celebrada per l'Acadèmia de Medicina, els doctors Gilbert-Queraltó i M. Pallarés, presentaren una comunicació sobre "Contribució a la patogènia de l'endarteritis obliterant", i el doctor Víctor Conill tractà de "Tumors de la granulosa i seminoma ovarii", fent una exposició ràpida dels tumors d'influència harmònica virilitzants, com l'arrenoblastoma i l'hipernefroma, així com dels feminitzants, com és el tumor de cèl·lules de la granulosa, que són troballes rares de la patologia ginecològica, però amb quadro clínic perfectament definit.

La histogènesi de la rete ovarii i cordons medul·lars en l'arrenoblastoma, la de residus aberrants de còrticosuprarrenal en els hipernefromas, i la de residus embrionaris de teixits de potència granulosa en els tumors de cèl·lules de la granulosa, expliquen la capacitat diversament sexualitzant d'aquests tumors.

En el seminoma ovarii no existeix la sexualització, degut a què aquest tumor és originat per residus disgerminals i que no són destinats a produir epitelis específics.

Intervingueren en la discussió el P. Pujiula i el doctor M. Pallarés.

VIDA CORPORATIVA

Unió Mèdico-Farmacèutica de Catalunya, societat de socors mutus entre metges, farmacèutics, odontòlegs, veterinaris, llicenciats en Ciències físiques, químiques i biològiques i estudiants després del quart curs, celebrarà junta general reglamentària el dia 13, a dos quarts de set de la tarda, a l'estatge del Col·legi de Metges, Via Laietana, 31.

Foment de les Arts Decoratives. — En virtut de la renovació de càrrecs, el Consell Directiu d'aquesta entitat resta constituït pels senyors següents: President, Jaume Marco Urrutia; vice-president, Manuel Cases i Lamolla; secretari, Ramon Sarsanedes i Oriol; vice-secretari, Manuel Capdevila i Massana; tresorer, Jaume Planells i Homedes; comptador, Lluís Albert de Puig; bibliotecari, Francesc Cases i Vidal; vocals: Josep Casamitjana i Serra, Valeri Corberó i Trebal, Alfred Pasqual i Ribera i Josep Pey i Farriol; president de la Secció de Cinema, Alfons Montcanut i Geli.

L'aplicació del retir obrer

El Patronat de Previsió Social de Catalunya i Balears ha nomenada una comissió per ferse càrrec d'algunes denúncies referents a deficiències en el compliment del "Retir obrer" en algunes localitats agrícoles, singularment amb referència als obrers eventuals.

Aquesta comissió ha començat la seva tasca posant-se en contacte amb el Centre de contractació d'obrers del camp, establert a la barriada de la Bordeta, i amb l'Associació de Propietaris de Sants, amb els quals s'ha arribat a un acord que ha merescut l'aprovació del senyor Inspector del Retir Obrer; amb l'aplicació del qual acord s'aconseguirà que les quotes pagades pels patrons tinguin la deguda aplicació a cada un dels jornalers que hagin contractat.

PERMO FA L'AIGUA **BONA**
PURIFICADORS D'AIGUA, S. A.
Rambla de Catalunya, 68 - BARCELONA

CINEMA

LES ESTRENES

"La legión blanca" :: "El encanto de una noche"

"La Legión Blanca"

Tivoli — **Fox**

Film titulat en anglès "The White Parade", dirigit per Irving Cummings i interpretat, entre altres molts, per Loretta Young, John Boles, Noel Kion Jo-[illegible], Dorothy Wilson, Muriel Kirkland, etc., etc.

Hem parlat ja en altres ocasions de l'admirable tasca empresa per les productores americanes en presentar-nos, en aquests temps de cursa insensata cap a la guerra, els heroismes de la pau, en el servei civil, que sembla que, en superar-los, haurien de fer innecessaris aquells altres de cap calent del servei militar i de les matances en massa. Ignorem si aquesta tasca serà gaire eficaç, però sí que podem estar segurs que si una guerra vingués després que aquesta campanya hagués saturat el món, hom veuria en els herois matamoros el que realment són, i no les glòries nacionals que les històries i els quadres d'història ens pinten.

LA PEQUEÑA DORRIT
per **ANNY ONDRA**, i
UNA VISIÓ DE LES BALEARS
produïda per **UFILMS**
DOS EXITS **UFILMS** AL
MARYLAND
Plaça Urquinaona, 5. T. 21966
Sessió matinal a les 11

"La legión blanca" és el film de les infermeres: en ell veiem tot l'esperit de sacrifici i de renunciament que representa la professió, encara que n'hi hagi moltes que l'hagin adoptat com un simple modus vivendi, l'únic que se'ls presentava, però que, arrossegades després per l'esperit de la missió, hi són plenament conquistades en despertar-se en elles l'instint maternal provocat, no fisiològicament, sinó per inducció, i d'una manera inversa, de fora a dins, sense haver passat per l'amor ni pel dolor, però per l'espectacle del dolor, de la debilitat i [illegible], de la inferioritat alienes [illegible]. El sentiment maternal de les infermeres ve a ésser, així, com un succedani de maternitat, que diria Aldous Huxley.

El camí del Gòlgota sota el pes de la fusta en Creu...
El Rey de Reyes
Judici favorable de l'Ilm. senyor Bisbe de Madrid-Alcalà
"...no tengo ni el menor reparo en elaborar... tanto por su maravillosa belleza artística, como por la reverencia, la dignidad y la cristiana emoción de que está ungida la interpretación de los personajes sagrados..."
DEMÀ, DILLUNS, aquesta magna obra sonoritzada de
CECIL B. DE MILLE al
FANTASIO
Distribuïda per RADIO FILMS, S. A. E.

En el film ens trobem en una escola d'infermeres posada sota l'advocació de la memòria de Florence Nightingale, la dona admirable que es pot dir que creà i dignificà la professió. Hi veiem l'organització interna, l'arribada de les noies novelles, l'escena emocionant del jurament, i després els problemes d'aquelles noies, i l'aventura, el cas particular d'una d'elles, aventura que té tot l'aire de meravella, però que en el moment crític no té prou força per apartar la protagonista de la seva missió: l'amor maternal, sense la intervenció de l'amor [illegible], ha fet la seva obra.

L'aventura és plena de moviment i de vida, per bé que el seu marc sigui estret: una de les noies, per aconsolar una companya que ha hagut de deixar el promès al poble, li diu que ella es troba en el mateix cas. ¿Qui serà el promès? Té a les mans un paquet amb unes sabates; el paper és un diari il·lustrat: en ell, el retrat d'un sportsman. L'sportsman serà el promès. I tot seguit es fa una llegenda que es torna realitat, perquè una envejosa, que no hi creu, escriu a l'interessat, i la seva secretària, per pura compassió, confirma la notí-

CAPITOL
Demà estrena
WILLIAM POWELL
MATANDO EN LA SOMBRA
WARNER BROS-FIRST NATIONAL S.A.E.
Un programa formidable i el gran simpàtic James Cagney en "EL GUAPO"

cia. Després, el jugador de polo va a la ciutat on hi ha l'escola, i la noia es veu forçada a emprendre'l, i, naturalment, ve l'amor. Al costat d'aquesta acció n'hi ha d'altres, tendents totes a crear l'ambient físic, però sobretot el clima moral. Gran nombre d'escenes són d'una emoció continguda d'una força extraordinària; mai l'emoció no es desborda, però, com en els melodrames. Es un film magnífic. Loretta Young hi té el paper de protagonista: els seus grans ulls diuen gran part de la història; John Boles, un paper secundari, més actiu en absència que en presència. Cal també citar l'actriu que fa el paper de directora, model de contenció expressiva i d'intel·ligència.

DEMÀ RIUREU AL
COLISEUM
Lupe Vélez, Polly Moran, Mickey Mouse i Jimmy Durante

us ensenyaran en
UNA FIESTA EN HOLLYWOOD
(Producció M. G. M.)
com es diverteixen els estels

"El encanto de una noche"

Fémina — **Ufa**

Film alemany, en la seva versió francesa, dirigit per Reinhold Schunzel i interpretat per Kate de Nagy, Paul Bernard, Lucien Baroux, Adele Sandrock, Monette Dinay, A. Le Gallo i altres.

Heus ací un vodevil alemany que no té res de germànic, almenys del germanisme que amb tantes coses s'ha donat a conèixer, i no pas al seu avantatge. No és tampoc un vodevil francès, encara que la versió ho sigui: el seu esperit, i sembla confessar-lo el lloc de l'acció, és tot vienès. En ella la complicació neix de voler una noia joveneta salvar l'honor de la família impedint que una seva germana s'escapi amb un comte, i per aconseguir-ho l'acapara, i arriba a anar a casa seva per vigilar-lo a la nit. Però s'ha equivocat de comte: el que ha de raptar la germana, casada amb un ximple, és el pare, i ella vigila el fill, que, naturalment, no sap de què va, la pren per altra, s'estranya de la resistència de la noia i, naturalment, acaba per enamorar-se i casar-s'hi. L'acció, amb tot, no és pas massa complicada; el just per fer una comèdia divertida; fins el sentiment hi és economitzat. Només trobem que es carrega una mica massa la mà en la pintura del marit enganyat, interpretat per Lucien Baroux; el tipus arriba a fer llàstima més que no pas riure. La xicota que fa de protagonista, que no és, naturalment, Kate de Nagy, que té massa anys per fer la ingènua, és una troballa, una actriu de l'ordre d'Annabella. Com que els programes no indiquen el nom, no el podem donar; tenim apuntat el d'una Monette Dinay, però tant pot ésser ella com una actriu còmica que hi surt.

Adele Sandrock, la gran característica alemanya, hi té un paper no gaire llarg, però se'l sap fer valer. Un bon film.

A. FERRAN

Banquet d'homenatge al Jurat del II Concurs de l'Associació de Cinema Amateur

Després de l'èxit assolit amb motiu del seu II Concurs, l'Associació de Cinema Amateur, ha organitzat un sopar a honor del Jurat que dictà el veredicte del Concurs, que se celebrarà el dia 10 al Restaurant de les Set Portes.

Els tiquets per a aquest sopar podeu adquirir-se al local de l'Associació, Avinyó, 30, principal. (Foment de les Arts Decoratives).

AVUI, DARRER DIA
COLISEUM
ESPIGAS DE ORO
por RICHARD ARLEN
CHESTER MORRIS
GENEVIEVE TOBIN
Es un film Paramount

Dos programes de dibuixos animats

Després de l'èxit aconseguit l'any passat en unes sessions dedicades als dibuixos animats de Walt Disney, novament en els dos cinemes especialitzats en reportatges d'actualitats hi trobem aquesta setmana Mickey, l'entremaliat i famós heroi dels films de Walt Disney que ell tot sol i amb algunes "Silly Symphonies" del mateix autor omple el programa del Publi-Cinema, i la simpàtica Betty Boop i l'invencible mariner Popeye, més invencible encara després de menjar els espinacs que tant l'entonen, creacions de Max Fleischer que es troben en el programa també especial de l'Actualitats.

Hem de reconèixer que la tria de films que figuren en aquests programes és ben feta; potser la bona qualitat de quasi tots aquests films fa que no sigui gaire difícil trobar-ne uns quants per a fer un bon programa.

Al Publi-Cinema hem admirat altra vegada Walt Disney, mundialment conegut gràcies al seu heroi Mickey, pel seu enginy i humorisme tan ben reflectits en films com "Mickey i el gegant", ple de la millor fantasia, i en aquell altre d'una cursa de cavalls que és una veritable cursa d'efectes d'humor. Entre les Silly Symphonies ocupa lloc preferent "Els tres porquets" amb la seva música que tothom coneix i un bon film que ve a ésser la continuació d'aquell "El llop feroç".

A l'Actualitats la popular Betty Boop ens mostra les seves peripècies en un film "Red Hot Mamma", entre altres. Al mariner Popeye, creació també de Max Fleischer, el veiem en un excel·lent film d'ambient mexicà: bandits i trets sense solta, que acaba amb aquell formidable cop de puny que fa donar la volta al món al seu adversari. En un altre film, el veiem

EL BURLADOR DE FLORENCIA
LOS AMORES DE BENVENUTO CELLINI
con CONSTANCE BENNETT y FREDRIC MARCH
DEMÀ, ESTRENA
URQUINAONA

lluitar contra les més temibles feres que es troben a una illa deserta. Les dues cintes són plenes de "gags". Finalment, la primera temptativa en colors d'aquest autor, amb Betty Boop de protagonista, és "La Ventafocs" que fa les delícies dels infants i que és un reflex fidel de la fantasia del famós conte.

Aquesta setmana les actualitats de fets mundials queden en segon terme.

TIVOLI
Dimarts vinent, dia 9, estrena
FOX
JOHN BOLES
MUSICA EN EL AIRE
Gloria SWANSON
Una extraordinària producció musical d'ERIC POMMER

Enmig d'aquestes sessions en les quals l'acció de la majoria de les cintes passa en països de fantasia amb personatges irreals, hi trobem barrejats Mr. Eden que el veiem en la seva excursió per les capitals europees i als senyors Lerroux, Martínez de Velasco, Alba, Martínez Barrio i Gil Robles que ens expliquen coses d'una crisi ministerial i, per tant, resulta difícil imaginar-los com a personatges d'una vida veritable... tal és el contrast. Hi ha, a més, Mussolini que fa un dels seus discursos amb els seus gestos, naturalment, i les maniobres civils que pels carrers de Berlín s'han fet en previsió d'un atac aeri qualsevol. Al principi del reportatge veiem tothom equipat amb caretes protectores, xofers, metges, soldats; després, d'una cantonada ens surt el general Goering carregat de medalles i sense careta. Aquesta aparició destrueix l'efecte d'aquelles maniobres tan completes, tant, que fins que no aparéix ell, ens havíem cregut que anava de debò. A no ésser que al general no li facin res els gasos ni les bombes..., però això ja tindrà ocasió de comprovar-ho el dia que vagi de debò.

M. M.

DEMÀ, ESTRENA
METRO-GOLDWYN-MAYER invita a Vd. a
una FIESTA en HOLLYWOOD
con LAUREL-HARDY
Lupe VELEZ - Jimmy DURANTE - Mickey MOUSE
y 1000 bellezas de Hollywood
COLISEUM

SABADO DE GLORIA
TRES ESTRENO
LANCEROS BENGALIES
GARY COOPER
Franchot Tone - Richard Cromwell
Sir Guy Standing - Kathleen Burke
i 400 artistes més
Es un film Paramount

D'UN FILM A L'ALTRE

✶ En la inauguració de l'Arxiu Cinematogràfic del Reich, que acaba de celebrar-se a Dahlem (Berlín), en presència del Führer i Canceller Adolf Hitler, el ministre doctor Goebbels, en un discurs programàtic, ple d'amor vers el film alemany, i davant les personalitats més destacades de la cinematografia alemanya, anuncià que aquest any

METROPOL
DEMÀ, ESTRENA
Un altre grandiós programa doble de Seleccions Capitolio
BACH, el rei dels Còmics
EL CAMPEON DEL REGIMIENTO
i
BANCA NEMO
un tema emotiu que recorda el cèlebre assumpte STAVISKY

es produïran cinc films, per a la qual cosa el Govern llurarà els que hi intervinguessin de tota consideració de despeses i d'estalvi de temps. El fet que assistís també el Führer i Canceller, Adolf Hitler, a la inauguració d'aquest Arxiu, on es conserven des dels primers barboteigs de la cinematografia fins a les últimes obres mestres dels nostres dies, i que pot considerar-se com el major i el més singular del món, demostra amb tota claredat la importància que en la nova Alemanya es concedeix a l'art cinematogràfic. En cap país del món no ha trobat fins ara un foment semblant ni ha revestit tal importància.

Després d'unes paraules de salutació del doctor Scheuermann, president de la Cambra de Cinematografia del Reich, en les quals traçà la història del naixement d'aquesta institució, agafà el doctor Goebbels la paraula per a un discurs, en el qual digué que havia arribat el moment que el Govern pogués intervenir activament en la producció cinematogràfica alemanya en un sentit positiu, tant espiritual — no faltaria més — com econòmic i material.

El ministre declarà terminantment que no pensa, ni molt menys, estatitzar la producció cinematogràfica, sinó que es valdran de les cases productores existents per a oferir als creadors del film possibilitats de realització sense consideracions d'ordre subaltern. Si s'aconsegueix donar a la indústria cinematogràfica alemanya alguns models en unes creacions mestres (i ja hi ha cinc grans esbossos, els uns com a idea i els altres ja acabats com a manuscrit), el doctor Goebbels ha assegurat que està convençut que no trigarà a elevar-se el nivell general del film i el film alemany tornarà a afirmar i a enrobustir la seva posició en el món en l'interès primordial dels artistes alemanys.

DILLUNS ESTRENA
cifesa
Lo que los dioses destruyen
MARYLAND

FINANCES

La devaluació monetària

No fa pas gaires setmanes que parlàrem, des d'aquest mateix lloc, arran de la nova caiguda de la lliura esterlina, de les manifestacions fetes pel "premier" belga, en les quals declarava solemnement la intenció del Govern de fer-se defensor del sistema deflacionista, menyspreant les teories de desvaloració monetària. La realitat ens ha demostrat, però, que les aspiracions d'aquells governants no han tingut efecte: el franc belga s'ha desprès del seu lligam amb l'or, i ha emprès una davallada similar a la de les monedes que l'han precedit en la cursa devaluatòria. De moment, el govern belga, presidit per M. van Zeeland, acordà ara fa una setmana que la depreciació quedés fixada en un 28 per 100 de la seva antiga paritat or; el temps ens ha de dir fins on arribarà aquest percentatge, si no sorgeix un arranjament econòmic que faci virar aquesta marxa de follia que han emprès les divises de gairebé tots els països.

Els primers dies de la setmana passada foren de gran activitat per a les autoritats monetàries belgues, les quals es preocuparen de prendre mesures pertinents per tal d'evitar un enrenou en el desenvolupament econòmic del país.

En els primers moments foren convocats els representants del comerç per lluitar contra una alça injustificada de preus, i en general suprimir tots els abusos que en els moments de confusió es produïren per part dels elements que no desaprofiten cap ocasió per lucrar-se. Sembla, però, que el Govern es veu ben assistit pel poble, i podria ésser que aquest punt no signifiqués un gran destorb.

Per tal de donar a conèixer les darreres disposicions, reproduïm a continuació les que regulen oficialment el reglament pel qual s'ha de regir la política monetària de Bèlgica i Luxemburg. Pel que es refereix al primer país, diu així, un: "Decret llei determinant la desvaloració del franc belga en un 28 per 100 i estabilització de fet: De conformitat amb l'article 3 de la llei del 30 de març del 1935, el qual permet al Rei de fixar per decret del Consell de ministres, després de consultar el Banc Nacional de Bèlgica i dintre els límits de l'article 2 de la referida llei, les cotitzacions a què s'hauran de regir les contractacions de monedes estrangeres fins i tant no serà fixat el nou valor del franc. D'acord amb la proposició del Consell de ministres, i després de consultar el Banc Nacional de Bèlgica, hem decretat: Primer. La compra i venda de divises estrangeres contra bitllets de Banc que realitzarà en virtut de la llei del 30 de març del 1935 el Fons de regulació dels canvis tindrà lloc sobre la base d'un pes d'or fi de 0'150632 grams per belga, considerant-se les despeses i comissions que puguin entrar en el càlcul del lloc d'entrada i sortida de l'or. Segon: El present decret entrarà en vigor el dia de la seva promulgació al "Moniteur". El franc belga, en 1935, equival aproximadament a 11 cèntims del franc d'avantguerra".

Per la seva banda, el govern del Gran Ducat de Luxemburg ha publicat el següent decret: Primer. Per derogació de la llei del 19 de novembre del 1920 i a l'objecte d'estabilitzar la moneda luxemburguesa, la paritat del franc en relació amb el franc belga, es fixa, a partir del primer d'abril del 1935, de la següent manera: Un franc luxemburguès equival a un franc 25 cèntims belgues. Els bitllets belgues seguiran essent admesos en les caixes públiques a aquest canvi. Segon: Els compromisos amb força executiva en francs luxemburguesos seran realitzats prenent-se per base l'esmentada paritat. El mateix es procedirà amb els deutes fixats en francs, que corresponen a persones domiciliades al Gran Ducat en el moment que el deute ha estat contret. Tercer: El deutor que vulgui pagar amb francs belgues devaluats un deute dels que determina l'article segon podrà demanar que la diferència del canvi que prové de l'aplicació del present decret, sigui ingressada a un compte bloquejat fins a ulteriors disposicions."

Malgrat el silenci que es guarda a l'estranger entorn de la desvaluació del franc belga, no hi ha dubte que la processó corre per dins, i davant la possibilitat d'una caiguda de les monedes que encara mantenen llur paritat, comença a prendre més peu la idea d'arribar a una estabilització general, però la desconfiança que impera entre les nacions més destacades, fa que ningú no s'atreveixi a iniciar l'entesa, i seria de doldre que s'arribés a un grau més de confusió, pel perjudici que s'ocasionaria en el desenvolupament econòmic mundial, ja prou destroçat a hores d'ara.

J. O.

Mercat de Llotja

Blats: Domina l'oferta i els compradors estan bastant retrets degut a què estan sobrerament proveïts, i pel que es veu el mercat té tendència a fluixejar.

Farines: Sense cap variació i amb poques transaccions els preus que cotitzem.

Despulles: Encara que hi ha una gran manca de transaccions en aquest sector, els preus se sostenen amb bastant constància degut a què les existències es van esgotant.

En mongetes, cigrons i lleguminoses, segueix l'oferta i el mercat està prou proveït, la qual cosa fa que la tendència en els esmentats llegums sigui quelcom fluixa encara que no es nota en aquests moments en el consum.

Moviment borsari

BORSA DE PARIS

París, en la sessió d'ahir, denotà cert nerviosisme, particularment en els valors d'especulació, puix que el Royal Dutch assolí una baixa quelcom important; en els altres valors que donem, les diferències són de poques variacions, com es pot veure pel quadre comparatiu que publiquem a continuació:

	Dia 6	*Precedent*
Renda francesa 3 %	76.95	76.70
" 1917 allib. 4 %	82.00	82.10
" 1918 4 %	81.00	81.00
" 1920 4 %	112.90	112.75
" a. 4 1/2 %	88.10	88.05
Crèdit Lionès	1750	1755
Banc de França	10080	10100
Rio Tinto	1238	1235
Royal Dutch	15.300	15800
Canal de Suez	19500	19500
Kuhlmans	547	535
Wagons-lits	51	5150
M. S. A. 1ª. sèrie	502	503
G. I. Marroc 1919 5 %	820	—
Barcelona T. 5 1/2 %	867	855
Nords primera sèrie	—	—
Filipines	3690	3650

FAIANÇ CATALÀ
Objectes selectes per a presents
Vaixelles
Cristalleries
CORTS, 615

JUVENTUT ETERNA
EROTYL
Específic de l'ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)
De la ejaculació prematura (pèrdues seminals), de la Feblesa i molt eficaç per a combatre la neurastènia en totes les seves manifestacions.
Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-medulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulassa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgue, ni el funcionament dels mateixos.
No conté ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.
PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. Prospectes gratis
Laboratoris Farmacològics de W. DUTREM
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631
Preu: 21'75 ptes.
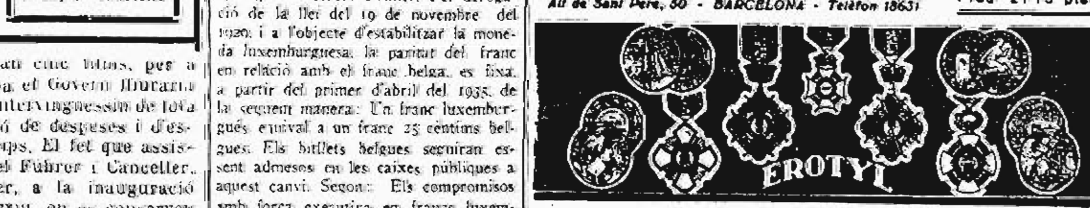

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ Dia 6 d'abril del 1935

LIVERPOOL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		5.75	5.76	6.12	6.01	5.78	5.75
Obertura					6.06	5.80	5.77
Segon telegrama				6.13	6.06	5.80	5.77
Tanca		5.70	5.76	6.11	6.05	5.79	5.76
Alça		1			1	1	1
Baixa				1			

NOVA YORK	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior	11.20	10.69	10.63	10.90	10.98	10.51	10.61
Obertura			10.66				
Segon telegrama		10.58	10.69	10.89	10.05	10.5[illegible]	10.59
Tanca	11.38	10.68	10.72	10.90	10.97	10.59	10.65
Alça	8	6	7			3	4
Baixa					1		

LIV. - SAKEL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		7.86	7.88	8.04	7.96	7.90	
Obertura				8.05	8.00	7.94	
Segon telegrama				8.02	7.97	7.90	
Tanca		7.80	7.88	8.02	7.97	7.91	
Alça		2		1	1	1	
Baixa							

Café N. Y.-C. "A"	Disp.	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	8.00	5.38	5.1[illegible]	5.1[illegible]	5.2[illegible]	5.3[illegible]
Obertura				5.05	5.15	5.27
Tanca	[illegible]	5.27	5.02	5.0[illegible]	5.13	5.2[illegible]

Sucre Nova York	Gener	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	2.30		2.[illegible]	2.37	2.4[illegible]	2.5[illegible]
Obertura			2.3[illegible]	2.38	2.4[illegible]	2.50
Tanca	2.[illegible]		2.26	2.32	2.39	2.41

Cacau Nova York	Gener	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	5.0[illegible]	5.15	4.65	4.76	4.87	5.01
Obertura	5.0[illegible]	5.1[illegible]	4.65	4.76	4.8[illegible]	5.01
Tanca	5.0[illegible]	5.1[illegible]	4.67	4.79	4.8[illegible]	5.02

CEREALS	Blat Xicago Maig	Blat Xicago Juliol	Blat Xicago Sbre.	Moresc Xicago Maig	Moresc Xicago Juliol	Moresc Xicago Sbre.
Tanca anterior	[illegible]	[illegible]	[illegible]	85.3/[illegible]	78.3/[illegible]	73.3/[illegible]
Obertura	[illegible]	[illegible]	[illegible]	85	78	73
Tanca	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Cautxú Londres	Abril - Juny	[illegible]-Setembre	Otbre.-Dbre.
Tanca anterior	— [illegible]	— [illegible]	— [illegible]
Obertura	— [illegible]	— [illegible]	— [illegible]
Tanca			

MERCAT DE LLOTJA — Dia 6 d'abril del 1935

CEREALS, FARINES I DESPULLES

BLATS	
Aragó segons classe	Tasa 50
Navarra id. id.	» 50
Castella id. id.	» 50
Manxa	» 50
Extremadura candeal	» 50
Extremadura corrent	» 50
Urgell	» 50
Penedès i comarca	» 50

(Preus en pessetes els 100 quilos sense sac damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA	
Moresc Plata disponible	45 a 45'5
Ordi Urgell i comarca	38 a 38'5
Civada Extremadura	34 a 34'5
Civada Manxa	34 a 34'5
Escaiola Andalusia	53 a 57

ARRÒS	
Bomba Calasparra	[illegible]
Bomba	[illegible]
Gran	68 a 70
Floret	62 a 64
Selecte	64 a [illegible]
Matisos segons classe	61 a 66
Bombeta	60 a 61
Trencat	47 a 48
Farina d'arròs	18 a 19

FARINES	
Força	80 a 100
Extra local	70 a 71
Corrent local	63'5 a 66
Extra Castella	70 a 71
Corrent Castella	65 a 66
Aragó segons classe	66 a 70
Ídem id. id.	65 a 67

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

DESPULLES	
Número 3	28 a 29
Número 4	27 a 28
Segones	22'5 a 23
Terceres	20'5 a 21
Quartes	19'5 a 20

(Preus en pessetes els 60 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Menut (primera)	15'5 a 16
Segones	17'5 a 18
Sègol	18'5 a 19

(Preus en rals la quartera, és de 70 litres damunt carro fàbrica)

LLEGUMS, FARRATGES I ALTRES

FAVES, VECES, ERS I LLENTIES	
Faves Mahoneses	[illegible]
Faves Extrem. i Andalusia	44 a 45
Faves Mallorca	
Favons Extrem. i Andalusia	44 a 45
Veces Andalusia	40 a 40'5
Veces Estrangeres	38'5 a 39
Ers País	42 a 42'5
Ers Estrangers	42 a 42'5
Guixes	42 a 44
Pèsols Estrangers	90 a 95
Llenties Salamanca	115 a 150
Llenties Andalusia	90 a 100

MONGETES	
Castella selectes	130 a 179
Castella corrents	105 a 110
Estrangeres segons classe	50 a 105
Mallorca	63 a 65
València segons classe	95 a 100
Prat	95 a 100

CIGRONS	
Saüc	70 a 195
Andalusia segons classe	110 a 180
Morrons segons classe	80 a 81
Andalusia [illegible]	
Id. [illegible]	

Andalusia 32/34	74 a 75
id. 34/36	64 a 65
id. 58/60	58 a 59
id. 60/65	55 a 56
Peloses	60 a 61

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

GARROFES	
Negra Vinaròs	33 a 33'5
Negra Castelló	33 a 33'5
Negra Matalfera	31'5 a 32
Roja	30 a 30'5
Eivissa	28 a 28'5
Mallorca	28'5 a 29

(Preus en rals els 40 quilos sense sac damunt carro Barcelona)

Alfals primera	6 a 6
Alfals segona	5 a 5
Palla d'Urgell	2'5 a 3
Palla curta	2'5 a 3

(Preus en pessetes els 40 quilos damunt carro Barcelona)

LA CONQUISTA DEL POL NORD

ELS PREDECESSORS D'AMUNDSEN

No és pas un anhel modern. Es una aspiració ja vella. El que succeeix és que a través dels anys l'interès per arribar a la conquista absoluta d'aquelles terres, diguem-ne misterioses, no decau, ans bé augmenta, i això fa que sigui sempre un problema viu.

Les incidències tràgiques sofertes pels exploradors que l'han visitada i les possibilitats científiques, innombrables, que hom pot abastar-hi donen a la conquista del Pol Nord un interès de primer pla.

No és, com diem en començar, un anhel modern. Els primers assaigs d'exploració polar àrtica van ésser realitzats pels germans Pietro i Zeno Querini durant el segle XV; les exploracions veritables, però, no van començar fins a finals del segle XVI, o sigui cent anys més tard.

Cal dividir-les en dos períodes. El primer s'inicià amb el descobriment de *Wilhem Barentz*, i amb l'arribada a Nova Zembla, l'any 1596, s'acaba amb la tragèdia de la *Jeanette*, ocorreguda l'any 1829.

L'any 1607 Hudson, que anava a la recerca de les Indies, atenyia 80°.23 de latitud, i obria nous horitzons als caçadors de balenes. L'any 1773, l'anglès Phipos arribava més endavant, això és, assolia els 80.43 graus.

De l'any 1818 al 1819 Franklin va recórrer més de 5.550 milles; però de quinze homes que l'acompanyaven només en tornaren cinc, els quals arribaren fins al tràgic extrem de veure's obligats a menjar la carn de dos companys seus. Belanger i Pevrault. Aquesta va ésser la primera pàgina tràgica escrita en el llibre de la història del descobriment del Pol Nord, la qual, però, fou superada després de la temptativa feliç de Peary, efectuada l'any 1827, i durant la qual va atènyer els 82,45 graus, per sir John Franklin, amb els vaixells *Erebus* i *Terior*. En aquest darrer anava Crozier.

L'almirallat anglès havia fixat com a objectiu del viatge trobar el passatge Nord-Est. De moment, va semblar que l'èxit somreia l'expedició; però en el segon any de navegació els vaixells quedaren empresonats entre els glaços, prop de la terra del Rei Guillem.

La tragèdia va començar amb la mort de Franklin, ocorreguda el mès de juny de l'any 1843. Crozier va prendre el comandament i va decidir abandonar els vaixells i els 130 homes que els tripulaven.

Es dirigiren cap al Sud. Ningú, però, no se salvà, i els darrerament supervivents de la tràgica expedició, semblà que varen ésser vistos per uns esquimals, esgotats del tot i maldant, en un intent suprem, per arribar al Sud.

Una de les expedicions que hi foren trameses per a buscar els desapareguts, la de Mac Lare, va tenir la sort els anys 1850 i 1853, de retrobar el passatge de Nord-Est, que fou efectuat després pel famós explorador Amundsen, el 1903-1906.

A més de Mac Lare, l'almirallat anglès hi envià, l'any 1875, a Nares, amb dos vaixells; l'"Albert" i el "Discovery"; atenyeren els 83,20 graus.

Al cap de tres anys, o sigui, l'any 1838, es produí la tragèdia del vaixell "Jeanette". El comandava l'americà De Long. Va sortir a la recerca de la terra que, segons les indicacions fetes pels indígenes de l'estret de Behring, havia d'existir en la direcció de l'illa Urangel.

Després d'anar a la deriva, durant dos anys, entremig de glaços, el "Jeanette" va enfonsar-se prop de les illes de la Nova Sibèria. De la tripulació només se'n salvaren deu homes, els quals aconseguiren arribar més tard al riu Lerre, a la Rússia septentrional. El cap de l'expedició, De Loux, va morir.

El segon período de conquista del Pol Nord, va des de la fi del 800 fins avui. Havent estat trobades a la costa de la Groenlàndia, tres anys després d'haver ocorreguts la tragèdia, restes de la "Jeanette", al noruec Nansen se li va ocórrer la idea d'un nou recorregut. L'efectuà de l'any 1893 al 1896, amb el vaixell "Fram", el qual va ésser construit a propòsit per tal de poder resistir els glaços. Amb els trineus va atènyer, mentre refeia el recorregut de les restes de la "Jeanette", els 86,12 graus, i amb el vaixell els 85,57 graus.

Andrée, mentrestant, havia projectat d'arribar al Pol amb un esfèric de 4.500 m. c. Va sortir de l'Espitzberg l'11 de juliol del 1897. Portava dos companys a bord. Les darreres notícies que es reberen d'aquesta expedició, per mitjà de coloms missatgers, datades el 13 de juliol, comunicaven que havien arribat als 82,5 graus. Ja no se'n va saber res més.

Fa pocs anys fou trobat el campament d'Andrée, amb els cossos dels expedicionaris i el diari de l'expedició.

L'anyy 1901, l'italià Lagni va arribar als 86° 34 graus. Va batre, doncs, el record de latitud Nord.

Malgrat això, la victòria va assolir-la l'americà Robert Peary, el qual, en les expedicions precedents, efectuades de l'any 1891 al 1898, es va convèncer que calia adoptar el sistema de vida i d'alimentació dels esquimals.

Va sortir el primer de març de l'any 1909; va tocar el Pol el dia 6 d'abril, i va tornar a la base de sortida amb setze dies, la qual cosa va palesar la cura amb què havia estat preparat el viatge.

El 9 de maig del 1926, Byrd, a bord d'un Fokker F. VII, trimotor Wrigth, el projecta. Avui és encara interessant de reproduir-lo:

"En aquests dies en què l'exploració àrtica es fa a tota despesa, amb vaixells proveïts d'atuells moderns, resulta fragant trobar un home que, seguint l'exemple de Trobisher i Davis, intentà realitzar una aventura científica al Pol Nord Magnètic, en una coberta de 46 tones, i es proposa continuar el viatge per l'ampla Mar Polar a l'Estret de Behring i aconseguir allò que no van poder els antics exploradors, Baftin entre ells, no assoliren, això és: passar a través del passatge Nord-Est, Wihrlwind 200 H. P., pilotat per Bemret, i va volar sobre el Pol durant tretze hores i trenta-dos minuts. Va efectuar tres circuits entorn del Pol, i va llançar-hi la bandera americana.

LA PRIMERA EXPEDICIO POLAR D'AMUNDSEN

Va ésser efectuada dels anys 1904 al 1908. Va durar, doncs, quatre anys. Heus aci l'article que va publicar el *Daily Graphic* el dia 22 de maig de l'any 1903, explicant tocar el Japó i tornada.

El capità Roald Amundsen, cap de l'expedició, és un contramestre noruec que posseeix molts coneixements científics adquirits en viatges a les mars de Groenlàndia, i, com a oficial del *Bèlgica*, sota el comandament de *Gerlache*, a les aigues antàrtiques meridionals d'Horn. Per tal d'efectuar l'expedició, ha comprat una corbeta noruega, la *Gjoa*, la qual ha estat reforçada i proveïda amb un motor de petroli, el qual, en condicions favorables, pot fer caminar el vaixell a una velocitat de quatre nusos (=7 quilòmetres i mig). L'acompanyaran el lloctinent Gofperd Hansen, de la marina reial danesa, com a segon comandant, i sis homes de tripulació.

La "Gjoa" és una embarcació fina. Massa petita per resistir els cops de mar de l'Atlàntic i per lluitar a través de les muntanyes de gel i els corrents d'aigua d'Amèrica i Groenlàndia, però fàcil per a la maniobra. Es més ben equipada, però, que no ho foren el "Trobishtr's Gabriel", de 20 tones, el "Sunschine", de 60, i altres.

El "Gjoa" amida 70 peus (=21,4 metres) de llarg, per 20 peus (=6,5) de mànega. El capità Amundsen ha realitzat, gràcies a la seva experiència, prodigis de combinació per tal de poder aprofitar l'espai reduït del qual disposa.

L'itinerari del viatge és el següent: Sortida de Cristiania el mes de maig, en direcció a Godhavn, a Groenlàndia, on seran embarcats deu gossos, que augmentaran l'estoc de sis que ja sortiran de Noruega. A Cap York s'hi establirà un diposit important de provisions. Després anirà cap a la Badia de Baftin, a Lancaster Sound, i probablement també pels estrats de Pell i Victòria: el Pol Magnètic serà passat als 70°,5 graus de la latitud nord, 96°,47 graus longitud oest.

Seran establerts diversos dipòsits a diversos llocs, i sistemàticament s'efectuaran amidades magnetiques i altres. En la primera part del viatge, l'any 1904, serà visitat el Pol Magnètic i efectuades una serie d'observacions en diverses de cada regió, per tal de determinar tots els punts en els quals l'agulla magnètica assoleix una posició vertical.

S'hi esmerçarà, en aquesta tasca, la major part de l'any, i representarà, si de cas pot ésser realitzada, l'acompliment de la part principal d'aquest pla, els resultats del qual seran controlats durant la primavera de l'any 1905.

Un cop acabades les investigacions es continuarà el viatge; tombant Ree i a través dels estrets de Sunpson, l'expedició hivernarà en alguna petita cala de Victòria Land.

L'any 1906 seran explorats els altres canals fins a la mar polar lliure, i s'efectuarà el viatge cap a l'Orient, a través del passatge Nord-Oest, i en aquest cas, el "Gjoa" serà el primer vaixell que haurà reeixit en el creuer de l'Atlàntic al Pacífic o a l'inrevés.

L'hivern del 1906-1907 el passaran els exploradors a l'illa Herschell, a la Badia de Mackenzie, i l'estiu següent intentaran arribar al Japó, travessant l'estret de Behring, en viatge de tornada.

Si tot va bé, el viatge sencer serà realitzat en quatre anys. Com a mesura de previsió l'expedició carregarà queviures per a sis.

El viatge té caràcter científic, i en ésser preguntat el capità Amundsen si pensava arribar a l'eix nord de la terra va respondre: "Confio que la meva expedició es tornarà amb els resultats més importants que es puguin obtenir d'una excursió al Pol Nord."

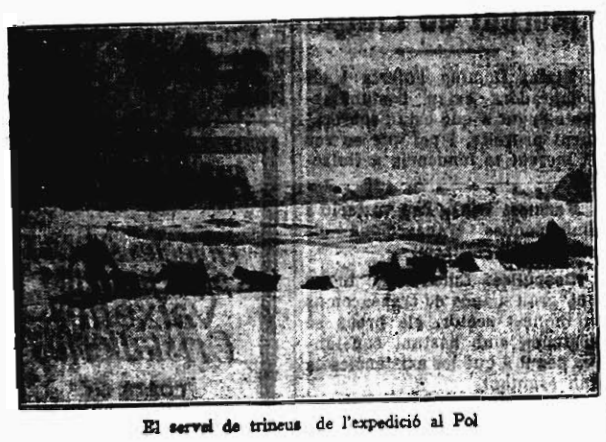

El servei de trineus de l'expedició al Pol

LES LINIES GENERALS DEL PROGRAMA DE L'EXPEDICIO POLAR AERIA DE 1926

Explica Nobile que les línies generals d'aquesta expedició van ésser traçades a Oslo, en dues conferències que aquest va celebrar amb Amundsen. El dirigible "NO. 1", aleshores al servei de la marina italiana, havia d'arribar volant a Espitzberg seguint la ruta Roma - Pulham - Frondhjemmar de Groenlàndia. Des d'Espitzberg havia de continuar cap al Pol Nord, i després s'havia de dirigir a punta Barrov. A Trondhjem i a Espitzberg havien d'ésser-hi clavats pals per a l'amarratge del dirigible, per tal de procedir al proveïment o bé esperar temps favorable si era necessari. A punta Barrov, donada la impossibilitat de preparar-hi en el temps degut una base, calia aterrar-hi sense cap ajut des de terra i desmuntar després el dirigible per portar-lo a peces als Estats Units per via marítima. El transport es pòdia fer només a mitjans d'agost, que és quan davant el costat septentrional d'Alaska la mar s'obre a la navegació. Havent d'ésser realitzada l'expedició pel mes de maig, calia preveure una estada de tres mesos a punta Barrov.

L'OBJECTIU PRINCIPAL DE L'EXPEDICIO

Consistia a explorar l'ampla regió que s'estén entre el Pol i Alaska, fins aleshores inaccessible, donada la situació dels glaços, els quals impossibiliten l'avanç dels trineus. En aquesta regió hom situà el Pol fred.

MODIFICACIO DE L'ITINERARI INICIAL

Més tard l'itinerari inicial, que ja hem esmentat, va sofrir algunes modificacions. Nobile, en estudiar les condicions meteorològiques d'aquesta part del vol, es va convèncer que el trajecte Pulham-Trondhjem-Espitzberg era arriscat, donada la dificultat que es presentés una situació meteorològica que impedís recórrer amb seguretat els 3.200 quilòmetres de mar que separen l'Espitzberg de Pulham. Per aquest motiu, Nobile va proposar la ruta de Roma-Friedrichshafen-Espitzberg, la qual, tant els meteoròlegs noruecs com els italians van creure preferible. Més tard es va decidir efectuar una breu estada a la capital de Noruega. L'itinerari definitiu de l'expedició va ésser aquest: Roma-Pulham-Oslo - Leningrad - Vadso - Espitzberg, amb les següents distàncies aproximades: Roma-Pulham (via canal del Midi), 2.100 quilòmetres; Pulham-Oslo, 1.100 quilòmetres; Oslo-Gatsxina, 110 quilòmetres; Gatsxina-Vadso (seguint la via ferrada de Murmansk), 1.400 quilòmetres; Vadso-King's Bay, 120 quilòmetres; King's Bay-punta Barrov, 3.400 quilòmetres. En total 10.400 quilòmetres. Això, naturalment, sense comptar les desviacions, inevitables, de ruta, causades per la boira o per les condicions meteorològiques durant el vol.

Pulham és una base aèrie britànica proveïda d'hangar: Gatsxina també té un gran hangar de fusta, que fou reorganitzat amb molta rapidesa pel Govern soviètic. Calia crear bases a Oslo, a Vadso i a Espitzberg, car hom preveia que s'hi hauria de fer estada durant uns quants dies, per tal de procedir als darrers preparatius de la travessia polar. Hom va bastir en una d'aquestes bases un pal d'amarratge. A Espitzberg va ésser construït un cobert de fusta, format per dues parets que havien de protegir el dirigible contra els vents.

LES CONDICIONS METEOROLOGIQUES. — DE ROMA A L'ESPITZBERG

Per tal d'efectuar el vol des de Roma a l'Espitzberg el mes d'abril resultava desfavorable, degut a la inestabilitat que generalment sol produïr-se poc temps abans de l'equinocci. Condició agreujada pel fet que el recorregut s'estén, des del sud al nord, sobre terres i sobre mars força diferents, per les condicions meteorològiques i climatològiques.

Nobile esperava algunes etapes difícils, tal com s'esdevingué al nord de França i a la travessia del canal de la Mànega, on el dirigible va haver de lluitar amb vents violents, o en el trajecte Oslo-Gatsxina, durant el qual una boira fixa va treure la visibilitat del terreny durant vuit hores.

De tot el recorregut europeu, el trajecte que hom creia més difícil, des del punt de vista meteorològic, era el de Gatsxina-Vadso-Espitzberg. La mar de Barentz, sobre la qual calia recórrer més de mil quilòmetres, és la més tempestuosa del món. La violència dels vents assoleix una intensitat enorme, desconeguda en altres mars. A la illa dels Ossos, situada a mig camí de Noruega i l'Espitzberg, la velocitat mitjana del vent és de més de deu metres per segon, mentre que a Leningrad només arriba a quatre metres, a Oslo a 2'2 i a Roma a 3'2.

Segons Nobile, una estada a Vadso hauria estat una imprudència, com així mateix ho hauria estat aventurar-se per la mar de Barentz sense tenir benzina suficient per a afrontar vents de cinquanta quilòmetres a l'hora, els quals, en reduïr la velocitat del dirigible de 80 a 30 quilòmetres a l'hora, haurien perllongat unes vint-i-cinc hores el recorregut Vadso-King's Bay.

Les dificultats de la navegació de Gatsxina a King's Bay són tals, que els expedicionaris van preveure un retorn que, sortosament, no es va efectuar. En canvi, no preveien dificultats greus per arribar a l'Espitzberg. La Badia del Rei és influïda per la mar polar; els vents, generalment, no són molt violents, tant és

BYRD

així que a l'abril la mitjana és de molt poc superior als tres metres per segon. Només la boira podia obstaculitzar la navegació.

LA TRAVESSIA POLAR

La immensa i uniforme extensió dels glaços de la mar polar; la intensitat, escassa tanmateix, de les variacions atmosfèriques, feien preveure una certa continuitat en les condicions meteorològiques. Les dades recollides en les diverses expedicions polars, principalment durant els tres anys de l'expedició de Nansen, el qual va concloure que l'atmosfera polar és en notable equilibri, ho confirmaven.

No es tenien, però, dades concretes referents a la regió compresa entre el Pol i Alaska. La nit polar, que es caracteritza per l'absència de boires, seria bastant favorable per a la navegació, cas que les temperatures no fossin excessivament baixes.

LA PREPARACIO I LES CARACTERISTIQUES DEL DIRIGIBLE "NORGE" :: EL DIRIGIBLE N.° 1

Nobile va dir que el dirigible italià Núm. 1, tal com estava a l'agost de 1924, no era apte per l'empresa projectada per Amundsen. Calia procurar la seva adaptació: I) augmentant la càrrega útil, alleugerint les estructures allà on fos possible, sense comprometre'n la robustesa; II) adaptant l'aeronau a l'amarratge al pal; III) aplicant els oportuns dispositius per a protegir alguns òrgans vitals de l'aeronau contra l'acció perllongada de les baixes temperatures; IV) preparar els instruments necessaris per a la navegació; V) preparar l'aparellatge especial per aterrar

L'explorador Amundsen

a Alaska o allà on calgués, sense cap ajut de terra.

ALLEUGERIMENT EN L'ESTRUCTURA DEL DIRIGIBLE

El Núm. 1, amb una capacitat de 11.500 mc., tenia, l'agost de l'any 1924, un pes propi de 13.000 quilos. Successivament, per alguns accessoris que hi van ésser afegits durant el període que va estar al servei de l'Aeronàutica italiana, arribà a pesar 13.400 quilos. Hom exclou d'aquest pes els instruments especials de navegació, l'estació radiotelegràfica, l'oli, la sorra, la benzina, l'equipatge, etc., que cal considerar com a càrrega inútil. El Núm. 1 tenia tres motors de 2.600 C. V., capaços de donar-li una velocitat de 115 km. h. Normalment, però era d'una velocitat de 78 km. h., emprant dos dels motors i consumint prop de 95 quilos de benzina i oli alhora. Si calia, hom podia augmentar la velocitat, durant moltes hores consecutives, fins a 93 km. h.; però el consum d'essència aleshores era de 140 k. Nobile va calcular que la càrrega útil de l'aeronau, a la sortida de l'Epitzberg, que era

Benzina i oli	6.800 K.
Instruments de bord . .	1.700 "
Equipatge i provisions .	1.900 "
Total . . .	10.400 K.

no podia ésser atesa sinó reduint el pes propi de l'aeronau de 13.400 k. a 11.800, això és d'uns 1.600 k., tasca difícil i feixuga, i que, en el més important, es realitzà així: substituint la vella ampla cabina de comandament (dotada d'un gran saló, de cambra-dormitori, cuina, etcètera) per una altra de més petita i reduïda a la màxima simplicitat i simplificant i alleugerint les dues naus laterals del grup d'inversió, vells radiadors, etc., alleugerint la passarella interior, que permetia recórrer l'aeronau de proa a popa; alleugerint la cobertura; canviant els dipòsits de benzina per altres d'alumini; suprimint gairebé els dipòsits d'aigua; refent la canalització per l'aire; reduïnt les vàlvules d'ingrés, ets. Tots aquests allengeriments, practicats atenint-se a aquest principi: *un quilo estalviat de material inútil representa per al dirigible la possibilitat de recórrer un quilòmetre més; un quilòmetre de més pot representar, en certs moments, la salvació de l'aeronau i de les persones.*

L'APLICACIÓ DE L'APARELL D'ENGANXAMENT AL PAL D'AMARRATGE

L'ormeig al pal era per al semirígid una novetat. La maniobra per a l'amarratge no difereix del mateix sistema, ideat i aplicat a la Gran Bretanya pel major Scott. El dispositiu de Nobile, però, era més senzill i més segur per a resistir els vents, calculats a 110 quilòmetres per hora. La prova de la bondat de l'aparell d'enganxament del núm. 1, es va palesar a Oslo, el 14 d'abril. El "Norge" va restar amarrat unes deu hores i va poder proveir-se de gas i de benzina en poc temps.

LA PROTECCIÓ CONTRA EL FRED

La baixa temperatura que regna entre el Pol i Alaska, va obligar Nobile a estudiar la resistència mecànica i la impermeabilitat a l'hidrògen de les teles gomades de la cobertura, per tal de protegir-les contra l'acció del fred. De les diverses substàncies provades per aquesta protecció, la més eficient va ésser la glicerina, la qual, en absorbir la humitat de l'aire, forma una mixtura anticongelant. Calgué estudiar igualment la protecció contra el fred i el glaç de les vàlvules del gas i de l'aigua dels motors. La cosa més senzilla per l'aigua, va consistir a afegir-hi una solució d'un 30 per 100 de glicerina.

INSTRUMENTS ESPECIALS PER A LA NAVEGACIÓ

La ruta havia d'ésser regulada, exclusivament, per mitjà d'instruments. La seva relació tenia, per tant, una importància enorme. Entre els més importants hi havia quatre brúixoles magnètiques; una brúixola solar; instal·lació radiogoniomètrica; sextants, cronòmetres, taules per a la determinació astronòmica del punt; aparells per a determinar la deriva i la velocitat; telèmetre, meteògraf, etc.

LA PREPARACIÓ DE LES BASES

Havia de consistir, especialment, en implantar a Oslo, a Vadso i a l'Espitzberg, el pal d'amarratge, amb tots els serveis d'accessoris; a proveïr-los de tots els materials que calguessin per a efectuar reparacions eventuals, o per a la manutenció de l'aerinau, i també del personal necessari per a les maniobres. El pal projectat per Nobile era de 35 metres, de forma piramidal, amb base triangular, de sis metres de costat. L'estructura va ésser calculada per a sostenir un esforç horitzontal de sis mil quilos, aplicat al capdamunt. A l'Espitzberg va ésser construït un hangar de fusta sense sotre i sense portes,

L'EQUIPATGE DE L'EXPEDICIO

Ultra Amundsen i Ellsworth, que esperaven l'arribada del *Norge* a Espitzberg, prengueren part en l'expedició polar el coronel Nobile, el comandant segon Larsen, els tinents motoristes Gottwaldt i Olokin, el timoner capità Wisting, el meteoròleg Malmgreen, el periodista Ramu, el motorista Cecioni, el mariscal Caronimo; Pomarete i Casatti, motoristes, i el timoner Lippi.

EL VOL :: A LA KING'S BAY

El *Norge* va arribar a l'Espitzberg, procedent de l'aeròdrom de Gatsxina, el 7 de maig. Per tal de poder aprofitar el bon temps, el 10 de maig foren apressats els preparatius. El capità Gottwaldt, radiotelegrafista del dirigible, va verificar els seus circuits i el seu material, i es prepará per a una sortida immediata. L'11 de maig, a les nou, endegat del tot, el dirigible va ésser tret de l'hangar; bufava un lleuger ventijol, que va dificultar una mica la maniobra.

Reeixí, però, perfectament, i els 80 homes van conduïr sense incidents la nau d'Amundsen al lloc de sortida. Aquesta s'efectuà a les 10'10 hores amb bon temps. El dirigible portava 9.000 litres d'essència, que li permetien d'efectuàr un vol de 4.800 km. La distància que hi ha de King's Bay a Nome és, si fa no fa, de 4.000.

CAP AL NORD

El dirigible va assolir tot seguit l'altitud de 100 metres. El temps era esplèndid i la temperatura de 5 graus. El viatge va continuar a una alçària mitjana de 500 metres. Amb tot, prop del Pol, els vents contraris obligaren a maniobrar en altitud, i la velocitat va reduïr-se a 70 km. h. A les onze le ràdio assenyalava que a bord tot marxava bé.

DAMUNT DEL POL

El 12 de maig, cap a la una del matí, el món sencer era advertit que el "Norge" volava damunt del Pol sense descobrir-hi terra. La temperatura aleshores era de 12 graus. El viatge tenia lloc a l'alçària de 720 metres. Foren llançades al Pol les banderes noruega, italiana i americana.

CAP AL SUD

Amundsen va comunicar al cònsol de Noruega a Nome que posés a la seva disposició un centenar d'homes per tal de facilitar l'aterratge. A partir d'aquí les informacions sobre el viatge del "Norge" esdevingueren vagues, ja que es produïren dificultats èn la tramesa de missatges.

La nit del 12 Wilkins, estacionat a punta Barrov, a la punta d'Alaska, va adonar-se que el "Norge" feia ruta a una alçària de 500 metres. Poc temps després va ésser vist de nou a 50 quilòmetres de punta Barrov per dos vaixells baleners que venien de l'estret de Behring. El "Norge", es trobava, doncs, a uns 1.250 quilòmetres de Nome. La tempesta de neu es va fer violenta, i les comunicacions eren molt difícils. El glaç que s'acumulava davant de l'aparell era projectat per les hèlixs i esbotzava l'envelop. A terra, tot i les interferències violentes, l'estació d'Hinchimbrock va sorprendre crides destinades a fort Iukon: el 14, a les 23'25, Saint Paul i Servard van percebre que el "Norge" cridava Nome. Per últim, a primeres hores del 15 de maig, el "Norge" va poder entrar en comunicació amb Nome.

El dirigible, després d'haver sobrevolat Teller, raval de 200 habitants que es troba uns cinquanta quilòmetres lluny de Nome, va aterrar a la badia d'aques port el 15 de maig a les dues del matí.

EL DIRIGIBLE EN LES EXPEDICIONS POLARS

L'expedició del "Norge" va resultar un èxit. Com ja hem esmentat, va dirigir-la Amundsen, i pilotava el dirigible el coronel italià Nobile.

L'objectiu fou aconseguit totalment el dia 12 de maig de 1926.

El resultat del raid va palesar la resistència del dirigible en els climes extremadament freds, amb mal temps, i les seves possibilitats de travessar comarques mancades de recursos adients per a la navegació aèria. El coronel Nobile, arran d'aquest viatge, fou ascendit a general.

Noruecs i italians havien realitzat el projecte, el qual sustentaven també els nord-americans i els alemanys. En efecte, als Estats Units es planejava una expedició àrtica a base del "Shenandoak". El mes de febrer, però, de l'any 1924, hom havia desistit de realitzar-la, a consequència de les avaries sofertes pel dirigible esmentat, en dues ocasions diverses. El projecte dels alemanys era posterior al ianqui. Amundsen s'avançà a realitzar el seu.

Nobile, després de l'afortunada expedició del "Norge", en prepara una altra, patrocinada pel Govern italià. Habilità el dirigible "Italia", del mateix tipus que aquell. Es tingueren en compte totes les ensenyances del primer viatge.

I quan l'"Italia" tornava, després d'haver volat sobre mateix del Pol Boreal, durant el matí del dia 25 de maig de 1928, totes les maniobres ordenades pel comandament, en l'interval de tres minuts, resultaren inútils per evitar que el dirigible descendís vertiginosament i topés amb les masses de glaç. La topada, violenta i sobtada, féu que es desprengues la cabina de comandament del globus, emportant-se'n nou tripulants, i entre ells Nobile. Un dels mecànics quedà mort. L'"Italia" va desaparèixer a l'horitzó amb sis homes. Fins ara no s'ha pogut saber res de concret i cert sobre el seu fi tràgic.

El salvament de Nobile i del reduït grup dels supervivents de l'"Italia" va constituir una odissea. Han estat traduïts al castellà tres llibres que en parlen: el del mateix Nobile, el de Bekonnek i el de Trusekev. L'empresa de Nobile va costar prop de vint milions de lires, comptant-hi les despeses de les expedicions de socorsos trameses a la recerca dels nàufrags, entre elles la d'Amundsen, el qual, oblidant o deixant de banda ressentiments passats, acudí a salvar-lo amb l'aviador francès Guilbaud, en la qual expedició morireren aquests dos i els seus quatre acompanyants.

L'any 1930 es va fer públic el resultat dels treballs efectuats per la Comissió nomenada pel ministre de Marina italià, amb l'objecte de dictaminar oficialment sobre les causes de la pèrdua de l'"Italia". El dictamen va ésser desfavorable a Nobile, ja que es declarà que el vol havia estat preparat d'una manera superficial, i el general va ésser qualificat en termes molt durs. Cal reconèixer però, que el fall no va obtenir l'aquiescència general en l'opinió tècnica dels països estrangers.

L'EXPEDICIO POLAR DE BYRD

Després de la seva expedició als glaços polars Byrd va entrar a Nova Zelanda. Aquest explorador va acabar de descobrir la trera de Maria Byrd situada a la mar de Ross, davant de Terra Victòria, al quadrant de Nova Zelanda. Byrd havia reconegut aquestes latituds l'any 1930, i de l'any 1934 a 1935 va tornar a ter-ho.

Un dels problemes polars, el de la divisió del Continent sud — l'Antàrtic — per un braç de mar encara no ha estat resolt. Ha quedat delimitada, en canvi, el gran planell que s'estén des de la terra de Maria Byrd a la cadena Edsel Ford. El que ahir era considerat un arxipèlag és un bloc continental; però ultra aquest planell n'hi ha un altre que uneix la terra Maria Byrd amb el Pol.

L'hivernad a al Pol

Maria Byrd, la qual volen anexionar-se els nord-americans, té una extensió de 500.000 quilòmetres quadrats. Sorgeixen les muntanyes, altes, sobre mars de glaç; a les cimes la llum brilla amb esclats encegadors. Algunes dominen el planell antàrtic, que es troba a uns 3.000 metres.

L'expedició Byrd assolí tots els seus objectius, i va entrar a Nova Zelanda tres mesos abans del temps previst. Deixà, però, un segon vaixell, el "Bear of Oakland", en viatge d'exploració a l'oest de la terra d'Eduard VII, al front "pacific" de la terra de Maria Byrd.

L'expedició britànica de la terra de Graham, que acabdilla Rymill, continua explorant la regió desconeguda que es troba al sud d'Amèrica i la mar de Veddell, al costat oposat del territori d'exploració americana.

Ellsworth va fer la nit de Nadal la travessia del Continent en avió, no pas tal com s'havia anunciat, això és, des del fons de la mar de Weddell a la badia de les Balenes, sinó des de la illa de la Decepció, prop de la terra de Graham. El vol va durar vint hores, i el recorregut va ésser de 4.350 quilòmetres. Ellsworth va poder unir dos camps d'exploració: el de Byrd i el de la British Graham land Expedition.

Un missatge de darrera hora va anunciar que el trenca-glaços de l'expedició, el "Wyat-East", estava presoner entremig de blocs de glaç.

De les expedicions del 1934 al 1935, aquestes son les més importants.

Altres, per consell de l'Almirallat britànic, han explorat les illes de l'Atlàntic Sud. Algunes deuen trobar-se a trenta o quaranta quilòmetres de l'illa de Tristan da Canha, en la qual l'"Empress of Australe", havia de tocar el dia 22 del mes de març d'aquest any.

Se sap que l'expedició organitzada per la Universitat d'Oxford i conduïda per Humphevs, hiverna a la terra Ellesmere. La mateixa Universitat projecta una hivernada 1935-1936 al Nord-Est, prop de l'Espitzberg.

El doctor Welckemann, meteorologista de l'expedició "Zeppelin" al Pol Nord, prepara un viatge d'estudis a una comarca poc coneguda i situada entre Alaska i el Pol. El dirigible hi desembarcarà alguns savis per a recollir-los al cap de dos mesos.

EL DESASTRE D'AMUNDSEN

Cal recordar ara, el desastre de l'"Italia" l'any 1928, i la mort d'Amundsen, ocorreguda en acudir en socors dels nàufrags de l'"Italia". Nobile vol rehabilitar-se i vol fer, ara, el que no va fer aleshores.

Emprendrà, des de Moscou, on es troba actualment, una nova expedició al Pol, durant la primavera de l'any 1936, comandant el dirigible soviètic "W-6".

ES DESCOBERTA UNA NOVA TERRA A L'ANTARTIC

Mentrestant, el balener noruec "Thorshavn" ha descobert una nova terra a l'Antàrtic, situada entre els graus 73 i 80 de longitud Est, i els 67 i 69 graus de latitud Sud. El capità del vaixell va desembarcar a la terra descoberta, i va hissar la bandera noruega.

La nova terra demostra l'existència d'una connexió entre les illes del rei Leopold i de la reina Ashid. Fou batejada amb el nom de "Terra d'Ingrid Cristensens", que és el nom de la muller de l'armador del vaixell balener que l'ha descoberta.

Una estació de ràdio a l'interior del dirigible

ELS ESPORTS

Enlairem l'esport català

Un darrera l'altre van esberlant-se els castells de sucre candi que damunt les muntanyes de cotó fluix i embolcallats amb boirines illusionàries havia bastit el mite de la nostra anomenada esportivitat.

Fa pena de contemplar com Catalunya, de temps, té el sant girat d'esquena, i com totes les gallines del veí del davant, fins la rossa, són excellents ponedores.

Els esportius catalans — els anomenats "esportius" perquè són, poc o molt, aficionats a l'esport espectacle, i els esportius cent per cent — estan desolats davant l'anguniosa situació de les nostres formacions esportives.

Fa temps que no s'han sentit els clarins de la victòria. Fa temps que les mans no s'han ajuntat per premiar vivament els vencedors. Fins se n'ha perdut l'esma. Darrerament quatre atletes, que no feien tots plegats quatre unces, abastaren brillantment el primer lloc en el Campionat Peninsular de Cross, celebrat a Donostia, i amb prou feines van ésser rebuts per quatre amics de tota la vida.

¿Causes on anar a buscar aquest rosari de desfetes, en la majoria de tots els esports, que va culminar en la victòria d'un equip representant de les terres ermes de Castella damunt el de la Catalunya mediterrània, en un esport tan nostre com la natació?

Manca d'esperit patriòtic. Manca absoluta de basament esportiu. Professionalisme...

Aquell esperonament que anys enrera tenien els integrants dels cercles esportius avui està poc menys que absent de nosaltres. Sembla que una gran pallissa ens hagués deixat tots en un estat de lassitud i postració, com uns pàries del moviment esportiu. Veiem lluitar equips de casa en partits de campionat amb menys empenta i entusiasme que una vulgar partida familiar de bescambrilla o de parxis. Si veiem que un jugador porta avui damunt el pit els colors d'un cercle bilbaí, i demà un de francès, i demà passat un de valencià, ¿com pot aquest individu — creiem — defensar a sang i foc, com abans, el gallaret cada dia diferent? És probable, però no gaire possible.

Aquella empenta i aquella decisió esportiva que hom copsava en els atletes per millorar-se gairebé no és coneguda en les nostres generacions. La seva fita és, únicament, un premi material i la continuïtat en el cobrament d'un jornal que augmenti progressivament.

I la continuïtat en el cobrament d'aquest jornal, per no existir una base gimnàstica i d'educació física prèvia, serveix solament per a inutilitzar un jove de vint o vint-i-cinc anys, per a fer-lo una desferra humana, per a anihilar-lo moralment i físicament.

¡Quants joves coneixeu que han estat "tocats" a la caixa toràcica — no parlem dels turmells — per haver-se excedit en una lluita esportiva!

¡Quants joves coneixeu que han perdut l'esma del treball per haver-se sodomitzat fent el mandra tota la setmana i "guanyant" solament un "jornal" "treballant" un parell d'hores en una pista o en un camp voltat de gent que, la majoria, van als toros, al futbol o a la boxa, indistintament.

Naturalment que hi ha excepcions que ens confirmen la regla. ¡I per molts anys!

Els països meridionals estem condemnats a fer les coses seguint les batzegades del sol que ens enllumena. Els mediterranis servim per a tot, fem de tot, juguem a rugby i nedem, fem atletisme i tenis i encara fem boxa i futbol. Tot plegat sense ordre ni concert, i és així com els especialistes del centre i nord d'Europa ens passen per la pedra sempre que els dóna la gana.

Els únics que s'han adonat d'això han estat els italians, gràcies a l'esperit militaritzat que encarna el règim regnant en aquella nació. A Itàlia l'educació física és obligatòria a tots els "balillas" i als "arditi" i a tots els enquadrats al Feix que, com en tot cas de força, és integrat per la majoria nacional. Aquest treball de laboratori dóna a la veïna nació uns èxits falaguers. Recordeu que no fa pas gaires anys, l'atletisme italià es podia tutejar amb l'escanyolit de casa nostra, i avui, amb un esforç continu i eficaç, s'ha collocat en el primer pla de la palestra europea.

Els francesos són, encara, com molts de nosaltres. No són tan deixats, però poc se'n falta. La potencialitat esportiva francesa s'aguanta gairebé tota — amb molt poques excepcions — en el "bluff" formidable de la no menys formidable organització de la premsa parisenca. A casa nostra ens dediquem a enderrocar ídols, ben al contrari dels nostres amics de l'altra banda del Pireneu, que tenen una especial cura a aixecar-los, a incensar-los, a glorificar-los amb un "chauvinisme" que nosaltres no coneixem, malgrat els inicis nacionalistes mal encaminats i malaguanyats.

S'ha escrit molt — ¡i el que s'escriurà! — sobre l'organització esportiva de França. Hi ha l'esport ministerialitzat, que essent de més edat no ha aconseguit arribar a la perfecció anglesa, alemanya, holandesa, sueca i finlandesa i que s'ha deixat ultrapassar per la italiana i, aviat, per la polonesa. Amb la protecció oficial que té l'esport a França aquesta hauria d'ésser la primera potència europea.

¿Què fem i què podem fer nosaltres, on la protecció oficial consisteix a concedir una copa al primer classificat a la Volta a la barriada de Can Verdura?

Tenim, malgrat les circumstàncies luctuoses per a Catalunya, una confiança illimitada en la feina que pot arribar a fer la Unió de Federacions Esportives de Catalunya. Si no se li posen entrebancs, pot fer molt de bé a la nostra joventut, pot encaminar-la en el camí dreturer del seu millorament moral i físic.

Cal, però, que l'esperit patriòtic s'infiltri en tots els practicants esportius, a fi de procurar aconseguir que el nom de la nostra terra brilli rutilant arreu del món.

F. MARTIN I JULIA

Ciclisme

II Jaca - Barcelona

NOVES INSCRIPCIONS

Segueixen arribant noves inscripcions per a aquesta cursa que ha de disputar-se el dia 14 d'abril. Entre les que publiquem avui destaca la de Vicenç Bachero i la de Rafel Ramos, de Narbona, que ha inscrit el manager Josep Saura, al davant d'un excellent equip. Els nous participants queden registrats en la llista d'inscripció en la forma següent:

Núm. 8, Vicenç Bachero, professional; 9, Rafel Ramos, de Narbona, independent, Terrot-Alejandro; 10, Maria Gascon, de l'Espluga de Francolí, Manresana-Alejandro; 11, Manuel Baró, de Barcelona, independent, de tercera categoria, Terrot-Alejandro; 12, Joan Salarich, de Sabadell, independent, primera categoria, A. C. Montjuïc; 13, Emili Serra, U. C. de Tarragona; 14, Rafel Pou, C. C. Balear.

S'avisa als corredors que per dificultats de desplaçar-se estaven indecisos a participar en aquesta prova, que la Secció Ciclista de la U. E. de Sants ha contractat un autocar perquè els corredors participants puguin fer el viatge a Jaca a preu reduït.

XVII Volta Internacional a Catalunya

Valls final d'etapa. -- Una copa per al primer classificat peninsular

Valls, per mitjà dels entusiastes aficionats Gaso i Figueres, s'ha apressat a acceptar un altre final d'etapa de la propera Volta a Catalunya.

Valls l'any passat va acollir amb gran entusiasme els corredors i seguidors de la cursa, i la Comissió organitzadora va saber acreditar-se en forma molt notable.

No hi ha dubte que enguany, intervenint-hi els mateixos elements de l'any passat, l'etapa de Valls es farà assenyalar com un de les més esplèndides de la Volta a Catalunya.

Joan Pujol, director de "Informaciones", de Madrid, diari organitzador de la primera Volta a Espanya, s'ha dirigit a la U. E. de Sants oferint en nom del diari una magnífica copa per al primer corredor espanyol classificat en la Volta a Catalunya.

NOTA DEL COMITE DE CATALUNYA DE LA U. V.

S'assabenta als corredors que tenen llicència de la U. V. que les curses autoritzades per a avui, diumenge, són les següents:

Penya Ciclista Poble Nou per a corredors de quarta categoria i principiants.

Penya Ciclista William Tarin, de Tarragona, per a corredors de tercera i quarta categoria.

En la sessió celebrada el dia 3 del corrent s'acordà penyorar amb 50 pessetes el corredor de segona categoria Antoni Andrés Sancho per duplicitat de signatura.

Frontó Principal Palace

Avui, diumenge, tarda
URIZAR I - URIONA II
contra
RECALDE II - ULACIA I
Ant:
ISIDORO II - GUILLERMO
contra
Argarate - Gutiérrez - Goitia
Dilluns, tarda:
GAONA - GARMENDIA
contra
BURGOA - TRECET
NOCHERRAGA II - ALDAZABAL
contra
ARRITUA II - MAGUREGUI

BOXA

El pugilisme en l'antiga Grècia

La boxa data de l'any 776 abans de Jesucrist. Aquesta data, que és fàcil de troba a qualsevol manual té una importància secundària, perquè ben poca cosa és el que la posteritat coneix de les gestes dels esportius que en els temps antics es dedicaven a la lluita amb els punys.

El pugilisme fou un dels exercicis o proves que els atletes de l'antiga Grècia practicaven en els jocs dits olímpics, nemeus o ístmics, segons que se celebressin a Olimpia, Nemea o a l'istme de Corinte. D'aquest combats i dels combatents que en ells sobresortiren existeixen ja molts de detalls, segons veurà el que segueixi llegint.

En els citats concursos periòdics, amb els quals havia d'inspirar-se més tard Pierre de Coubertin per a instaurar, l'any 1900, a Atenes, les modernes Olimpíades, triomfaren ... sos pugilistes de l'antiguitat, malgrat que el primer campió no fou proclamat fins a la XXIII Olimpíada, i fou Onomastos, d'Esmirna.

Es completament impossible inventariar els pugilistes que en aquells temps trepitjaren el sòl de l'estadi per conquerir la glòria esportiva. Per llarga que fos la llista que tractéssim d'establir, basant-nos en textos antics, no ens seria possible evitar omissions. Basti considerar que en la Grècia antiga el nombre de pugilistes ha d'haver estat molt important, donat que el pugilisme va persistir en els costums esportius força més anys que els que porta actualment de vida la boxa moderna, àdhuc considerant com a tal la que es practicà a Anglaterra amb els punys nusos a partir del XVII segle.

Citarem alguns dels campions dels temps antics:

Diàgoras, de Rodes, pertanyent a una família d'atletes, veié morir el seu pare en l'estadi a causa de l'emoció que li produí veure'l triomfar. El pare de Diàgoras havia estat també pugilista. No és rar poder comprovar, llegint obres antigues, que existia en determinades famílies una tradició esportiva que persistia, de vegades, a través de sis o set generacions. Antel i Lares — la descripció de la lluita entre els quals ha deixat Virgili —. Dori, set vegades campió en els jocs nemeus. Teagen, nou vegades campió en els mateixos jocs. Glauc, set vegades vencedor en els jocs ístmics. Clitomacos, de Tebes, que obtingué en un mateix dia, en els jocs de Corinte, el premi de la lluita, del pugilisme i del pancraci.

En aquells temps els atletes combatien tots nus i es cobrien les mans amb "cestes", espècie de corretges enllaçades i enrotllades entorn de la mà i l'avantbraç. Existiren diverses classes de "cestes": unes comprenien, ultra les corretges, una espècie de guant que cobria l'avantbraç; altres portaven adherits petits discos de plom; altres tenien una anella de metall que voltava la mà, i fins n'hi hagué amb garfis punxeguts també de metall.

A Grècia el pugilisme era una institució social, i en els concursos públics les condicions dels combats estaven regulades per una llei, l'autor de la qual sembla haver estat Onomastos, d'Esmirna. Dissortadament, no han arribat fins a nosaltres els termes concrets d'aquesta reglamentació; però pel que es desprèn de la descripció d'alguns combats, pot assegurar-se que la lluita en cos a cos no estava permesa; que els boxadors no podien donar intencionadament la mort als seus adversaris, i que els que cometien alguna infracció a les regles eren expulsats de l'estadi i concedida la victòria a llur rival. Sembla igualment que els descansos no estaven permesos.

Els grecs, segons alguns, no concedien una gran importància als mètodes de lluita; la força brutal era per a ells l'únic factor digne de mèrit. Amb tot, la tendència a imitar el treball dels que resultaven vencedors es pot comprovar a través de les diferents descripcions de combats.

Així, per exemple, en triomfar successivament Melancomas dels seus adversaris limitant-se a parar els seus cops amb els braços rígids, fins que, extenuats pel cansament, li abandonen la victòria, féu que molts pugilistes intentessin adoptar el sistema. Un altre mètode posat en voga per Glauc, l'estàtua del qual fou aixecada a Olympia, consistia a descriure amb els punys capriciosos cercles al voltant de l'adversari, fins arribar a colpejar-lo quan menys ho esperava. Aquest sistema de fintes tan complicat va arribar a popularitzar-se tant a Grècia entre els boxadors, que contén que amb ell, en els jocs infantils, Hipomacó va arribar a vèncer tres adversaris sense rebre un sol cop.

En dir que els grecs no concedien importància als mètodes de lluita s'ha fet sens dubte una afirmació massa general que no pot acceptar-se al peu de la lletra. La importància que varen concedir els homes d'aquells temps als esports ens inclina a creure el contrari. La persistència del pugilisme durant segles fa pensar que els professors de gimnàsia, o "pedrotibes", no devien deixar d'inculcar als joves, l'educació dels quals els era confiada, tota la sèrie de regles i preceptes fills de l'experiència i de l'observació. En aquells temps no es practicaven els esports "per què sí", ni molt menys per tal de divertir el poble. Hom cercava principalment la bellesa plàstica, l'habitud als exercicis de força i destresa com a base de l'educació intellectual i de la preparació militar. No fou fins més tard que allò que sempre havia estat considerat com un "mitjà" es va convertir en finalitat i quan aparegueren les combines, els xiqués, que desacrediten l'esport.

No és molt arriscat creure que els grecs igualaren moltes de les proeses dels atletes moderns. Admira de vegades trobar en textos antics algunes coincidències amb detalls i apreciacions que ho constata o fa actualment Carpentier, boxant de manera que el sol no li vingui a la vista, en el combat que féu a l'aire lliure amb Nilles, no fa més que copiar Pollux, l'heroi de Teòcrit. Hom llegeix avui del boxador que està k. o. que es troba al país dels somnis. Homer exclama en el mateix cas: "pensava en altra cosa". El boxador, escriu Filostrat, no és necessari que posseeixi una musculatura massa desenrotllada, puix que això li privaria la necessària agilitat i restaria desimboltura al joc dels braços. ¿No és aquest el defecte que ha estat atribuït a Carnera?

En l'antiguitat, a Grècia, es va boxar com als nostres dies: per l'honor de vèncer i per la materialitat d'un premi. A un boxador que va refusar una quantitat de diners en premi al seu combat, li preguntaren què li havia valgut la victòria, i contestà: "L'honor d'haver lluitat davant del meu rei!" (Plutarc).

El revers de la medalla ens el dóna Pausanies en descriure, en el seu "Itinerari de Grècia", com Eupolos, de Tesàlia, fou condemnat a pagar sis estàtues de Zeus, de bronze, per haver comprat els seus adversaris.

CRITIAS

Qui són Jimmy Braddock i Joe Louis

Hom parla molt aquests dies dels pesos forts nord-americans Braddock i Louis, boxadors completament desconeguts a Europa, dels quals hom parla ara amb insistència, del primer com a futur campió del món, i del segon com d'una novella esperança de la raça negra. Heus ací les dades que ens ha estat possible trobar referents als esmentats.

Hom recordarà que Braddock va ésser imposat a Primo Carnera per la Comissió de Nova York, com a adversari obligat, abans que li fos permès d'ésser oposat, per segona vegada, a Max Baer per al títol mundial. Primo Carnera s'hi va negar, i la Comissió, després de declarar que el considerava eliminat del campionat del món, ha imposat la mateixa obligació a Max Schmeling, el matx del qual amb Baer sembla ara definitivament acordat. Schmeling ha fet el sord, i abans que la Comissió l'eliminés, ha eliminat la Comissió, d'acord amb el mateix Baer. Vol dir que els dos boxadors estan d'acord per a celebrar llur combat sigui a Chicago, sigui a Berlín o a Londres, és a dir, allà on la Comissió neoyorquina no tingui jurisdicció. Aquesta preferència a favor de Braddock, es demanen molts si no és sospitosa; podria ésser un dels obstacles que els ianquis solen posar a tot estranger que creuen capaç de llevar-los el títol de campió mundial del pes pesat; en aquest sentit, cal reconèixer que tant Carnera com Schmeling poden batre Sharkey. Ningú no havia parlat fins ara de Braddock als Estats Units i ni una sola vegada se l'ha vist figurar en les classificacions dels deu millors pesos forts que publica mensualment la revista "The Ring". Qui hi ha figurat és Art Lasky, l'home que Braddock va batre per punts el mes de febrer passat. Quant a la tasca acomplerta pel protegit de la Comissió durant l'any passat, únicament destaca una victòria per k. o. sobre Corn Griff, un pes fort de segon ordre, i sobre John H. Lewis, un mig fort de primer rengle, per punts. Braddock ja té trenta anys i ningú no el considera capaç de fer un bon paper davant Baer.

Quant al negre Joe Louis, és un home jove, mancat d'experiència encara. La seva carrera com a professional és molt curta. Pel més d'abril de l'any passat va guanyar el campionat amateur d'Amèrica dels pesos mig forts. El 4 de juny següent va debutar com a professional amb una victòria per k. o., al primer round, sobre un tal Jack Kracken. Fins a la fi de l'any 1934 ha disputat dotze combats, dels quals en va guanyar deu per k. o. i dos per punts. No fa gaires dies que va batre, a Detroit, Natie Brown, per punts, el qual experimentava la primera desfeta. El proper dia 19 de juny, Joe Louis ha de boxar amb Primo Carnera. Ningú no dubta que si el guanyava restaria qualificat per a enfrontar-se a Baer; però tothom està segur igualment que tractant-se d'un negre hom l'obligarà a passar moltes baquetes abans de reconèixer-lo challenger del campionat del món.

Futbol

La jornada d'avui del Torneig de Lliga

Avui, als nostres equips, els toca contrincants sevillans: l'Espanyol ha d'anar a Sevilla, on, al camp del Patronat, ha de jugar contra el Betis, i el Barcelona, a les Corts, rep la visita del titular sevillà.

Dels dos encontres, innegablement, el que ha despertat més interès és el que es jugarà a les Corts, puix que és sabut que el Sevilla representa un perillós enemic per al nostre equip, al qual encara mancarà el tercet defensiu Noguers, Zabalo i Arana, per no estar encara en condicions d'actuar, a causa de les lesions sofertes darrerament.

Hem de creure, però, que el Barcelona, malgrat les baixes esmentades, ens voldrà repetir l'actuació del diumenge passat a San Mamés, puix que és únicament d'aquesta manera com creiem possible una victòria sobre el Sevilla, victòria que li és molt necessària si pretén escalar, encara, el tercer lloc de la classificació general.

Tots recordem l'actuació del Sevilla de fa poc a Can Ràbia, i això ens diu prou que l'enemic que tindrà el Barcelona demà a les Corts, no és petit, i que pot adjudicar-se una victòria, per poc que els nostres campions es distreguin.

En canvi a l'Espanyol a Sevilla, i contra el Betis, se li presenten les coses molt malament, tant, que creiem que tornarà batut. El Betis, a casa seva, no és fàcil que es deixi prendre ni un sol punt, i menys per l'Espanyol, compost per una sèrie de suplents a causa de baixes per lesions. Així, doncs, tenim segura la derrota de l'equip de Can Ràbia si les actuacions sorpresa d'aquest equip no volen desmentir-nos, cosa que celebraríem.

El Sabadell, a Vigo, jugarà contra el Celta, i si tenim en compte la victòria que el nostre equip assolí el diumenge passat a Valladolid, ens podem sentir optimistes. Cal, però, tenir present la situació que actualment travessa el Sabadell, única cosa que ens obliga a sentir alguns dubtes.

* * *

De més a més, avui comencen les eliminatòries del Campionat d'Espanya. Pocs comentaris poden fer-se sobre els partits a jugar, si bé creiem que el Júpiter podrà vèncer el Deportiu de Guecho, i el Granollers pot també guanyar, a Castelló, el club La Plana.

Ordre de joc per a avui

PRIMERA DIVISIO

Barcelona - Sevilla, Balaguer.
Betis - Espanyol, Iglesias.
Madrid - Racing de Santander, Isaac Fernández.
València - Athletic de Madrid, Pujol.
Donòstia - Oviedo, Montero.
Arenas - Athletic de Bilbao, Zabala.

SEGONA DIVISIO

Celta - Sabadell, Simón.
Hércules - Osasuna, Vilalta.
Valladolid - Múrcia, Villanueva.

Campionat d'Espanya

Corunya - Unió de Vigo, Villaverde.
Racing Ferrol - U. E. Ferroviària, Vallana.
Júpiter - C. E. Güecho, Elizario.
E. C. Plana - E. C. Granollers, Duce.
Recreatiu Granada - E. C. Jerez, Hidalgo Medina.

Equips probables per a avui

Barcelona: Francàs, Raia, Alcoriza, Pedrol, Berkessy, Lecuona, Ventolrà, Raic, Escolà, Ramon i Cabanes.

Espanyol: Vilà, Portabella, Pérez, Cosp, Soler, Espada, Prat, Quesadita, Iriondo, Edelmiro I i Manolín.

Sabadell: Macip, Morral, Blanc, Argemir, Castelló, Gràcia, Sangüesa, Calvet, Perera II, Galvany i Perera I.

Camponat de Catalunya

PRIMERA CATEGORIA B

(Grup final)

U. A. Horta - U. E. de Sants.
Tàrrega F. C. - Terrassa F. C.
Sant Andreu - F. C. Martinenc.
Calella E. C. - Iluro E. C.

GRUP NO CLASSIFICATS

C. E. Manresa - Reus Deportiu.
Mollet E. C. - C. D. Noia.
Santboià F. C. - Poble Nou.

(Grup final)

Català F. C. - Vic F. C.

TORNEIG COPA CATALUNYA

Gavà F. C. - C. D. Olesa.
U. E. de Rubí - Sant Sadurní.
Vilafranca F. C. - Foment de M. de R.
Catalunya F. C. - Penya Atlètica de Vic.
Tarragona F. C. - Vilanova F. C.

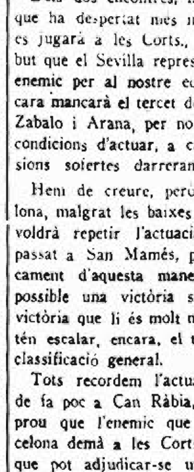

Distribuidors: Romagosa i C.ª S. en C. València, 295

TENIS

Al Barcelona L. T. C.

La parella Hines-Culley vencé Maier-Blanc

Ahir a la tarda, en començar el matx de "dobles" entre l'equip americà i el català, la pista central del Barcelona oferia un aspecte encoratjador.

I és que el sol anunci d'una actuació de Maier porta aparellats l'interès i l'expectació amb què sempre són seguides les partides en les quals ell pren part. També hi havia ganes de veure què donaria de si Blanc actuant enfront una parella de la classe d'Hines-Culley. Doncs bé: la partida respongué en tot moment a l'interès que havia desvetllat.

En disputar el primer "set", Blanc, palesant la manca d'hàbitud per a aquest menú de partits, es mostrà força insegur. En canvi Maier sorprengué extraordinàriament, fins i tot aquells que ja coneixien les seves portentoses facultats. "Buby", en el transcurs dels dos primers "sets" s'adjudicà punts senzillament admirables. Recordem unes bales collocades damunt el revés de Hines i rematades amb un "drive" curt, absolutament impossible de tornar, que foren tot un curs de ciència i serenitat.

Maier, doncs, es multiplicà, i això féu que a mig encontre els dos equips es veiessin empatats a un "set".

El tercer, començà amb idèntiques característiques, però segurament hom pogué apreciar en Maier un cansament, que si tenim en compte que no havia agafat raqueta des de feia un mes i mig podem considerar perfectament explicable. Per contra Blanc s'anà afermant extraordinàriament, essent ell llavors el que en molts moments portà el pes del partit.

Pesi a aquest esforç del jove jugador barcelonista, la parella americana, amb gran seguretat i fent ara joc quasi de xarxa, s'anotà el "set" amb un score potser massa estrident.

Després del descans que sempre s'acostumen a prendre els jugadors i quan hom esperava que la partida es resoldria amb el quart "set" favorable als visitants, una excellent tasca desenrotllada per Blanc, ben secundat per Maier, permeté a la parella catalana adjudicar-se sis "games" seguits contra quatre que se n'apuntaren els defenders de Los Angeles L. T. C.

I fou enmig d'un silenci expectant que es disputà el "set" definitiu; els americans s'apuntaren dos jocs seguits. En servir Blanc, el marcador registrà un dos a un força encoratjador. El servei de Hines assenyalà un tres a la casella dels americans, i ja aquest quarter "set" demostrà per on havia de decantar-se. Maier es mostrà cansadíssim i Blanc, encara que es baté amb coratge, no pogué amb els cops segurs de Culley i amb el "revés" efectista de Hines. I així veiérem el marcador assenyalar 5-1; després, en servir Maier, es posà a 5-2, i finalment, unes falles seguides d'aquest jugador i Blanc donaren el darrer joc a la parella americana.

* * *

La partida va plaure de debò els espectadors. Es veieren bones jugades, algunes mereixen el qualificatiu de formidables, i en tot moment l'interès no va decaure.

La parella Hines-Culley palesà ésser de talla verament internacional. Acoblats en tot moment donaren la sensació de potència i seguretat que el renom de què venien precedits feia esperar. Si analitzem bé l'actuació d'un i altre, potser diríem que en aquest matx Culley actuà en un pla més regular. Bé és veritat que els seus cops no foren ni de bon tros tan espectaculars com els del seu company Hines, però amb un "drive" bastant segur donà forces maldecaps a Blanc fent-li observar una vigilància extremada del seu carreró. Sobretot en el joc de mig fons ens va agradar més que en la seva actuació de divendres.

Hines, home de molta envergadura i dotat d'un temps notable, va estar un xic irregular. Al costat d'alguna falla, a bales un xic clares, aconseguí uns "passing-shott" meravellosos. En Culley no hi veureu cap cop especialíssim; potser un "dive" una mica accentuat, però en Hines, ultra un revés d'una gran potència i eficàcia, hi saludaren un servei catapulta dels millors que han passat per les pistes barcelonines. Collocat sempre damunt el revés del que resta, aquest servei és quelcom extraordinari.

Nosaltres, però, tenim la impressió que, pesi a la seva bona actuació d'ahir, Hines és més jugador de "singles" que de dobles, contràriament al que observàrem en Culley, el qual és més jugadors de parelles que d'individual. Maier, quan pogué actuar sense dificultats, ens demostrà que per terres d'Austràlia ha après molt. I que avui per avui, tenim en ell una primera raqueta mundial.

Josep M. Blanc començà una mica esverat, i això li féu fallar pilotes per a ell ben assequibles. Després, ja tranquil, palesà clarament el formidable jugador que porta dintre. Els seus cops, donats amb gran senzillesa i sense forçar gens ni mica, diuen el que podem esperar dels seus 17 anys.

En conjunt, un matx ben jugat, unes jugades ben vistoses en un marc enquadrat per un públic selecte i deferent amb els visitants, i un resultat que si bé no podem pas celebrar-lo ens proporcionà ocasió de veure un tenis dur i d'excellent qualitat.

ROLAND

RESULTATS TECNICS

Hines-Culley (Los Angeles L. T. C.) vencen Maier-Blanc (Barcelona L. T. C.) per 4-6, 13-11, 6-2, 4-6 i 6-2.

HORARI PER A AVUI

A dos quarts de dotze: Maier contra Hines.

A dos quarts de quatre: Suquer contra Culley.

D. K. W.

L'automòbil que tots recordeu perquè és un 7 HP, val **6.900 ptes.** i és producte de

AUTO UNION

Agents exclusius:
AUTOMOBILS, S. A. Còrsega, 302-304

Rugby

A CORNELLA
CORNELLA-BARCELONA

Avui, al camp dels sots-campions de Catalunya, tindrà lloc un partit amistós entre el quinze local i el del Barcelona, encontre que vindrà a ésser com una revenja dels que en el passat campionat de Catalunya disputaren àrduament. Demés l'interès es veu augmentat pel fet d'arrenglerar els blau-grana un equip que recorda bastant el de temporades més afortunades.

Els equips anunciats són els següents:

F. C. Barcelona: Vilaspasa, Abat, Aguilar, Blasco, Juanes, Torres, Agudo, Sardà, Miret, Baides, Broggi, Gallard, Pla, Gallardo i Castells.

R. C. Cornellà: Minguet, Ruiz, Cardona, Nicollet, Lafaja, Mayor, Ros, Puigdevall, Gual, Molina, Cabestreros, Benes, Baltasar, Ponç i Badia.

(Segueix a la pàg. 15)

COM CADA DILLUNS, DEMA, A LES VUIT DEL VESPRE, SERA EMESA LA MITJA HORA DE COMUNICACIO DE LA REDACCIO DE
"LA PUBLICITAT"
A TRAVES DE L'EMISSORA E A J-1, RADIO BARCELONA
ESCOLTEU-LA!

radiodifusio

Escolteu, demà, dilluns, a dos quarts de deu del vespre, la IV sessió de
LA MITJA HORA DE L'ESTUDIANT de Ràdio Barcelona
Hi prendran part:
FRANCESC MASPONS I ANGLASELL
MIQUEL FERRA
TOMAS CARRERAS I ARTAU
ROSSEND PERELLÓ
JOSEP A. VANDELLÓS
DELFI ESCOLA
ROSSEND OLIVERÓ

ELS APARELLS DE RADIO I L'AVIACIO

Es sabut que els avions destinats a una línia normal de tràfic aeri, o bé a l'establiment d'un rècord, portarà aparells de ràdio que els serveixen d'eficaç auxiliar. No obstant, potser que alguns dels aficionats a la ràdio, s'hagin plantejat el problema: ¿En quines ones es comuniquen els avions entre ells i amb llurs bases terrestres?

En primer terme direm, que la ràdio a l'avió té tres objectes essencials. Un d'ells, l'intercanvi de missatges, un altre el coneixement de la posició en casos de manca de visibilitat i raids forts en deriva, i un altre la crida de socors en cas necessari d'accident.

Per a cada una d'aquestes funcions vitals de la ràdio a bord de l'avió han estat internacionalment fixades les ones següents:

Crida de socors........ 900 metres
Ona de tràfic.......... 883 metres
Ona per a la determinació ràdiogoniomètrica de la posició....... 924 m.

Correntment, una installació de tipus normal, es comuon d'un transmissor de 100 Wats de potència en antena cobrint la gamma d'ones curtes entre 800 i 1000 metres i un receptor comprenent dues gammes, una entre 500 i 1500 metres i un altra entre 40 i 100 metres d'ona.

Aquesta mena d'installació és particularment adequada per als avions de tipus comercial.

Els petits avions per als quals el pes dels aparells de ràdio podria ésser una greu dificultat; en els quals l'orientació ràdiogoniomètrica no té cap utilitat no essent susceptibles, aquests avions de recorrer distàncies excessivament llargues, la installació més adient és un transmissor de 10 wats de potència en ona curta de 35 a 85 metres de longitud i un reduït receptor de 4 làmpares cobrint la gamma d'ones compreses entre 25 i 85 metres.

Els avions militars, pels que la intercomunicació entre avions en vol, sobretot avions de caça, té una importància cabdal, es construeixen equips transmetent en ones de 6 a 8 metres en telefonia, amb una potència de 10 a 15 wats i un receptor de 3 làmpares alimentat per mitjà d'un vibrador de manera semblant als receptors correntment emprats en els automòbils.

J. S. CORDOVES
(Enginyer-director de Ràdio Barcelona)

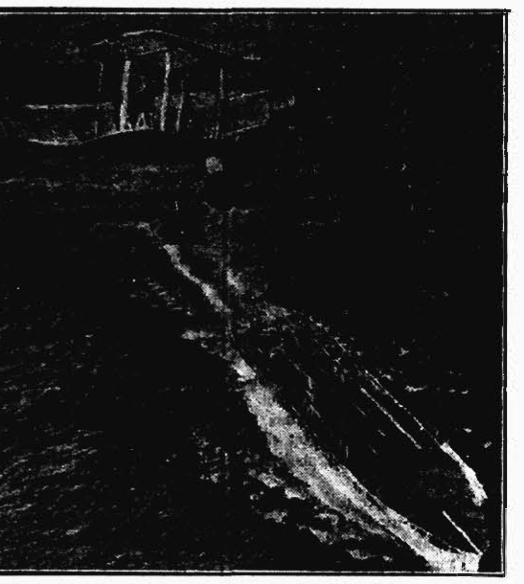

La ràdio i l'aviació. El vaixell porta-avions britànic "Eagle" en tot moment pot estar en contacte, per mitjà de la ràdio, amb els seus avions quan surten d'exploració

ACCIO EDUCATIVA PER RADIO

La conferència del doctor Martínez García

La conferència del dimarts passat anà a càrrec del doctor Martínez Garcia, catedràtic de Pediatria a l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau. Tractà de l'alimentació de l'infant, sota un punt de vista educatiu. "La regularització de l'alimentació d'un infant — digué — és ja un començ de la seva educació, i és una prova, demés, de l'educació dels seus pares."

Creiem molt interessant reproduir alguns fragments del seu parlament. Així contribuirem a la tasca educativa que el conferenciant es proposà de fer.

"Puc afirmar que en un gran nombre de nens que són portats al metge perquè no mengen prou, aquesta desgana no és real. Si el metge no es limita a aquesta sola dada i insisteix a precisar què és el que es dóna al nen, comprovarà, molt sovint, que davant de tot el que se'l vol obligar a ingerir, el menys que aquella criatura pot fer—per no caure veritablement malalta — és de negar-se a menjar tot el seu menú. Lactants que mamen deu o dotze vegades al dia, nens de dos anys que mengen de tot el que mengen els seus pares, nens ja grandets que fan, encara, sis àpats al dia, entre altres exemples, formen part d'aquests falsos desganats.

Però el més important i el més lamentable grup de causes productores d'aquestes alteracions de l'apetit per règims inapropiats, ve determinat per les conseqüències de l'aviciament i de l'afecte mal entès. Especialment el fill únic o bé el més petit, són les principals víctimes d'aquests mals costums. El nen que no menja res del que li pertoca, que si se l'hi obliga vomita, que menja tan poc que sembla impossible que pugui viure, plora i crida, en canvi, quan els seus pares mengen, perquè vol que li donin del que hi ha a taula, i com que sap que la mare, anguniosa de veure que el seu fill no té gana, cedirà al seu desig, per tal d'aconseguir que mengi quelcom, repetirà cada dia la mateixa conducta, que no deixarà de trobar defensors gratuïts entre l'ambient familiar que l'envolta.

—Pobre nen!, doneu-n'hi una mica. En el meu temps no miràvem tan prim; jo n'he criat set, i no vaig necessitar mai el metge... — heu ací exclamacions d'un folklore desgraciadament molt ric, que hem sentit en totes les escales socials i que fan més mal als nostres infants que qualsevol epidèmia."

*

LA CONFERENCIA DEL DIMARTS VINENT

Dimarts dia 9, conferència a càrrec de la senyora Leonor Serrano, advocat i inspectora d'ensenyament primari. Tema: "La educación de los niños durante los tres primeros años". Es donarà, com sempre, per Ràdio Barcelona, a un quart de nou del vespre.

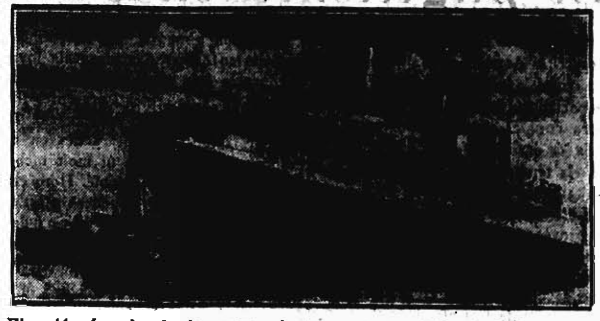

El colós francès de les mars, de 72.000 tones, "Normandie", al qual actualment hom està installant un apotent emissora de ràdio

DIVULGACIONS

LES MICRO-ONES

L'aplicació pràctica d'una nova gamma d'ones

En el curs dels anys s'ha estès considerablement la gamma d'ones per als fins de la T. S. F. que al principi abraçava les ones llargues i les mitjanes solament. El valuós ajut prestat per tots els aficionats va permetre ampliar-la avantatjosament amb les ones curtes entre 15 i 80 metres més o menys que van ésser utilitzables per a les comunicacions a llargues distàncies i àdhuc per a fins de radiodifusió.

Donat l'actual repartiment de les ones de T. S. F., les transmissions de televisió que, com és sabut, exigeixen una banda de modulació extraordinàriament ampla o sigui un milió de periodes, sols podrà realitzar-se en la gamma d'ones ultracurtes és dir, en ones de pocs metres. En aquests darrers temps també s'ha estudiat la possibilitat d'explotar per a la ràdio tècnica les ones inferiors a un metre, anomenades generalment "micro-ones". Una ona de deu centímetres per exemple, té un número d'oscillacions de 3 milions kz (tres mil milions de periodes per segon) Aquestes ones "quasi-òptiques", les propietats de les quals no són molt diferents de les ones lluminoses han estat últimamment objecte de nombroses divulgacions procedents de l'estranger.

Les declaracions fetes pel senador Marconi, el qual a principis del segle corrent realitzà treballs transcendentals en el terreny de la radiotècnica, donaren lloc a molts llocs exagerades esperances per el que es refereix a les possibilitats d'ampliació de la nova gamma de micro-ones. Com ja és sabut, Marconi s'ha dedicat últimament diversos assaigs a la Mediterrània en condicions especialment favorables de propagació utilitzant per a aquest objecte diferents equips de T. S. F. installats a bord del seu yacht Elettra. Les dades publicades a la premsa amb respecte al particular poden molt fàcilment donar lloc a maes interpretacions, ja que se sap molt poc fins ara sobre aquest nou terreny de la radiotècnica. Es deia per exemple que Marconi, amb motiu de la inauguració de la nova emissora italiana d'ona curta, havia declarat en un discurs radiat per la ja esmentada emissora als EE. UU. que dintre poc temps seria possible utilitzar les micro-ones per a les comunicacions trans-oceàniques i tal vegada àdhuc per a transmetre a ultramar programes de televisió.

La revista estudiantina "Electronics" reprodueix en un dels seus darrers números el text de les declaracions fetes per Marconi, les quals permeten deduir que el savi italià havia comprovat els mateixos límits per a les micro-ones que els altres exploradors dedicats a l'estudi del nou terreny radiotècnic. Marconi diu literalment: "Per més que he lograt rebre les ones de 60 cm. a una distància de 258 quilòmetres, o sigui vuit vegades més que l'abast òptic, les meves investigacions ulteriors sobre la propagació d'aquestes ones, no sols van confirmar el seu comportament variable característic ja conegut, sinó que també el fet que trobant-se subjectes a determinades influències exercides per l'estació de l'any que per ara limiten la seva aplicació comercial a l'abast òptic més o menys. Dintre d'aquest abast òptic, poden considerar-se definitivament les micro-ones vom avantatjosament aplicades a les comunicacions a curta distància entre illes, i entre illes i continent, així com a les comunicacions terrestres per dolentes que fossin les condicions òptiques regnants".

Com pot veure's, el mateix Marconi rectifica les opinions equivocades sobre els resultats dels seus assaigs Es convenient recordar al mateix temps, que també la tècnica alemanya s'està dedicant consciensiosament a l'exploració del terreny de les micro-ones abstenint-se no obstant de propagar notícies sensacionals com les que ens arriben de tard en tard des de l'estranger. Fa molt temps que els tècnics alemanys vénen estudiant la possibilitat d'una ampliació pràctica de les ones decimètriques. En un número de la revista "Telefunken", hi llegim una interessant informació del seu collaborador doctor W. Runge analitzant les bases de la tècnica de les ones decimètriques. L'autor fa ressaltar que és encara prematur fer indicacions precises sobre l'estat tècnic actual de les micro-ones, ja que els resultats fins ara obtinguts no revesteixen caràcter definitiu. En canvi s'admet com a cosa segura, la seva aplicació per a fins de navegació i dins l'abast òptic. El fet que les micro-ones exigeixen poques energies, i davant les reduïdes dimensions que tenen els aparells necessaris de transmissió i recepció, permeten esperar altres progressos interessants de la tècnica de les micro-ones.

RADIO BARCELONA i la premsa de Catalunya

El dimarts passat, dia 26 de març, Ràdio Barcelona portà a cap una retransmissió internacional d'alta envergadura, en la qual intervingueren vint-i-una antenes en servei de radiodifusió, de les quals set eren catalanes. Aquest sol enunciat diu, a bastament, la transcendència que tenen per a Catalunya, especialment per a la seva radiodifusió, l'organització d'emissions radiofòniques d'aquesta mena.

Si bé és veritat que no poden prodigar-se, puix que el cost de línies telefòniques, en una hora que dura una retransmissió com la que comentem, arriba a assolir una xifra exorbitant, no per això hom ha de fer marxa enrera, després d'haver fet una demostració de la categoria i qualitat de l'esmentada retransmissió internacional efectuada des de Leipzic, donant per programa un conjunt de més de dos-cents cinquanta executants.

I no solament no s'ha de fer marxa enrera, sinó que, ben altrament, cal prodigar i estimular la realització d'aquestes emissions que tan amunt posen el nom de la nostra radiodifusió.

Justifica el nostre optimisme veure la magnífica collaboració en l'anunci d'aquest acte de la premsa barcelonina i de tota la premsa comarcal catalana en fer-se'n un ampli ressò. No podria ésser altrament, puix que la premsa és el mitjà de divulgació únic en la preparació d'un estat d'opinió que judiqui amb coneixement de causa la realització d'una magna empresa que, com la retransmissió des de Leipzic, mereix aquest qualificatiu.

La premsa de casa nostra va adonar-se, en el cas que comentem, de la transcendència històrica que tenia, per a la radiodifusió de Catalunya, una retransmissió internacional amb la intervenció de vint-i-una emissores, més encara si tenim present que l'entitat que realitzava tal empresa no era una entitat que volia competir amb ella.

Aquesta és la neta i transparent trajectòria de Ràdio Barcelona. Servir de nexe i de collaborador per al major desenvolupament de la premsa catalana, sense competir amb els seus legítims interessos, que, precisament per ésser legítims mereixen, no solament una alta consideració i respecte, sinó també el màxim suport per part d'aquells elements que així poden fer-ho.

Ampli és el programa que vol desenvolupar la Primera Emissora de Catalunya en emissions radiofòniques internacionals, amb una envergadura igual que la que ha tingut la de Leipzic.

Inaugurà aquest programa la magna retransmissió internacional del dia 23 de desembre de l'any passat, amb la intervenció de cent sis emissores, la major part emplaçades als Estats Units i al Canadà, transmetent, al seu respectiu món radiooient, un concert de cants místics de la famosa Capella musical montserratina.

Aquesta és l'obra d'una emissora que vol servir, fent cas omís d'uns estrets pressupostos, el seu públic i la ciutat que com a bandera enlaira el seu nom.

Cal que tots els ciutadans es capfinguin del que representa el que el nom de Barcelona sigui la que organitza unes emissions internacionals, que avui solament en tenen una primícia igual els Estats Units i Anglaterra. Davant d'aquests noms d'aquestes dues nacions poderoses cal posar-hi, d'ara endavant, el de Catalunya, que, en aquest extrem, té al seu favor el màxim respecte i la màxima estima de tota la radiodifusió universal.

Ràdio Barcelona és el gresol on es formen i es perfilen aquestes emissions internacionals. Es davant d'aquest entusiasme i d'aquesta labor de gegant que les més importants emissores del món han volgut que llur respectiva representació a Catalunya l'ostenti la primera emissora de la nostra terra.

Jaume TORRENTS

Totes les fases de les darreres maniobres nocturnes celebrades a Alemanya foren radiades. Heus ací els locutors de les emissores de l'Estat alemany transmetent-ne el reportatge

LA UNIVERSITAT DE CATALUNYA

Constatem amb força satisfacció que en aquest darrer temps la gent es preocupa del nostre problema cultural i, més particularment de l'esdevenidor de la nostra Universitat. La possibilitat de que sigui destruït tot el que de català té el nostre "primer centre docent", de que tornin aquells anys que sols s'hi estudiaven les coses que interessaven a un polític anomenat Ministre d'Instrucció Pública espanyola, ha aixecat l'esperit dels estudiants i ens ha fet dirigir un anguniós clam a tots els catalans, demanant ajut per defensar una institució que no és ni pot ésser considerada com patrimoni de cap grup aïllat. Cal que sigui unànime el desig de vigoritzar la nostra Universitat i la nostra cultura.

Sortosament, el poble ha respost a la nostra crida. Avui, molta gent ja sap que existeix el perill que ens sigui arrabasada la Universitat, sap el que representaria aquesta nova vexació, i està disposada a acarar-s'hi. Si tornés una altra vegada aquell esperit funcionarista i anticatalà, a voler posar bastons a les rodes del nostre moviment general com diria Josep Pla estem segurs que el poble sabria organitzar, extra-universitàriament, els seus llocs d'estudi i de difusió cultural.

Si volen atacar la nostra vida espiritual, és que han sabut veure el lloc estratègic que podria fer perillar totes les altres activitats catalanes. La Universitat, segons diu repetidament Balmes, respon a la necessitat que senten les idees de concretar-se ens institucions que les afermin i les personifiquin. Si ens prenguessin la Universitat i ens la convertissin en una arma de colonització (de la qual ha parlat molt justament Puig i Cadafalch) haurien entrat al recinte sagrat on ha de guardar-se la llavor que cal que fructifiqui en forma de noves promocions intellectuals futures salvadores de la Pàtria.

Illustres personalitats van estudiant diversos aspectes del problema universitari en el seu cicle sobre "La Universitat de Barcelona", organitzat per l'Associació professional d'Estudiants de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials. Tots els estudiants s'han adherit entusiàsticament a aquesta manifestació de vida i patriotisme, i s'han trobat ben representats.

Les conferències ja no són obra exclusiva d'una associació professional, les han subscrites la totalitat dels estudiants, hi collaboren i hi assisteixen rellevants catedràtics i intellectuals, i, sobretot és màximament interessant i consolador veure com les escolta i segueix el nostre poble conscient.

Ràdio Barcelona ha tingut el gran encert d'inaugurar una sèrie d'activitats que també ajudaran a plantejar clarament el problema universitari, i a solucionar-lo en el possible. Cada dilluns a dos quarts de deu de la nit es radiarà "La mitja hora de l'estudiant". En aquesta nova secció es tractarà de l'actualitat cultural catalana, s'organitzaran cursos de divulgació de cara el poble, i estudis especialitzats per a estudiants. Parlaran pel micròfon de Ràdio Barcelona tots els catedràtics, professors i mestres que puguin i vulguin collaborar en l'obra necessària i meritíssima d'educació i instrucció dels catalans. Desitgem que "La mitja hora de l'estudiant", sigui compresa i estimada com cal pels nostres radiooients.

Amb fe i bona voluntat serà possible dur a terme una colla de realitzacions interessantíssimes per al millorament espiritual català. Preocupem-nos bàsicament de formar ciutadans dignes i conscients de la seva catalanitat; després podrem esperar, fundadament a aconseguir aquell engrandiment de Catalunya que és el somni desficiador de tantes generacions de patriotes.

ROSSEND OLIVERO
(Universitari)

La gran retransmissió internacional de l'11

Ràdio Barcelona, posant en pràctica el desenvolupament del seu programa d'emissions internacionals d'alta envergadura, ha organitzat per al dijous vinent, dia 11, un magne programa radiofònic amb la intervenció, ultra Ràdio Barcelona E. A. J.-1, de la xarxa d'emissores de Catalunya: Badalona, Sabadell, Terrassa, Manresa, Reus i Vilanova i la Geltrú; la xarxa d'emissores d'Itàlia: Roma, Nàpols, Bari, Milà, Torí, Gènova, Trieste, Florència, Bolzano i Palerm, i la xarxa d'emissores d'Unió Ràdio: Madrid, Sevilla, València, Sant Sebastià, Santiago de Compostela i Alcalà de Henares.

La transmissió s'efectuarà des del teatre Scala de Milà (Itàlia) i es posarà en escena la immortal òpera en quatre actes del mestre Bizet, "Carmen".

Oportunament donarem els noms dels famosos artistes que interpretaran l'obra, així com també altres interessants detalls els quals confirmaran la importància cabdal d'aquesta emissió radiofònica, en la qual, com ja hem esmentat, intervenen vint-i-tres emissores europees.

Les grans emissions internacionals

La Primera Emissora de Catalunya Ràdio Barcelona E. A. J.-1

i la xarxa d'emissores de Catalunya: BADALONA, SABADELL, TERRASSA, MANRESA, REUS i VILANOVA I LA GELTRU, retransmetent en collaboració amb les emissores italianes: Roma, Nàpols, Bari, Milà, Torí, Gènova, Trieste, Florència, Bolzano i Palerm, i la xarxa d'Unió Ràdio: Madrid, València, Sevilla, Sant Sebastià, Santiago de Compostela i Alcalà de Henares, us inviten a escoltar la transmissió internacional del proper dijous, dia 11, des de les 19'50 a les 22'40 hores, amb l'òpera en quatre actes

CARMEN
DEL MESTRE BIZET

que serà representada al Teatre "Scala di Milano" pels artistes Granna Pederzini, Mafalda Favero, Francesco Merli i Ettore Nava

GRÀFIC DE LES EMISSORES QUE INTERVENEN EN AQUESTA RETRANSMISSIÓ INTERNACIONAL D'ALTA ENVERGADURA

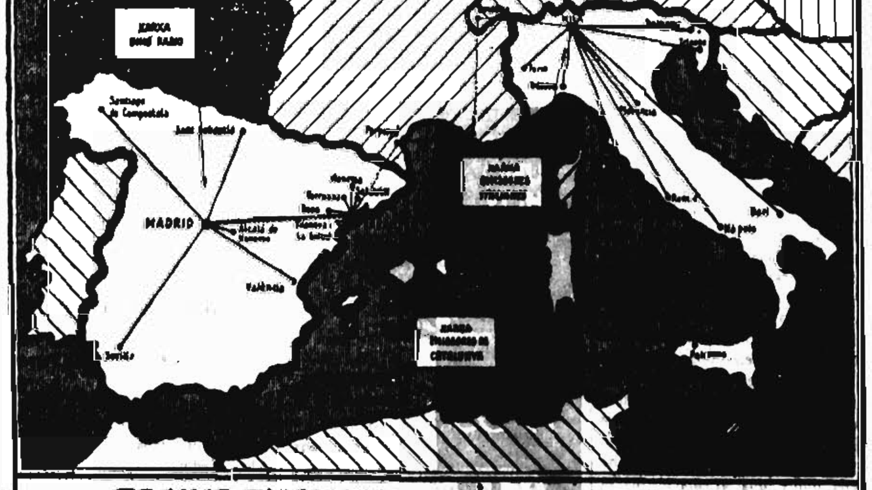

ES UNA EXCLUSIVA RÀDIO BARCELONA

Primera Emissora de Catalunya
PRESENTS ALS SUBSCRIPTORS

El diumenge vinent donarem a conèixer una nova importantíssima la qual ens farà saber com i de quina manera podran esdevenir propietaris els subscriptors de

RADIO BARCELONA
E. A. J.-1

ELS PESSIMISTES

—Desitjaria comprar un aparell que funcionés perfectament. ¿Què m'aconselleu?

—D'anar a la botiga del davant.

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

7 I 8 D'ABRIL DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377'4 m. 798 Kc.

10: Retransmissió de la primera part de "La Passió", des del teatre Olesa, d'Olesa de Montserrat. 11: Senyals horaris. 12: 20'45: Concert simfònic: obres de Senyals horaris. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: Retransmissió de la segona part de "La Passió" des del teatre Olesa, d'Olesa de Montserrat. 16'15: Retransmissió del partit de futbol Barcelona-Sevilla. 18: Orquestra de Ràdio Barcelona. 18'30: Recital per la soprano Lia Calvet. 19: Orquestra de Ràdio Barcelona: programa Granados. 19'30: Recital per la cantatriu Maria del Carme Aimat. 20: Ballables per l'orquestra Demon's Jazz. 21: Senyals horaris. 21'30: "Reportatge pintoresc", per Ferran Barangó-Solís. 22: Conferència pel senyor Francesc Higuero Bagaza.

DEMÀ

12: Senyals horaris, i secció femenina. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: Actualitats teatrals i musicals. 14'30: Butlletí oficial de la Generalitat: "El fet del dia", per Joan Alavedra, i borsa del treball. 15: Sessió radiobenèfica. 18'30: Secció infantil de Ràdio Barcelona: rondalles, contes, consells útils, etc. 19'30: Conversa de català amb el "Miliu" pel professor Artur Balot. 19'45: Cotitzacions de monedes. 20: "Les emissions de LA PUBLICITAT. La mitja hora setmanal de comunicació radiofònica. 20'30: Resum de premsa, noticiari comentat per J. Navarro Costabella. 20'45: Noticiari des de la Redacció de LA PUBLICITAT. 20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21'5: "Setmana còmica", revista en vers, en castellà, per Joaquim Montero. 20'15: Orquestra de Ràdio Barcelona. 21'30: "La mitja hora de l'estudiant". 22: "La Paraula", emissió des de Madrid. 22'15: Recital de violí per Elisabet Coemans de Pérez Farràs, pianista Rosaura Coma.

Ràdio Associació, 293,5 m., 1.022 Kc.

11'15: Retransmissió del cinquè concert Simfònic Popular per la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del mestre Joan Lamote de Grignon. 13'30: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta. 15: Radiobeneficència. 16: Retransmissió del concert inaugural dels grans orgues de l'església de Sant Josep Oriol; organistes: Joan Sunyer i Sintes i Joan Artigues, prevere. 18: Hora exacta. 20: Orquestra de Ràdio Associació de Catalunya: 21: Audició de fragments de l'opereta de Lehar "El comte de Luxemburg". 21'30: Hora exacta, i orquestra. 23: Música de dansa.

DEMÀ

12: Senyals horaris pel carilló, i emissió dedicada a la dona. 13: Informació financera. 13'30: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta. 15: Radiobeneficència. 18: Hora exacta. 18'45: Emissió infantil. 19'30: Curs de Llengua Castellana, a càrrec del professor Francesc Santano, de l'Acadèmia Cots. 20: Orquestra de Ràdio Associació de Catalunya. 20'30: Servei especial d'informacions, i canvis de valors de mercaderies. 21: Senyals horaris pel carilló. 21'5: Radiofilm humorístic per Valentí Castanys, i radiococktail de dilluns: solistes vocals i instrumentals, orfeó, conjunts instrumentals diversos, música típica i exòtica, jazz i ballables. 22: Hora exacta, i noticiari Philips. 23: Hora setmanal dedicada als catalans absents: audició del cicle de cançons del mestre Lamote de Grignon sobre text d'Apel·les Mestres "Violetes", per la cantatriu Concepció Badia d'Agustí, acompanyada al piano pel mateix autor.

Ràdio Badalona

12: Senyals horaris, i quinze minuts de música regional. 12'15: Quinze minuts de flamenc. 12'30: Música selecta. 14: Música de dansa. 19: Música simfònica. 20: Música variada. 21'15: Audició de la selecció de "Luisa Fernanda". 22: Música de dansa.

DEMÀ

12: Senyals horaris, i música lleugera. 14: Música selecta. 19: Senyals horaris, i música simfònica. 20: Cotitzacions. 21: Notícies locals. 21'15: Radiació de selecció de revistes. 22: Música de dansa. 22'30: Jazz.

ESTRANGER

Nacional anglesa, 1.500 metres, 200 kc. — 11'45: "La Passió segons Sant Mateu" (J. S. Bach).

Nord Regional, 449 metres, 668 kc. — 19'30: Concert d'orquestra.

Hamburg, 331'9 m., 904 kc.— 20: "La nit de Granada" (Kreutzer).

Ràdio París, 1.648'3 metres, 182 kc. — 20: "Maitre Wolfram", òpera (Reyer).

Francfort, 251 m., 1.195 kc. — 20'5: Concert d'orquestra.

DEMÀ

Torre Eiffel, 1.389 m., 216 kc.— 20'30: Concert "Le Printemps".

París P. T. T., 431'7 metres, 695 kc. — 20'30: "L'ambaixadora", òpera còmica d'Auber.

Lió, 463 m., 648 kc. — 20'30: Concert: obres d'Haydn, Saint-Saëns i Guiraud.

Suïssa italiana, 257 metres, 1.171 kc. — 20'30: Cançons populars.

Estrasburg, 349'2 m., 859 kc.— 20'45: Concert simfònic: obres de Mozart, Mendelssohn i Strawinski.

Ràdio París, 1.648'3 metres, 182 kc. — 22: Concert de l'Harmonia Suïssa, de París.

Poste Parisien, 312'8 metres, 959 kc. — 22: Música de cambra: programa Beethoven.

Munic, 405'4 m., 719 kc. — 22: Concert Schubert.

Llegiu cada diumenge la pàgina de RADIODIFUSIÓ de LA PUBLICITAT

Vegi els últims models ATWATER KENT de tota ona: Normal, Llarga i Extra-curta. Posen al seu abast totes les Estacions Emissores del món, inclús les antípodes.

ATWATER KENT RADIO
AUTO ELECTRICIDAD, S. A.
Diputació, 234 - Barcelona
Madrid - Alicante - Bilbao - Palma - Sevilla - Valencia - Vitoria

Es donen facilitats per al treball dels menors

El Negociat de Política Social adverteix als interessats que ha quedat establert a les seves oficines, carrer de la Ciutat, número 6, el servei dedicat a autoritzar el treball dels menors de catorze a divuit anys.

Aquest servei anteriorment es desenvolupava començant per les compareixences dels interessats a les Tinències d'Alcaldia, passava després al Consell Local de Treball i també havien de tenir cura els interessats dels tràmits judicials i de les corresponents autoritzacions.

Per ordre de l'Alcaldia, aquests tràmits han estat simplificats, i actualment els interessats solament han de fer una compareixença, la que efectuen davant el Negociat de Política Social, evitant-se les altres dues, amb el consegüent estalvi de temps.

En comunicar aquestes notícies al públic, l'Alcaldia ha de demostrar la seva satisfacció per la forma que el servei és desenrotlla, i ensems ha d'indicar que ha ordenat al Negociat esmentat que es posi d'acord amb l'Institut Professional de l'Escola de Treball a l'objecte de posseir un dictamen relacionat amb la capacitat tècnica de cadascun dels menors els pares o tutors dels quals sollicitin permís de treball.

VII Exposició Internacional de l'Automòbil

Hem entrat ja en el període en què una gran activitat s'imprimeix als treballs de preparació del Certamen Automobilista que se celebrarà a Barcelona els dies 3 al 13 de maig vinent als palaus del Parc de Montjuïc.

A les duanes de Barcelona, Portbou i Irun s'han començat a rebre tota mena de mercaderies destinades a l'Exposició, i gràcies a les disposicions encertadament donades pels respectius administradors per al despatx, les mercaderies arriben amb una perfecta normalitat, i en aquells palaus, dintre de pocs dies, s'exhibirà als ulls de tot el món tot el que de més notable, més ric i nou comprèn la fabricació automobilista.

* * *

Les línies aèries franceses "Air France" han ofert fer rebaixes a totes les persones què es traslladin a Barcelona per a visitar l'Exposició de l'Automòbil, des del primer al 15 de maig vinent.

RESTAURANT GLACIER
Restaurant de moda
"Pollastro allo Spiedo"

ELS ESPORTS

(Ve de la pàg. 13)

Atletisme

AVUI TINDRÀ LLOC EL VIII CAMPIONAT PENINSULAR DE MARXA

Avui, diumenge, al Parc de la Ciutadella tindrà lloc la sortida i arribada d'aquest campionat que damunt la distància de 50 quilòmetres, es disputarà en el recorregut d'altres anys. Aquesta dura prova és la de més llarga distància que figura en el programa olímpic puix que no n'hi ha cap més que la superi. És per això que aquestes proves no es veuen mai gaire concorregudes, car ultra una llarga i penosa preparació cal, més que en cap altra prova atlètica, estar en possessió d'una plenitud de facultats físiques, així com un domini de voluntat que aconsegueixi vèncer la fatiga quan als 30 o 35 quilòmetres fa la seva aparició. És precisament per totes aquestes dificultats que cal vèncer, que no és recomanable la participació ni a neòfits ni menys a debutants, com acostuma ocórrer en la majoria de les competicions, que moltes vegades per la propaganda, els atletes s'hi senten atrets.

"Catalunya Atlètica", organitzadora d'aquest campionat i propagadora dels esports atlètics, fa aquestes adients observacions, que si bé poden minvar l'èxit d'inscripció, en canvi poden fer un gran servei a tots aquells inexperimentats.

Els organitzadors han rebut la col·laboració dels Boys-Scouts, els quals muntaran un servei de control secret per tot el recorregut.

PROGRAMA DE PROVES PER A AVUI

Al Parc de la Ciutadella. A les 7'30 del matí: Campionat peninsular de marxa (50 quilòmetres). Organització: "Catalunya Atlètica".

A Sant Martí. Camp dels carrers de Casp i Sant Joan de Malta. A les nou del matí: II jornada del Campionat de Catalunya de Lluita a la Corda, organitzat per la F. C. d'Atletisme.

A l'Estadi. A les nou del matí: III Trofeu R. Calvet (neòfits), organitzat per Acció Atlètica.

A les 3'30 de la tarda: Matx Interclub en commemoració aniversari B. C. i D. Avanti, amb proves femenines. Control de la F. C. d'Atletisme.

Al Carmel. A les 10'30: Matx interclubs Agrupació Cultural del Carmel - Club Atlètic Martinenc. Control d'Acció Atlètica.

A la Floresta (Can Busquets). III Campionat social de Cross de l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

Rem

Per 47 vegada Cambridge ha batut Oxford

A part el Derby Epson, que és la manifestació esportiva més antiga d'Anglaterra i qui sap si de tot el món, la regata que anualment es disputa entre els "vuits" representatius de les Universitats de Cambridge i Oxford, és la que porta més anys d'ininterrompuda celebració. Cal fer remarcar, només, que la que enguany s'ha corregut és la que fa 87, de les quals han correspost, incloent-hi la assolida aquest any, 47 victòries a Cambridge per 40 a Oxford.

Enguany hom concedí de bell antuvi una major "chance" a l'equip d'Oxford; hom veia en el "vuit" representatiu de la vella Universitat anglesa una homogeneïtat força reeixida, ben al contrari de Cambridge, que, a pocs dies vista de la celebració d'aquest 87 matx, canvià de lloc tots els seus bogadors per no trobar, en els entrenaments, la regularitat i el ritme indispensables per a assolir la victòria en la prova.

No obstant aquestes impressions, el triomf ha correspost una vegada més a l'outrigger de Cambridge, que en el curs dels 6.840 mètres de recorregut en el Tàmesis, ha demostrat una bona superioritat damunt el seu adversari, al qual ha vençut per un marge de quatre llares. Amb aquesta són quinze les victòries consecutives que en la post-guerra ha obtingut Cambridge damunt Oxford: quinze vegades que els seus colors han deixat enrera la boia d'arribada i els seus contrincants, en un postrer i enèrgic esforç, premiat per una bona ovació d'un públic que s'ha permès, per una vegada, despullar-se de la clàssica impassibilitat britànica per a deixar pas a una eufòria esportiva ben justificada i sempre noble.

FRONTÓ NOVETATS
Avui, diumenge, tarda, a les 4
SOLOZABAL-URZAY
contra
GALLARTA III-UNAMUNO
Nit, a les 10'15:
IZAGUIRRE-JAUREGUI
contra
QUINTANA IV-CHIQ. GALLARTA
Detalls per cartells

Basquetbol

DEL MOMENT...

Tots plegats hem de convenir que l'èxit assolit pel matx Catalunya-Centre sobrepassà un bon xic totes les previsions.

I perquè hom es pugui adonar que la sort per fi es mostrà clement amb els basquetbolistes, direm que la mateixa nit un popular local de la Ronda va haver de suspendre l'estrena d'un espectacle, per motius que ignorem.

Després direm que el nostre esport està deixat de la mà de Déu...

* * *

Es ben curiós, però per més que hem intentat esbrinar el nombre d'espectadors que assistiren al Price aquella vetlla, res no hem pogut treure en clar.

Uns diuen que hi havia set mil persones, altres sis mil, i hi ha qui afirma que foren més de set els milers d'aficionats o no aficionats que presenciaren el primer Catalunya-Centre.

Parlant amb franquesa, però, a nosaltres no ens estranyaria que, pesi a ço que veiérem, no passés de quatre o cinc-cents el nombre d'entrades que es varen vendre. Almenys així ho sembla demostrar el silenci dels elements que controlaren l'organització i la cara que posen quan algú els demana dades purament informatives.

* * *

A rebre els madrilenys no hi mancà ningú. Directius de la Nacional, de la Catalana, del Col·legi d'Arbitres, representants de la premsa i fins i tot el president-mosso d'estació.

El més interessant, però, fou l'enrenou que es va promoure a l'hora dels clixés.

D'empentes i cops per a sortir en primer terme no en vulgueu més.

Fins el periodista "sereno", amb un esforç sobrehumà, pogué treure el cap per damunt de la muralla que davant seu s'havia format.

* * *

Ara que parlem del periodista "sereno".

En ésser a l'hotel, i mentre els jugadors castellans eren a les seves habitacions a vestir-se, desaparegueren com per art d'encantament En Just i el "sereno".

Hom els cercà pertot, però endebades. Fins que el germà petit del secretari semicalb donà la solució:

—Deu estar amagat sota uns matalassos, per esperar que sigui la una de la matinada, hora de començar a fer els intervius.

* * *

Una de bona, escoltada al camp del Patrie, amb motiu de l'encontre Laietà-Patrie, de segons equips:

El Tal (aquí el nom del jugador) ha protestat l'acta perquè a la pilota li falta la nansa. I és que aquell jugador feia més d'un quart d'hora que cercava tocar la bala sense aconseguir-ho.

* * *

Mai no havíem vist patir tant els basquetbolistes com al vespre del matx Catalunya-Centre.

Quan els castellans empataren i sols faltaven pocs minuts per finir la partida, l'emoció entre els espectadors era molt gran.

Fins n'hi havia que mancaven de dits per rosegar-se més ungles.

Un, però, conservà la serenitat en tot moment: En Costa. En desempatar els visitants tot era preguntar a tothom qui havia marcat. De paraules gruixudes, però, se'n sentí qui-sap-les.

ROLAND

ENCONTRES PER A AVUI

FEDERACIÓ CATALANA, CAMPIONAT DE CATALUNYA

PRIMERA DIVISIÓ

Laietà E. C.-E. C. d'Intendència; àrbitres Bertran-Anguera.

S. S. Patrie-C. E. Espanyol; àrbitres, Vilalta-Villarroel.

F. C. Barcelona-U. C. de Joves, àrbitres, Brotons-Calafat.

A. B. Junior-Iluro E. C.; àrbitres, Gatell-Santiago.

SEGONA DIVISIÓ

(Primer grup)

C. C. d'Hospitalet-C. S. Bordeta; àrbitres, Alegre-Ferrer.

Joventut A. C.-Ripollet B. C.; àrbitres, Valldeperes-Kalenda.

Athlètic B. C.-U. E. Manresana; àrbitres, Crestoni-Moreno.

(Segon grup)

Aeronàutica Naval-U. E. de Cornellà; àrbitres, López-Escura.

Atlas Club-J. C. de Calella; àrbitres, Gironès II-Clarà.

TERCERA DIVISIÓ

C. E. Garcia-Olympic B. C.; àrbitres, Martínez-Regales.

A. C. de Mollet-Prat de la Riba; àrbitres, Enrich-Sales.

Excursionisme

EL NOU CONSELL DE LA FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

El Consell de Govern ha quedat constituït de la següent forma: president, V. E. Garcia Marià, del Club Muntanyenc Barcelonès; vice-president, Emili Jover, de l'Agrupació Excursionista "Catalunya"; secretari, Andreu Padrós, de la Secció d'Excursions de l'Ateneu Polytechnicum; vice-secretari, Julià Rahuy, del Centre Excursionista "Aliaga"; tresorer, Pau Miró, de l'Agrupació Excursionista "Pedraforca"; comptador, Josep Peiró, de l'Agrupació Excursionista Muntanya; vocals, Manuel Dadrà, del C. E. "Els Blaus"; Enric Tormató, del C. E. "Natura"; Joaquim Saltor, del C. E. de Catalunya; Rossend Carrasco i Formiguera, del Club Alpí Núria.

Escacs

CAMPIONAT INDIVIDUAL DE CATALUNYA. — Dimarts quedarà tancada la inscripció dels jugadors que vulguin participar en aquesta prova, la més important de les que se celebren periòdicament a casa nostra, i que començarà el dia 16, per les fases: Campionat de tercera categoria, Campionat de segona categoria, i Torneig lliure.

Aquesta prova ha estat organitzada, dintre d'un caire totalment diferent d'aquell en què es feia en anteriors campionats, ja que permet els jugadors pertanyents a tots els clubs de poder-hi participar, i ensems el Consell Directiu de la Federació Catalana ha ampliat considerablement la quantitat destinada a premis, la qual cosa el fa més interessant.

El nombre d'inscrits fins a la data permet de preveure unes fortes lluites en les proves esmentades, beneficioses sempre a la nòble causa dels escacs.

OBIT. — El mestre Nimzowisk, una de les més grans glòries dels escacs, ha mort.

Després d'una època en la qual palesà arreu la seva vàlua, es retirà, si no de la vida activa, sí que en podríem dir de l'exhibicionària, vivint a Copenhaguen, on escrivia i ensems participava en algun que altre torneig en aquella ciutat.

La seva tasca perdurarà en la història dels escacs, ja que una de les més emprades defenses porta el seu nom. Descansi en pau.

TORNEIG NACIONAL PER A CHALLENGER AL CAMPIÓ D'ESPANYA. — Sabem amb tota certesa que l'actual Comitè Executiu de la Federació Espanyola porta a terme actualment els treballs preliminars per tal d'organitzar aquesta prova que ja s'havia d'haver celebrat l'any proppassat.

L'abans esmentat Comitè ha pregat a les Federacions regionals que l'assabentin de la forma que creguin més convenient per a dur-lo a terme, i un cop sentides totes, concordar els parers i realitzar-lo com més aviat millor, complimentant, d'aquesta manera, allò que s'acordà en l'Assemblea suara celebrada a Madrid.

I també ho fa per tal de tenir una classificació que permeti de compondre un equip que representi l'Espanya escaquista en l'Olimpíada de Varsòvia.

NOVES

Club d'Escacs Barcelona. — Les darreres rondes del Campionat social grup A ens donen com a primers puntuats: Maristany i Bellver, 4 i 1-2 punts; Ribera i Cherta, 3 i 1-2.

En el grup B són els millors puntuats: L. Figueres i Guillermo, amb 4 punts.

* * *

L'ex-campió de Catalunya, el notable jugador senyor Vilardebò, s'accentua com a líder en el Campionat social del primer grup. Segueix Marcow, i després Sererols i Català.

En el segon, Soler Dunyó, amb 23 punts; Trilla, 22; Bosch, 21, són els capdavanter, encara que aquest darrer ajornà una partida, del resultat de la qual depèn el que pugui ésser el primer classificat.

Codina amb 17 punts, i d'Agustí amb 15, els millors puntuats del tercer agrupament.

Finalment, en el quart, Pirnkoffer i Fusalba, amb 18 punts, i Bosch i Sanjuan amb 17, es disputen els primers llocs.

* * *

Penya Obertura. — Després de les partides celebrades la passada setmana, va variat la puntuació dels primers llocs. El primer és Gomila F., i el segon, Benet.

El tercer classificat és el Doctor Vila.

FUTBOL A LES CORTS
Avui, a un quart de cinc
SEVILLA
BARCELONA
Entrada, 3 ptes., tribuna, 5. Més el 10 per cent. Els socis del Barcelona hauran de proveir-se del carnet del segon trimestre

Esport femení

AJORNAMENT DEL CONCURS DE TENIS DEL CLUB FEMENÍ

El Club Femení i d'Esports fa avinent a totes les persones interessades i a les senyoretes inscrites al Concurs Social de Tennis, 1935, el qual havia de començar avui, diumenge, a les pistes del camp d'Esports del carrer de Balmes, que s'ha ajornat fins al diumenge dia 14 d'aquest mateix mes. Per tant, la inscripció al concurs que finia el dia 2, també s'ajorna. Es clourà el dia 10 a les vuit del vespre. Les sòcies poden formalitzar aquest requisit indispensable a la secretaria del Club, plaça d'Espanya, o bé al camp del carrer de Balmes.

CARME ANDREO, VENCEDORA EN EL CROSS SOCIAL DE LA F. A. E. G. E.

En el Cross organitzat per la F. A. E. G. E., amb el títol de Primer Campionat de Cross dels Grups Escolars, va resultar vencedora, després dels 1.500 metres del recorregut, la senyoreta Carme Andreo, la qual fou seguida de Montserrat Carrión, Teresa Higon, Rosa Ginesta i senyora Pilar.

Cartellera del Cinema

COLISEUM
AVUI: Tarda, dues sessions: a les 3'30 i a les 6 (especial). Nit, a les 10. Últim dia d'aquest programa:
AIRES DE LA MONTAÑA (dibuixos) REVISTA PARAMOUNT i
ESPIGAS DE ORO
per Richard Arlen, Chester Morris i Genevieve Tobin
(Producció Paramount)
En escena:
DISCEPOLO I TANIA
amb la seva orquestra argentina, en una nova i elegant modalitat del Tango
Hores d'actuació: 5 i 7'30 tarda, i 11'45 nit
Demà, dilluns, tarda: Stan Laurel i Oliver Hardy en la producció M. G. M.
UNA FIESTA EN HOLLYWOOD

METROPOL
Llòria, 115 - Telèfon 81222
AVUI: Tarda, a les 3'30 i sessió numerada a les 6. Nit, a les 10
SECRETO QUE QUEMA
per Willy Forst, i la graciosa comèdia
Contigo a la estratosfera
per Magda Schneider

MARYLAND
Plaça Urquinaona, 5 - Telèfon 21966
Sessió matinal: a les 11
Tarda, 3'30 i 6 (numerada). Nit, a les 10
UNA VISION DE LAS BALEARES
La pequeña Dorrit
Anny Ondra i Mattaheis Wiemann
NOTA: Demà, dilluns, estrena:
LO QUE LOS DIOSES DESTRUYEN
A les 7'30: Dilluns selectes

URQUINAONA
AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10:
Grandiós èxit de
EL REFUGIO
per Robert Montgomery i Maureen O'Sullivan. Film Metro - Goldwyn Mayer

FANTASIO
AVUI: Matinal, a les 11; tarda, de 3'30 a 5'45; a les 6 numerada; nit, a les 10
Últim dia de l'interessant film
Siempre en mi corazón
per Barbara Stanwyck
Demà: L'extraordinària producció bíblica EL REY DE REYES

cine Paris
Matinal, 10'30. Tarda: 1.a sessió 3'15 a 5'45: numerada a les 6. Nit, 9'45
CAMPEONES OLIMPICOS
en espanyol
(film esportiu per Buster Crabe)
Triomf de Charles Boyer en
EL GAVILÁN
Demà: Dorotea Wieck en UN SECUESTRO SENSACIONAL, i EL FUGITIVO DE CHICAGO, per Gustav Froelich

CINEMA ESPLAI
¿POR QUE TRABAJAR?
per Stan Laurel i Oliver Hardy
10 DIAS MILLONARIA
per Milagros Leal i Vilma Vidal
LA CASITA DEL MOLINO
(dibuixos en colors de Max Fleisher)
AL LLEGAR LA PRIMAVERA
basada en la vida i amors del gran compositor Franz Schubert

CINEMA WALKYRIA
Matinal, a les 10'30
Tarda: contínua des de les 3
La muerte de vacaciones
en espanyol, per Frederic March
AMANTES FUGITIVOS
en espanyol, per Robert Montgomery
DOCUMENTAL, en espanyol, i DIBUIXOS
Nit, a més: LA MUJER DE MI MARIDO.
Demà: Colossal programa
LA ISLA DEL TESORO
en espanyol, per Wallace Beery i Jackie Cooper
SALVAD A LAS MUJERES
per Stan Laurel i Oliver Hardy
LA CASA SERIA
per Imperio Argentina i Carlos Gardel
FUEGOS HUMANOS
en espanyol, per Spencer Tracy
LA CENICIENTA (dibuixos en colors)

CINEMA RAMBLES
Rambla del Centre, 36 - Telèfon 18972
AVUI: NATURAL, COMICA i DIBUIXOS
BESOS DE ARABE
per María Alba i Walter Byron
LA ISLA DEL TESORO
superproducció M. G. M., per Wallace Beery, Jackie Cooper, Lionel Barrymore i Lewis Stone
Sessió contínua

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217 - Telèfon 30615
AVUI: Tarda, sessió contínua de 3'30 a 8
Últim dia dels grans èxits
Te quiero y no sé quien eres
per Jean Murat i Edwige Feuillere
UNA NOCHE EN EL CAIRO
en Espanyol
per Myrna Loy i Ramon Novarro
DIBUIXOS SONORS
Nit, a més: REVISTA i SORRELL E HIJO, en Espanyol, per H. B. Warner
Dilluns: VOLANDO HACIA RIO JANEIRO, per Dolors del Río, Gene Raymon i Raul Roulien, EL NEGRO QUE TENIA EL ALMA BLANCA, en Espanyol, per Antoñita Colomer, Marino Barreto i "Angelillo"; CENA A LAS OCHO, per Marie Dressler, John i Lionel Barrymore, Wallace Beery, Jean Harlow i set estrelles més

SALONS CINAES

TEATRE TIVOLI
11 matí; 2 sessions: 3'30 i 6 tarda; 10 nit. "La legión blanca", Loretta Young i John Boles. Noticiari, dibuixos, còmica i cultural

FEMINA
11 matí; 2 sessions: 3'30 i 6 tarda; 10 nit. "El encanto de una noche", Kathe de Nagy. Noticiari, dibuixos i còmiques

CAPITOL
10'30 matí; 2 sessions: 3'15 i 6 tarda; 9'45 nit
"El emperador Jones", Paul Robeson; "Una avería en la línea", Spencer Tracy
Dilluns: "El guapo"

CATALUNYA
11 matí; 2 sessions: 3'30 i 6 tarda; 10 nit. "Vidas rotas", en espanyol, Maruchi Fresno i Lupita Tovar. Dibuixos i Cultural

ACTUALITATS
11 matí i 3'30 tarda: sessions infantils. 6 tarda: "Caravana", Charles Boyer. A partir de les 8 nit: Dibuixos
Dilluns: 7 Dibuixos animats

PATHE PALACE
11 matí i contínua 3'30 tarda
"El beso de la muerte", "Crisis mundial", en espanyol, Antoñita Colomer. Noticiari. Nit: "Camino de la felicidad"
Dilluns: "Toda una mujer"

EXCELSIOR
10'45 matí i contínua 3'30 tarda
"Príncipe moderno", "Crisis mundial", en espanyol, Antoñita Colomer, Catifa Fox. Nit: "La diosa de la selva"
Dilluns: "Toda una mujer"

SALÓ VICTÒRIA
València, 289-291 :: Telèfon 72096
AVUI, diumenge: Tarda, a les 4'45, sessió única numerada, i nit, a les 9'30
EXPRESSO AEREO BERLIN-ROMA (doc.),
CABALLEROS RUSTICOS
deliciosa comèdia (versió anglesa), interpretada per Slim Summerville, Andy Devine i Leila Hyams, i
María Luisa de Austria
gran superproducció espectacular (versió alemanya). Magna creació dels aplaudits artistes Paula Wessely i Willy Forst
Preus: Sessió única numerada, 2 ptes. Nit: Especial, 0'80, i Preferència, 1 pta.
Dijous: EL CAPITAN DISLOQUE i EL ULTIMO VALS DE CHOPIN

GRANJA ROYAL
Avui, tarda:
TE EXTRAORDINARI
amenitzat per CRAZY BOYS ORCHESTRA
De 10 a 12 nit:
Concert selecte pel SEXTET TOLDRA

Venus Sport-Palace Ball
Ronda de Sant Antoni, 62 i 64. Tigre, 27
AVUI, DIUMENGE:
Ball de societat tarda i nit
ESTRENES:
"Mi negrita" . . . . ("Danzón")
"Ya vendrán tiempos mejores" (Tango)

SALÓ DE FESTES HOTEL ORIENT
Avui, diumenge: Tarda, de 5 a 8:
Te Dansant Familiar
Selecte repertori de ballables per RABASSA ORCHESTRA

Associació de Cultura Musical
dedicats exclusivament als seus socis mes d'abril dos importants concerts dies 11 i 16, respectivament
QUARTET DE DRESDE
i presentació a Barcelona del gran pianista rus
SERGE RACHMANINOFF
Molt aviat
ALFRED CORTOT
Inscripcions socis:
Claris, 43, 1.er - 2.na - Telèfon 20328

Exposición del Arte del Vestir y primer Salón de Creaciones
Reunión inaugural de Primavera
Palacio n.º 1 Montjuich

Obert des de les 10 matí a les 2 de la nit
EXPOSICIÓ DE L'ART DEL VESTIR
MUSEU DE LA INDUMENTÀRIA RETROSPECTIVA
EXPOSICIÓ HISTÒRICO-FOTOGRÀFICA DE LA CATALUNYA ACTUAL
PROGRAMA PER A AVUI, DIUMENGE
al recinte de l'Exposició
GRANDIÓS FESTIVAL SARDANES, ETC.
ENTRADA POPULAR:
UNA pesseta
AL
SALÓ DE CREACIONS
AVUI, DIUMENGE
a dos quarts de cinc de la tarda
TE DANSANT
VUITENA EXHIBICIÓ
Selecte programa de balls per la famosa orquestra COOPEY JAZZ
Exhibició de balls moderns pels campions d'Espanya LEONOR and GURRY
ENLLUERNADORA DESFILADA DE MANIQUINS VIVENTS
Presentant la moda femenina i la moda infantil CREACIONS per a Primavera i Estiu. Riquíssimes col·leccions presentades per Le Printemps, Manuel Vicente, Vídua Porta (exhibició de Pijames, Kimonos i Mantons), La Golondrina (exhibició de Deshabillés)
LA MODA INFANTIL
presentada per Ziba i La Golondrina
A més, desfilaran pel Saló les deu belleses que foren elegides ahir a la nit al Gran Price, les quals ostenten el títol de PUBILLES dels deu districtes de Barcelona
RESTAURANT
Esplèndid servei de Restaurant a càrrec de la Casa Llibre. Coberts a 7'50 i 10 ptes., vi comprès
La Font lluminosa serà perfumada avui i demà amb Creació Cinco Continentes, de la Perfumeria [illegible]
PREUS: Entrada general per a visitar l'Exposició de l'Art del Vestir, el Museu d'Indumentària Retrospectiva i l'Exposició Històrico-Fotogràfica de la Catalunya actual, UNA pesseta. Entrada de passeig al Saló de Creacions, TRES pessetes. Butaques laterals, DUES pessetes. Te complet servit per la Casa Llibre, 7'50 pessetes, impostos a càrrec del públic
Cada dia noves atraccions, espectacles
Dilluns, a dos quarts de cinc de la tarda, NOVENA EXHIBICIÓ
i Adéu a Barcelona de TANIA i DISCÉPOLO els quals, des del Saló de Creacions, s'acomiadaran del públic barceloní, que tant els ha aplaudit i admirat. Últimes actuacions en aquesta ciutat de TANIA i DISCÉPOLO i la seva orquestra típica argentina

El nou establiment de Calçats Raspall

El divendres a la tarda, tal com estava anunciat, tingué lloc la inauguració del nou establiment dedicat a la venda de sabates instal·lat al carrer de la Portaferrissa, 7 i 9.

Calçats Raspall és casa prou coneguda de tots els barcelonins, puix que és establerta des de l'any 1880 al popularíssim carrer de la Portaferrissa.

És un d'aquells establiments de la nostra ciutat que hom ha vist créixer quasi del no-res; però que gràcies a l'esforç i constància del seu propietari, senyor Raspall, ha arribat a posar-se amb el seu nou establiment al capdavant d'entre tots els establiments del seu ram instal·lats a casa nostra.

ENLLUMENAT APLICAT
A L'ART DECORATIU
JOSEP FRANCH
Electricista
Corts Catalanes, 682 - BARCELONA - Telèf. 16621

grup d'artistes ben orientats poguessin fer de les seves exhibint-ne l'art i el bon gust.

La direcció artística i decoració ha estat molt encertadament encarregada a l'expert dibuixant i decorador senyor J. Padró i Vilanova (carrer de Pelayo, 14, el qual ho sabut tan sàviament distribuir aquella gran sala en cinc amples provadors arrecerats i discrets, dotant-los de confortables butaques a fi i efecte que el client tingui la major comoditat mentre li són provades les sabates desitjades. L'estil emprat és el modern.

Una de les coses que cridaran més l'atenció del visitant, és la forma com ha estat combinada l'entrada a l'establiment i la distribució dels seus

MOSAICS
J. Ral Escofet
Blanco, 52 (SANS) Telèfon 30116
BARCELONA
Reconstrucció de voravies

Calçats Raspall
Casa fundada l'any 1880
Participa al públic que ha inaugurat el seu nou establiment
PORTAFERRISSA, 7 i 9
EXHIBICIONS DE LES MES ALTES CREACIONS EN CALÇAT

Aquest nou local, que ha vingut a augmentar la llista dels locals ben decorats i que honoren la ciutat que els posseeix, a donat ocasió que un aparador. Amb aquest detall hom reconeix que l'estil que Padró Vilanova ha desenrotllat en aquesta obra, és l'indicadíssim per a l'industrial que ha d'exhibir gran quantitat de mercaderia a fi de poder atraure les mirades dels més exigents.

L'habilitat d'aquest artista ja havem tingut ocasió d'admirar-la altres vegades durant la seva llarga actuació a la casa Fill de Guillem Puig, i com a decorador del bellíssim establiment del carrer de Pelayo de "Paños Ramos"

M. Batlle Sardà
Pintor
LLÚRIA, 11 - CASP, 40 - Telèfon 12114
PAU, 18 - Tel. 12 - TIANA BARCELONA

La contrucció de pedra i paleta han estat encarregats al conegut mestre d'obres senyor Conrad Sastre (carrer de Bagur, 23). Cal fer esment de l'activitat desplegada per aquest mestre l'impuls del qual ha fet que les obres restessin completament llestes amb la màxima cura deu dies abans de la data fixada, la qual cosa sembla un miracle avui que les obres s'eternitzen.

En la pavimentació no hi ha estat regatejat res: s'hi han emprat els

Obres i Edificacions, Estudis, Projectes i Pressuposts
Conrad Sastre
CONSTRUCTOR D'OBRES
BAGUR, 53, PRAL. (xamfrà a Canalejas)
Telèfon 34914 BARCELONA (Sants)

tibul han estat emprats els petits tubs opalin, que fan un gran efecte, i en l'enllumenat de la botiga s'ha emprat el mitjà de grosses boles també opalins, la qual cosa ha fet que per aquest mitjà s'obtingués una llum uniformement repartida.

acreditats mosaics de la casa J. Ral Escofet (carrer Blanco, 52).

La fusta, un dels cabdals elements ornatius, anà a càrrec dels tallers de fusteria artística del senyor Antoni Tuà (carrer de Bonaventura Pallés, 15). Aquesta casa instal·là les prestatgeries per a la col·locació i distribució del calçat, per cert d'un gust molt distingit, i també féu tot el treball de fusteria artística.

La pintura, un altre punt delicat en tota decoració, agermana els colors. Cercar la tonalitat agradable, certament no és gaire fàcil, però quan el pintor és artista, us demostra amb facilitat, com passa amb Calçats Raspall, allò que és la pintura, i aquesta ha estat encarregada a l'artista M. Batlle i Sardà (carrer Llúria, 11, i Casp, núm. 40).

La instal·lació elèctrica ha anat a càrrec del conegut tècnic senyor Josep Franc (Corts Catalanes, 682). Al ves-

Calçats Raspall, que a partir d'aquest dissabte, desenvolupa el seu negoci al nou local, en el qual ha instal·lat també la secció de sabateria a mida a preus econòmics i la creació de models exclusius de la Casa Raspall.

Al nostre amic Alfons Raspall, fill del fundador i fidel continuador de l'obra començada fa 55 anys i amb d'aquest gran pas, la nostra més cordial felicitació, bo i desitjant-li moltes prosperitats.

A l'acte de la inauguració hi assistí una molt nombrosa concurrència, la qual fou obsequiada amb un espléndid lunch.

Assistiu a l'excursió a la Seu de Manresa i al Monestir de Sant Benet de Bages, organitzada per VIATGES LA PUBLICITAT, sota la direcció de l'eminent arqueòleg-arquitecte Josep Gudiol

TALLER DE FUSTERIA ARTISTICA
Instal·lació d'Establiments
Despatxos, i tot el que fa referència al ram
Antoni Tuà
BONAVENTURA PALLÉS 15 - BARCELONA
(A un minut del baixador Mercat Nou-Metro Transversal).
Telèfon 31773

Llegiu LA PUBLICITAT - Propagueu-la

SULFOPILOL
Usi'l, si la seborrea amenaça el seu cabell
La seborrea és causa del 90 per 100 de les calvicies
Fet a base de sofre, el gran específic de la pell
Obtindrà un cap net i un cabell llis amb SULFOPILOL
Parli'n al seu metge: no temem el seu dictamen
I quan fracassin els articles d'aficionat, SULFOPILOL
La greixor del cabell és vençuda pel SULFOPILOL
O usi SULFOPILOL o resigni's a ésser calb si té seborrea
La frase definitiva: SULFOPILOL evita la calvície

EVITA I CURA
APOPLEXIA
(Feridura)
Paràlisi
Arterio-esclerosi

Antiapoplètic BERDAGUER
Antic específic vegetal inofensiu
A les farmàcies. Prospectes. Tel. 31137

MAGATZEMS
Expres-Moda

Rda. St. Antoni, 61
(costat Pl. Universitat)
Novetats per a senyora i cavaller en llanes, sedes, llenceria, gèneres de punt, camiseria i gèneres propis per a regals

TALLER DE REPARACIONS

DEBILITAT NERVIOSA
VIES URINARIES
Prou de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels
Medicaments del Dr. SOIVRE
Vies urinàries Blenorràgia (purgacions, en totes les seves manifestacions: uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc., de l'home, i vulvitis, vaginitis, matritis, uretritis, cistitis, aporits, fluxos, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Caixets del doctor Soivré. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions ni renats, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perilloses sempre i que necessiten la presència del metge i sinó no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 6'60 pessetes capsa.
Impureses de la sang Sífilis (avariosis), eczemes, herpes, úlceres varicoses (llagues de les cames), erupcions escrofuloses, eritemes, acne, urticaria, etc., malalties que tenen per causa humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivré, que són la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang. A renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en poc temps totes les úlceres, llagues, grans, forúncols, supuració de les mucoses caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme residus del passat. Venda: 6'60 pessetes flasco
Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), polluciones nocturnes, espermatorrea (pèrdues seminals). Cansament mental, pèrdua de memòria, mal de cap, vertigens, debilitat muscular, fadiga corporal, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurastènia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Papabenste potencials del Dr. Soivré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medúlla i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per a recobrar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa, sense violentar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 6'60 pessetes flasco.
VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMERICA
AVIS. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se i trameteni 0'50 pesseies en segells per al franqueig, a Oficines Laboratori Soivré, carrer del Ter, 16, telèfon 50791, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament tractament i guariment d'aquestes malalties.

DOLOR D'ESTOMAC
Produit per la fermentació dels aliments a causa de l'excés d'àcid, només es combat amb dos comprimits d'Estomacal Bolga després dels àpats. Es 33 vegades més eficaç que el bicarbonat i la magnèsia i molt bo per a combatre el restrenyiment. Demaneu-ne una mostra gratis
Capsa: 5 pessetes a les Farmàcies
LABORATORIS BOLGA - ARIBAU, 90 - BARCELONA
ESTOMACAL BOLGA
ALIMENT BOLGA: Cada comprimit és una ració sobrealimentària indispensable per a estómacs delicats. 2 pessetes capsa en farmàcies i drogueries.

HORMIL
mata infaliblement les formigues perquè facilita llurs costums
HORMIL
conté la metzina científicament dosificada per a produir la mort de les formigues després de 24 hores d'ingerir-lo
HORMIL
propaga la mort fins a l'interior dels formiguers, perquè les "obreres" el transporten en llur pap i el dipositen a la boca de les procreadores com a aliment i les emmetzinen
HORMIL
és un producte "LAPI"
LABORATORIS AGRO-PECUARIS INDUSTRIALS, S. L.
BARCELONA
Despatx: Carrer del Dr. Martí i Julià 4 - Telèf. 10522
LAPI
LLOCS DE VENDA: Uriach i C.ª - Comercial Anònima - Vicenç Ferrer - Drogueria Vidal i Ribes - Dalmau Oliveres, Solà, S. A. - Soler i Mora - Fill de H. Marsal, S. A. - Capdevila i Jordi, i tots els establiments importants.

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Ràdios, Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.
TOT D'OCASIÓ
Corts Catalanes, núm. 414
Telèfon 30422

Pensió "LA MUNDIAL"
Viatgers, Dispesers 1. est. Ventilades habitacions Hospital 183, p. pr. tel. 17391

Aparells fotogràfics
Prismàtics, Binocles, Cinemes Pellícules Pathé-Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes Discos, etc., etc.
JOIES - BRILLANTS
Tot de veritable ocasió
Compra, venda i canvi
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Ramblas) - T. 14937 - BARCELONA

URINARIES
EL MES EFICAÇ, COMODE, RAPID, RESERVAT I ECONOMIC
(AMBDOS SEXES)
Sense lavatges injeccions ni altres molèsties, i sense que ningú no se n'assabenti guariteu ràpidament de la blenorràgia gonorrea (gota militar), cistitis prostatitis, uretritis (flujos blancs en les senyores) i altres malalties de les vies urinàries en ambdós sexes, per antigues i rebels que siguin. Prenent durant unes quantes setmanes quatre o cinc Caixets Collazo per dia Calmen els dolors al moment i eviten complicacions i recaigudes. Demaneu opúsclés gratis a Farmacia Collazo, Hortaleza, 8 (Madrid). Preu: 17 pesetes.

Llegiu LA PUBLICITAT - Propagueu-la

"Ortopèdia Moderna"
Fill de B. Carcassona
TALLERS I DESPATX
ESCUDELLERS BLANCS, 8 -- Telèfon 10916
BRAGUERS REGULADORS
per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes - Faixa cotilla abdominal
Faixes per a guarir estómacs i ronyons caiguts
Models moderns
COTILLES ORTOPEDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena
Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia
Casa fundada en 1875